Процедури за изпълнение на съдебно решение

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Когато даден съд участва в решаването на спор, трябва да бъдат предприети две стъпки в края на процеса. Първо, съдът трябва да издаде съдебно решение, а след това съдебното решение трябва да бъде изпълнено на практика.

За да бъде принудена другата страна (ответникът или вашият длъжник) да изпълни съдебното решение срещу нея (например да изплати сума), трябва да се обърнете към органите по изпълнението. Единствено те имат правомощия да принудят длъжника да плати, като сезират органите на закона и реда, ако е необходимо.

Съгласно Регламента „Брюксел I“ (преработен текст), уреждащ признаването и изпълнението на съдебни решения по трансгранични дела, ако разполагате с изпълняемо съдебно решение, постановено в държава — членка на Съюза, можете да се обърнете към органа по изпълнението в друга държава членка, където например длъжникът има имущество, без да е необходимо провеждането на междинна процедура (Регламентът премахва производството по екзекватура). Длъжникът, срещу когото искате изпълнение, може да сезира съда с молба за отказ за изпълнение. Наименованията и седалищата на тези компетентни съдилища и съдилищата, пред които се подават последващи жалби са представени тук.

Целта на принудителното изпълнение обикновено е възстановяването на парични суми, но е възможно целта да бъде изпълнение на друго задължение (задължение за извършване или въздържане от извършване на действие, напр. доставка на стоки или завършване на работа или въздържане от причиняване на щета).

Може да бъдат използвани различни европейски процедури (като европейска заповед за плащане, европейска процедура за искове с малък материален интерес и европейско изпълнително основание) при трансграничните граждански дела, но при всяко от тях съдебното решение трябва да бъде изпълнено в съответствие с националните правила и процедурите на държавата, в която се извършва принудителното изпълнение (обикновено където се намира длъжникът или неговите/нейните активи).

На практика трябва да разполагате с документ, подлежащ на изпълнение (съдебно решение или акт), ако желаете да подадете молба за принудително изпълнение. Процедурите по принудителното изпълнение и органите, които ги прилагат (съдилища, агенции по събиране на вземания и съдебни изпълнители), се определят от националното законодателство на държавата-членка, в която се изисква принудително изпълнение.

Моля, изберете знаме, за да получите подробна информация за съответната страна.

Връзки по темата

Атласът относно принудителното изпълнение, разработен по финансиран от ЕС проект, предоставя информация относно процедурите за принудително изпълнение (процедури, изисквания, компетентност, разходи и срокове) в рамките на системите за принудително изпълнение на държавите от ЕС и Обединеното кралство.

Последна актуализация: 02/06/2023

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Белгия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Ако длъжник не спази доброволно съдебно решение, кредиторът може да поиска привеждането му в изпълнение от съдилищата; това се нарича принудително изпълнение. То изисква изпълнително основание (член 1386 от Съдебния кодекс), тъй като налага навлизане в правната сфера на длъжника. Такова изпълнително основание обикновено е съдебно решение или нотариален акт. От уважение към неприкосновеността на личния живот на длъжника в определени моменти не може да се иска изпълнение на изпълнителното основание (член 1387 от Съдебния кодекс). Изпълнителното основание се привежда в изпълнение от съдебен изпълнител.

Обикновено принудителното изпълнение се използва за събиране на парични средства, но може да се използва и за налагане на извършването или въздържане от извършването на дадено действие.

Друг важен аспект е имуществената санкция (член 1385*bis* от Съдебния кодекс). Това е средство за оказване на натиск върху осъдения с цел да се насърчи изпълнението на съдебното решение. В определени случаи обаче не може да се налага имуществена санкция: когато лицето е осъдено да заплати определена парична сума или да спазва трудов договор, както и когато това би било несъвместимо с човешкото достойнство. Имуществената санкция се изпълнява въз основа на изпълнителното основание, което я разпорежда, поради което не се изисква друго такова основание.

В случай че дадено лице е осъдено да заплати определена парична сума, изпълнението на вземането се извършва от активите на длъжника и се нарича налагане на запор. Прави се разграничение между вида на запорираните вещи (движими или недвижими) и естеството на запора (обезпечителен запор и изпълнителен запор по съдебно решение). Обезпечителният запор се използва в спешни случаи за поставяне на вещи под надзора на съда: положението на вещите остава непроменено, за да се гарантира последващото принудително изпълнение. Лицето, на което е наложен запор, губи контрол над вещите и не може да се разпорежда с тях. Не може да ги продава, нито да ги преотстъпва. Когато вещи на длъжника са запорирани в изпълнение на съдебно решение, те се продават и постъпленията от продажбата се дават на кредитора. Кредиторът няма права върху запорираните вещи, а само да получи на постъпленията от тяхната продажба.

Освен това въз основа на молба по член 1445 и сл. от Съдебния кодекс съществува също заповед за запор върху вземания на длъжника към трети лица (вж. по-долу).

Освен обичайния обезпечителен запор и изпълнителния запор върху движимо и недвижимо имущество съществуват и специални правила за възбраната върху кораби (членове 1467–1480 и членове 1545–1559 от Съдебния кодекс), залога (член 1461 от Съдебния кодекс), връщането на неправомерно взети с изпълнителен лист вещи (членове 1462–1466 от Съдебния кодекс) и неприбраната реколта от плодове и посеви (членове 1529–1538 от Съдебния кодекс). В останалата част от документа ще се съсредоточим само върху обичайния запор.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдебни изпълнители и съдии по запора. Последните са компетентни да разглеждат спорове, свързани с принудителното изпълнение.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

2.1.1. Обезпечителен запор

За налагане на обезпечителен запор по принцип се изисква разрешението на съдията по обезпеченията и трябва да са налице причини за неотложност (член 1413 от Съдебния кодекс). Разрешението трябва да бъде поискано чрез молба *ex parte* (член 1417 от Съдебния кодекс). Една и съща молба не може да се използва едновременно за запор на движима вещ и възбрана върху недвижим имот. За възбрана върху недвижим имот винаги се изисква отделна молба.

Съдията по обезпеченията ще постанови решение не по-късно от осем дни след депозиране на молбата (член 1418 от Съдебния кодекс). Съдията може да реши да откаже необходимото разрешение или да го предостави на кредитора, изцяло или частично. Решението на съдията по обезпеченията трябва да бъде връчено на длъжника. Решението се издава на съдебния изпълнител, който след това предприема необходимите действия, за да го връчи.

Съществува едно важно изключение от това правило, при което не се изисква разрешението на съдията по обезпеченията: всяко съдебно решение представлява разрешение за налагане на обезпечителен запор по отношение на издадени присъди (член 1414 от Съдебния кодекс). Тук също трябва да е налице неотложност. Съдебното решение просто трябва да бъде предадено на съдебен изпълнител, който ще предприеме необходимите действия, за да наложи запор върху вещите.

Обезпечителният запор може да се преобразува в изпълнителен запор (членове 1489–1493 от Съдебния кодекс).

2.1.2. Изпълнителен запор по съдебно решение

А. Общи положения

Изпълнителен запор по съдебно решение може да се извърши само въз основа на изпълнително основание (член 1494 от Съдебния кодекс). Съдебните решения и нотариалните актове могат да бъдат приведени в изпълнение само въз основа на издаване на заверен препис или оригинал, придружени от формулировка за привеждане в действие, постановена с кралски указ.

Решението на съда се връчва предварително на ответника (член 1495 от Съдебни кодекс). Ако изпълнителното основание е съдебно решение, предварителното му връчване е задължително във всеки случай, за да се уведоми длъжникът. Ако изпълнителното основание обаче е нотариален акт, това не е необходимо, тъй като длъжникът вече ще е запознат с него. Допустимите срокове за преразглеждане и обжалване започват да текат при връчването на съдебното решение. Сроковете за обжалване водят до спиране на изпълнителен запор по съдебното решение (но не и на обезпечителен запор) в случаите, когато на страната е било разпоредено да заплати определена парична сума. Предварителното изпълнение (съдебното решение подлежи на предварително изпълнение) представлява изключение от суспензивното действие на обичайните процедури по преразглеждане или обжалване.

Вторият етап от усилията на кредитора да извърши принудителна продажба на имуществото е заповед за плащане (член 1499 от Съдебния кодекс). Това е първото действие по принудително изпълнение и последното предупреждение към длъжника, който на този етап все още може да избегне запора. След издаването на заповедта за плащане е предвиден изчаквателен период, който е един ден за запор на движими вещи (член 1499 от Съдебния кодекс) и 15 дни за възбрана върху недвижим имот (член 1566 от Съдебния кодекс). Заповедта трябва да се връчи на длъжника и представлява уведомление за неизпълнение и искане за плащане. Принудителното изпълнение може да послужи само за събиране на суми, обявени в заповедта за плащане.

След като изтече изчаквателният период, вещите могат да бъда запорирани/възбранени. Това става чрез призовка от съдебен изпълнител. Следователно принудителното изпълнение се осъществява чрез посредничеството на компетентно длъжностно лице. Длъжностното лице се приема за представител на кредитора; функцията на този служител е определена по закон и той действа под надзора на съда. Той има договорна отговорност по отношение на кредитора и извъндоговорна отговорност по отношение на трети страни (съгласно закона и на основание нарушаване на общото задължение за полагане на грижа).

В срок от 3 работни дни съдебният изпълнител изпраща запорно съобщение до Централния регистър за запорни съобщения, упълномощаване, възлагане, колективно уреждане на дългове и възражения (*Centraal Bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht en collectieve schuldenregeling en van protest*) (член 1390, параграф 1, Съдебен кодекс). Съобщението е задължително както за запор на движими вещи, така и за възбрана върху недвижими имоти. Налагането на изпълнителен запор по съдебно решение или предприемането на производство по поделяне не е възможно, без преди това да се направи справка със запорните съобщения в Централния регистър за съобщенията (член 1391, параграф 2, Съдебен кодекс). Това правило е въведено, за да се предотвратят ненужни запори и да се подсили колективното измерение на запора.

Б. Изпълнителен запор по съдебно решение: движими вещи

За изпълнителен запор по съдебно решение на движими вещи се изисква заповед за плащане, срещу която длъжникът има право да възрази. Запорът се извършва с призовка от съдебен изпълнител и на първо време представлява обезпечителна мярка: вещите не са преместени и не е налице промяна в собствеността и ползването им. Възможно е също да се наложи запор на вещи с местоположение, различно от дома на длъжника, и в помещения на трета страна.

В случай на движими вещи запорът не се ограничава до само една процедура, но на практика, предвид свързаните с това разходи, няма смисъл да се налага втори запор върху същите вещи. Когато се стигне до пропорционалното поделяне на постъпленията от продажбата на вещите на длъжника, участват и другите ищци, освен този, който е извършил запора (член 1627 и сл. от Съдебния кодекс).

За запора трябва да се изготви официален доклад. Принудително отнетите вещи ще бъдат продадени не по-рано от един месец след връчването или уведомлението за преписа на официалния доклад от запора. С този срок се цели длъжникът да получи последна възможност да избегне продажбата. Продажбата трябва да бъде оповестена пред обществеността посредством плакати и съобщения във вестниците. Тя се провежда във аукционна зала или на обществен пазар, освен ако не е подадено искане за друго, по-подходящо място. Продажбата се провежда от съдебния изпълнител, който изготвя официален доклад и събира постъпленията от продажбата. В срок от 15 дни след това съдебният изпълнител поделя пропорционално постъпленията (член 167 и сл. от Съдебния кодекс). Обикновено тази процедура се урежда по взаимно съгласие, ако не се стигне до такова, случаят се отнася до съдията по обезпеченията.

В. Изпълнителен запор по съдебно решение: недвижим имот (членове 1560–1626 от Съдебния кодекс).

Принудителното изпълнение започва с връчването на заповедта за плащане.

Поради това налагането на възбраната се извършва не по-рано от 15 дни и не по-късно от шест месеца след това, като при неспазване на сроковете заповедта спира да има правно действие. Актът за възбрана трябва да бъде вписан в ипотечния регистър в рамките на 15 дни и да бъде връчен в рамките на шест месеца. Актът по вписването на възбраната прави имуществото недостъпно и има правно действие най-много за шест месеца. Невписването на акта прави възбраната недействителна. За разлика от движима вещ, в случай на недвижим имот се прилага принципът за една-единствена възбрана (имот, който е възбранен веднъж не може да бъде възбранен втори път).

Последната стъпка е подаването на молба до съдията по обезпеченията за назначаване на нотариус, който да изповяда продажбата на вещите и да удовлетвори взискателите. Длъжникът може да подаде възражение до съдията по обезпеченията срещу действията на назначения нотариус. Подробните правила за продажбата на вещите са ясно определени от закона (вж. член 1582 и сл. от Съдебния кодекс). Обикновено продажбата се извършва публично, но по инициатива на съдията или по искане на кредитора, който налага запора, е възможна и частна продажба.
Постъпленията от продажбата се поделят между различните взискатели съгласно договорения ред на удовлетворяване (вж. членове 1639–1654 от Съдебния кодекс). Споровете относно реда на удовлетворяване на взискателите се отнасят до съдията по обезпеченията.
2.1.3. Запор върху вземания на длъжника към трети лица
Запорът върху вземания на длъжника към трети лица е запор върху вземания, които длъжникът дължи на трети лица (напр. за доходи от неговия работодател). По този начин третата страна се явява вторичен длъжник на кредитора, който налага запора. Запорът върху вземания на длъжника към трети лица (*beslag onder derden*) не е същото като запорирането на вещи, принадлежащи на длъжника, но намиращи се в помещения на трета страна (*beslag bij derden*).
Вземането, представляващото основанието за запор, е вземането на взискателя по запора по отношение на длъжника по запора. Запорирано вземане е вземането, което лицето, на което се налага запор, има към трета страна/вторичен длъжник.
Подробните правила относно запор върху вземания на длъжника към трети лица могат да бъдат намерени в членове 1445–1460 от Съдебния кодекс (обезпечителен запор) и членове 1539–1544 от Съдебния кодекс (изпълнителен запор по съдебно решение).
2.1.4. Разноски
Освен съдебните разноски има и разноски за съдебния изпълнител, които трябва да се имат предвид в случаите на налагане на запор. Таксите за официалните услуги на съдебния изпълнител са определени в кралски указ от 30 ноември 1976 г. за определяне на тарифите за действията на съдебните изпълнители по граждански и търговски дела и тарифите за някои надбавки (*Koninklijk Besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen*) (вж. Федерална публична служба „Правосъдие“ (*Service public fédérale Justice*/*Federale Overheidsdienst Justitie*)).

3.2 Основни изисквания

А. Обезпечителен запор
Всеки кредитор с вземане, показващо определени характеристики, може да наложи обезпечителен запор, независимо от стойността за запорираните вещи и размера на вземането (член 1413 от Съдебния кодекс).
Първото предварително условие за този вид запор е неотложността: трябва да бъде застрашена платежоспособността на длъжника, което застрашава последваща продажба на активите. Съдът е този, който въз основа на обективни критерии решава дали това условие е изпълнено. Трябва да е налице неотложност, не само към момента на налагане на запора, но и когато се прави оценка на необходимостта да се продължи запора. Налице са няколко изключения по отношение на това условие: запор в случай на подправяне на документи, запор за задължения по менителници и за изпълнение на чуждестранни решения.
Второто условие за обезпечителен запор е, че кредиторът трябва да има вземане. Ако е необходимо вземане, то трябва да отговаря на определени условия (член 1415 от Съдебния кодекс): трябва да е окончателно (не условно), платимо (прилага се и по отношение на гаранции за бъдещи вземания) и фиксирано (размерът е определен или може да бъде определен). От друга страна, естеството и размерът на вземането са без значение. Съдията по обезпеченията решава дали тези условия са изпълнени, но съдът, който впоследствие разглежда делото, няма да бъде обвързан с това решение.
На трето място, кредиторът, който иска обезпечителен запор, трябва да е компетентен да го изпълни. Това е действие за контрол (а не ползване), което може, ако е необходимо, да се изпълни от законен представител.
Освен ако кредиторът вече не е получил съдебно решение, се изисква разрешението на съдията по обезпеченията (вж. по-горе). Това не се изисква обаче за обезпечителен запор върху вземания на длъжника към трети лица или залог, или за ищци, които вече са получили съдебно решение (член 1414 от Съдебния кодекс: всяко решение представлява изпълнително основание). Нотариалните актове също предоставят изпълнително основание.
Б. Изпълнителен запор по съдебно решение
За изпълнителен запор по съдебно решение също се изисква изпълнително основание (член 1494 от Съдебния кодекс). Това може да бъде съдебно решение, автентичен акт, изпълнителен лист от данъчните органи, чуждестранно съдебно решение с екзекватура и т.н.
Вземането трябва да бъде посочено в отговарящ на определени критерии акт. Както и при обезпечителния запор, вземането трябва да е определено, фиксирано и платимо. Алинея втора на член 1494 от Съдебния кодекс гласи, че запор, наложен, за да се получи плащане на дължим доход на вноски, се прилага също и по отношение на бъдещите вноски, когато те станат изискуеми.
Изпълнителното основание трябва да бъде актуално. Съдията по обезпеченията няма да се съобрази с него, ако взискателят по запора вече не е кредитор или ако вземането вече е изцяло или частично погасено (тъй като е погасено по давност или е платено, или уредено по друг начин).

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

А. Общи положения
На запор да подлежат само движими вещи и да се налага възбрана само на недвижими вещи, които са във владение на длъжника. Вещи, принадлежащи на трета страна, не могат да бъдат запорирани или възбранявани, въпреки че е без значение в чие владение са вещите на длъжника към този момент. Поради това при разрешение от съда е възможно да се запорират вещи в помещения на трета страна (член 1503, Съдебен кодекс).
По принцип кредиторът може да събере задължението само от активите на длъжника към настоящия момент. Само ако длъжникът умишлено изпадне в несъстоятелност, е възможно да се наложи запор/възбрана върху предишни негови активи. Запор/възбрана върху бъдещи активи също обикновено не се допуска, с изключение на бъдещи вземания.
По принцип в случай на обезпечителен запор приходът, получен от запорираните вещи, остава в лицето, на което се налага запор. В случай на изпълнителен запор по съдебно решение обаче приходите също подлежат на запор и съответно отиват при взискателя по запора.
Възможно е налагането на запор върху неподелено имущество, но в този случай принудителната продажба на имуществото се отлага до подялбата му (вж. например член 1561 от Съдебния кодекс). По отношение на съпрузите се прилагат специални правила.
Б. Вещи, отговарящи на условията за налагане на запор
Вещите трябва да отговарят на условията за налагане на запор. Определени вещи не могат да бъдат запорирани. Тяхното освобождаване от запор трябва да бъде свързано със законова разпоредба или поради естеството на вещите, или с факта, че са тясно свързани с личността на длъжника. Така например не е възможно да се освободят от запор вещи въз основа предназначението им. Поради това на условията за налагане на запор не отговарят следните вещи:

Вещите, изброени в член 1408 от Съдебния кодекс. Това ограничение е въведено, за да се гарантират приемливи условия на живот за длъжника и семейството му.
Вещи, които нямат пазарна стойност, поради което не могат да бъдат от полза за кредитора.
Вещи, които са неотчуждаеми, тъй като са тясно свързани с личността на длъжника.
Вещи, освободени от запор със специално законодателство (напр. доходите и възнагражденията на малолетно или непълнолетно дете, непубликувани книги и музика, доходи на затворници за положен в затвора труд).
Работни заплати (запор върху доходите) и подобни вземания обикновено отговарят на условията за налагане на запор само до определен размер (вж. член 1409, член 1409*bis* и член 1410, параграф 1 от Съдебния кодекс). Това включва например плащания за издръжка, присъдена от съда на невиновен съпруг. Определени плащания, като например минималната издръжка за живот, са напълно освободени от налагането на запор (вж. член 1410, параграф 2 от Съдебния кодекс). Ограниченията по отношение на допустимостта за запор обаче не се прилагат по отношение на ищци, които искат събиране на задължения за издръжка и чийто вземания са с предимство (вж. член 1412 от Съдебния кодекс).
В миналото държавата се е ползвала с имунитет към действията по принудително изпълнение, което е довело до невъзможност да се запорира държавно имущество. Сега с член 1412*bis* от Съдебния кодекс това е леко променено.
Съществуват специални правила, уреждащи възбрана върху кораби и въздухоплавателни съдове (за обезпечителен запор: вж. членове 1467–1480 от Съдебния кодекс, а за изпълнителен запор по съдебно решение: вж. членове 1545–1559 от Съдебния кодекс.)
В. *Kantonnement*
Когато се запорира дадена вещ, запорът обикновено се прилага към вещта като цяло, дори ако нейната стойност надхвърля размера на вземането. Това е много неблагоприятно за длъжника, тъй като вещта става напълно недостъпна за него. Поради това белгийският законодател е предвидил наредба за съдебен депозит (*kantonnement)*: длъжникът депозира определена сума и му се позволява да си възстанови ползването на вещта (вж. членове 1403–1407*bis* от Съдебния кодекс).

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

А. Запор
От момента на запориране на вещите длъжникът губи правото да се разпорежда с тях. Запорът обаче не предоставя на взискателя по запора вземане с предимство. Лишаването от право означава, че длъжникът вече няма право да отчуждава вещите или да ги обременява с тежест. Вещите обаче продължават да бъдат във владение на длъжника. На практика в ситуацията няма промяна; правното положение обаче е различно. Санкцията за нарушаването на това лишаване от право е, че действията, предприети от лицето, на което се налага запор, не са обвързващи по отношение на взискателя по запора.
Лишаването от право обаче е само относително, в смисъл че се прилага само в полза на взискателя по запора. Останалите ищци винаги трябва да се нагаждат към колебанията в активите на длъжника. За тях обаче това е просто въпрос на присъединяването им към запор, който вече е наложен.
Лишаването от право е първият етап в процеса на продажба на активите. Вещите се поставят под надзора на съда. Така изпълнителният запор на първо място има и обезпечителна функция.
Б. Запор върху вземания на длъжника към трети лица
Тази форма на запор премахва контрола върху цялото запорирано вземане, независимо от стойността на вземането, което е основание за запора. Лицето, на което е връчена заповедта за запор, може да извърши частично плащане (*kantonneren*). Действия, които възпрепятстват вземането, не могат да бъдат противопоставени на взискателя по запора. След връчването на заповедта за запор върху вземания на длъжника към трети лица не може да се изготви друго споразумение между лицето, на което се налага запор, и третото задължено лице.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

А. Обезпечителен запор
Обезпечителният запор има правно действие за срок от три години. В случай на запор на движима вещ и запор върху вземания на длъжника към трети лица тригодишният период започва да тече от датата на издаване на заповедта или призовката (членове 1425–1458 от Съдебния кодекс). В случай на възбрана върху недвижим имот датата на вписването ѝ в ипотечния регистър се определя като начало на тригодишния период (член 1436 от Гражданския кодекс).
Срокът може да бъде удължен, ако има достатъчно основателни причини за това (членове 1426, 1459 и 1437 от Съдебния кодекс).
Б. Изпълнителен запор по съдебно решение
В случай на изпълнителен запор по съдебно решение максимален период на правно действие има само заповедта, която предшества запора. За този вид запор периодът е десет години в случай на движима вещ (обичайният срок, тъй като не се прилагат специални разпоредби) и шест месеца в случай на недвижим имот (член 1567 от Съдебния кодекс). За възбрана върху кораби срокът е една година (член 1549 от Съдебния кодекс).

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

А. Обезпечителен запор
Ако съдията по обезпеченията откаже разрешение за обезпечителен запор, заявителят (т.е кредиторът) може да обжалва решението пред апелативния съд в рамките на един месец. Това е процедура *ex parte*. Ако въз основа на обжалването се допуска запор, длъжникът има правото да образува производство на трета страна срещу решението (вж. член 1419 от Съдебния кодекс).
Ако съдията по обезпеченията разреши обезпечителен запор, длъжникът или всяка друга заинтересована страна може образува производство на трета страна срещу решението. Крайният срок за това е един месец и производствата се образуват в съда, постановил решението. Тогава съдът ще постанови решението си пред всички страни. Производствата на трета страна обикновено нямат суспензивно действие (вж. член 1419 и член 1033 от Съдебния кодекс).
Когато обезпечителен надзор може да бъда наложен без съдебно разрешение, длъжникът може да го обжалва, като подаде молба до съдията по обезпеченията за вдигане на запора (член 1420 от Съдебния кодекс). Това е процедура за оспорване на запор и се счита за бързо производство, а ако е необходимо, се придружава от налагането на наказателно плащане. Основанията за иска могат да включват липсата на неотложност (Cass. 14 септември 1984 г., Arr. Cass 1984-85, 87).
Ако има промяна в обстоятелствата, до съдията по запора може да бъде подадена молба да измени или оттегли запора или от лицето, на което се налага запор (чрез призоваване на всички страни да се явят пред съдията по обезпеченията), или от взискателя по запора, или от посредник (чрез подаване на молба).
Б. Изпълнителен запор по съдебно решение

Длъжникът може да подаде възражение срещу заповедта за плащане, като по този начин оспорва нейното правното действие. За това няма законоустановен срок и възражението няма суспензивно действие. Основанията за възражението включват процедурни недостатъци и гратисен период (ако изпълнителното основание е нотариален акт).
Длъжниците могат да подадат възражение до съдията по обезпеченията срещу продажбата на вещите си, но това възражение също няма суспензивно действие.
Ищци, различни от взискателя по запора, могат да възразят срещу продажната цена, но не и срещу самата продажба.
Трета страна, която твърди, че е собственик на запорираните вещи, също може да подаде възражение до съдията по обезпеченията (член 1514 от Съдебния кодекс). Това е процедура по събиране и има суспензивно действие.
Страната, която желае да изпълни решението, получава само един заверен препис. Той се издава от регистъра при плащане на такса (такса за издаване).
Формуляр за изпълнение:
„Ние, Филип, крал на белгийците,
На всички присъстващи и идващи, да бъде известено:
Нареждаме и повеляваме всички призовани съдебни изпълнители да изпълняват това решение, присъда, заключение, заповед или акт;
Че нашите главни прокурори и прокурори в първоинстанционните съдилища ще го изпълняват и че всички ръководители и служители на публичните органи ще им оказват съдействие, ако това се изисква по закон;
В свидетелство за това решението, присъдата, заключението, заповедта или актът е подписан и подпечатан с печат на съда или на нотариус.“
За действия, свързани с изпълнението на съдебно решение или нотариалния акт, съдебният изпълнител отговаря пред съдията по обезпеченията.
По въпроси, свързани с етиката, той отговаря пред прокуратурата и регионалния клон на камарата на съдебните изпълнители.
Регистър по местонахождение на вещите (член 1565 от Съдебния кодекс). Регистърът предоставя информация за недвижими имоти, напр. имуществени права, ипотеки, учредени върху имуществото.
Т.е. всички страни по делото.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съдебният кодекс включва различни правила относно вещите, които не отговарят на условията за налагане на запор (членове 1408–1412*quater* от Съдебния кодекс).
Взискателите могат да търсят вземания срещу определени материални движими вещи: които са необходими за ежедневието на лицата, на които се налага запор, и техните семейства; за изпълнение на професионалните им задължения или за продължаване на обучение, или образование на лицата, на които се налага запор, и техните деца на издръжка, живеещи на същия адрес (вж. член 1408 от Съдебния кодекс). Частично освобождаване от запор и възлагане се прилагат по отношение на приход от работа и други дейности, както и надбавки, пенсии и други приходи. Праговете, на които се основава пълното или частично освобождаване от запор, са определени в член 1409, параграф 1 от Съдебния кодекс и се индексират ежегодно. Сумите по тарифите на допустимите суми за запор или възлагане нарастват прогресивно, ако длъжникът има деца на издръжка.
Предявеното вземане с оглед на изпълнението на съдебната заповед по принцип подлежи на срок с обща давност, т.е. 10 години.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 15/12/2020
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - България

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е финалът на съдебния процес. То включва в себе си възможността на ищеца, в чиято полза е постановено съдебното решение да изисква от съответния орган на изпълнение да предприеме всички действия, включени в неговите правомощия и визирани в закона с цел принудително удовлетворяване на вземането му, което насрещната страна не е платила доброволно.
За да възникне правото на принудително изпълнение необходимо е да съществува съдебен или друг акт, притежаващ изпълнителна сила и въз основа на него да е издаден съответен изпълнителен титул /изпълнителен лист/.
Мерки на принудително изпълнение:
запор на движими вещи,
възбрана на недвижими имоти,
опис и оценка на недвижим имот,
извършване на публична продан на недвижим имот,
запор върху банкови сметки на длъжника,
запор върху МПС,
въвод във владение,
принудително отнемане на движими вещи,

изпълнение върху дялове в търговско дружество,
изпълнение на задължение за предаване на дете,
изпълнение върху вещи съпружеска имуществена общност.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

В Република България компетентни да извършват принудително изпълнение са съдебните изпълнители, които могат да бъдат:
1. Държавни съдебни изпълнители
2. Частни съдебни изпълнители.
Статутът на частните съдебни изпълнители е уреден в Закона за частното съдебно изпълнение. Според този закон частен съдебен изпълнител е лице, на което държавата възлага принудително изпълнение на частни притезания.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Съгласно чл. 404 ГПК на принудително изпълнение подлежат:
т. 1. - влезлите в сила решения и определения на съдилищата, осъдителните решения на въззивните съдилища, заповедите за изпълнение, съдебно-спогодителните протоколи, решенията и заповедите за изпълнение, които подлежат на или по които е допуснато предварително или незабавно изпълнение, както и решенията на арбитражните съдилища и сключените пред тях спогодби по арбитражни дела,
т. 2. - решенията, актовете и съдебно-спогодителните протоколи на чуждестранните съдилища, които подлежат на изпълнение на територията на Република България без нарочно производство,
т. 3. - решенията, актовете и съдебно-спогодителните протоколи на чуждестранните съдилища, както и решенията на чуждестранните арбитражни съдилища и сключените пред тях спогодби по арбитражни дела, по които е допуснато изпълнение на територията на република България.
Съгласно чл. 405 ГПК за издаването на изпълнителен лист е необходимо да бъде подадена писмена молба, препис от която не се връчва на длъжника.
Според чл. 405, ал. 2 ГПК компетентните съдилища, които се произнасят по тези молби, са следните:
в случаите на чл. 404, т. 1 ГПК: първоинстанционният съд, който е разглеждал делото или съдът, който е издал заповедта за изпълнение, а когато актът подлежи на незабавно изпълнение - съдът, който е постановил решението или заповедта за изпълнение.
В случаите на чл. 404, т. 2 и т. 3 ГПК - съдът по допускането на изпълнението.
По отношение решенията на местните арбитражни съдилища и сключените пред тях спогодби по арбитражни дела - Софийски градски съд.
Разпореждането, с което се уважава или отхвърля молбата за издаване на изпълнителен лист, подлежи на обжалване в двуседмичен срок - чл. 407 ГПК.
За да се издаде изпълнителен лист не е необходимо, съгласно действащата нормативна уредба молбата да е подадена чрез адвокат. Тя може да се подаде лично от лицето или от негов представител /вкл. и адвокат /. Особени изисквания по отношение на молбата за издаване на изпълнителен лист няма.
Разходите за извършване на изпълнителни действия са посочени конкретно в Тарифа за таксите и разноските към Закона за частното съдебно изпълнение, ДВ, бр. 35/2006 г. Разходите по издаване на изпълнителния лист са за сметка на лицето, в чиято полза се издава изпълнителният лист.

3.2 Основни изисквания

За да започне процесът на принудителното изпълнение, необходимо е да се подаде писмена молба от заинтересованата страна до съдебния изпълнител - държавен или частен, с приложен към нея изпълнителен лист или друг акт, подлежащ на изпълнение. В молбата трябва да се посочи изпълнителния способ, който в течение на изпълнителното производство може да бъде променен /чл. 426 ГПК/.
Молбата за изпълнение се подава до съдебния изпълнител по местонахождение на имуществото, върху което е насоено изпълнението, постоянния адрес или седалището на длъжника /ако се касае за изпълнение върху вземания/, по местоизпълнение на задълженията за действие или бездействие и по избор на взискателя по неговия или на длъжника постоянен адрес, когато се касае за вземания за издръжка.
Съдебният изпълнител е длъжен да изпрати на длъжника покана за доброволно изпълнение на задължението, което длъжникът следва да извърши в двуседмичен срок от получаването й. Поканата съдържа предупреждение, че ако в дадения му срок длъжникът не изпълни задължението си, ще се пристъпи към принудително изпълнение. В поканата се съобщават наложените запори и възбрани, а също така към нея се прилага и копие от подлежащия на изпълнение акт. Едновременно с поканата за доброволно изпълнение до длъжника съдебният изпълнител посочва и деня, в който ще се извърши описът, а когато изпълнението се насочва върху недвижим имот - съдебният изпълнител изпраща писмо до службата по вписванията за налагане на възбрана.
По възлагане от взискателя частният съдебен изпълнител може във връзка с изпълнителното производство да проучва имуществените състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други, да определя начина на изпълнението, както и да бъде пазач на описаното имущество.
Съдебният изпълнител съставя протокол за всяко предприето или извършено от него действие.
Когато съдебният изпълнител преминава от един начин на изпълнение към друг, той писмено следва да съобщи на длъжника това обстоятелство /чл. 428 от ГПК/.
В случаите когато при започване на принудителното изпълнение длъжникът няма постоянен или настоящ адрес, районният съдия, по искане на взискателя, назначава особен представител на длъжника /чл. 430 ГПК/.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Може да се изпълнява по отношение на следното имущество на длъжника:
движими вещи,
трудово възнаграждение,
доходи от недвижим имот, вкл. ренти, наеми и др.,
банкови сметки,
недвижими имоти,
акции и облигации в капитала на търговски дружества,
вещи - движими и недвижими в режим на съсобственост или на съпружеска общност.
Съгласно чл. 442 ГПК взискателят може да насочи изпълнението върху всяка вещ или вземане на длъжника.
Наложените от съдебния изпълнител обезпечителни мерки и предприетите изпълнителни способи трябва да са съразмерни с размера на задължението. При установяване на несъразмерност съдебният изпълнител вдига съответните обезпечителни мерки.

Според чл. 444 ГПК несеквестируеми /такива, срещу които не може да се насочва изпълнение/ вещи са:
вещи за обикновено употребление на длъжника и неговото семейство, съгласно одобрен от Министерския съвет списък,
необходимата храна на длъжника и неговото семейство за един месец, а за земеделските стопани - до нова реколта или равностойността й в други земеделски произведения,
необходимите горива за отопление, готвене и осветление за три месеца,
необходимите на длъжника машини и съоръжения за упражняване на занятието или професията му,
част от земите на длъжника /съотв. до 5 дка лозя и градини и до 30 дка ниви и необходимите за воденето на стопанството машини и инвентар, както и торовете, средствата за растителна защита и семето за посев - за една година;/,
необходимото количество работен добитък при животновъдите - две глави работен добитък, една крава, пет глави дребен добитък, десет пчелни кошера и домашните птици, както и необходимата храна за изхранването им до нова реколта или до пускането на паша,
жилището на длъжника, ако е единствено за него и за членовете на семейството му, независимо от това дали длъжникът живее в него . Ако жилището надхвърля жилищните нужди на длъжника и членовете на семейството му, определени с наредба на Министерския съвет, надвишаващата част от него се продава, ако са налице условията по чл. 39, ал. 2 от Закона за собствеността
предвидените в друг закон вещи и вземания като неподлежащи на принудително изпълнение

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Едновременно с поканата за доброволно изпълнение до длъжника съдебният изпълнител посочва и деня, в който ще се извърши описът, а когато изпълнението се насочва върху недвижим имот - съдебният изпълнител изпраща писмо до службата по вписванията за налагане на възбрана.
Запорът върху движима вещ или вземане се налага с извършване на опис.
Действието на запора и възбраната по отношение на длъжника е следното:
От момента на тяхното налагане длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с вземането или с вещта /движима или недвижима/ и не може под страх от наказателна отговорност да я изменя, повреждa или унищожава. Тези последици настъпват от момента на получаване от него на призовката за доброволно изпълнение.
Действието на запора и възбраната по отношение на взискателя е следното:
Според чл. 452, ал. 1 ГПК всички извършени от длъжника разпореждания със запорираната вещ или вземане след запора са недействителни спрямо взискателя и присъединилите се кредитори, освен ако приобретателят може да се позове на чл. 78 Закона за собствеността. Текстът на чл.78 от Закона за собствеността предвижда,че който придобие по възмезден начин владението на движима вещ или на ценна книга на приносител на правно основание, макар и от несобственик, но без да знае това, придобива собствеността, освен когато за прехвърлянето на собствеността върху движимата вещ се изисква нотариален акт или нотариална заверка на подписите. Това правило се прилага и за придобиване на други вещни права върху движима вещ.
Когато изпълнението е насочено върху недвижим имот, недействителността има действие само за извършените след вписване на възбраната разпореждания /чл. 452, ал. 2 ГПК/.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Законът не определя период за валидност на тези мерки. Те са предвидени за удовлетворяване вземането на взискателя, поради което са валидни до приключване на изпълнителното производство.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Защитата в изпълнителния процес е уредена в Глава 39, раздел I и II ГПК.
Взискателят може да обжалва: 1/ отказа на съдебния изпълнител да извърши исканото изпълнително действие; 2/ отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка на имуществото, върху което е насочено изпълнението и 3/ спирането, прекратяването и приключването на принудителното изпълнение.
Длъжникът може да обжалва: 1/ постановлението, с което съдебният изпълнител му е наложил глоба; 2/ насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо; 3/ отнемането на движима вещ или отстраняването му от недвижим имот, поради това, че не е уведомен ненадлежно за изпълнението; 4/ отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка на имуществото, върху което е насочено изпълнението; 5/ определянето на трето лице за пазач; 6/ отказът на съдебния изпълнител да спре, прекрати или приключи принудителното изпълнение и 7/ разноските по изпълнението.
Третите лица /извън страните по изпълнението/ могат да обжалват действията на съдебния изпълнител, само когато изпълнението е насочено върху вещи, които в деня на запора, възбраната или предаването, се намират в тяхно владение.
Въвод във владение на недвижим имот може да се обжалва само от това трето лице, което е било във владение на имота преди предявяване на иска, решението по който се изпълнява /чл. 435 ГПК/.
При проведена публична продан постановлението за възлагане може да се обжалва само от лице, внесло задатък до последния ден на проданта, както и от взискател, участвал като наддавач, без да дължи задатък, както и от длъжника, поради това, че наддаването при публичната продан не е извършено надлежно или имуществото не е възложено по най-високата предложена цена.
Според чл. 436 от ГПК жалбите се подават в едноседмичен срок от извършване на действието, ако страната е присъствала при извършването му или ако е била призована, а в останалите случаи - от деня на съобщението. Жалбите се подават чрез съдебния изпълнител до окръжния съд по мястото на изпълнението. Съдебният изпълнител при подадена жалба задължително излага мотиви по обжалваното действие.
Тези жалби се разглеждат в закрито заседание, с изключение на жалбите, подадени от трети лица, които се разглеждат в открито заседание с призоваване на всички страни по изпълнителното производство. Срокът за постановяване на решение по тях е едномесечен.
Подадената жалба не спира действията по изпълнението, но съдът може да постанови изпълнителното производство да бъде спряно до произнасяне по оплакванията в жалбата, за което незабавно се уведомява съдебният изпълнител /чл. 438 от ГПК/.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

В разпоредбата на чл.432 ГПК са предвидени различните хипотези, в които принудителното изпълнение се спира от съда, по искане на взискателя и по силата на закона.
Съгласно чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, когато взискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, изпълнителното производство се прекратява от съдебния изпълнител. Изключение от това правило е допустимо само за делата за издръжка.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 11/12/2020
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Чехия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Това означава принудително изпълнение на задължение, наложено чрез изпълнително основание, дори срещу волята на лицето, на което е наложено задължението. Ако той не изпълнява доброволно наложеното му с изпълняемото съдебно решение, взискателят може да подаде до съда или до съдебен изпълнител молба за съдебно изпълнение или за принудително изпълнение.

Съдът ще разпореди и ще извърши принудителното изпълнение с изключение на изпълнителни основания, които се изпълняват в административни или данъчни производства. Следователно по граждански дела взискателят винаги може да се обърне към съда.

Взискателят по съдебното решение винаги може да се обърне към съдебен изпълнител. Съдебният изпълнител ще изпълни съдебното решение с разрешение от съда, с изключение на следните съдебни решения:

съдебни решения за грижа за малолетно или непълнолетно дете;

съдебни решения в случай на защита срещу домашно насилие;

съдебни решения от институциите на Европейския съюз;

чуждестранни съдебни решения.

Молба за изпълнение може да бъде подадена обаче, ако изпълнението следва да протече съгласно съдебно решение за издръжка на непълнолетно или малолетно дете или съгласно чуждестранно решение, когато е издадена декларация за изпълняемост в съответствие с пряко приложимо законодателство на Европейския съюз, международен договор или решение за признаване.

Изпълнението на съдебно решение чрез съда се урежда в членове 251—351a от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията. Членове 492—513 от Закон № 292/2013 за специалните съдебни производства, с измененията, се прилагат обаче за изпълнение на съдебни решения по семейноправни въпроси.

Изпълнението на съдебно решение чрез съдебен изпълнител се урежда основно с членове 35—73 от Закон № 120/2001 относно съдебните изпълнители и принудителното изпълнение (Кодекс за принудителното изпълнение), с измененията. По-специално, що се отнася до наредбата за индивидуалните методи за изпълнение на съдебно решение, съдебният изпълнител действа в съответствие с Гражданския процесуален кодекс.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

По принцип компетентен да разпорежда и извършва **изпълнение на съдебно решение** е общият съд на ответника (член 252, параграф 1 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията). Изключенията от това правило са предвидени в член 252 от Гражданския процесуален кодекс.

За повече подробности относно общия съд на ответника, вж. „Основни правила за териториалната компетентност“ (част 2.2.1. от информационен лист „Съдът на коя държава е компетентен? — Чешка република“).

Изпълнението може да бъде извършено от съдилищата и назначени от съда съдебни изпълнители. В съответствие с член 45 от Закон № 120/2001 относно съдебните изпълнители и принудителното изпълнение (Кодекс за принудителното изпълнение), с измененията, съдът по изпълнението с предметна компетентност е районният съд. Съдът по изпълнението с местна компетентност е съдът, в чийто съдебен район е постоянното пребиваване, местопребиваването в Чешката република в зависимост от вида престой за чужденци, седалището и т.н. на ответника. Въпросът за компетентността се разглежда по-подробно в посочената по-горе разпоредба на Кодекса за принудителното изпълнение.

За повече подробности вж. също въпрос „Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?“

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Съдебно принудително изпълнение

Производство може да бъде образувано само по молба на взискателя, ако ответникът не изпълни доброволно наложеното му с изпълняемото съдебно решение. Дори без молба, в съответствие със Закон № 292/2013 за специалните съдебни производства, с измененията, съдът ще разпореди изпълнението на някои временни мерки, напр. във връзка с защитата срещу домашно насилие.

Изпълнението на съдебно решение може да бъде разпоредено само ако решението включва идентификация на взискателя и ответника, определяне на обхвата и съдържанието на задължението, за чието изпълнение е подадена молбата, и определяне на срока за доброволно изпълнение на задължението. Ако в съдебното решение не е определен срок за доброволно изпълнение на задължението, се подразбира, че наложеното със съдебното решение задължение трябва да бъде изпълнено доброволно в срок от три дни, а в случай на принудително извеждане от жилище — в срок от петнадесет дни от обявяването на съдебното решение за окончателно. Ако съгласно съдебното решение задължението трябва да бъде изпълнено доброволно от повече от един ответник и ако е делимо, задължението трябва да се изпълни еднакво от всички ответници, освен ако в решението не е определено друго.

Когато подава молба за съдебно изпълнение, не е нужно взискателят да е представляван от адвокат.

В молбата за изпълнение на съдебно решение, с което се налага плащане на парична сума, трябва да бъдат обозначени специфичният метод на изпълнение и други определени по закон реквизити. Молбата за съдебно изпълнение трябва да бъде придружена от препис от съдебното

решение, към което има потвърждение за изпълняемост. Съдът, който се произнася по същество като първа инстанция, ще осигури това потвърждение към съдебното решение. Не е необходимо да се прилага препис от съдебното решение, ако молбата за съдебно изпълнение е подадена до съда, който е разгледал въпроса по същество като първа инстанция.
Решенията се изготвят винаги под формата на определения в изпълнително производство.
По правило съдът ще разпореди съдебно изпълнение, без да изслушва ответника.
В съдебните производства в Чешката република се заплаща съдебна такса (вж. Закон № 549/1991 за съдебните такси, с измененията). В обосновани случаи законът позволява освобождаване от съдебни такси.
Изпълнително производство
Изпълнението ще извърши съдебният изпълнител, посочен от взискателя в молбата за принудително изпълнение. Актове на съдебния изпълнител се смятат за актове на съда по изпълнението.
Изпълнителните производства се образуват по молба на взискателя или по молба на лице, което е доказало, че му е дадено или прехвърлено право, определено съгласно съдебно решение. Те се образуват на датата на предаване на такава молба на съдебния изпълнител. Съдебният изпълнител може да започне да определя и обезпечава имуществото на длъжника само след като съдът е издал разрешение за това и е разпоредил изпълнението.
Молбата за изпълнение трябва да включва:
идентификация на съдебния изпълнител, който следва да води изпълнението, като се посочва седалището му (списък на съдебните изпълнители можете да намерите на уебсайта на Камарата на съдебните изпълнители на Чешката република (*Exekutorská komora České republiky*); за съдебните изпълнители не е определена местна компетентност — всеки съдебен изпълнител може да извършва дейност на цялата територия на Чешка република);
посочване на въпроса, за който се отнася молбата, и нейната цел;
идентифициране на участниците, т.е. взискателя или правоимащото лице съгласно съдебното решение, и ответника; за физически лица това означава собствено име, фамилия, постоянно пребиваване на участниците или местопребиваване в Чешката република в зависимост от вида престой за чужденци и, когато е приложимо, ЕГН или дата на раждане на участниците, или за юридически лица — корпоративно име или търговско наименование, седалище и идентификационен номер;
точно посочване на изпълнителното основание;
задължението, което трябва да бъде принудително изпълнено, и, когато е приложимо, в каква степен ответникът вече е изпълнил доброволно задължението;
когато е приложимо, идентифициране на доказателствата, на които взискателят основава своето право;
подпис.
Към молбата за изпълнение трябва да бъдат приложени оригиналът или заверен препис от изпълнителното основание заедно с потвърждение на неговата изпълняемост или препис от нотариален акт с разрешение за изпълнение, освен когато изпълнителното основание е издадено от съда по изпълнението. Органът, издал изпълнителното основание, предоставя потвърждение на изпълняемостта, докато за спогодби и споразумения то се предоставя от органа, който ги одобрява.

3.2 Основни изисквания

Изпълнението на съдебно решение (принудителното изпълнение) може да бъде разпоредено въз основа на изпълнително основание, ако наложеното задължение не е изпълнено доброволно.
Изпълнително основание е:
решение с изпълнителна сила на съда или съдебния изпълнител, ако в него се признава право, налага се задължение или се засяга имущество;
изпълняемо съдебно решение на съд или друг разследващ, прокурорски и съдебен орган, ако в него се признава право или се засяга имущество;
изпълняемо арбитражно решение (забележка: Върховният съд на Чешката република многократно е постановявал, че макар арбитражните решения, издадени по силата на Нюйоркската конвенция за признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения, да могат да послужат като основание за изпълнение по съдебен ред на решение без специална процедура, те не могат да бъдат използвани като изпълнително основание сами по себе си — вж. Резолюция от 12 юни 2018 г. по преписка № 20 Cdo 754/2018, Резолюция от 16 август 2017 г. по преписка № 20 Cdo 5882/2016 и Резолюция от 3 ноември 2016 г. по преписка № 20 Cdo 1165/2016);
нотариален документ с разрешение за принудително изпълнение, изготвен в съответствие със специално законодателство;
изпълняемо съдебно решение и друго изпълнително основание от публичен орган;
други решения с изпълнителна сила и одобрени спогодби и документи, чието изпълнение е позволено по закон.
Ако в изпълнителното основание не се определя срок за доброволно изпълнение на задължението, се подразбира, че наложеното с изпълнителното основание задължение трябва да се изпълни в срок от три дни, а в случай на принудително извеждане от жилище — в срок от петнадесет дни от обявяването на съдебното решение за окончателно.

Съдебно принудително изпълнение

Общият съд на ответника е компетентен да налага и изпълнява съдебно решение, да осъществява дейността на съда, преди да разпореди съдебното изпълнение, и за декларациите във връзка с имуществото, освен ако в член 252 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията, не е предвидено друго.
Съдебното изпълнение може да бъде разпоредено само до исканата от взискателя степен, която в съответствие с решението е достатъчна за неговото удовлетворение (член 263, параграф 1 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията).
Съдът ще отхвърли молба за съдебното изпълнение, ако от нея вече е ясно, че постъпленията няма да бъдат достатъчни, за да покрият разноските по съдебното изпълнение (член 264, параграф 2 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията).

Изпълнително производство

Съдебен изпълнител ще извърши действията по съдебното изпълнение с разрешение от съда, с изключение на посочените по-горе съдебни решения (точка № 1).
Съдебен изпълнител, който получава молба за изпълнение, ще поиска заповед за изпълнение — най-късно петнадесет дни от датата на подаване на молбата — за разрешение и за разпореждане на изпълнението. Съдът ще издаде разрешение в срок от петнадесет дни, ако са спазени всички законово определени предпоставки. Ако не са спазени всички законово определени предпоставки за извършване на принудително изпълнение, съдът ще даде указания на съдебния изпълнител да отхвърли, частично или изцяло, или да откаже молбата за изпълнение, или да спре изпълнителното производство. Съдебният изпълнител е обвързан с това указание.
Предметно компетентен за изпълнението е районният съд.

Ако ответникът е физическо лице, териториално компетентен за изпълнението е съдът, в чийто съдебен район е постоянното пребиваване или местопребиваването в Чешката република на ответника, в зависимост от вида престой за чужденци. Ако ответникът е юридическо лице, териториално компетентен е съдът, в чийто съдебен район се намира седалището на ответника. Ако ответник, който е физическо лице, няма постоянно пребиваване или местопребиваване в Чешката република, или ако ответник, който е юридическо лице, няма седалище в Чешката република, териториално компетентен е съдът, в чийто съдебен район се намира имуществото на ответника.
Някои изключения от правилата за местната компетентност произтичат от Закон № 292/2013 за специалните съдебни производства, с измененията, напр. член 511.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Изпълнението (принудителното изпълнение) може да се извършва върху движими и недвижими вещи, права и друго имущество, с някои изключения.
В съответствие с членове 321—322 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията, изпълнителни действия не могат да бъдат предприемани по-специално върху следното:
вещи, чиято продажба е забранена в съответствие със специално законодателство или които не подлежат на принудително изпълнение в съответствие със специално законодателство;
вещи, притежавани от ответника, които са му необходими, за да задоволява своите материални потребности и тези на семейството си или да изпълнява професионалните си задължения, както и други вещи, чиято продажба би била в разрез с моралните норми (по-специално това означава обикновени вещи, включващи дрехи, обичайно домакинско оборудване, брачни халки и други подобни вещи, медицински изделия и други вещи, от които ответникът се нуждае поради заболяване или физически недостатъци, средства, изчислени в размер на два пъти жизненото равнище на лице в съответствие със специално законодателство, животни, които не се държат за икономически цели и които са домашни любимци);
ако ответникът е предприемач — негови вещи, които са му необходими, за да изпълнява стопанската си дейност (това не се прилага, ако вещите са запорирани/възбранени с цел събиране на вземане от взискателя);
техническо оборудване, на което, в съответствие със специално законодателство, ответникът води документация за инвестиционни инструменти или съхранява документи, свързани с данни в тази документация, и техническо оборудване, служещо за предоставяне на данни за собственици на инвестиционни инструменти в съответствие със специално законодателство;
вещи, които ответникът е придобил като заместващо имущество (това не се прилага, ако ответникът има право да се разпорежда свободно с тези вещи или ако принудителното изпълнение включва събиране на задълженията на починало лице или задължения, свързани с доверително управление на вещи, придобити като заместващо имущество).
Взискателят също така винаги може да подаде молба за принудително изпълнение върху изброените по-горе вещи, ако те са били придобити от ответник, който посредством умишлено престъпно деяние е причинил вреди и е получил имуществена облага от това престъпление, ако взискателят е увредената страна от престъплението.
Изброените по-долу също не подлежат на принудително изпълнение:
искове за удовлетворяване от сума, която е изплатена от застрахователна компания по застрахователна полица, ако сумата следва да се използва за изграждане на нова или за възстановяване на вече съществуваща сграда;
парични помощи за социални грижи, помощи за покриване на разходи по издръжка, държавна социална помощ, семейни надбавки и еднократна държавна социална помощ, както и помощи за деца в приемни семейства;
вземания, които ответникът е придобил като заместващо имущество; това не се прилага, ако ответникът има право да се разпорежда свободно с вземането или ако принудителното изпълнение включва събиране на задълженията на завещател или задължения, свързани с доверително управление на вещи, придобити като заместващо имущество;
само две пети от вземанията от физически лица, които са предприемачи, възникващи в хода на тяхната стопанска дейност, подлежат на принудително изпълнение; ако обаче е налице молба за принудително изпълнение на някое от вземанията, ползващи се с предимство, на принудително изпълнение подлежат три пети от тях;
само две пети от вземанията за лицензионни възнаграждения подлежат на принудително изпълнение, ако ответникът е авторът; ако обаче е налице молба за принудително изпълнение на някое от вземанията, ползващи се с предимство, на принудително изпълнение подлежат три пети от тях (същото се прилага за вземания, произтичащи от правата на изпълнители и от правата на създатели на индустриална собственост).
В този списък са представени основните ограничения на принудително изпълнение върху имуществото чрез съдебно изпълнение или принудително изпълнение. Гражданският процесуален кодекс съдържа някои допълнителни ограничения, напр. в член 267b.
Начинът за принудително изпълнение върху съпружеска имуществена общност е уреден в член 262a, параграфи 1 и 2 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията, и в член 42 от Закон № 120/2001, Кодекс за принудителното изпълнение, с измененията.
Принудителното изпълнение върху имущество, което е част от съпружеска имуществена общност, може да бъде разпоредено за събиране на задължение, направено само от единия от съпрузите по време на брака или преди неговото сключване. За целите на заповедта за изпълнение за част от съпружеската имуществена общност на ответника и неговия/ата съпруг/а се смята и имуществото, което не е част от нея, само защото съдебно решение е прекратило съпружеската имуществена общност или е намалило съществуващия ѝ обхват, или тъй като обхватът на съпружеската имуществена общност е бил намален с договор, или е бил възприет режим на разделност на имуществото, или произходът на съпружеската имуществена общност е бил договорно определен, считано към датата на прекратяване на брака.
Принудително изпълнение чрез удържане от работни заплати или други доходи на съпруга/ата на ответника, чрез запор по сметката на съпруга /ата на ответника във финансова институция, запориране на други парични вземания на съпруга/ата на ответника или запориране на друго имущество на съпруга/ата на ответника може да бъде разпоредено в случай на събиране на задължение, което е част от съпружеската имуществена общност.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Съдебно принудително изпълнение:
Плащането на парична сума може да се извърши чрез удържания от работни заплати, запор на вземания, управление на недвижими имоти, продажба на движими и недвижими вещи, изпълнителен запор на производствено предприятие и учредяване на възбрана върху недвижими имоти (член 258, параграф 1 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията).
Принудително изпълнение, налагащо задължение, различно от плащането на парична сума, зависи от естеството на наложеното задължение. То може да се извърши чрез принудително извеждане, изнасяне на вещи, разделяне на общи вещи, приключване на работа и други действия (член 258, параграф 2 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията).

Принудително изпълнение чрез **продажба на залог** може да се извърши за запорирано вземане чрез продажбата на заложени движими и недвижими вещи, общи вещи и комплекти от вещи, чрез налагане на запор върху заложено парично вземане и запор на други заложени права на собственост (член 258, параграф 3 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията).
Едва след като изпълнението е вписано в регистъра на започналите изпълнения, съдебният изпълнител ще прецени как ще се извършват действията по изпълнението, и ще издаде или отмени заповед за изпълнение, свързана с имуществото, което следва да бъде засегнато от изпълнението. Заповед за изпълнение означава заповед за изпълнение по един от начините, определени в Закон № 120/2001, Кодекс за принудителното изпълнение, с измененията. В заповедта за изпълнение съдебният изпълнител трябва да избере начин за изпълнение, който не е очевидно неподходящ, по-специално що се отнася до несъответствие между размера на задълженията на ответника и цената на вещта, от която трябва да стане изпълнението на задължението на ответника.
Изпълнение, налагащо плащане на парична сума, може да се извърши чрез удържания от работни заплати и други доходи, запор на вземания, продажба на движими и недвижими вещи, изпълнителен запор на производствено предприятие, както и учредяване от съдебния изпълнител на възбрана върху недвижими имоти, управление на недвижими имоти или чрез отнемане на свидетелство за управление на МПС.
Начинът на изпълнение на задължение, различно от плащането на парична сума, зависи от естеството на наложеното задължение. Това може да стане чрез принудително извеждане, премахване на вещи, разделяне на общи вещи, приключване на работа и други действия.
Изпълнение чрез **продажба на залог** може да се извърши за запорирано вземане чрез продажбата на заложени движими и недвижими вещи.
Забраната за разпореждане с имущество се урежда в член 44а и член 47, параграф 5 от Закон № 120/2001, Кодекс за принудителното изпълнение, с измененията. Освен ако съдебният изпълнител не реши друго, след доставяне на известието за поканата за изпълнение ответникът не може да се разпорежда с имуществото си, включително с недвижими имоти и имущество, включени в съпружеска имуществена общност, с изключение на обичайните търговски и оперативни дейности, задоволяването на основните си потребности от издръжка и тези на лицата, спрямо които той има задължение за издръжка, както и поддържането и управлението на имуществото. Всеки правен акт, чрез който ответникът нарушава това задължение, е недействителен. Правен акт ще се смята за действителен обаче, ако срещу неговата действителност не е повдигнато възражение от съдебен изпълнител, взискател или регистриран взискател с цел да се гарантира удовлетворяване на принудително събраното вземане. Правните последици от възражение срещу действителността ще влязат в сила от момента на действие на правния акт, ако заповедта за изпълнение или изразената по друг начин воля на съдебния изпълнител, взискателя или регистрирания взискател достигне до всички участници в правния акт, срещу които съдебният изпълнител, взискателят по съдебното решение или регистрираният взискател е повдигнал възражение за недействителност.
Ответникът не може да прехвърля имущество, което е предмет на заповед за изпълнение на друго лице, нито да го обременява с тежест и да се разпорежда с него по друг начин. Всеки правен акт, чрез който ответникът нарушава това задължение, е недействителен.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Тези мерки продължават до спирането на изпълнението, до събирането на вземането, неговите акцесорни елементи и разноските за изпълнението и т.н. Забраната за разпореждане с имуществото се прекратява с решението, ако ответникът депозира при съдебния изпълнител сума, равна на вземането, което трябва да се събере, разноските за изпълнението и разноските на взискателя.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

В хода на съдебното принудително изпълнение на съдебно решение е възможно да се подаде жалба в съответствие с общите разпоредби на Гражданския процесуален кодекс относно жалбите. Ответникът трябва да подаде такава жалба в срок от 15 дни от предоставянето на писмен препис от съдебното решение в съда, чието решение се обжалва. Ако тя бъде подадена от лице, което има право на това, в допустимия срок за обжалване, съдебното решение няма да влезе в сила до постановяване на окончателно решение на апелативния съд по жалбата (вж. също член 254 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията).
В хода на принудителното изпълнение на съдебно решение не е възможно, поради законови съображения, да се спре производството и да се пренебрегне спазването на срока. Нито пък е възможно да се предяви иск за възобновяване на изпълнението; възможно е обаче да се предяви иск за нищожност, но само ако искът е насочен срещу окончателното определение на въззивния съд, с което въззивната жалба е била отхвърлена или въззивното производство е било прекратено, или срещу окончателното определение на въззивния съд, с което определението на първоинстанционния съд за отхвърляне на въззивна или касационна жалба е било потвърдено или променено поради забавяне (вж. също член 229, параграф 4 и член 254, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс, с измененията).
Право върху несеквестируемо имущество може да бъде упражнено срещу взискателя чрез молба за изключване на такова имущество от принудителното изпълнение в съответствие с член 267, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс.
Право върху имущество, което е част от съпружеска имуществена общност или за целите на заповед за изпълнение се разглежда като имущество, представляващо част от съпружеската имуществена общност на ответника и неговия/ата съпруг/а, въпреки че вземането, което трябва да бъде събрано, не може да бъде удовлетворено от това имущество, може да се упражни *mutatis mutandis* чрез такава молба (член 267, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс).
Оспорването на автентичността, размера, естеството или реда на някое от вземанията, предявени за разпределение на постъпленията или удовлетворени по друг начин в хода на принудителното изпълнение на съдебно решение, също трябва да се упражни срещу взискателя чрез молба, при законоустановените методи за принудително изпълнение (член 267а от Гражданския процесуален кодекс).
Даден участник може да подаде възражения срещу някои съдебни определения. Такива са например възражения от ответника, свързани с описа на имуществото, възражения срещу доклада относно управление на производствено предприятие или възражения срещу арбитражно решение.
Не на последно място, ответникът може да подаде молба в хода на принудителното изпълнение и изпълнителното производство, за да отложи или спре изпълнението на съдебното решение (принудителното изпълнение). Отлагането и спирането на изпълнението на съдебно решение (принудителното изпълнение) се урежда в Гражданския процесуален кодекс, както и в Кодекса за принудителното изпълнение (по-специално член 266, член 268 и член 269 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията, и член 54, член 55 и член 55а от Закон № 120/2001, Кодекс за принудителното изпълнение, с измененията).

Обжалване в изпълнително производство:

Обжалване на решение на съдебния изпълнител е възможно в случаите, позволени от Кодекса за принудителното изпълнение (вж. член 55с).
Възможно е да се подаде молба за изключване на дадена вещ срещу решение на съдебния изпълнител по молба за изваждане от списъка на дадена вещ в съответствие с член 267 от Гражданския процесуален кодекс в съда по изпълнението в срок от 30 дни от постановяването на решението на съдебния изпълнител, чрез което съдебният изпълнител не е спазил, дори частично, молбата за изваждане на вещта от списъка.
Продажбата на включените в списъка движими вещи между подаването на молбата за изваждане на дадена вещ от списъка и изтичането на срока, както и по време на производството по иска, не е възможна.

Даден участник може да подаде възражения срещу заповед за плащане на разноските по производството в срок от 8 дни от постановяване на решението.
Във връзка с молбата за отлагане или спиране на изпълнението вж. по-горе „Средства за правна защита срещу изпълнението на съдебни решения “.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Вследствие на заповед за изпълнение (член 44 и следващите от Кодекса за принудителното изпълнение) забраната за разпореждане с имуществото не се прилага към обичайните търговски и оперативни дейности на ответника, задоволяването на неговите основни нужди от издръжка и тези на лицата, за които той носи отговорност да издържа, както и към поддържането и управлението на имуществото. Освен това ответникът може да подаде молба до съдебния изпълнител да не прилага забраната за разпореждане към част от имуществото му; в тази молба ответникът трябва да докаже, че оставащото му имущество е очевидно и несъмнено достатъчно, за да покрие вземането, което трябва да бъде събрано, включително разноските на взискателя и разноските за изпълнението.
Ответникът има също така възможност след покана от съдебния изпълнител, в която трябва да се съдържа информация за срока за плащане и потенциалните последици от неплащането, да плати вземането, което трябва да бъде събрано, както и на депозит при намалени разноски.
Забраната върху разпореждането с имуществото (член 44а, параграф 1 и член 46, параграф 6 от Кодекса за принудителното изпълнение) ще отпадне при доброволно изпълнение на вземането, което трябва да бъде събрано, и плащане на депозита. В противен случай съдебният изпълнител ще започне изпълнението.
Ответникът е защитен, особено в ситуация на принудително извеждане от апартамент или друг недвижим имот, в който той живее, в съответствие с член 65 от Наредба № 37/1992 от 23 декември 1991 г. на Министерството на правосъдието на Чешката република относно процедурния правилник на районните и окръжните съдилища, с измененията. Това е така, тъй като, ако при принудително извеждане от недвижим имот, сграда, апартамент или стая, изпълнителят разбере, че лицето, което трябва да бъде изведено, е приковано към легло поради заболяване, или е жена, която е в следродилен период или е в напреднал стадий на бременност, и че принудителното извеждане би застрашило сериозно здравето на това лице, такова принудително изпълнение не е позволено; ако не е получено потвърждение от лекар или ако има съмнения в достоверността на такова твърдение, съдебният изпълнител ще потърси мнението на медицински специалист.
За несеквестируеми в съответствие с Гражданския процесуален кодекс вещи, които принадлежат на длъжника, вж. също въпроса „Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?“

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 28/03/2022
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.
Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница de е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.
Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици en вече са преведени.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Германия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение (*Zwangsvollstreckung*) е процедура, използвана за изпълнение на частноправно задължение посредством упражняване на публична принуда. Държавата разполага с право да налага изпълнението, като прилага това право чрез свои представители, по силата на своята суверенна власт.
За принуждаване на длъжника да изпълни задължение за плащане или да извърши дадено действие, са възможни следните мерки за принудително изпълнение:
запор (*Pfändung*) на вещи;
запор върху вземания и други активи, държани от длъжника (по-специално запор върху доходите);
декларация за активите на длъжника (*Vermögensauskunft*);
принудителни мерки (*Zwangsmaßnahmen*), които гарантират извършването или въздържането от извършване на действия;
принудителна продажба (*Zwangsversteigerung*);
назначаване на синдик (*Zwangsverwaltung*).
Принудителното изпълнение в Германия се урежда главно с член 704 и следващите от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozessordnung* — ZPO) и от Закона за принудителната продажба и назначаването на синдик (*Gesetz über die Zwangsversteigerung und Zwangsverwaltung* – ZVG).
В Германия Регламент (ЕС) № 655/2014, с който се урежда трансграничното изпълнение на вземания между държавите — членки на ЕС, се изпълнява чрез прилагането на член 946 и следващите от ZPO.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Вж. по-долу във въпрос 3.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Подлежат ли на принудително изпълнение съдебните и извънсъдебните решения?

Да. Тази категория обхваща окончателните съдебни решения, които са влезли в сила или за които е допуснато предварително изпълнение (член 704 от ZPO), решенията за допускане на обезпечителен запор (*Arrest*) и на временни и обезпечителни мерки (*einstweilige Verfügungen*, член 929, член 936 от ZPO), както и други подлежащи на принудително изпълнение документи, изброени в член 794 от ZPO, които включват не само съдебни решения, но и спогодби, постигнати пред арбитражен съвет (*Vergleiche vor Gütestellen*), спогодби, сключени от адвокати (*Anwaltsvergleiche*), и нотариални актове (*notarielle Urkunden*).

Необходимо ли е да се подава молба за съдебно решение за допускане на принудително изпълнение?

Необходимо е да има съдебно решение, за да се наложи запор върху вземания или други имуществени права на длъжника, за налагане на принудителни мерки, които да гарантират извършването или въздържането от извършване на действия, и за принудително изпълнение върху недвижим имот съгласно Закона за публичните търгове и назначаването на синдик.

Кой съд е компетентен да допусне принудително изпълнение?

За налагане на запор върху вземания на длъжника: местните съдилища (*Amtsgericht*) по местоживеене на длъжника.
За принудителни мерки, които гарантират извършването или въздържането от извършване на дадени действия: първоинстанционният съд.
За принудителна продажба и назначаване на синдик: местният съд поместонахождение на имота.

Статут и правомощия на съдебните изпълнители

Съдебният изпълнител (*Gerichtsvollzieher*) е съдебен служител в дадена провинция и е под административния надзор на председателя на местния съд. Той обаче е функционално независим при изпълнение на своите задължения по изпълнението: този административен надзор не може да се използва, за да се упражнява влияние върху него. Предприетите от съдебния изпълнител мерки, както и изготвените от него разходни документи могат да бъдат оспорени чрез подаване на възражение (*Erinnerung*). Същото се прилага и ако съдебният изпълнител откаже да изпълни съдебно решение. Възражението се разглежда от съда, който е компетентен по отношение на принудителното изпълнение.
Съдебният изпълнител отговаря за принудителното изпълнение на съдебни решения по граждански дела съгласно книга 8 от ZPO. Основната му задача е принудителното изпълнение върху движими вещи. В този случай съдебният изпълнител е оправомощен по принцип да даде възможност на длъжника да плати на вноски, като отговаря за навременното и ефективно приключване на изпълнителното производство. Едно от основните му задължения е да получи от длъжника клетвена декларация за притежаваните от него активи. Другите му функции включват:
възстановяване на движимо и недвижимо имущество (изземване);
преодоляване на съпротивата на длъжника срещу действия, чието извършване той трябва да приеме;
връчване по искане на дадена страна на документите, необходими за принудителното изпълнение;
принудително изпълнение на заповеди за временен запор и временни мерки (когато въпросът не трябва да се отнася до съда);
принудително изпълнение на заповед за задържане вследствие на отказ да се предостави декларация за активите.

Трябва ли молбата за допускане на принудително изпълнение да бъде подадена от практикуващ юрист?

Съдът, компетентен да разглежда молби за допускане на принудително изпълнение, обикновено е местният съд, като за това производство не е задължително да има процесуално представителство.
За принудителни мерки, които да гарантират извършването или въздържането от извършване на тези действия, трябва да се подаде молба до подходящия съд от първа инстанция, който при определени обстоятелства може да бъде съд от по-висша инстанция (регионален съд (*Landgericht*), където по принцип се изисква процесуално представителство.
Разноски за мерките за принудително изпълнение:
Законът предвижда различни методи за принудително изпълнение в зависимост от задължението, което се дължи. За различните мерки за принудително изпълнение се дължат различни разноски:

а) Запор на вещи

Когато е установено, че се дължи плащане на определена парична сума, взискателят може да поиска от съдебния изпълнител да събере съответната сума. За запор на движими вещи на длъжника от съдебния изпълнител в съответствие с точка 205 от тарифата за таксите (*Kostenverzeichnis* – KV), приложена към Закона за таксите на съдебните изпълнители (*Gerichtsvollzieherkostengesetz* – GvKostG), се заплаща такса от 26 EUR. За продажбата на запорираните вещи, за публичен търг (който може да бъде търг на определено място или търг по интернет, достъпен чрез платформа за провеждане на търгове) или за друг начин на изпълнение, се заплаща допълнителна такса от 52 EUR в съответствие с точка 300 от тарифата за таксите. Съгласно точка 500 от тарифата, в случай че изготвеният от съдебния изпълнител доклад показва, че действията по изпълнението продължават повече от три часа, се начислява допълнителна такса за време. Тя е 20 EUR за всеки допълнителен час или част от него. Освен това има и разноски за съдебния изпълнител, по-специално пътни разноски (точка 711 от тарифата за таксите).

б) Запор върху вземания на длъжника

Въз основа на изпълнително основание може също да се поиска налагане на запор върху вземания на длъжника (напр. върху възнаграждения, които му се дължат) и изплащане на събраната сума на взискателя, като плащанията се приспадат от задължението, или възлагането се извършва чрез декларация за вземането на взискателя по отношение на длъжника (*an Zahlungs statt*, „заместващо плащане“) (член 829 и член 835 от ZPO). Като правило запорът и възлагането на вземане се прилага при съвместни и комбинирани решения за запор и възлагане. В съответствие с точка 2111 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните такси (*Gerichtskostengesetz* – GKG), за производството по молбата обаче се плаща такса само от 20 EUR. Разноските, включително разходите за връчване на съдебно разпореждане, се начисляват отделно съгласно част 9 от същата тарифа за таксите.

в) Получаване на декларация за активите

В съответствие с точка 260 от тарифата за таксите, приложена към Закона за таксите на съдебните изпълнители, съдебният изпълнител начислява такса от 33 EUR за получаване на декларация за активите.

г) Принудително изпълнение върху недвижимо имущество

Принудителното изпълнение срещу недвижимо имущество на длъжника е под формата на ипотека, вписана в имотния регистър, или принудителна продажба, или назначаване на синдик по имота.
За вписване на ипотека в имотния регистър за обезпечаване на вземане се плаща такса в съответствие с точка 14121 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните и нотариалните такси (*Gerichts- und Notarkostengesetz* – GNotKG), в размер на 1 % от стойността на вземането, което трябва да се обезпечи (член 53, параграф 1 от Закона). В приложение 1 е дадена таблица с таксите за стойности до 3 милиона EUR.

Съдебните такси за производства съгласно Закона за принудителните продажби и назначаване на синдик са определени в част 2, раздел 2, подчасти 1 и 2 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните такси. Такса от 100 EUR се плаща за решение по молба за разпореждане за принудителна продажба на земя или по искане за присъединяване към производство. Има също такса за самото производство, такса за провеждането на поне един търг с наддаване, такса за сключване на сделката за продажба и такса за разпределяне на постъпленията; всяка от тези такси е в размер на 0,5 %. Таксите за производството и за провеждането на търга се определят чрез позоваване на стойността на имота, приета от съда по изпълнението (пазарна цена, член 54, параграф 1 от Закона за съдебните такси). Таксите за сключване на сделката за продажба и за разпределение на постъпленията се определят въз основа на успешна оферта, без лихви, включително стойността на всички произтичащи права, в съответствие с условията на търга (член 54, параграф 2 и параграф 3 от Закона за съдебните такси). Таблица с таксите за стойности до 500 000 EUR е представена в приложение 2. Съгласно част 9 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните такси, освен таксите отделно се начисляват и направените разходи в хода на производството; те включват разходите, които се плащат за оценка от инспектор на пазарната стойност на имота в съответствие със Закона за съдебните възнаграждения и компенсации (*Justizvergütungs und entschädigungsgesetz* — JVEG) (точка 9005 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните такси).
Такса от 100 EUR се плаща за решение по молба за заповед за назначаване на синдик или по искане за присъединяване към производство. Назначаването на синдик подлежи само по себе си на годишна такса в размер на 0,5 %, с общ минимален размер от 120 EUR и минимален размер от 60 EUR през първата и последната календарна година. Размерът на таксата се определя чрез позоваване на общия приход от назначаването на синдик (член 55 от Закона за съдебните такси).

д) Възстановяване и принудителни мерки, които да гарантират извършването, разрешаването или въздържането от извършване на действия

Ако от длъжника се изисква да предаде движима вещ, тя трябва да бъде взета от длъжника чрез съдебен изпълнител и да бъде предадена на взискателя. За този официален акт съдебният изпълнител определя такса от 26 EUR съгласно точка 221 от тарифата за таксите, приложена към Закона за таксите за съдебните изпълнители. Освен това съгласно точка 500 от тарифата, в случай че от изготвения от съдебния изпълнител доклад става ясно, че изпълнението на официалния акт продължава повече от три часа, се начислява допълнителна такса за време. Тя е 20 EUR за всеки допълнителен час или част от него.
Ако от длъжника се изисква да предаде недвижим имот, съдебният изпълнител трябва да приеме владението от длъжника и да го предаде на взискателя (изземване). Съгласно точка 240 от тарифата за таксите, приложена към Закона за таксите за съдебните изпълнители, се начислява такса от 98 EUR. Тук съгласно точка 500 от тарифата се начислява също допълнителна такса за време от 20 EUR за всеки допълнителен час или част от него, ако изпълнението на официалния акт продължи повече от три часа. Освен това се начисляват и разноските за съдебен изпълнител, включително разходите за необходимите услуги, предоставяни от трети страни, като изнасяне или услуги на ключар.
Съгласно точка 2111 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните разноски, в производството пред съда за принудително изпълнение на действие за разрешаване на действие или въздържане от извършване на действие (независимо дали може да бъде изпълнено само от длъжника или и от друго лице в неговия дом) във всеки случай се заплаща съдебна такса в размер на 20 EUR.

3.2 Основни изисквания

Взискателят трябва да притежава документ, подлежащ на изпълнение, който установява вземането му. Той може да бъде окончателно съдебно решение, което вече не подлежи на обжалване или е временно изпълнимо (член 704 от ZPO), или един от документите, изброени в член 794 от ZPO (например съдебни спогодби (*gerichtlicher Vergleich*), заповед за изпълнение (*Vollstreckungsbescheid*) или нотариален акт). Като общо правило документът трябва да съдържа съдебно удостоверение за изпълняемост (*Vollstreckungsklausel*) и трябва да бъде връчен на длъжника. Съдебно удостоверение за изпълняемост се изисква само в изключителни случаи за заповеди за изпълнение, заповеди за налагане на временен запор и временни мерки (член 796 от ZPO; член 929, параграф 1, член 936 от ZPO).

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

На принудително изпълнение могат да подлежат движими активи, вземания и други права на собственост и недвижима собственост на длъжника. В член 811 от ZPO се определят движимите активи, които не подлежат на запор; целта е да се позволи на длъжника и на неговото домакинство да запази за лична или професионална употреба минималната част, която е от съществено значение.
Ограниченията върху запора се прилагат и по отношение на доходите на длъжника. В член 850 и *следващите* от ZPO се предвижда, че определени суми не могат да бъдат запорирани, тъй като длъжникът се нуждае от тях, за да осигури своето съществуване. Кредитните салда могат да бъдат защитени в „сметка, освободена от запор“ (*Pfändungsschutzkonto*, член 850k от ZPO). В тези сметки се държат определени освободени от запор суми, независимо какъв е произходът на кредитното салдо.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Във връзка с длъжника

Принудително изпълнение срещу движима вещ на длъжника се извършва чрез запор и реализация на запорирана вещ. Вземания и права, държани от длъжника срещу трети страни, се запорират със заповед на съда по изпълнението. В двата случая запорът е официален акт, който води до конфискация на запорираната вещ. Наред с останалите последици, конфискацията лишава длъжника от контрол над вещта.

Във връзка с трети страни

Ако съдебният изпълнител е запорирал движима вещ, която не принадлежи на длъжника, а на трета страна, последната може да възрази срещу запора чрез възражение от трета страна *(Drittwiderspruchsklage*).
Когато вземанията, държани от длъжника спрямо трета страна, са запорирани и възложени, третата страна вече не може да плати на длъжника; третата страна може да плати вземане, възложено на взискател, което да се приспадне от вземането на длъжника само по отношение на взискателя, и това я освобождава от собственото ѝ задължение. Срещу трета страна, която не изпълнява това задължение, може да бъде предявен иск за нанесени щети.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Съгласно член 197 от Гражданския кодекс (BGB) вземания, които вече не подлежат на обжалване, и вземания по подлежащи на принудително изпълнение спогодби или актове имат 30-годишен давностен срок. В рамките на този срок взискателят може да започне принудително изпълнение по всяко време.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Съгласно германското право няма специална процедура за налагане на принудително изпълнение.
Длъжникът може да оспори исканите срещу него мерки като част от изпълнително производство. Той може да подаде възражение (*Erinnerung*) срещу начина на принудителното изпълнение. Длъжникът трябва да внесе незабавна жалба (*Beschwerde*) срещу решение, постановено в хода на производство, по което не е имало изслушване. Тази жалба трябва да бъде подадена в срок от две седмици до съда, чието решение се оспорва, който може да преразгледа решението си, или до регионалния съд, действащ като апелативен съд.

Молбата за подобно средство за правна защита няма незабавно действие върху продължителността на започнатото изпълнително производство; няма суспензивно действие.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Вж. по-горе във въпрос 4.

Приложение 1

Размер на задълже-нието до... EUR	Такса **Таблица Б** …EUR	Размер на задълже-нието до …EUR	Такса **Таблица Б** …EUR	Размер на задълже-нието до... EUR	Такса **Таблица Б** …EUR
500	15,00	**200 000**	435,00	**1 550 000**	2 615,00
1000	19,00	**230 000**	485,00	**1 600 000**	2 695,00
1500	23,00	**260 000**	535,00	**1 650 000**	2 775,00
2000	27,00	**290 000**	585,00	**1 700 000**	2 855,00
3000	33,00	**320 000**	635,00	**1 750 000**	2 935,00
4000	39,00	**350 000**	685,00	**1 800 000**	3015,00
5000	45,00	**380 000**	735,00	**1 850 000**	3095,00
6000	51,00	**410 000**	785,00	**1 900 000**	3175,00
7000	57,00	**440 000**	835,00	**1 950 000**	3255,00
8000	63,00	**470 000**	885,00	**2 000 000**	3335,00
9000	69,00	**500 000**	935,00	**2 050 000**	3415,00
10 000	75,00	**550 000**	1015,00	**2 100 000**	3495,00
13 000	83,00	**600 000**	1095,00	**2 150 000**	3575,00
16 000	91,00	**650 000**	1175,00	**2 200 000**	3655,00
19 000	99,00	**700 000**	1255,00	**2 250 000**	3735,00
22 000	107,00	**750 000**	1335,00	**2 300 000**	3815,00
25 000	115,00	**800 000**	1415,00	**2 350 000**	3895,00
30 000	125,00	**850 000**	1495,00	**2 400 000**	3975,00
35 000	135,00	**900 000**	1575,00	**2 450 000**	4055,00
40 000	145,00	**950 000**	1655,00	**2 500 000**	4135,00
45 000	155,00	**1 000 000**	1735,00	**2 550 000**	4215,00
50 000	165,00	**1 050 000**	1815,00	**2 600 000**	4295,00
65 000	192,00	**1 100 000**	1895,00	**2 650 000**	4375,00
80 000	219,00	**1 150 000**	1975,00	**2 700 000**	4455,00
95 000	246,00	**1 200 000**	2055,00	**2 750 000**	4535,00
110 000	273,00	**1 250 000**	2135,00	**2 800 000**	4615,00
125,000	300,00	**1 300 000**	2215,00	**2 850 000**	4695,00
140 000	327,00	**1 350 000**	2295,00	**2 900 000**	4775,00
155 000	354,00	**1 400 000**	2375,00	**2 950 000**	4855,00
170 000	381,00	**1 450 000**	2455,00	**3 000 000**	4935,00
185 000	408,00	**1 500 000**	2535,00		

Приложение 2

Цена на иска до .... EUR	Такса ...EUR	Цена на иска до .... EUR	Такса ...EUR
500	35,00	**50 000**	546,00
1000	53,00	**65 000**	666,00
1500	71,00	**80 000**	786,00
2000	89,00	**95 000**	906,00
3000	108,00	**110 000**	1026,00
4000	127,00	**125 000**	1146,00
5000	146,00	**140 000**	1266,00
6000	165,00	**155 000**	1386,00
7000	184,00	**170 000**	1506,00
8000	203,00	**185 000**	1626,00
9000	222,00	**200 000**	1746,00
10 000	241,00	**230 000**	1925,00
13 000	267,00	**260 000**	2104,00
16 000	293,00	**290 000**	2283,00
19 000	319,00	**320 000**	2462,00
22 000	345,00	**350 000**	2641,00
25 000	371,00	**380 000**	2820,00
30 000	406,00	**410 000**	2999,00

35 000	441,00	**440 000**	3178,00
40 000	476,00	**470 000**	3357,00
45 000	511,00	**500 000**	3536,00

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

Последна актуализация: 18/01/2024
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ECM, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.
Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница et е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.
Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици en вече са преведени.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Естония

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудително изпълнение по граждански и търговски дела означава използване на активите на длъжника за удовлетворяване на вземането, посочено в подлежащия на изпълнение акт, или задължаване на длъжника да предостави на дадено лице, да извърши или да се въздържи от извършването на определено действие.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдебни изпълнители (*kohtutäiturid*) — данни за контакт могат да бъдат намерени тук.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Дадено съдебно решение се изпълнява:
1) след влизането му в сила;
Дадено съдебно решение влиза в сила, когато вече не може да бъде оспорвано по какъвто и да е начин, различен от процедурата на преразглеждане (*teistmismenetlus*). Ако съдебно решение бъде обжалвано по законен ред, влизането му в сила временно се спира. Ако се обжалва само част от него, необжалваната част от решението влиза в сила. Ако решение се обжалва в част, която не е свързана с определянето на процесуалните разходи, частта от съдебното решение, в която е определен размерът на процесуалните разходи, също не влиза в сила. Влязло в сила съдебно решение е задължително за участниците в производството дотолкова, доколкото предявеното с иска или с насрещен иск вземане се решава въз основа на обстоятелствата в основата на иска, освен ако в закона не е предвидено друго.
Дадено съдебно решение се изпълнява въз основа на молба, подадена от ищеца.
2) преди влизането му в сила — ако съдът е обявил, че подлежи на незабавно изпълнение.
Съдебно решение, обявено за подлежащо на незабавно изпълнение, се изпълнява преди влизането му в сила. Съдът обявява съдебното решение за подлежащо на незабавно изпълнение или в самото съдебно решение, или чрез определение.
Съдебните решения подлежат на изпълнение въз основата на подлежащ на изпълнение акт.
Подлежащите на изпълнение актове по граждански и търговски дела могат да включват:
съдебни решения и определения по граждански дела, които са влезли в сила или които подлежат на незабавно изпълнение;
решения на чуждестранни съдилища, които са признати или подлежат на изпълнение без признаване;
решения на постоянно действащи в Естония арбитражни съвети и решения на други арбитражни съдилища, които са обявени за подлежащи на изпълнение;
решения, постановени от комисия по трудови спорове (*töövaidluskomisjon*) или от комисия по наемните отношения (*üürikomisjon*), които са влезли в сила.
Подробен списък на подлежащите на изпълнение актове се съдържа в член 2 от Кодекса за изпълнителното производство(*Täitemenetluse seadustik*).
Ако подлежащият на изпълнение акт не бъде изпълнен доброволно, може да започне процедура за принудително изпълнение по молба на ищеца. Вземания, произтичащи от предвидени от закона актове, подлежащи на изпълнение, се събират съгласно разпоредбите на Кодекса за изпълнителното производство. Освен ако по закон не е предвидено друго, изпълнението на подлежащи на изпълнение актове се осъществява от съдебни изпълнители.
Съдебният изпълнител провежда изпълнително производство въз основа на молба на ищеца и на подлежащ на изпълнение акт. Съдебният изпълнител провежда изпълнително производство и без да е подадена молба от ищеца, ако актът, подлежащ на изпълнение, е решение за плащане на възнаграждение на съдебния изпълнител или на разходите за принудително изпълнение, както и в други предвидени от закона случаи.

Образува се изпълнително дело за свързани с изпълнението въпроси, в което се описват действията по принудителното изпълнение и се съхраняват изпратените уведомления в хронологичен ред. Документите, получени и издадени от съдебния изпълнител в хода на процедурата по принудително изпълнение, или копия на тези документи, се съхраняват в изпълнителното дело.
Ако условията за образуване на изпълнително производство са спазени, съдебният изпълнител връчва на длъжника уведомление за принудително изпълнение. С връчването на уведомление за принудително изпълнение на длъжника изпълнителното производство се смята за открито.
На длъжника съдебният изпълнител трябва да връчи уведомление за принудително изпълнение, а на участниците в изпълнителното производството — декларация за изземане на имущество, протокол от публична продан, взети от него или от нея решения по жалби, подадени срещу негови или нейни действия, както и други, предвидени от закона документи.
Ако в закона или в съдебно решение не е определен срок за доброволно изпълнение на подлежащ на изпълнение акт, срокът се определя от съдебния изпълнител. Срокът не може да бъде по-кратък от 30 дни, освен ако в Кодекса за изпълнителното производство не е предвидено друго. Със съгласието на ищеца съдебният изпълнител може да определи срок по-дълъг от 30 дни за доброволно изпълнение на подлежащ на изпълнение акт.
Съдебният изпълнител е длъжен да предприеме незабавно всички разрешени от закона мерки, за да наложи изпълнението на подлежащ на изпълнение акт, да събере необходимата информация за изпълнителното производство и да разясни на участниците в него техните права и задължения.
Съдебният изпълнител може да отложи предприемането на дадена мярка по принудително изпълнение по молба на ищеца или въз основа на съдебно решение, или когато лицето, водещо изпълнителното производство, се промени.
По молба на длъжника съдът може да спре изпълнителното производство, да удължи срока за изпълнение или да отложи принудителното изпълнение, ако продължаването на производството би било несправедливо за длъжника. В такъв случай съдът трябва да вземе под внимание интересите на ищеца и други обстоятелства, включително семейното и финансовото положение на длъжника.

3.2 Основни изисквания

Предпоставки за изпълнение на подлежащ на изпълнение акт:
За принудително изпълнение се приема влязло в сила съдебно решение или решение на комисия по трудови спорове или на комисия по наемните отношения, което е влязло в сила и носи заверка за влизане в сила. Заверка за влизане в сила не се поставя на решения, подлежащи на незабавно изпълнение.
В случай на вещ, която поради своето естество е подходяща за лична употреба само на един от съпрузите, се приема, че вещта принадлежи на съпруга, който би следвало да използва вещта предвид нейното естество.
Вземане срещу съвместната собственост на съпрузите се допуска със съгласието на съпруга, който не се явява длъжник, или ако подлежащият на изпълнение акт изисква задължението да се изпълни и от двамата съпрузи. Ищецът може да поиска съвместната собственост да бъде разделена и вземането да се предяви към частта от съвместната собственост, принадлежаща на длъжника. В случай на принудително изпълнение срещу съвместна собственост на съпрузите в изпълнително производство по отношение на имуществото на един от тях, съгласието на съпруга, който не се явява длъжник, се предполага в полза на ищеца. Въпросното имущество може да бъде иззето и продадено. Презумпцията за съгласие не се прилага за недвижимо имущество, собственост на съпруга, който не се явява длъжник, неговия доход или за каквито и да било парични суми по банкова сметка, открита на негово име. На съпруга, който не се явява длъжник, се предоставя информация за изземването на имуществото, посочено в настоящия раздел, както и информация за възможността за подаване на възражение.
Вземане срещу имущество, собственост на персонално дружество, може да бъде предявено само при наличието на подлежащ на изпълнение акт, засягащ всички съдружници.
Ако длъжник почине по време на изпълнителното производство, то продължава по отношение на наследствената маса на длъжника, освен ако в закона не е предвидено друго.
Ако подлежащият на изпълнение акт се отнася също и до законния наследник на ищеца или на длъжника, посочени в акта, съдебният изпълнител пристъпва към принудително изпълнение на акта, ако му бъдат представени доказателства за законните наследници под формата на съдебно решение, извлечение от публичен регистър или нотариално заверен документ. Същото се прилага и по отношение на изпълнението на съдебно решение спрямо владелеца на спорна вещ, ако владението върху тази вещ се е променило след постановяване на съдебното решение.
Ако падежът на дадено вземане, включено в подлежащ на изпълнение акт, настъпва на определена дата, при изтичането на определен срок или при изпълнението на определено условие, мерките по принудително изпълнение могат да започнат след настъпването на падежа, изтичането на срока или изпълнението на условието.
Ако изпълнително производство зависи от обезпечение, осигурено от ищеца, производството може да започне само ако е потвърдено в писмен документ, че обезпечението е предоставено, и копие от документа е връчено на длъжника или ще му бъде връчено заедно с уведомлението за принудително изпълнение.
Ако изпълнението на подлежащ на изпълнение акт зависи от това ищецът да изпълни задължение към длъжника, съдебният изпълнител не може да започне изпълнително производство, преди да е изпълнено задължението на ищеца, а ако ищецът или съдебният изпълнител е предложил на длъжника задължението да бъде изпълнено — докато се установи, че длъжникът неоснователно отказва да приеме изпълнението на задължението или го отлага по други причини.
Ако ищецът се нуждае от удостоверение за правоприемство или от друг документ, за да започне принудително изпълнение, той може да поиска от нотариус или административна служба да го издаде вместо длъжника. За тази цел ищецът трябва да представи подлежащ на изпълнение акт.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Вземане може да бъде предявено срещу движимо и недвижимо имущество, както и срещу имуществени права на длъжника. Ако дългът е възникнал поради неплащане на издръжка на дете, съдът може в хода на изпълнителното производство временно да спре определени права на длъжника и разрешения, дадени на длъжника, или да забрани тяхното издаване.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Предявяване на вземане срещу движимо имущество:
Ако е предявено вземане срещу движимо имущество, имуществото се иззема и продава. След запориране на имуществото длъжникът не може да се разпорежда с него. Вземането на ищеца заедно с дължимите неустойки за забавено плащане и други обезпечителни вземания, чийто размер е посочен в подлежащия на изпълнение акт, се удовлетворяват със средствата, получени от продажбата. Движимото имущество не се иззема, ако може да се предположи, че средствата, получени от неговата продажба, биха били достатъчни само за покриване на разходите за принудително изпълнение. Съдебният изпълнител превежда средствата, постъпили в официалната му банкова сметка от активи на длъжника вследствие на

принудителното изпълнение (наричани по-долу „приходи от принудително изпълнение“), на ищеца в срок от десет работни дни от получаването на средствата.
Ако е заведен финансов иск срещу държавата или органите за местно самоуправление, вземането се предявява срещу парични наличности. Ако вземането срещу парични наличности не бъде удовлетворено в разумен срок, искането за плащане се предявява срещу вещи.
Към момента на изземане ищецът притежава залог върху изземаната вещ. Залогът върху иззетите активи предоставя на ищеца същите права като залог, учреден въз основа на договор или какъвто и да е законов залог, освен ако в закона не е предвидено друго.
Съдебният изпълнител продава иззетите движими вещи на публичен търг, проведен присъствено или по електронен път, на който не може да се упражнява правото на преференциално изкупуване. По искане на ищец или на длъжник съдебният изпълнител може да продаде иззетите вещи по начин, различен от публична продан, ако проведеният търг е бил неуспешен или може да се предположи, че вещта не може да бъде продадена на търг или че предполагаемите приходи от принудително изпълнение, които ще бъдат получени от публичната продан на вещта, са значително по-ниски в сравнение с приходите, които биха били реализирани от продажбата на вещта по какъвто и да е друг начин.
Съдебният изпълнител разпределя приходите от принудителното изпълнение, получени от продажбата на вещи, между ищците и между други лица, които имат право върху тези приходи, по реда, в който е учреден залогът в тяхна полза, или по споразумение между ищците. Сумата, която остава след покриване на разходите за принудително изпълнение и удовлетворяване на вземанията, се връща на длъжника. Ако получените приходи от принудителното изпълнение не са достатъчни за удовлетворяване на всички претенции и ищците не са в състояние да постигнат споразумение относно разпределението на средствата, съдебният изпълнител разпределя приходите от принудително изпълнение между ищците, участващи в изпълнителното производство, в съответствие с план за разпределение. Разходите за принудително изпълнение се приспадат от приходите, които подлежат на разпределение съгласно плана за разпределение.

Предявяване на вземане срещу недвижимо имущество:

Ако е предявено вземане срещу недвижимо имущество, имуществото се запорира и продава или се поставя под управлението на синдик, като в такъв случай вземането на ищеца се удовлетворява от постъпленията от управлението на синдика. Вземане срещу недвижимо имущество може да бъде предявено, ако длъжникът е вписан в имотния регистър като собственик на недвижимия имот или ако е универсален правоприемник на собственик, вписан в имотния регистър. Вземане срещу недвижимо имущество може да бъде предявено и срещу имущество, върху което е наложена ипотека.
При запориране на недвижимо имущество съдебният изпълнител описва недвижимото имущество и прилежащите към него части, инсталации и съоръжения, както и други елементи, обхванати от ипотеката, забранява разпореждането с тях и вписва тази възбрана в имотния регистър. Когато е запорирано, недвижимото имущество остава във владение на длъжника и той може да го управлява и използва в рамките на обичайното управление, освен ако недвижимото имущество не подлежи на задължително управление. След запориране на имуществото длъжникът не може да се разпорежда с него. Ако при запориране на недвижимо имущество запорът се простира и върху движимо имущество, с това движимо имущество могат да се извършват разпоредителни действия в рамките на обичайното управление. Недвижимото имущество се продава или на задължителен търг, или от длъжника под надзора на съдебен изпълнител, за което е необходимо предварително съгласие на ищеца.
Недвижимото имущество се поставя под управлението на синдик по молба на съдебния изпълнител, на ищеца или на длъжника. Синдикът има право да влезе във владение на недвижимо имущество въз основа на решение, в което той е посочен като разпоредител на недвижимото имущество. Синдикът има право и задължение да извършва всички сделки и действия, необходими за запазване на състоянието и за нормалното управление на недвижимото имущество. Управлението на синдик се прекратява с решение на съдебния изпълнител след удовлетворяване на вземането на ищеца.
Съдебният изпълнител разпределя приходите от принудително изпълнение, получени от продажбата и от принудителното управление на недвижимото имущество между ищците и между други лица, които имат право на такива приходи, по реда, в който те са вписани в имотния регистър, по реда на изземане или въз основа на сключено споразумение между ищците. Разходите за принудително изпълнение се приспадат от приходите, които подлежат на разпределение съгласно плана за разпределение.

Предявяване на вземане срещу имуществени права:

Вземане може да бъде предявено срещу сметка на длъжника. Кредитната институция предоставя на съдебния изпълнител информация относно наличието или отсъствието на сметка. Сметката се запорира въз основа на акт за налагане на запор и до размера на посочената в него сума. До размера на запорираната сума, посочена в акта за налагане на запор, средствата се превеждат от сметката на длъжника по официалната банкова сметка на съдебния изпълнител, освен ако подлежащият на изпълнение акт не е решение за обезпечаване на вземане, различно от вземане за издръжка на дете, предявено в рамките на съдебното производство. Ако към момента на налагане на запор в сметката на длъжника няма налични средства до размера, посочен в акта за налагане на запор, средствата, постъпили по сметката след налагането на запора, също подлежат на запориране до размера на непогасената сума. Средствата, постъпили по сметката след налагането на запора, се превеждат по официалната банкова сметка на съдебния изпълнител до окончателното изпълнение на акта за налагане на запор. Ако съдебният изпълнител представи за изпълнение пред кредитна институция акт за запор върху сметка на длъжника, приема се, че този акт важи и за сметки, които ще бъдат открити от длъжника в бъдеще. Кредитна и платежна институция може да откаже да открие сметка на длъжник, който има съществуваща сметка, по отношение на която същата институция прилага акт за запор, издаден от съдебен изпълнител.
Вземане може да бъде предявено срещу ценни книжа. При налагане на запор върху ценни книжа, изброени в член 2 от естонския Закон за поддържане на регистъра на ценните книжа (*väärtpaberite keskregistri seadus*), съдебният изпълнител вписва възбрана за разпореждане с права и задължения чрез секретаря. Върху ценните книжа се налага запор с вписването на възбраната в регистъра. Съдебният изпълнител продава ценни книжа съгласно разпоредбите относно предявяването на вземания срещу движими вещи. Съдебният изпълнител има право да впише поименна ценна книга на името на купувача и да представи необходимите заявления за това вместо длъжника. Ако ценната книга позволява това, съдебният изпълнител представя менителница, чек или облигация за плащане.
Вземане може да бъде предявено срещу дял в частно дружество с ограничена отговорност. Ако делът в частно дружество с ограничена отговорност не е вписан в регистъра, поддържан от централния депозитар на ценните книжа (*väärtpaberite keskregister*), той се запорира съгласно процедурата, предвидена за налагане на запор на движими активи. Съдебният изпълнител уведомява за запора управителния съвет на частното дружество с ограничена отговорност. Съдебният изпълнител продава дялове в дружество с ограничена отговорност съгласно разпоредбите относно предявяването на вземания срещу движими вещи. В рамките на два дни след публичната продан съдебният изпълнител, извършил продажбата на дяловете, изпраща до деловодството на търговския регистър (*äriregister*) уведомление за тяхното прехвърляне по образец, одобрен от Министерството на правосъдието.
В допълнение към горепосоченото, вземане може да бъде предявено и срещу финансови задължения на трети лица, членство в строителна асоциация, дял на съдружник в активите на персонално дружество, неотчуждимо право и други имуществени права.

Ограничаване на правата в случай, че се дължи издръжка на дете:

Ако длъжникът не плаща навреме издръжка на дете в продължение на три месеца в хода на изпълнително производство, открито с цел събиране на такава издръжка, и съдебният изпълнител не е в състояние да я събере от активите на длъжника, съдът може — със съгласието на ищеца и въз основа на подадена молба от съдебния изпълнител, след като първо е предупредил длъжника — да постанови решение, с което временно за неопределен срок се спира действието на следните права и разрешения:
разрешително за лов;
право за управление на моторни превозни средства;
разрешителни за оръжие и за придобиване на оръжие;
право за управление на плавателни съдове за отдих и лични плавателни съдове;
лицензия за риболов.
Съдът може, при същите условия, да обяви за невалидни и да забрани издаването им за срок до две години следните документи, притежавани от длъжника:
естонски паспорт;
паспорт на чужденец;
документ за пътуване за бежанци;
временен документ за пътуване;
моряшки паспорт;
удостоверение за трудов стаж на кораби;
дипломатически паспорт.
Ако въз основа на настоящия раздел съдът ограничи правото на длъжника, прекрати неговото разрешение, или и двете, или отмени документ, притежаван от него, той също така трябва, със същата съдебна заповед, да забрани предоставянето на същото право, разрешение или документ, или на всички тях. Съдът може едновременно да ограничи някои от правата, изброени в настоящия раздел, да спре действието на някои разрешения или да обяви някои документи за невалидни и да забрани издаването им.
С определение съдът възстановява право или валидност на разрешение на длъжника и позволява на длъжника при поискване отново да получи дадено право, разрешение или документ, ако:
длъжникът е плащал редовно издръжката на дете в продължение най-малко на три месеца;
длъжникът е договорил с ищеца график за плащане и се е придържал към него най-малко три последователни месеца;
отказът за възстановяване или повторно предоставяне на определено право би бил несправедлив за длъжника;
задължението за изплащане на издръжка за дете е изтекло.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Давностният срок за вземания, признати с влязло в сила съдебно решение, както и за вземания, произтичащи от съдебно споразумение или от друг подлежащ на изпълнение акт, е десет години. Давностният срок започва да тече от влизането в сила на решението или издаването на подлежащия на изпълнение акт, но не и преди настъпването на падежа на задължението.
Давностният срок за вземания, свързани с регулярни задължения — с изключение на искове за изпълнение на задължения за издръжка на деца — е три години за всяко отделно задължение, независимо от правното основание на иска. Давностният срок започва да тече от края на календарната година, в която настъпва падежът на вземането, съответстващо на задължението. Давностният срок за искове за изпълнение на задължения за издръжка на деца е десет години за всяко отделно задължение.
Ако длъжник почине по време на изпълнителното производство, то продължава по отношение на наследствената маса на длъжника, освен ако в закона не е предвидено друго.
Преди изтичането на срока за отказ от наследство или за приемане на наследство изпълнително производство, основано на иск срещу наследствената маса, може да бъде образувано единствено по отношение на наследствената маса. В този случай срещу наследствената маса не може да бъде предявено вземане, свързано със задължения, дължими лично от наследника.
Ако подлежащият на изпълнение акт се отнася също и до законния наследник на ищеца или на длъжника, посочени в акта, съдебният изпълнител пристъпва към принудително изпълнение на акта, ако му бъдат представени доказателства за законните наследници под формата на съдебно решение, извлечение от публичен регистър или нотариално заверен документ. Същото се прилага и по отношение на изпълнението на съдебно решение спрямо владелеца на спорна вещ, ако владението върху тази вещ се е променило след постановяване на съдебното решение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Участник в изпълнително производство може да подаде жалба пред съдебния изпълнител срещу решение или действие на съдебния изпълнител във връзка с прилагането на подлежащ на изпълнение акт, или при отказ от негова страна да извърши действия по принудително изпълнение, в срок от десет дни, считано от деня, в който жалбоподателят е узнал или би трябвало да е узнал за съответното решение или действие, освен ако в закона не е предвидено друго.
Участник в изпълнително производство може да обжалва решение на съдебен изпълнител, като подаде жалба пред окръжния съд, в чиято юрисдикция попада кантората на съдебния изпълнител, в срок от десет дни от получаване на решението. Жалба срещу решение или действия на съдебния изпълнител не може да бъде подадена пред съда, ако преди това не е била подадена пред съдебния изпълнител.
Жалба срещу съдебен акт може да бъде подадена в рамките на изпълнително производство, освен ако в закона не е предвидено друго.
Участниците в производството могат също така да обжалват решение на окръжен съд за временно спиране на упражняване на права и действие на разрешения на длъжник и за забрана на предоставянето им в съответствие с процедурата, предвидена в Гражданския процесуален кодекс (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*). Жалби могат да се подават и срещу решение на апелативен съд за произнасяне по жалба срещу решение на окръжен съд.
Длъжникът може да предяви иск срещу ищец за обявяване на недопустимост на принудително изпълнение въз основа на подлежащ на изпълнение акт, по-специално поради причината, че вземането е удовлетворено, разсрочено или погасено чрез прихващане. Уважаването на иска не засяга действителността или правната сила на подлежащия на изпълнение акт. Подобни възражения са допустими само ако основанията за тях са възникнали след влизането в сила на съдебното решение. Такъв иск може да бъде предявен до приключване на изпълнителното производство (член 221 от Кодекса за изпълнителното производство).
Трета страна, която има право върху предмета на принудително изпълнение, което предотвратява принудителното изпълнение, по-специално право на собственост или ограничени вещни права, може да предяви иск за освобождаване на имуществото от запор или за обявяване на принудителното изпълнение за недопустимо поради други причини пред съда, в чиято юрисдикция се осъществява принудителното изпълнение.
В срок от 30 дни от представянето на отчет за публична продан участник в изпълнителното производство може да заведе иск пред съда за обявяване на публичната продан за недействителна, ако имуществото е продадено на лице, което няма право да го закупи или ако публичната

продан е била проведена въз основа на нищожен запор или са били нарушени други съществени условия на публичната продан. Ако дадена публична продан бъде обявена за недействителна, длъжникът може да поиска купувач да освободи продадена стока съгласно член 80 от Закона за собствеността (*asjaõigusseadus*) или, ако това е невъзможно, да подаде иск на основание на разпоредбите за неоснователно обогатяване; участник в производството може да поиска съдебният изпълнител да компенсира причинената вреда съгласно Закона за съдебните изпълнители (*kohtutäituri seadus*).

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Воденето на изпълнително производство е уредено в Кодекса за изпълнителното производство. Ограниченията във връзка с изземването на имущество са посочени в член 53, параграф 1, който забранява изземването на по-голяма част от имуществото на длъжника, отколкото е необходима за удовлетворяване на вземането на ищеца и за покриване на разходите по принудителното изпълнение, освен ако е невъзможно вземането на ищеца да бъде удовлетворено по друг начин. Изземването е недействително и не поражда правни последици, ако е допуснато съществено нарушение на процесуалните разпоредби за неговото извършване, особено ако:
имуществото е иззето без действителен акт, подлежащ на изпълнение;
на длъжника не е изпратено уведомление за започване на принудително изпълнение;
имуществото се изземва от лице, което не е упълномощено за това;
длъжникът не е бил уведомен достатъчно подробно за правата, с които разполага в изпълнителното производство, и това е накърнило неговите права (член 55 от Кодекса за изпълнителното производство).
Списък на **вещите, които не подлежат на изземване**, е даден в член 66 от Кодекса за изпълнителното производство. Следните вещи не подлежат на изземване или продажба в рамките на изпълнително производство:
лични вещи на длъжника и вещи за бита, кухненски съдове, дрехи, спално бельо, легла и други вещи, използвани за битови нужди, които са от съществено значение за задоволяване на потребностите на домакинството, като се вземе предвид размерът на дълга на длъжника;
поне едно техническо устройство, което осигурява възможност на длъжника да упражнява правото си на информация, залегнало в член 44, параграф 1 от Конституцията на Република Естония (*Eesti Vabariigi põhiseadus*);
хранителни продукти, необходими на длъжника и на неговото/нейното семейство за един месец, и топливо, необходимо за отопление на жилището през един отоплителен сезон, или ако няма такива запаси към момента на принудителното изпълнение или снабдяването с тях не е осигурено по друг начин — парична сума, необходима за закупуването на такива запаси;
селскостопанско оборудване, добитък, торове и първични селскостопански продукти на лице, занимаващо се със земеделие, които са от съществено значение за издръжката на длъжника и на неговото семейство до следващата реколта;
вещи, които са от съществено значение за продължаване на стопанската или професионалната дейност или трудовите или служебните правоотношения на физическо лице;
книги и други вещи, използвани от длъжника или от член на неговото семейство за обучение или богослужение;
счетоводни книги, семейни архиви, брачни халки, ордени и медали, принадлежащи на длъжника;
изкуствени крайници, очила и други медицински изделия, необходими поради физическо увреждане, които се ползват от длъжника или от член на неговото семейство;
вещи, необходими за погребение в семейството на длъжника;
музейните колекции на държавни музеи, общински музеи и музеи на юридически лица по публичното право и предмети, принадлежащи към такива колекции, както и музейни колекции или предмети на държавни музеи, предоставени за ползване от фондация;
архивни документи;
други вещи, изземането на които противоречи на закона или на добрите нрави;
държавни активи, неподлежащи на продажба, и предмети, от които държавата или местната власт като длъжник се нуждае за изпълнение на публични задължения и чието прехвърляне противоречи на обществените интереси. Преди да бъде взето съответно решение, трябва да бъде получено становището на представител на компетентното министерство или агенция.
Вещи, посочени в точки 1, 2, 4 и 5 по-горе, могат да бъдат иззети, ако принудителното изпълнение е поискано от продавач въз основа на финансово вземане, обезпечено със запазено право на собственост поради продажбата на тези вещи. Вещи, необходими за богослужение съгласно точка 6 по-горе, могат да бъдат иззети, ако се ползват по начин, който противоречи на добрите нрави или на закона.
Съгласно член 67 от Кодекса за изпълнителното производство животни, отглеждани у дома с нестопанска цел, не подлежат на изземване. По молба на ищеца съдът може да разреши изземането на животно с висока стойност, ако забраната за изземане значително нарушава интереси на ищеца, които имат превес над интересите, свързани със защитата на животните, или над законните интереси на длъжника.
Ограниченията по отношение на изземането на доходи са посочени в членове 131 и 132 от Кодекса за изпълнителното производство. Вземане не може да бъде предявено срещу следните доходи:
държавни семейни помощи;
социални помощи за лица с увреждания;
социални помощи по Закона за социалните грижи;
обезщетения за безработица, субсидии, помощи за транспорт и жилищно настаняване и субсидии за започване на стопанска дейност, изплащани чрез Естонския осигурителен фонд при безработица (*Eesti Töötukassa*);
обезщетение, изплатено за причиняване на телесна повреда или разстройство на здравето, с изключение на обезщетение за загуба на доход и обезщетение за неимуществени вреди;
надбавки за трудоспособност;
законна издръжка;
здравноосигурителни обезщетения по смисъла на Закона за здравното осигуряване (*ravikindlustuse seadus*), с изключение на обезщетенията за временна нетрудоспособност;
държавна пенсия до размера, предвиден в закона;
подкрепа при освобождаване от затвора;
обезщетение за репресирано лице, изплащано на основание на Закона за лицата, репресирани от окупационните власти (*okupatsioonirežiimide poolt represseeritud isiku seadus*).
Ако предявяването на вземане срещу други активи на длъжника не е довело или най-вероятно няма да доведе до пълно удовлетворяване на вземането на ищеца и ако изземането е справедливо предвид вида на вземането и размера на дохода, вземането може да бъде предявено срещу доходите, посочени в точки 5—7 по-горе по молба на ищеца. Ако е възможно, съдебният изпълнител изслушва длъжника, преди да вземе решение.

Доходът не подлежи на изземане, ако е под размера на минималната работна заплата, определена за един месец, или на съответната част от нея за седмица или ден [1].
Ако предявяването на вземане срещу други активи на длъжника не е довело или не се очаква да доведе до пълно удовлетворяване на вземането за издръжка на дете, до половината от посочения доход подлежи на изземване. Ако сумата от дохода на длъжника, която подлежи на изземване за удовлетворяване на вземане за издръжка за дете, е по-малка от половината от сумата, посочена в подраздел 1 на настоящия раздел, до една трета от дохода на длъжника, подлежи на изземване.
Ако принудителното изпълнение срещу други активи на длъжника не е довело или не се очаква да доведе до пълно удовлетворяване на вземането, до 20 % от дохода на длъжника — когато това е под размера на посочената сума — намален с условната минимална стойност, необходима за издръжка, публикувана от естонския Статистически институт, подлежи на изземване всеки месец. Това условие не зависи от броя на изпълнителните производства, които са в ход срещу длъжника. Доходът не подлежи на изземване, ако е под условната минимална стойност, необходима за издръжка, публикувана от естонския Статистически институт. Тази разпоредба не се прилага по отношение на принудително изпълнение за удовлетворяване на вземания за издръжка на дете. Ако длъжникът издържа други лица, 20 % се изчисляват въз основа на техния доход, който остава след приспадане както на несеквестируемата сума за всяко издържано лице, така и на условната минимална стойност, необходима за издръжка, публикувана от естонския Статистически институт. До 1 февруари на всяка година естонският Статистически институт публикува в Официалния бюлетин (*Ametlikud Teadaanded*) условна минимална стойност, необходима за издръжка (в евро), въз основа на данните за предходната година.
Ако длъжникът издържа друго лице или плаща издръжка на такова лице съгласно закона, сумата, която не подлежи на изземане, се увеличава с една трета от минималната месечна работна заплата на издържано лице, освен ако вземането за издръжка на дете не подлежи на принудително изпълнение. От доходи, надвишаващи сумата, която не подлежи на изземане, могат да бъдат иззети до две трети от сума, равна на пет пъти минималната работна заплата, и целият доход, който надвишава сума, равна на пет пъти минималната работна заплата, при условие че сумата, подлежаща на изземане, не надвишава две трети от общия доход (това не се отнася за искове за издръжка, които са предмет на принудително изпълнение).
Съгласно член 133 от Кодекса за изпълнителното производство, в срок от три дни **съдебният изпълнител — по молба на длъжника — отменя запора върху сметката на длъжника до размера, който гарантира на длъжника доход, неподлежащ на изземане** (ограничения, предвидени в членове 131 и 132 от Кодекса за изпълнителното производство). Ако по сметката на длъжника бъде преведен доход за повече от един месец, в срок от три работни дни и въз основа на молба на длъжника съдебният изпълнител отменя запора върху сметката на длъжника до размера, който гарантира на длъжника доход, неподлежащ на изземане, за всеки месец, за които е предплатен доход, при спазване на ограниченията, предвидени в членове 131 и 132 от Кодекса за изпълнителното производство. Ако периодът, за който се отнася преведеният по сметката на длъжника доход, не може да бъде определен, съдебният изпълнител гарантира на длъжника доход, неподлежащ на изземане, за един месец. До вземане на решение по молбата съдебният изпълнител може временно да спре превеждането на средства от запорирана сметка към ищците и да освободи сметката от запор до размера, необходим за издръжката на длъжника и на членовете на неговото семейство.
[1] Съгласно раздел 1, параграф 1 от Регламент № 116 на Правителството на републиката от 9 декември 2021 г., считано от **1 януари 2022** г., минималната месечна работна заплата за заетост на пълен работен ден е **654 евро**, а минималната почасова работна заплата е 3,86 евро.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 17/08/2023
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Ирландия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

В Ирландия няма точно определение на понятието принудително изпълнение. На практика то представлява акт за привеждане в действие на решение или разпореждане на съда. Обикновено преди да бъде предприето, изпълнителното действие се одобрява (допуска) от съда.
По-долу са посочени най-често срещаните способи за принудително изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела в Ирландия:
Изпълнение
Този вид действие включва принудително отнемане на вещите на длъжника, посочен в съдебното решение. Съдът издава заповед по искане на взискателя, посочен в съдебното решение, с която нарежда на окръжния секретар (или на шерифа, когато става въпрос за Дъблин или Корк) да отнеме принудително вещи до стойността на посоченото в съдебното решение задължение (като се включват и всички съдебни разноски). След това тези вещи могат да бъдат продадени, за да се погаси задължението.
Вписване
Обстоятелството, че е постановено съдебно решение може да бъде обявено в публичното пространство чрез вписването му в Регистъра на съдебните решения на Висшия съд. Регистърът съдържа всяко съдебно решение, което взискателят е поискал да бъде вписано, независимо дали

е постановено от районния, окръжния или Висшия съд. Името и адресът на длъжника заедно с подробности, свързани със съдебното решение, се публикуват в някои вестници и в търговски публикации, като например Stubbs Gazette. Освен това кредитните институции си отбелязват тази информация и съдебно решение, по което задължението не е изпълнено, може да засегне достъпа на длъжника до финансиране.

Клетвена декларация за съдебна ипотека

Клетвената декларация може да бъде изготвена от взискателя и след като съдебното решение бъде заверено от съответния съд тя може да бъде вписана към имуществото на длъжника. Преди да бъдат изплатени на длъжника постъпленията от продажбата на имуществото трябва да се използват за погасяване на задължението, като се взема под внимание приоритета на евентуални други ипотеки. Като евентуална следваща стъпка може да се подаде молба до съда за издаване на заповед за възлагане и заповед за продажба на имуществото.

Разпореждания за плащане на вноски/Заповеди за задържане

В районния съд може да бъде подадена молба за издаване на разпореждане за плащане по съдебно решение чрез вноски съгласно Законите за принудително изпълнение на съдебни решения от 1926 г. до 2009 г. Съдията взема решение за размера на вноската, която трябва да се плати, като взема под внимание възможностите на длъжника. Заповед за задържане е възможно да се издаде само срещу физически лица, но не и срещу юридически лица, т.е. дружества. Неизпълнението на разпореждането за плащане на вноски може да доведе до подаване на молба за издаване на заповед за задържане. Това всъщност означава, че е възможно длъжникът да бъде лишен от свобода, ако е в състояние да плати, но отказва да го направи.

Заповед за запор върху доходите

В полза на взискателя по съдебното решение може да бъде издадена заповед, съгласно която приспаданията могат да бъдат направени директно от заплатата/възнаграждението на длъжника. В резултат на това работодателят на длъжника извършва плащането директно на взискателя.

Запор върху вземания на длъжника от трети лица

Когато взискателят по съдебното решение разполага със сведения за задължение на трета страна към длъжника по съдебното решение, в съда може да бъде подадена молба да се разпореди на третата страна да плати определена сума директно на взискателя. Съдът преценява дали да издаде заповедта или не.

Назначаване на синдик с цел справедливо разпределяне на събраните средства

Тази мярка включва назначаването на синдик от съда, например във връзка с разпределянето на постъпленията от продажбата на актив на длъжника с оглед на погасяването на задължението. Решението за назначаване на синдик се взема по преценка на съда.

Важно е да се отбележи, че средствата за принудително изпълнение на съдебно решение се определят от взискателя по съдебното решение и юридическите съветници. Съдебната служба не предлага конкретен начин на действие. Представеният по-горе списък не е изчерпателен, но в общи линии посочва използваните общи процедури.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Когато решението е на национален съд, за да може да бъде принудително изпълнено, е възможно да е необходимо да се получи разрешение от съда, който е постановил решението (вж. по-горе). В определени случаи, като например изпълнение и вписване на съдебно решение, не се изисква молба до съда, а молбата за принудително изпълнение може да се подаде във въпросното деловодство.

В случай на съдебни решения от други юрисдикции на ЕС, компетентен е Висшият съд. В случай обаче на периодични плащания за издръжка, които са удостоверени като европейско изпълнително основание от други юрисдикции на ЕС, е компетентен районният съд.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Съдебните и определени извънсъдебни решения подлежат на принудително изпълнение. Освен разпореждания на съда те включват решения по обобщени въпроси, вписани от секретаря на Висшия съд или окръжния секретар в окръжния съд.

Често е необходимо да се получи разрешение от съда, който е постановил решението, за да може то да бъде принудително изпълнено. В някои случаи обаче, като например изпълнение и вписване на съдебно решение, не се изисква подаване на молба до съда. Разрешението може да бъде получено от въпросното деловодство.

В случай на съдебни решения от други юрисдикции, които трябва да бъдат изпълнени съгласно регламентите на ЕС, е компетентен Висшият съд (или в случай на периодични плащания за издръжка, които са удостоверени като европейско изпълнително основание — районният съд). Функциите във връзка с Регламент (ЕО) 44/2001 (заменен с Регламент (ЕС) № 1215/2012, който се прилага към съдебни спогодби, одобрени или сключени на 10 януари 2015 г. или след тази дата) са делегирани на председателя на Висшия съд и молба може да бъде подадена в открито съдебно заседание, в което се обявява, че съдебното решение подлежи на принудително изпълнение в Ирландия, и последваща заповед за неговото изпълнение.

Съдебно решение, което е удостоверено като европейско изпълнително основание съгласно Регламент (ЕО) 805/2004, се признава и има същото действие като решение на Висшия съд и се изпълнява по съответния начин. Компетентен съд за принудително изпълнение на периодично плащане за издръжка, удостоверено като европейско изпълнително основание, е районният съд. Националните разпоредби, уреждащи този процес, могат да бъдат намерени в S.I. 274 от 2011 г.

В случай на съдебно решение, постановено по безспорно вземане, което трябва да се изпълни в друга юрисдикция на ЕС, съдът, постановил съдебното решение, е компетентен по отношение на молбите във връзка с неговото принудително изпълнение съгласно Регламент 805 /2004 относно европейското изпълнително основание.

Молбата за принудително изпълнение на съдебно решение обикновено се подава в съда (или деловодството) от практикуващ юрист, въпреки че не е необходимо взискателят да има процесуален представител. Всички молби до съда трябва да бъдат подадени от местен практикуващ юрист и не могат да се изпращат по пощата. Определени молби до деловодството, като например молби за изпълнение, вписване и удостоверяване на съдебно решение за целите на клетвена декларация за съдебна ипотека, могат да бъдат подадени по пощата. Можете да се консултирате относно практиката и процедурата, като се свържете със Съдебния отдел във Висшия съд на адрес: HighCourtCentralOffice@Courts.ie.

Начислените от съдебната служба разноски (такси) са минимални, а актуалните такси могат да бъдат намерени в наредбите за таксите на уебсайта на Съдебната служба. Разноските, които могат да възникнат в резултат на ангажирането на юристи и адвокати, се уреждат между взискателите и съответния процесуален представител. Някои или всички разноски, включени в процедурата по принудително изпълнение, могат да бъдат възложени от съда.

3.2 Основни изисквания

В член 15 от Закона за принудително изпълнение на съдебни решения от 1926 г. (заменен с член 1 от Закона за съдилищата (№ 2) от 1986 г.) се предвижда, че когато дадено задължение е дължимо въз основа на съдебно решение или постановление, взискателят може да подаде молба пред районния съд за издаване на призовки, изискващи от длъжника да присъства при разглеждане на неговите средства от съдия от районния съд. Молба за издаване на изпълнително основание трябва да бъде подадена в рамките на шест години от датата на постановяване на съдебното

решение или постановлението. Взискателят трябва да представи доказателство за първоначалния дълг, а длъжникът трябва да попълни декларация за средствата. Член 16 от Закона от 1926 г., изменен с член 9 от Закона от 1986 г., позволява да бъдат представени доказателства и да се извърши кръстосан разпит на длъжника или взискателя. Изпълнителното основание може да бъде в сила за срок от дванадесет години от датата на постановяване на съответното съдебно решение или постановление.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

На принудително изпълнение могат да подлежат всички видове активи, с изключение на бързоразвалящи се стоки или стоки, държани от длъжника за продажба или връщане.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Неспазването на съдебно решение може да доведе до налагане на санкции на неявилата се страна поради неуважение. Наказанията, които могат да бъдат наложени от съда, включват глоби или лишаване от свобода, докато не бъде преустановено неуважението. Поради това няма ограничение относно периода на лишаване от свобода на дадено лице. Това се прилага по отношение на всяка трета страна, която нарушава условията на съдебното решение.

Важно е да се отбележи, че съгласно член 20 от Закона за принудителното изпълнение на съдебни решения от 1926 г. лишаването от свобода на длъжник за неспазване на заповед за плащане на вноски не представлява удовлетворяване или погасяване на дълга, или на която и да било част от него, както и не лишава взискателя от други средства за правна защита за събиране на вземанията.

Банките и други финансови институции са подвластни на същите задължения, както останалите страни във връзка със спазването на съдебните решения. При обстоятелства, които не са изрично обхванати от съдебно решение, следва да се обърне специално внимание на законодателството и разпоредбите, уреждащи личната информация, съхранявана от такава институция (например Закона за защита на данните от 1988 г.)

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

В някои решения винаги ще се посочва срокът, в рамките на който въпросната страна трябва да спазва условията в решението, въпреки че това невинаги е така. Съдебното решение е валидно за срок от дванадесет години, въпреки че някои от мерките за принудително изпълнение, които могат да бъдат наложени, имат срокове, определени в правилника на Съда или в законодателството. Такъв пример е заповед за изпълнение на Висшия съд, която е валидна за една година от издаването си. След този срок се изисква да бъде издадена нова заповед за изпълнение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Обикновено не се подава жалба срещу самата мярка за принудително изпълнение, която е одобрена от деловодството, а срещу решението по същество или разпореждането, на което се основава жалбата. Засегнатата страна може да подаде жалба пред апелативния съд за освобождаване от съдебното решение или разпореждането. Сроковете, в рамките на които могат да се подават жалби, са различни и са дадени по-долу.

Районният съд пред окръжния съд: четиринадесет дни от постановяването на решението или разпореждането.

Окръжният съд пред Висшия съд: 10 дни от датата на разпореждането.

Съдът на магистратите пред Висшия съд: 6 дни от датата на допълване на разпореждането или ако то е издадено ex parte — от уведомлението за въпросното разпореждане, или ако е отказано — от датата на такъв отказ (един месец от връчване на определението в случай на принудително изпълнение на чуждестранно съдебно решение съгласно Регламент 44/2001).

Висшият съд пред апелативния съд: или 10 дни, или 28 дни от датата на допълване на разпореждането в зависимост от естеството на делото.

Висшият съд или апелативният съд пред Върховния съд: 28 дни от датата на допълване на разпореждането.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съдебното решение е валидно за срок от дванадесет години и след изтичането на този срок, считано от датата, на която влиза в сила, не може да бъде предприето никакво действие по съдебен ред. Освен това някои от мерките за принудително изпълнение, които могат да бъдат постановени, имат срокове, определени в правилника на Съда или в законодателството. Такъв пример е заповедта за изпълнение, издадена от Висшия съд, която е валидна една година от издаването си. След този срок се изисква да бъде издадена нова заповед за изпълнение. Друг пример за това: за издаване на заповед за изпълнение от Висшия съд се изисква разрешение от страна на съда, когато от постановяването на подлежащото на принудително изпълнение съдебно решение са изминали повече от шест години.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 13/02/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Гърция

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение представлява принудително удовлетворяване на притезание, установено с изпълнително основание, със съдействието на на държавните органи. За целите на принудителното изпълнение се прилагат следните мерки:

принудително отнемане на движими вещи

принудително отстраняване от недвижим имот
запор/възбрана
лишаване от свобода
глоби
принудително управление
клетвени декларации.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Както е посочено в [новия] Граждански процесуален кодекс (членове 927—931 от ГПК), принудителното изпълнение се извършва по инициатива на лице, което има право на това изпълнение и което дава съответно указание върху официалния препис на съдебното решение (*Apógrafo*), което указание е предназначено за конкретния **съдебен изпълнител**, и посочва начина и при възможност вещите, върху които ще се осъществява изпълнението. При налагане на запор или възбрана това лице определя **нотариус** от района,където трябва да се наложи запора или възбраната, който да извърши търга. Указанието трябва да бъде датирано и подписано от бенефициера или негов представител. Ако в него не е посочено друго, указанието дава право да се извършват всички изпълнителни действия.

Съдебният изпълнител, на когото се връчва официалният препис, заедно с указанието за осъществяване на принудително изпълнение, има право да получава плащания и да издава разписки, както и да предаде официалния препис на съдебното решение на длъжника, ако притезанието е изцяло удовлетворено. Съдебният изпълнител може да приеме и частично плащане, като в този случай трябва да издаде разписка и да отбележи това върху официалния препис. Частичното плащане не спира хода на принудителното изпълнение.

Ако е необходимо за целите на изпълнението, съдебният изпълнител има правомощието да влезе в жилището или във всяко друго помещение, държано от длъжника, да отвори вратите и да разгледа, както и да отвори затворени мебели, съдове и контейнери. Съдебният изпълнител може да поиска помощ от правоприлагащите органи (обикновено полицията), които трябва да му я окажат.

Ако в хода на принудителното изпълнение длъжникът окаже съпротива, съдебният изпълнител може да използва сила, за да преодолее съпротивата и да потърси помощ от правоприлагащите органи (обикновено полицията).

Съдебният изпълнител изготвя доклад за всяко действие в изпълнителното производство. Ако принудителното изпълнение не е извършено, съдебният изпълнител изготвя доклад, в който посочва причините за това. За всяко извършено наказуемо деяние в хода на принудителното изпълнение съдебният изпълнител трябва да изготви доклад и да го предаде да компетентния прокурор.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Изпълнителното основание е публичен документ, удостоверяващ вземане и позволяващ на предполагаемия бенефициер да поиска изпълнение по принудителен ред от длъжника съобразно съдържанието на основанието. Предпоставките, които трябва да бъдат изпълнени, са наличието на изпълнително основание и действителността на вземането.

3.1 Производство

Принудителното изпълнение е правораздавателна, а не административна дейност и има за цел предоставянето на правна защита. Отправените до съдебните изпълнители молби и всяко действие по принудителното изпълнение представляват процесуални действия. Предпоставките, които трябва да бъдат изпълнени за целите на принудителното изпълнение, са, както следва:

териториална и материална компетентност на съдебните изпълнители
процесуална легитимация
процесуална дееспособност
представителна власт спрямо клиента
наличие на законен интерес
процесуална правоспособност
наличие на изпълнително основание
наличие на вземане, което може да бъде удовлетворено чрез принудително изпълнение

Както съдебните, така и извънсъдебните решения е възможно да подлежат на принудително изпълнение, без да е необходимо винаги да се подава молба до съда за издаване на изпълнителен лист. Изпълнителни основания са:

влезлите в сила решения на гръцки съдилища
невлезлите в сила решения на гръцки съдилища, които са обявени за предварително изпълняеми
арбитражните решения
протоколите на гръцки съдилища, в които се съдържаща спогодба или се определят съдебни разноски
нотариално заверени документи
заповеди за плащане, издадени от гръцки съдии
заповеди за принудително извеждане на наематели
чуждестранните основания, обявени за изпълняеми
разпореждания и актове, обявени със закон за изпълнителни основания

Служителите по принудителното изпълнение биват преки и непреки органи по принудителното изпълнение. Преките служители по принудителното изпълнение се назначават от взискателя, който подава молбата. Те са: а) съдебни изпълнители, които са нещатни държавни служители с правомощия да предприемат действия по запор/възбрана на вещи, намиращи се във владението на длъжника, по запор/възбрана на имущество, кораби или въздухоплавателни средства, принадлежащи на длъжника, по пряко принудително изпълнение, по арестуване на длъжници, чието лишаване от свобода е било разпоредено, и по подготовка на търгове, б) нотариуси или съдии от районните съдилища, които ги заместват, оправомощени да провеждат доброволен или принудителен търг за запорираните/възбранените активи на длъжника и да разпределят постъпленията след определяне на реда за удовлетворяване на вземанията. Непреки служители са служителите на полицията и на въоръжените сили и свидетелите на съдебни изпълнители, които сътрудничат, когато е налице съпротива или заплаха от съпротива при принудителното изпълнение. Всички тези служители са отговорни за всяко виновно извършено нарушение при изпълнение на задълженията си.

Самото възлагане на принудителното изпълнение се извършва от лицето, което има право на това изпълнение, т.е. носителят на притезанието или негов представител, който може, но не е необходимо да бъде адвокат. Основните разноски за принудително изпълнение са, както следва: такса, събирана от съдебен изпълнител за запор/възбрана във връзка с вземания в размер до 590 EUR: 53 EUR, за вземания в размер между 591 EUR и 6 500 EUR: 53 EUR плюс 2,5 % допълнителна такса върху сумата, а за вземания в размер на 6 500 EUR или повече: 53 EUR плюс 1 % допълнителна такса върху сумата, като тази такса не може да превишава 422 EUR във всеки конкретен случай на запор/възбрана върху имот, кораб или въздухоплавателно средство;

такса, събирана от съдебния изпълнител за подготовка на всеки търг или повторно провеждане на тръжна процедура, или за изготвянето на кратък доклад за вземания в размер до 590 EUR = 53 EUR, за вземания в размер между 591 EUR и 6 500 EUR = 2 % и за вземания в размер до 6 501 EUR или повече = 1 %, като тази такса не може да превишава 210 EUR;
такса за лицето, което провежда търга, = 30 EUR;
такса, събирана от съдебния изпълнител за всяко друго изпълнително действие = между 240 EUR и 400 EUR, в зависимост от договореното между съдебния изпълнител и неговия клиент;
такса за свидетел на съдебния изпълнител = 30 EUR за всеки свидетел и 60 EUR, ако свидетелят е съдебен изпълнител;
ако принудителното изпълнение е отменено, таксите, събирани от съдебния изпълнител, се намаляват с 50 %.
0,50 EUR за всеки километър, който съдебният изпълнител и свидетелите трябва да пропътуват от мястото, на което се намират, за извършването на всяко едно действие;
специална такса, която се събира от съдебния изпълнител и чийто размер зависи от степента на сложност на принудителното изпълнение и от договореното между съдебния изпълнител и неговия клиент (тя никога не се заплаща от лицето, срещу което е насочено принудителното изпълнение).

3.2 Основни изисквания

Материалноправните предпоставки за принудително изпълнение са:
наличието на законен интерес, т.е. необходимостта от действие по принудително изпълнение и правната защита, която то осигурява;
действителността на вземането;
Целта на нормативната уредба на принудителното изпълнение е да се балансират конфликтите на интереси между взискателите, от една страна, и длъжниците или третите лица, от друга, при конкретните обстоятелства. Критериите, които съдилищата прилагат, за да постановят мерки за принудително изпълнение са:
бързо удовлетворяване на взискателите на ниска цена
цялостна защита на личността и законните интереси на длъжника
съвпадането на интересите на взискателя и на длъжника по отношение на необходимостта да се постигне възможно най-добрата цена по време на търга
защита на интересите на трети лица

4 Цел и естество на принудителните мерки

Мерките за принудително изпълнение могат да бъдат насочени срещу имущество на длъжника и/или самия длъжник. Мерките за принудително изпълнение са материални действия от страна на длъжностни лица, на които са им предоставени правомощия за тази цел; техен пряк или косвен резултат е удовлетворяването на претенциите посредством държавна принуда. Изпълнително действие може да бъде предприето срещу следните активи:
движими вещи, държани от длъжника, или държани от взискателя или трето лице, което е готово да ги предаде;
вещни права на длъжника по отношение на движими вещи на трети лица;
парични суми;
парични вземания, които лицето, по отношение на което се осъществява принудително изпълнение, има срещу трети лица, ;
недвижимо имущество, което принадлежи на длъжника, или вещни права на длъжника върху такова имущество;
кораби;
въздухоплавателни средства;
права върху интелектуална собственост, патенти, права върху филми;
Изпълнително действие не може да бъде предприето срещу:
лични вещи на длъжника и на семейството му;
необходимите на длъжника и неговото семейство храна и гориво;
медали, сувенири, ръкописи, кореспонденция, семейни документи и търговски книги;
книги, музикални инструменти, произведения на изкуството;
инструменти, машини, книги или други вещи, необходими на лицата, за да изкарват прехраната си;
вещи, подлежащи на разваляне;
дялови участия в дружества;
законоустановени вземания за издръжка;
заплата, пенсия или социалноосигурителни обезщетения.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Длъжникът трябва да спазва решението, с което се налага принудителната мярка, както трябва да го спазват и всички трети лица. Ако в хода на изпълнението се окаже съпротива, съдебният изпълнител може да противодейства със сила и едновременно с това да се свърже с правоприлагащите органи. Съдебният изпълнител може да назначи двама пълнолетни свидетели или втори съдебен изпълнител. В случай на неизпълнение от страна на длъжника:
ако длъжникът не изпълни задължението си да извърши дадено действие, което може да бъде извършено и от трето лице, взискателят има право да извърши действието за сметка на длъжника;
ако длъжникът не изпълни задължението си да извърши дадено действие, което не може да бъде извършено от трето лице и което зависи изцяло от това, дали длъжникът е готов да го извърши или не, съдът ще му разпореди да извърши действието, а ако той не го направи, ще му наложи глоба в полза на взискателя и ще го осъди на лишаване от свобода;
ако длъжникът е задължен да се въздържа от или да търпи извършването на определено действие, съдът може да наложи глоба за всяко нарушение в полза на взискателя и лишаване от свобода.
В нито един от горепосочените случаи не се накърнява правото на взискателя да поиска обезщетение, предвидено съгласно материалното право за загуби, понесени в резултат на неизпълнение от страна на длъжника. По принцип е възможно длъжникът да се разпорежда с актив; ако той обаче е запориран/възбранен, разпорежданията се забраняват и са недействителни спрямо лицето, в полза на което има запор/възбрана, и спрямо присъединилите се кредитори.
Ако принудителното изпълнение е насочено към банковите сметки на длъжника, банката не е задължена да разкрива точни сведения за тях на взискателя; ако обаче на банката се връчи документ, че се запорират паричните вземания на длъжника, тогава разпорежданията със

запорираната сума са забранени и са недействителни спрямо лицето, което е поискало запора, и банката трябва да обяви в рамките на осем дни след връчването на документа за запор дали запорираната сума (парични средства по депозити в банкова сметка) съществува, и ако е достатъчна за удовлетворяването на лицето, поискало запора, да му изплати паричната сума.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

По принцип няма обща разпоредба, която да налага срокове за взискателя; съществуват определени времеви ограничения, но това са по-скоро крайни срокове, преди изтичането на които не могат да бъдат действително извършени специфични действия, отколкото задължителни срокове, и не предвиждат точно определен момент, след който взискателят вече не може да предприема действия. Разпоредбата, според която различните индивидуални действия следва да бъдат извършени в рамките на определен срок след налагането на запора/възбраната или преди търга, не променя основната идея на системата. За да се предотврати безкрайното забавяне на процедурата, е въведен само краен срок от една година, след изтичането на който налагането на запор/възбрана или други действия не могат да бъдат извършвани въз основа на същата заповед и не може да бъде проведен търг за продажба на вещи, наложените забрани или запори върху които поради изтичането на този краен срок са били отменени с решение на съда.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Единственото средство за правна защита срещу изпълнителното производство е молба за отмяна на задочно постановено решение, която може да бъде подадена от лицето, срещу което е насочено принудителното изпълнение, или от всеки кредитор със законен интерес в срок от 15 дни от първото действие по принудително изпълнение, ако молбата се отнася до действителността на основанието или предварителното производство; в срок до извършването на последното действие по принудителното изпълнение, ако молбата се отнася до действителността на действията по принудително изпълнение, от първото до последното; и в срок до шест месеца след осъществяване на последното действие по принудителното изпълнение, ако молбата се се отнася до действителността на това действие. Молбите за отмяна на задочно постановено съдебно решение могат да бъдат подадени и от трето лице, което има права по отношение на предмета на принудителното изпълнение, което е било оспорено, и на които права то може да се позове срещу лицето, към което е насочено принудителното изпълнение, без за това да е установен определен краен срок. Компетентен е съдът, в чийто съдебен район се намира мястото на изпълнение, по-специално районният съд, ако изпълнителното основание е решение на районния съд [*eirinodíkeio*], а във всички останали случаи — първоинстанционният съд в състав от един съдия [*monomelés protodíkeio*]. Фактът, че е подадена молба за отмяна на задочно постановено решение, не спира принудителното изпълнение; спирането на изпълнителното производство обаче може да бъде разпоредено с решение на съда по искане на молителя, със или без предоставяне на гаранция. Решението се съобщава на съдебния изпълнител, който не може да осъществи което и да е действие по принудителното изпълнение, освен ако това не му е изрично разрешено в решението.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

По отношение на принудителното изпълнение се прилагат следните ограничения, особено по отношение на запорирано/възбранено имущество: Следното имущество е несеквестируемо: а) имущество, понесло преки щети, б) дялови участия в дружества, в) вземания за издръжка, предвидени в закон или в завещателно разпореждане, както и вземания за участието на съпрузите в задоволяване на нуждите на семейството, г) вземания по работни заплати, пенсии или осигурителни обезщетения, освен ако не съществува вземане за издръжка, предвидено в закон или завещателно разпореждане, или за принос към нуждите на семейството, като в този случай половината от имуществото е секвестируемо, като се вземат предвид сумите, получени от длъжника, размерът на задълженията, възникнали в резултат на брака, за задоволяване на нуждите на семейството, и броят на бенефициерите, д) всеки вид помощ или субсидии от ЕС, с които се разпорежда ΟΡΕΚΕΡΕ като трето лице, до депозирането им в банкова сметка на бенефициерите или изплащането им по друг начин. Посоченото в параграф 2, буква г) освобождаване се прилага също когато плащането на сумата става чрез депозит в банкова сметка на длъжника. Освобождаването се прилага само дотолкова, доколкото сметката има баланс, който не надвишава сумата на вземането, освободено от изпълнението, за срока от нареждането на принудителното изпълнение до деня на плащането.

Освен това длъжникът има право да подаде жалба срещу изпълнителното производство с две средства за правна защита:

а) **Молба за възражение по член 933 от ГПК**, който предвижда следното: Всяко възражение на лице, срещу което е насочено принудително изпълнение, и на всеки кредитор със законен интерес, което се отнася до действителността на изпълнителното основание, изпълнителното производство или вземането, може да бъде подадено само чрез уведомление за възражение, подадено пред районния съд, ако изпълнителното основание е издадено от този съд, а във всички останали случаи — пред първоинстанционния съд в състав от един член. Ако с различни документи са подадени няколко уведомления за възражение, съдебният секретар трябва да осигури тяхното събиране и разглеждане в едно и също съдебно заседание. Допълнителни основания за възражение могат да бъдат представени само в отделна молба, подадена в секретариата на съда, до който е отправено възражението, като по нея се изготвя доклад, който се съобщава на другата страна най-малко осем (8) дни преди заседанието. Разглеждането на възражението трябва да бъде насрочено в рамките на шестдесет (60) дни от подаването му, а призовките се връчват на ответника двадесет (20) дни преди заседанието. Териториално компетентният съд е районният съд по мястото на изпълнението, ако вследствие на връчената заповед са извършени други действия в рамките на изпълнителното производство, в противен случай е компетентен съдът, определен в член 584. Ако изпълнителното основание е съдебно решение или заповед за плащане, възраженията са недопустими, доколкото е в действие сила на пресъдено нещо съгласно член 330 и съответно член 633, параграф 2, буква в). Твърденията относно погасяването на вземането трябва да бъдат доказани само чрез писмени доказателства или чрез признание в съда. Решението по възражението трябва да бъде взето в рамките на шестдесет (60) дни от разглеждането му.

б**) Съгласно член 1000 от ГПК** длъжникът има право да поиска спиране на търга срещу него. По-специално по искане на длъжника, което няма да бъде прието, освен ако не е подадено петнадесет (15) работни дни преди деня на търга, съдът, посочен в член 933, при разглеждане на делото, следвайки разпоредбите на член 686 и следващите, може да спре тръжната процедура за срок до шест (6) месеца от първоначалната дата на търга, ако не е налице риск да бъдат нанесени щети на взискателя и когато е разумно да се очаква, че длъжникът ще удовлетвори взискателя в рамките на този срок, или ако този срок изтече, постъпленията от търга ще бъдат увеличени. Съдебното решение трябва да бъде постановено до обяд на последния понеделник преди търга, а спирането ще бъде допускано винаги при плащането на: а) всички разходи за ускоряване на търга, които ще бъдат изчислени в решението, и б) поне една четвърт от дължимата сума на лицето, което иска ускоряване на търга. Съдебното решение за спиране на търга ще бъде съобщено на лицето, което провежда търга, в деня на неговото постановяване. Плащането трябва да се направи до 10:00 часа в деня на търга, а ако не бъде направено, търгът ще протече по обичайния начин.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 16/12/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница es е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Испания

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

По принцип принудителното гражданско и търговско изпълнение означава, че когато осъденият не изпълни доброволно решение с изпълнителна сила (например окончателно съдебно решение), ищецът трябва да подаде молба за принудително изпълнение по съдебен ред, за да се гарантира, че решението ще бъде изпълнено. Например за събирането задължение, което ответникът е осъден да плати, но което той не прави, ищецът (кредиторът) подава молба за принудително изпълнение по съдебен ред и получава удовлетворяване чрез запор на разплащателните сметки или недвижимото имущество на длъжника, което, след като бъде продадено на публична продан, ще позволи погасяване на задължението към кредитора с приходите от публичната продан.

Принудителното изпълнение е част от функциите на съдиите и съдилищата, на които по силата на испанската Конституция от 1978 г. е възложено да постановяват решения и да налагат тяхното изпълнение (членове 117 и 118 от Конституцията). Следователно страните, участващи в производството, са длъжни да изпълняват съдебните решения и другите съдебни разпореждания, както и да осигуряват необходимото сътрудничество за изпълнение на постановеното решение. Съдията трябва да гарантира, че тези изисквания се изпълняват по подходящ начин.

Изпълнението на съдебен акт се изразява в спазването на това, което е постановено по съдебен ред, т.е. пълно реализиране на правата, признати на спечелилата съдебния спор страна. Това може да включва искане от страна на ищеца (наричан по-нататък „взискател“ [*ejecutante*]), в зависимост от конкретното разпореждане, за възстановяване на парична сума, право на извършване на определени действия или въздържане от такива, например строителни дейности, или да се поиска упражняване на признато право чрез регистрирането му в съответния публичен регистър.

Принудителното изпълнение може да бъде окончателно или предварително. Във втория случай и при определени обстоятелства се извършва принудително изпълнение на решение, което все още не е окончателно, за да се избегнат загуби за кредитора през междинния период (т.е. по време на изпълнението на процесуалните стъпки по обжалване на решението и до постановяването на окончателното решение) поради характерните за съдебните производства забавяния (членове 524—537 от Гражданския процесуален закон [*Ley de Enjuiciamiento Civil*]).

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

В испанското законодателство принудителното изпълнение на съдебни решения се възлага на съдиите и съдилищата в съответствие със законите и нормите относно компетентността (член 117, параграф 3 от испанската Конституция).

Съгласно Конституцията и Гражданския процесуален закон (Закон № 1/2000 от 7 януари 2000 г., Държавен вестник бр. 7 от 8 януари 2000 г., изменен), в който се урежда изпълнителното производство по граждански дела, на съдията е възложено да упражнява контрол върху правилното протичане на изпълнителното производство (член 545, членове 551 и 552, както и съответните разпоредби). По молба на взискателя съдията образува производството, като постановява „обща заповед за изпълнение“, след като провери съответното изпълнително основание. Съдията постановява решение също и когато ответникът (наричан по-долу „длъжникът по съдебното решение“ [*ejecutado*]) подаде възражение срещу изпълнението и възбуди специалното производство за оспорване на изпълнението, което е описано по-долу.

Съдебните секретари (*letrados de la administración de justicia*), наричани преди това съдебни администратори (*secretarios judiciales*), отговарят за определянето и приемането на конкретни мерки за принудително изпълнение (покани за доброволно изпълнение, запор на вещи на длъжника по съдебното решение, приспадания от разплащателни сметки, възнаграждения и т.н.). След като съдията постанови обща заповед за изпълнение, съдебният секретар е този, който упражнява контрол върху изпълнителното производство и приема съответните решения, макар в някои случаи тези решения да подлежат на обжалване пред съдията.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Като цяло е необходимо да има окончателно съдебно решение, съдебен акт или друго изпълнително основание, допускащо принудително изпълнение (съществуват изключения, при които дадено решение подлежи на принудително изпълнение, макар да не е окончателно, например при определени обстоятелства се допуска предварително изпълнение на обжалвани съдебни решения).

Съгласно разпоредбите на член 517 от Гражданския процесуален закон, отнасящи се до изпълнителното производство и изпълнителните основния, молбата за принудително изпълнение трябва да се основава на подлежащ на принудително изпълнение акт. На принудително изпълнение подлежат само следните актове:

Окончателно съдебно решение.

Арбитражните решения и споразуменията, постигнати чрез медиация. Споразуменията, постигнати чрез медиация, трябва да бъдат регистрирани в съответствие със Закона за медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси (Ley de Mediación en Asuntos Civiles y Mercantiles).

Съдебни актове за одобряване или утвърждаване на постигнати в хода на производството съдебни спогодби и споразумения, придружени при необходимост от съответните показания под клетва с цел удостоверяване на конкретното им съдържание.

Публични документи, но само ако са първи екземпляр. Ако става дума за препис, той трябва да е издаден със съдебно разпореждане, в което се посочва лицето, което ще търпи загубата, или лицето, което я причинява, или да е издаден със съгласието на всички страни.

Екземпляри на търговски споразумения, подписани от страните и от търговски посредник, който ги е проверил в качеството си на член на професионално сдружение, при условие че са придружени от удостоверение, в което посредникът удостоверява, че договорът съответства на вписаното, и се посочва датата на вписването.
Ценни книжа на приносител или поименни такива, емитирани законно с цел обезпечаване на задължения, както и купоните на тези ценни книжа, които също са дължими, но само когато купоните съответстват на ценните книжа, а самите те съвпадат с квитанционните кочани.
Ако елементите съвпадат, възражението срещу фалшифициране на ценни книжа, повдигнато в процеса по установяване на съответствието, не възпрепятства постановяването на заповед за изпълнение, без да се засяга правото на длъжника на последващо възражение срещу изпълнението въз основа на твърдение, че ценната книга е фалшифицирана.
Удостоверения с неизтекла давност, издадени от органите, отговарящи за регистрите, които показват, че ценните книжа са обективирани чрез съответните вписвания, посочени в Закона за фондовите пазари (Ley del Mercado de Valores), при условие че те са придружени от копие на официалния документ, материализиращ ценните книжа, или ако е приложимо — емисията, когато такъв документ се изисква от действащото законодателство.
Срокът на валидност на удостоверенията по предходния параграф не изтича след подаването на молба за принудително изпълнение или издаване на заповед за такова.
Съдебно разпореждане, с което се определя максималният размер на обезщетението, което може да се търси, издадено съгласно предвидените от закона условия в рамките на наказателно производство, образувано във връзка със събития, обхванати от задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ за моторни превозни средства.
Други процесуални актове и документи, които подлежат на принудително изпълнение по силата на този или друг закон.

3.1 Производство

Що се отнася до останалите случаи, процедурата е уредена в член 548 и сл. от Гражданския процесуален закон; следва да се отбележи, че заповед за изпълнение се издава само по искане на една от страните, което се подава под формата на молба, както е посочено по-долу. След подаването на молбата за принудително изпълнение в съда и при условие че са изпълнени процедурните правила и изисквания, съдът изготвя обща заповед за изпълнение. След като съдията постанови издаването на заповедта, съдебният секретар издава постановление, в което се посочват съответните конкретни мерки за принудително изпълнение, както и мерките за проследяване и издирване на имуществото на длъжника по съдебното решение, подходящо за целите на изпълнителното производство.
Известие за посочените по-горе заповед и постановление, заедно с препис от молбата за принудително изпълнение, се издават на длъжника по съдебното решение, без да се засяга възможността за предприемане на определени мерки, целящи предпазване на кредитора от потенциални загуби.
Длъжникът по съдебното решение може да възрази срещу изпълнението, като изтъкне конкретни основания, било от материалноправен (например, че задължението е вече погасено), или от процесуален характер (например допуснати грешки в представения акт), в съответствие с член 556 и сл. от Гражданския процесуален закон. В такива случаи се образува състезателно производство, в рамките на което се разглеждат доказателствата и което приключва с постановяването на разпореждане за потвърждаване на заповедта за изпълнение или за пълното или частичното ѝ обявяване за недействителна или нищожна. Това решение подлежи на обжалване пред съответния съд на провинцията (*Audiencia Provincial*).

3.2 Основни изисквания

Както бе посочено по-горе, молбата за принудително изпълнение трябва да бъде подадена по искане на засегнатата страна, която предявява иск, включващ молбата за принудително изпълнение. Молбата за принудително изпълнение трябва да съдържа акта, на който се основава принудителното изпълнение, да посочва изпълнителния способ, който да бъде разпореден от съда, имуществото на длъжника по съдебното решение, върху което може да бъде наложен запор, мерките за проследяване и издирване с цел уточняване на имуществото на длъжника, лицето или лицата, срещу които трябва да бъде насочено изпълнението, с официално доказателство за тяхната самоличност. Ако изпълнителното основание представлява решение, издадено от съдебния секретар, или съдебно решение или акт на съда, който отговаря за изпълнителното производство, в молбата за принудително изпълнение ще се изисква издаване на изпълнителна заповед, в която се посочва подлежащото на изпълнение съдебно решение или съдебен акт (член 549 от Гражданския процесуален закон), докато в останалите случаи молбата за принудително изпълнение трябва да бъде придружена от документите, на които се основава изпълнението (изброени в член 550 от Гражданския процесуален закон). Ако молбата за принудително изпълнение отговаря на горните изисквания и ако представеното основание позволява да се пристъпи към принудително изпълнение, съдията или съдебният секретар издават съответно изпълнителна заповед или постановление, в които се определят — в случай на принудително изпълнение на парично задължение — сумата, съставляваща главницата, подлежаща на принудително изпълнение, както и предварително определеният размер на лихвите и разходите, без да се засяга възможността за тяхното последващо уточняване и коригиране, като във всички случаи се посочват засегнатите лица и мерките за принудително изпълнение, които да бъдат предприети.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Въпреки някои посочени по-долу несеквестируеми активи, следва винаги да се подчертава, че мерките за принудително изпълнение трябва да бъдат пропорционални на сумата, за която се допуска принудителното изпълнение. В тази връзка, ако те са прекомерни, съдът може да разпореди да бъдат намалени. От друга страна, ако мерките са недостатъчни, взискателят може да поиска те да бъдат допълнени чрез разширяване на обхвата или увеличаване на броя на предприетите мерки. Когато взискателят не знае какво имущество притежава длъжникът по съдебното решение, съдът може да бъде помолен да направи издирване на имуществото. То се провежда от съдебния секретар директно по съдебен ред или чрез отправяне на съответни искания до компетентните органи. Наред с това съществуват редица скали или ограничения по отношение на запор или удръжки върху надници и заплати, както е посочено по-долу. Принудителното изпълнение, наложено въз основа на заповед за плащане на издръжка (постановена в производство за издръжка между роднини или в производство по семейно дело, свързано с плащане на дължима издръжка за деца), представлява изключение, тъй като в тези случаи определените от закона скали не се прилагат спрямо изпълнението; в тези случаи съдът определя сумата, която може да бъде запорирана (член 608 от Гражданския процесуален кодекс).
Що се отнася до несеквестируемото имущество, член 605 и сл. от Гражданския процесуален закон гласят следното (препратките към „съдебния администратор“ следва да се четат като посочване на „съдебния секретар“):
Член 605. Несеквестируемо имущество.
Следното имущество не може да бъде запорирано при никакви обстоятелства:
Имущество, което е обявено за несеквестируемо.
Акцесорни права, които не могат да бъдат разглеждани отделно от основното право.

Имущество, което само по себе си няма стойност.
Имущество, обявено за несеквестируемо по силата на законова разпоредба.
Член 606. Несеквестируемо имущество на длъжника по съдебното решение.
Следните вещи също са несеквестируеми:
мебели и домакински принадлежности, както и дрехите на страната, срещу която е насочено изпълнението, и на нейното семейство, които не могат да се смятат за излишни. Най-общо вещи, като например храна, гориво и други, които по мнението на съда са от съществено значение, за да може длъжникът по съдебното решение и лицата на негова издръжка да бъдат в състояние да живеят достойно;
книгите и инструментите, които са необходими на длъжника по съдебното решение, за да упражнява своята професия, изкуство или търговска дейност, когато стойността им не е пропорционална на размера на предявеното вземане;
свещени предмети и други вещи, използвани в обредните практики на законно регистрирани вероизповедания;
суми, изрично обявени за несеквестируеми по силата на закона;
имущество и суми, обявени за несеквестируеми по силата на ратифицирани от Испания договори.
Член 607. Налагане на запор върху заплати и пенсии
1. Заплати, надници, пенсии, възнаграждения и подобни, чийто размер не надхвърля минималната интерпрофесионална заплата, са несеквестируеми.
2. Заплати, надници, възнаграждения и пенсии, чийто размер надхвърля минималната интерпрофесионална заплата, са секвестируеми в съответствие със следната скала:
за първата част от горницата до размер, равен на двойния размер на минималната интерпрофесионална заплата — 30 %;
за горницата до размер, равен на тройния размер на минималната интерпрофесионална заплата — 50 %;
за горницата до размер, равен на четворния размер на минималната интерпрофесионална заплата — 60 %;
за горницата до размер, равен на петорния размер на минималната интерпрофесионална заплата — 75 %;
за всяка сума, надхвърляща горния размер — 90 %.
3. Ако страната, срещу която е насочено изпълнението, получава повече от една заплата или надница, всички те се сумират, като несеквестируемата част се приспада само веднъж. Освен ако съпрузите не са в режим на разделност на имуществото и на съдебния администратор не бъде предоставено доказателство за това, заплатите, надниците, пенсиите, възнагражденията и подобни на съпрузите се сумират.
4. Ако страната, срещу която е насочено изпълнението, носи отговорност за лица на издръжка, съдебният администратор може да намали с 10—15 % стойностите, посочени в точки 1, 2, 3 и 4 от настоящия член.
5. Ако заплатите, надниците, пенсиите и възнагражденията са обременени с постоянни или временни удръжки от публично естество по силата на данъчното законодателство или законодателството в областта на социалната сигурност, при определянето на секвестируемата сума се взема предвид нетната сума, която длъжникът по съдебното решение получава след приспадане на тези удръжки.
6. Предходните параграфи от настоящия член се прилагат за приходите от професионални и търговски дейности, извършвани от самостоятелно заети лица.
7. Сумите, запорирани в съответствие с тази разпоредба, могат да бъдат преведени директно на взискателя по предварително посочена от него сметка, ако натовареният с изпълнителното производство съдебен администратор е дал разрешение за това.
В този случай както лицето или органът, който извършва запора и последващия превод, така и взискателят трябва съответно да информират съдебния администратор на всеки три месеца относно изпратените и получените суми, без да се засягат евентуални претенции, които могат бъдат предявени от страната, срещу която е насочено изпълнението, било защото тя смята задължението за напълно погасено, което съответно прави запора безпредметен, било поради това, че запорите и преводите не са били извършени в съответствие с разпорежданията на съдебния администратор.
Издаденото от съдебния администратор разпореждане, с което се позволява извършването на директен превод, може да бъде оспорено чрез пряко подаване на жалба за преразглеждане до съда.
В съответствие с Кралски Законодателен указ 8/2011 от 1 юли 2011 г. относно мерките за подпомагане на ипотечните длъжници, който влезе в сила на 7 юли 2011 г., се дава разяснение по отношение на разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс. Член 1 от Кралски Законодателен указ 8/2011 гласи:
Член 1. Изключение от налагането на запор върху минималните доходи на семейство.
„Ако в съответствие с разпоредбите на член 129 от Закона за ипотеките [Ley Hipotecaria] сумата, получена от продажбата на ипотекираното основно жилище не е достатъчна да покрие обезпечения заем, при последващо принудително изпълнение във връзка със същото задължение определената в член 607, параграф 1 от Гражданския процесуален закон несеквестируема сума ще бъде увеличена с 50 % и, в допълнение, с още 30 % от минималната интерпрофесионална заплата за член на семейното ядро, който не получава редовен доход, заплата или пенсия над минималната интерпрофесионална заплата. За тези цели под семейно ядро се разбира съпругът или несключилият брак партньор и възходящите и низходящите от първа степен, които живеят с длъжника по съдебното решение.
Заплати, надници, възнаграждения и пенсии, чийто размер надхвърля минималната интерпрофесионална заплата и, когато е целесъобразно, сумите, произтичащи от прилагането на посочената в горния параграф разпоредба в защита на семейното ядро, ще бъдат запорирани в съответствие със скалата, предвидена в член 607, параграф 2 от горепосочения закон.“

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

За недвижимо имущество или други активи, които подлежат на вписване, съдът може по искане на взискателя да разпореди вписването на обезпечителен запор или възбрана в съответния публичен регистър (обикновено имотния регистър, където се регистрира недвижимото имущество), за да се гарантира последващото изпълнение.
В други случаи могат да се приложат следните мерки:
за пари в брой: конфискация;
за разплащателни сметки: заповед за запор до банката;
за заплати: заповед за задържане до платеца;
за лихви, приходи и постъпления: удържане от платеца, управление с упражняване на съдебен контрол или плащане в съда;
за ценни книжа и финансови инструменти: удържане на лихвата при източника, уведомление до регулатора на фондовата борса или на вторичния пазар (ако ценните книжа са допуснати до търговия на публичен пазар) и уведомление до емитента;
за друго движимо имущество: конфискация.

Освен това, за да се гарантира осъществяването на принудителното изпълнение, всички лица и публични и частни органи са длъжни да оказват съдействие при налагането на мерки за принудително изпълнение (те биват предупреждавани, че може да им бъде наложена глоба или дори да бъдат осъдени за неуважение към съда, ако не изпълнят това, което се иска от тях). Това означава, че те трябва да предоставят информацията, която се изисква от тях, или да приемат съответните обезпечителни мерки и да предадат на съда всички документи и данни, с които разполагат, без никакви ограничения извън произтичащите от задължението за зачитане на основните права или ограниченията, които са изрично предвидени от закона в някои случаи.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Мерките за принудително изпълнение нямат определен срок на действие; те остават в сила до приключване на изпълнителното производство. Във връзка с тях взискателят трябва да подаде съответната молба за принудително изпълнение за всеки отделен случай. Например при запор на движимо или възбрана на недвижимо имущество ще се изиска публична продан. Удовлетворяването на взискателя ще се извърши от приходите от проданта. В други случаи, например когато в заповедта се разпорежда предаване на имущество във владение на взискателя (например извеждане от имот за неплащане на наем), мерките за принудително изпълнение се състоят във възстановяване на нарушеното владение на взискателя чрез отстраняване на нарушилия договора наемател от имота.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Длъжникът по съдебното решение обаче може да възрази, след като бъде уведомен за предстоящото изпълнение. В този случай се пристъпва към посоченото по-горе производство по оспорване. Възражението може да е по същество или да се основава на процесуални нарушения. Основанията за възражение са различни в зависимост от акта, който подлежи на принудително изпълнение (както е предвидено в член 556 и сл. от Гражданския процесуален закон, в зависимост от това дали става дума за процесуален акт на съдията или съдебния секретар, за арбитражно решение или за споразумение, постигнато чрез медиация; наказателни постановления, свързани с пътнотранспортни произшествия, с които се налага санкция в максимален размер; актове по член 517, точки 4, 5, 6 и 7 от Гражданския процесуален закон, както и други подлежащи на принудително изпълнение актове по член 517, параграф 2, точка 9. Възраженията, които се основават на прекомерност на иска или на процесуални нарушения, се уреждат съответно в членове 558 и 559 от Гражданския процесуален закон). Следва да се отбележи, че е възможно съдът вече да се е позовал на някои от тези основания по своя преценка (ако съдът констатира възможна несправедливост на някоя от клаузите на изпълнителното основание, представляващо заверен публичен документ, акт или удостоверение, той е длъжен служебно да предприеме действия по изслушване на страните по въпроса, след което да излезе с определение). Страните могат да обжалват заповедта на първоинстанционния съд въз основа на предвидените в този случай основания за възражение. Жалбата се разглежда от компетентния съд на провинцията.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Така например давността на мярка за принудително изпълнение, постановена въз основа на съдебно решение или съдебен акт, решение на съдебния секретар, с което се одобрява правно споразумение или споразумение, постигнато в хода на производството, арбитражно решение или споразумение, постигнато чрез медиация, изтича, ако съответната молба за принудително изпълнение не бъде подадена в срок от пет години от датата, на която влиза в сила съдебното решение или на която съдебният акт става окончателен (член 518 от Гражданския процесуален закон).

Предвиден е и период на изчакване, преди да се пристъпи към принудително изпълнение на процесуални актове (на съдията или съдебния секретар) или на арбитражни решения или споразумения, постигнати чрез медиация. Целта на този срок е да се даде време на длъжника по съдебното решение да изпълни доброволно разпореждането, като по този начин се избягва подаването на молба за принудително изпълнение от спечелилото делото лице. Съответно в срок от 20 дни, считано от датата, на която решението става окончателно, или от датата, на която известието за решението за одобряването или подписването на споразумението е било връчено на длъжника по съдебното решение, не се постановява заповед за изпълнение на процесуални или арбитражни решения или на споразумения, постигнати чрез медиация (член 548 от Гражданския процесуален закон). В крайна сметка този период на изчакване има за цел да насърчи доброволното изпълнение от страна на длъжника по съдебното решение.

Както е обяснено по-горе в точка 4.1, с цел защита на длъжника, в Гражданския процесуален закон се определя несеквестируемостта на определени активи и се поставят пропорционални количествени ограничения за налагане на запор върху заплати, надници, възнаграждения и пенсии.

При публична продан на имущество минималната цена, на която съответното имущество се продава на наддаващия, предложил най-високата оферта, трябва да е съобразена с оценката на имота или размера на задължението. Ограниченията с цел защита на длъжника са по-високи, ако за публична продан се предлага основното жилище на длъжника (членове 670 и 671 от Гражданския процесуален закон).

В Гражданския процесуален закон се посочва също така, че като общо правило принудителното изпълнение във връзка с лихвите върху дължимата главница и съдебните разноски, не може да се извърша за сума, надхвърляща 30 % от главницата (член 575 от Гражданския процесуален закон).

При изпълнение, насочено срещу основното жилище, разходите, които могат да бъдат наложени на длъжника по съдебното решение, не могат да надхвърлят 5 % от размера на вземането, посочено в молбата за принудително изпълнение (член 575 от Гражданския процесуален закон).

При реализиране на обезпечението върху ипотекиран имот, както и за длъжниците в особено уязвимо социално и финансово положение, извеждането от основното жилище се отлага (член 441 от Гражданския процесуален кодекс).

Съгласно членове 55—57 от Закона за несъстоятелността (*Ley Concursal*) индивидуални заповеди за принудително изпълнение не могат да бъдат изпълнявани след обявяване в несъстоятелност, тъй като съдията в производството по несъстоятелност има изключителната компетентност да налага принудително изпълнение срещу неплатежоспособната страна; целта е да се избегне предоставянето на предпочтително третиране на някои кредитори спрямо други.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 18/08/2023
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Франция

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Изпълнението (което следва да се подразбира като принудително изпълнение, тъй като доброволното изпълнение от страна на длъжника на неговите задължения не изисква образуването на производство) обхваща всички производства, които дават възможност длъжник да бъде принуден да изпълни задълженията, които са му наложени с изпълнително основание. Изпълнителните основания по принцип са съдебните решения (френски или чуждестранни) и нотариално заверените актове, които съдържат текст, предоставящ право на изпълнение (вж. точка 2 по-долу). Във френското право тези документи може да налагат на длъжника три вида задължения: за плащане, за извършване на дадени действия или за въздържане от такива (задължение за бездействие), и накрая — за даване или за връщане.

Правото на принудително изпълнение се отнася само до активите на длъжника. Принудително изпълнение върху лица не съществува. Това означава например, че длъжниците не могат да бъдат лишавани от свобода само въз основа на факта, че не погасяват дълга си. Отказът за изпълнение на определени задължения обаче (задължения за издръжка) е престъпление, за което длъжникът може да бъде наказателно преследван и наказан с лишаване от свобода. Същото важи и при организиране на несъстоятелност от длъжник с цел измама.

Задълженията за плащане подлежат на принудително изпълнение посредством налагане на запор върху парични суми, движимо или недвижимо имущество, принадлежащи на длъжника. Ако запорът се налага върху парична сума, запорираната сума ще бъде възложена на взискателя (например запор на банкова сметка). Ако запорът се налага върху движимо или недвижимо имущество, принадлежащо на длъжника, запорът ще доведе до принудителна продажба на актива и постъпленията от продажбата ще бъдат предоставени на взискателя до размера на вземането му.

Задълженията за даване или връщане зависят от естеството на актива. В случай на движима вещ активът се отнема принудително посредством запор, за да бъде върнат на законния му собственик. В случай на недвижимо имущество владението на имуществото се връща на собственика чрез принудително извеждане на обитателя.

Тъй като е забранено да се упражнява физическа принуда върху лице, за да изпълни задължение за действие или за въздържане от действие, от длъжника се изисква да изпълни тези задължения чрез получаване на съдебно решение за налагане на глоба. Размерът на глобата е паричната сума, която длъжникът трябва да плати, ако не изпълни задълженията си. Дължимата сума се изчислява пропорционално на периода на неизпълнение (в случай на задължения за действие) или съгласно броя на нарушенията на задължението за въздържане от действие. Тъй като задълженията за плащане, за даване или за връщане се тълкуват и като задължения за действие, освен другите мерки за принудително изпълнение, които може да бъдат предприети, едновременно с това може да бъде наложена и глоба.

Следва също така да се отбележи, че по принцип на мерки за принудително изпълнение подлежат само задълженията, установени с изпълнително основание.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдебните изпълнители имат монопол върху осъществяването на принудителното изпълнение. Те са държавни и съдебни служители и като такива се назначават от министъра на правосъдието, който следи дали изпълняват задълженията си при спазване на стриктни етични правила. Техните услуги се заплащат (вж. точка 3 по-долу). Взискателят плаща предварително разходите за мерките за принудително изпълнение, които след това длъжникът трябва да му възстанови.

Когато трябва да се сезира даден съд, компетентният за това съдия по принцип е съдията по изпълнителното производство, който е специализиран съдия в общия съд (*tribunal judiciaire*).

И накрая, въпреки че обезпечителните мерки по принцип се разрешават от съдията по изпълнителното производство, те могат по изключение да бъдат разрешени от председателя на търговския съд (*tribunal de commerce*), когато са насочени към обезпечаване на вземане, което попада в компетентността на търговския съд.

Не е необходимо кредиторът да ангажира адвокат, за да поиска от съдебен изпълнител (*commissaire de justice*, преди *huissier de justice*) да предприеме мерки за принудително изпълнение.

Задължително е участието на адвокат по време на цялата процедура за възбрана на недвижимо имущество. По изключение длъжникът може, без да ползва адвокат, да поиска от съдията по изпълнителното производство разрешение да продаде недвижимото си имущество по взаимно съгласие.

В други производства представителството от адвокат по принцип е задължително, освен когато оспорената мярка за принудително изпълнение се отнася до иск, чиято цена е по-ниска от 10 000 EUR. В последния случай страните могат да се явят лично или да бъдат подпомагани или представлявани от адвокат, от своя(та) съпруг(а), партньор(ка), лицето, с което са сключили граждански пакт за солидарност, от своите родители или роднини по права линия, родители или роднини по съребрена линия до трета степен, включително, от лицата, които са изключително свързани с техни лични услуги или с тяхно предприятие.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Списъкът на изпълнителните основания, признати във Франция, е посочен в член L. 111-3 от Кодекса за гражданските изпълнителни производства (*Code des procédures civiles d'exécution*). Това са:

решенията на общите и административните съдилища, които подлежат на изпълнение, както и спогодбите, по които съдилищата са допуснали принудително изпълнение;
чуждестранните мерки и съдебни решения, както и арбитражните решения, по които е допуснато изпълнение с неподлежащо на обжалване решение, спиращо принудителното изпълнение, без да се засягат разпоредбите на приложимото право на Европейския съюз;
решенията на Единния патентен съд;
извадките от съдебно-помирителни протоколи, подписани от съдията и от страните;
нотариално заверените актове, които съдържат текст, предоставящ право на изпълнение;
споразуменията, с които съпрузите дават взаимно съгласие за развод със саморъчно подписана декларация, удостоверена с подписите на адвокати, вписани в протоколите на нотариус съгласно условията, предвидени в член 229-1 от Гражданския кодекс (*Code civil*);
документите, издадени от съдебен изпълнител в случай на неизплащане на чек или в случай на споразумение между взискателя и длъжника при условията, предвидени в член L. 125-1 от Кодекса за гражданските изпълнителни производства;
документите, издадени от публичноправни юридически лица, квалифицирани като такива по закон, или решенията, на които законът придава същата сила като на съдебно решение;
сделки и документи, в които е вписано споразумение в резултат на медиация, помирение или процедури за участие, когато те са приподписани от адвокатите на всяка от страните и заверени от секретариата на компетентния съд.
Съдебните решения на общите съдилища подлежат на принудително изпълнение и следователно с тях може да се разрешава прилагането на мерки за принудително изпълнение, когато не са предмет на производство, спиращо принудителното изпълнение, т.е. на обжалване или възражение, когато предварителното изпълнение е задължително (какъвто е по принцип случаят при решения на първоинстанционния съд) или когато съдията е наредил предварително изпълнение на решението. Съдебните решения на административните съдилища подлежат на принудително изпълнение дори когато може да бъдат обжалвани.

Разрешени мерки за принудително изпълнение:

След като едно лице разполага с изпълнително основание, то може по принцип да предприеме всички предвидени от Кодекса за гражданските изпълнителни производства мерки за принудително изпълнение, без да е необходимо предварително разрешение от съдията. Има две производства за принудително изпълнение, които по изключение могат да бъдат допуснати само с предварително разрешение от съдията:
налагане на запор върху получени доходи, което се разрешава от съда по изпълнението по местоживеене на длъжника или на лицето, на което е връчена заповедта за запор, ако длъжникът живее в чужбина или няма известно местожителство;
налагане на възбрана върху недвижимо имущество, като това става пред съдията по изпълнението по местонахождението на имуществото.
Освен това за всеки запор на сума по-малка от 535 EUR в жилищни помещения се изисква предварително разрешение от съдията по изпълнителното производство.
Предвидените в Кодекса за гражданските изпълнителни производства мерки за принудително изпълнение се различават в зависимост от естеството на съответния актив (недвижимо имущество, движимо материално имущество, пари и т.н.; вж. точка 4.2 по-долу). Във всички случаи те трябва да бъдат ограничени до това, което е необходимо за събиране на вземането, като не трябва да се злоупотребява при избора на тези мерки.
Чрез дерогация от принципа, според който мерките за принудително изпълнение могат да бъдат предприемани само въз основа на изпълнително основание, обезпечителни мерки могат да се прилагат, преди да има изпълнително основание. С тях на взискателя се дава възможност да защити правата си, докато чака получаването на изпълнително основание.
Обезпечителните мерки са запор или учредяване на съдебен залог. Те се разрешават от съдията, ако вземането на ищеца изглежда основателно по принцип и ако бъдат установени обстоятелства, които може да изложат на риск събирането му. Предварително разрешение от съдията не е необходимо, когато взискателят разполага със съдебно решение, което все още не подлежи на принудително изпълнение. Във всички случаи предприетите при такива обстоятелства мерки се прекратяват, ако съдебният изпълнител не информира много бързо длъжника и ако взискателят не е предявил иск по същество за постановяване на съдебно решение, потвърждаващо вземането му.

Време, в което могат да се осъществяват мерките за принудително изпълнение:

Мерките за принудително изпълнение могат да се осъществяват само между 6:00 и 21:00 часа. Изпълнението им в неделя и на официални празници е забранено, освен ако има предварително разрешение от съдията по изпълнителното производство.

Цена на мерките за принудително изпълнение:

Услугите на съдебния изпълнител се заплащат. Взискателят плаща разходите за мерките за принудително изпълнение, които след това длъжникът трябва да му възстанови в допълнение към дълга си. Част от тези разходи обаче все пак остават за сметка на взискателя.
Възнаграждението на съдебния изпълнител се урежда с Указ № 2016-230 от 26 февруари 2016 г. и с наредба от 26 февруари 2016 г., с която се определя сумата, която му се дължи за всяка мярка за принудително изпълнение. В тарифата по принцип се включват:
фиксирана такса за всяка мярка, която представлява определена с наредбата фиксирана сума; в зависимост от размера на вземането тази фиксирана такса се умножава по 0,5 (когато вземането е по-малко от 128 EUR), по 1 (когато вземането е между 128 EUR и 1 280 EUR) или по 2 (когато вземането е по-голямо от 1 280 EUR);
такса за започване на изпълнително производство, която може да се събира само веднъж за всяко изпълнително основание; тя възлиза на 4,29 EUR, когато вземането е по-малко от 76 EUR; за по-големи суми таксата става пропорционална на размера на вземането и е до 268,13 EUR;
такса за събиране на вземането и за внасянето му; става въпрос за пропорционална прогресивно намаляваща такса, която съдебният изпълнител начислява само когато е успял да събере или да осигури пълното или частичното изпълнение на вземането; част от тази такса във всички случаи остава за сметка на взискателя (член A. 444-32 от Търговския кодекс (*Code de commerce*));
разходи за управление на досиетата; съдебният изпълнител начислява сума от 6,37 EUR за всяка платена от длъжника вноска, с изключение на баланса по дълга, за който няма право за начисляване на такава сума; тези разходи не може да превишават 32,74 EUR за едно и също досие;
пътни разходи в размер на 7,67 EUR (8,80 EUR в случай на връчване, направено само по електронен път);
ДДС (20 %);
с няколко изключения, фиксирана такса от 14,89 EUR (към 1 януари 2017 г.), която се плаща от съдебните изпълнители на държавата;
пощенските разходи за писмата, които представляват задължителна формалност при процедурата;
разходите за ключар, за преместване, за гараж и за складиране на движими вещи (по фактура).
Например за събрано вземане в размер на 10 000 EUR минималната сума за някои мерки за принудително изпълнение е, както следва:
обезпечителен запор върху банкова сметка: 129,64 EUR, включително данъци (фиксирана такса, пътни разходи и еднократна такса);
запор с цел продажба на движими вещи: 114,21 EUR, включително данъци (фиксирана такса, пътни разходи и еднократна такса);
запор на превозно средство чрез подаване на декларация в префектурата: 124,50 EUR, включително данъци (фиксирана такса, пътни разходи и еднократна такса);

официална покана за доброволно изпълнение, равностойна на възбрана на недвижимо имущество: 178,55 EUR, включително данъци (фиксирана такса, пътни разходи и еднократна такса).
Към тези фиксирани такси се добавят по-специално пропорционалните такси, които възлизат на 707,52 EUR за цялото вземане, включително данъци, като от тях 118,46 EUR са за сметка на длъжника, а 589,06 EUR — за сметка на взискателя.

3.2 Основни изисквания

За да се пристъпи към мерки за принудително изпълнение, почиващи на изпълнително основание, по принцип не се изисква съдебно решение за допускане на изпълнението (вж. точка 3.1 по-горе).
Когато взискателят не разполага с изпълнително основание, той може — ако са изпълнени определени условия — да предприеме обезпечителни мерки (вж. точка 3.1 по-горе).

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

По принцип всички активи, принадлежащи на длъжника, може да подлежат на мярка за принудително изпълнение.
Все пак по изключение законът предвижда, че определени активи не подлежат на запор. Това важи по-специално за:
суми, необходими за издръжка; така например не е възможно да се запорират всички възнаграждения на едно лице, тъй като то трябва да си запази сума, достатъчна за покриване на текущите му нужди; размерът на тази сума се определя всяка година, като се вземат предвид размерът на възнаграждението и броят на лицата на издръжка;
движими вещи, необходими в ежедневието и за работата на длъжника; те по принцип могат да бъдат запорирани само за да се гарантира плащането на цената им или ако са със значителна стойност; списъкът на такива вещи е даден в член R. 112-2 от Кодекса за гражданските изпълнителни производства; не е възможно например да се запорират леглото или масата на длъжника, освен ако запорът е обоснован от неплащането на покупната им цена или ако става въпрос за вещи с голяма стойност;
вещи, които са от съществено значение за хората с увреждания или са предназначени за грижи за болни; не може да се запорира например инвалидната количка на лице с увреждане.
В определени случаи предприемачите, които са еднолични собственици, се ползват от специална защита на всички свои активи или на част от тях.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Мерките за принудително изпълнение върху движими вещи и вземания на парични суми са организирани в няколко фази. Най-напред съдебният изпълнител налага запор. Запорът означава, че не може да се прави разпореждане с вещите. С него на длъжника се забранява да отчуждава запорираната движима вещ. Ако не спази това задължение за съхраняване на актива, той извършва престъпление. Що се отнася до запорираните парични суми, те остават блокирани в сметката на длъжника. След това съдебният изпълнител уведомява длъжника за запора. Ако длъжникът не оспори запора чрез отнасяне на въпроса до съдията по изпълнителното производство, съдебният изпълнител може да премине към изземване на движимите вещи с цел предлагането им на публична продан или да отправи искане да му бъдат предадени запорираните суми. В случай на оспорване съдията по изпълнителното производство или дава разрешение за продължаване на мярката за принудително изпълнение, или я преустановява, ако не е била изпълнена правомерно.
Мярката за принудително изпълнение по отношение на недвижим имот е процедурата за възбрана на недвижимо имущество. Тя започва с връчване от съдебния изпълнител на длъжника на покана за доброволно изпълнение, равностойна на възбрана, с което се забранява разпореждането с недвижимия имот. След това взискателят отнася въпроса до съдията по изпълнителното производство, който трябва да постанови решение как да продължи делото. Когато е възможна частна продажба на недвижимото имущество и такава е поискана от длъжника, съдията насочва делото за частна продажба и определя срока за извършване на продажбата. Когато частната продажба не е възможна или е била неуспешна, съдията нарежда продажба на недвижимото имущество на публична продан. Публичната продан се извършва на заседание в негово присъствие.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Изпълнителните основания по принцип могат да се изпълняват в срок от 10 години (член L. 111-4 от Кодекса за гражданските изпълнителни производства). Този срок започва да тече отново щом бъде предприета мярка за принудително изпълнение, почиваща на това основание.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Въпросът е приложим само за:
запор, когато взискателят все още не разполага с изпълнително основание;
заповеди за оспорване или връщане на конкретно движимо имущество, когато лицето, което иска оспорване или връщане на имуществото, все още не притежава изпълнително основание;
запор на възнагражденията;
запор на недвижимо имущество.
Тези процедури действително са единствените мерки за принудително изпълнение, за които е необходимо разрешение от съдията по изпълнителното производство. Решението на съдията подлежи на обжалване или на касационно обжалване (*Cour de cassation*) в зависимост от размера на вземането.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Изпълнителните основания по принцип могат да се изпълняват в срок от 10 години (член L. 111-4 от Кодекса за гражданските изпълнителни производства). Този срок започва да тече отново, щом бъде предприета мярка за принудително изпълнение, почиваща на това основание.
Мерките за принудително изпълнение могат да се осъществяват само между 6:00 и 21:00 часа. Налагането им в неделя и на официални празници е забранено, освен ако има предварително разрешение от съдията по изпълнителното производство.
Освен това изпълнителните производства трябва да бъдат ограничени до това, което е необходимо за събиране на вземането, като не трябва да се злоупотребява при избора на тези мерки.
Също така определени активи не подлежат на запор (вж. точка 4.1 по-горе), а за всеки запор с цел продажба в помещение, което служи за жилище на длъжника, се изисква предварително разрешение, когато запорът има за цел събирането на вземане, различно от издръжка, с размер по-малък от 535 EUR (членове L. 221-2 и R. 221-2 от Кодекса за гражданските изпълнителни производства).
И накрая, когато длъжникът се ползва от имунитет срещу принудително изпълнение, срещу неговите активи, които са обхванати от този имунитет, не може да се предприема никаква мярка за принудително изпълнение. За предприемането на мярка за принудително изпълнение по отношение на актив на някое от тези лица с мотив, че той не е обхванат от имунитета срещу принудително изпълнение, е необходимо да се получи предварително разрешение от съдията (членове L. 111-1—L. 111-3 и R. 111-1—R. 111-5 от Кодекса за гражданските изпълнителни производства).

Връзки по темата

Legifrance

Уебсайт на Националната камара на съдебните изпълнители

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

Последна актуализация: 22/08/2023
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Хърватия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

В Република Хърватия изпълнителното производство се урежда от разпоредбите на Закона за принудителното изпълнение (*Ovršni zakon*) (*Narodne Novine* (NN; Държавен вестник на Република Хърватия), № 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 и 73/17; наричан по-нататък „OZ“). С този закон се урежда производството, в рамките на което съдилищата и нотариусите извършват принудително събиране на вземания въз основа на документи, удостоверяващи изпълняемо право, и автентични документи (изпълнително производство), освен ако не е предвидено друго в специален закон.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Изпълнителните производства се провеждат от съдилищата въз основа на документи, удостоверяващи изпълняемо право, докато нотариусите провеждат изпълнителните производства въз основа на автентични документи.
Какво представлява документ, удостоверяващ изпълняемо право, е посочено в член 23 от OZ, докато определението за автентични документи е дадено в член 31 от OZ.
В изпълнителното производство участват също така Финансовата агенция (*Financijska agencija*) (наричана по-нататък „Агенцията“) — правен субект, който осъществява принудително изпълнение съгласно разпоредбите на OZ и закона, уреждащ принудителното изпълнение върху парични средства, — както и работодателите, Хърватският институт за пенсионно осигуряване (*Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje*) и други, предвидени от закона органи.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Съдилищата провеждат изпълнителното производство въз основа на документи, удостоверяващи изпълняемо право, които съгласно OZ са следните:
1. съдебни решения и спогодби с изпълнителна сила;
2. спогодби с изпълнителна сила, посочени в член 186а от Гражданския процесуален закон;
3. решения с изпълнителна сила на арбитражен съд;
4. решения с изпълнителна сила, постановени в рамките на административно производство, и спогодби с изпълнителна сила, постигнати в рамките на административно производство, ако се отнасят до изпълнение на парично задължение, освен ако не е предвидено друго по закон;
5. нотариално решение за принудително изпълнение и нотариална клауза за принудително изпълнение;
6. спогодби, постигнати в резултат на процедури пред „съдилища на честа“ (*sudovi časti*) към една от камарите в Република Хърватия, и спогодби, постигнати в рамките на процедури по медиация в съответствие с разпоредбите на закона, уреждащ процедурите по медиация;
7. други документи, определени от закона като документи с изпълнителна сила.
Документите с изпълнителна сила представляват годно изпълнително основание, ако в тях се посочват взискателят и длъжникът, предметът, видът, обхватът и времето за изпълнение на паричното задължение.
Ако документът с изпълнителна сила е решение, което изисква събиране на задължение посредством плащане или извършване на действие, в него трябва да е вписан краен срок за доброволно изпълнение, а ако такъв срок не е посочен, то той се определя от съда в изпълнителния лист.

3.1 Производство

Взискателят инициира образуването на изпълнително производство въз основа на документи с изпълнителна сила, като подава молба за принудително изпълнение в съда. Молбите за принудително изпълнение могат да бъдат подадени лично от взискателя, като страна в производството, или от негов представител. Изпълнително производство може да бъде образувано служебно, когато това е изрично предвидено в закона.
Съдилищата с предметна компетентност в изпълнителното производство са общинските съдилища (*općinski sudovi*), освен ако не е предвидено друго по закон. Принудително изпълнение се извършва в определените от изпълнителния лист граници.
В изпълнителния лист трябва да се посочват: изпълнителното основание или автентичният документ, въз основа на който се провежда принудителното изпълнение, взискателят и страната, срещу която е насочено принудителното изпълнение (длъжникът), вземането, за което се иска изпълнението, изпълнителният способ и предметът на принудителното изпълнение, както и всяка друга информация, която е необходима за осъществяване на принудителното изпълнение.

3.2 Основни изисквания

Молбата за принудително изпълнение трябва да са посочени: искането за принудително изпълнение, в което се определят документът с изпълнителна сила или автентичният документ, въз основа на който се иска изпълнението, взискателя и длъжникът, личните идентификационни номера на взискателя и на длъжника, вземането, което трябва да бъде удовлетворено, изпълнителният способ и (ако е необходимо) предметът на принудително изпълнение. Молбата трябва да съдържа също така друга предвидена в закона информация, необходима за провеждане на принудителното изпълнение.

Молбата за принудително изпълнение, основана на автентичен документ, трябва да съдържа:
1. искане до съда да разпореди на длъжника да уреди вземането заедно с всички свързани с него разходи в срок до осем дни, а в случай на спорове, отнасящи се до менителници и чекове — в срок до три дни,
2. искане за принудително изпълнение.
Ето защо основните условия, които трябва да бъдат изпълнени във връзка със заповедта за изпълнение, са: документ с изпълнителна сила или автентичен документ, въз основа на който се разпорежда принудителното изпълнение, и искане за принудително изпълнение.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Предмет на принудително изпълнение са вещи и права, които съгласно закона могат да бъдат предмет на такова изпълнение с цел да се събере дадено вземане. Принудителното изпълнение се осъществява с цел да се удовлетвори вземане на взискателя относно вещи, подлежащи на принудително изпълнение, които са неразделна част от имуществото на длъжника.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Предмет на принудително изпълнение могат да бъдат активи на длъжника (парични средства, недвижимо имущество, движима вещ, ценни книжа и дялови участия) или определени неимуществени права на заявителя (предаване на движима вещ, освобождаване и предаване на недвижимо имущество, връщане на работа и т.н.). В хода на производството заявителят може да реши срещу кое имущество може да бъде насочено принудително изпълнение.
Вещи, които не се търгуват, не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение, предмет на принудително изпълнение не могат да бъдат и други вещи, по отношение на които това е забранено със специално законодателство. Данъчните претенции и други такси също не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение.
Вещи, оръжия и оборудване, предназначено за отбрана, и вещи и оборудване, предназначени за работата на местното и регионалното управление и на съдебните органи, също не подлежат на принудително изпълнение.
Дали дадена вещ или право може да е предмет на принудително изпълнение или дали принудителното изпълнение по отношение на определена вещ или право е ограничено, се определя във връзка с обстоятелствата, съществуващи към момента на подаване на молбата за принудително изпълнение, освен ако в OZ изрично не е предвидено друго.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Основната последица от принудителните мерки е ограничаването на правото на длъжника да разполага с активите си.
Изпълнителните производства във връзка с недвижимо имущество и движима вещ водят до продажбата им с цел удовлетворяване на вземането на взискателя от сумата, получена при продажбата.
Изпълнителните производства за парични вземания водят до запориране и прехвърлане на взискателя на паричното вземане в размера, необходим за удовлетворяване на вземането.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Принудителните мерки са валидни до прекратяването на изпълнителното производство, което настъпва при пълно удовлетворяване на вземането на взискателя или след като той е оттеглил молбата за принудително изпълнение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Длъжникът има право:
• да подаде жалба срещу издаден изпълнителен лист, или
• да подаде жалба срещу решение на нотариуса, издадено въз основа на автентичен документ.
Навременно подадена и допустима жалба срещу изпълнителен лист, издаден въз основа на документ с изпълнителна сила, не спира изпълнителното производство.
Навременно подадена и допустима жалба срещу решение на нотариуса, издадено въз основа на автентичен документ (подаден пред нотариуса, но по който се е произнесъл съдът), пренасочва производството към обичайното съдебно производство (*klasična parnica*), което ще се гледа пред съда и по време на което страните, които вече са ищец (преди това взискателят) и ответник (преди това длъжникът), трябва да обосноват доводите си, за да бъдат приети в производството. Ако са изпълнени всички предпоставки, посочени в OZ, длъжникът има право да спре изпълнителното производство.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съдът разпорежда извършването на принудително изпълнение чрез способите и върху вещите, посочени в молбата за принудително изпълнение. Ако са предложени няколко способа или вещи, по искане на длъжника съдът ограничава изпълнението до избрани способи или вещи, ако те са достатъчни, за да се удовлетвори вземането.
Един от основните принципи на изпълнителното производство е, че по време на изпълнението и неговото обезпечаване съдът е задължен да зачита достойнството на длъжника, като гарантира, че принудителното изпълнение ще бъде възможно най-благоприятно.
Защитата на длъжника се гарантира, като се изключат и ограничат вещите, върху които може да бъде насочено принудителното изпълнение, и способите, посредством които може принудително да бъде удовлетворено вземането на взискателя в хода на изпълнителното производство, като на длъжника се предоставят определени процесуалноправни и материалноправни гаранции по време на принудителното изпълнение и във връзка с него. Тази защита се основава на прилагането на принципа на законосъобразност при определянето на допустимостта на принудителното изпълнение, при определянето на вещите, върху които е насочено принудителното изпълнение, и способите на принудително изпълнение, и при процедурата, използвана за принудително удовлетворяване на вземането на взискателя.
При принудителното изпълнение върху недвижимо имущество съществуват ограничения, съгласно които определени вещи не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение, както е посочено в член 91 от OZ.
При принудителното изпълнение върху движими вещи съществуват ограничения относно, съгласно които определени вещи не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение, както е предвидено в член 135 от OZ.
При принудителното изпълнение върху парични вземания съществуват ограничения, които са посочени в член 173 от OZ, а в член 172 от OZ се определят приходите на длъжника, които са несеквестируеми.
В член 212 от OZ се предвиждат специални правила за принудително изпълнение върху парични средства, съгласно които определени парични средства са несеквестируеми или тяхната секвестируемост подлежи на ограничения, а в член 241 и член 242 от OZ се предвиждат специални правила за освобождаване и ограничаване на принудителното изпълнение за юридически лица.
Защитата на длъжниците, които са физически лица, в хода на принудителното производство за парични вземания е предвидена в член 75 от OZ, а защитата на юридическите лица е предвидена в член 76 от OZ.
Разпоредбите на OZ, в които се посочват ограниченията на принудителното изпълнение, т.е. с които определени вещи се изключват от принудително изпълнение, осигуряват защита на длъжника в хода на изпълнителното производство.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

Последна актуализация: 06/02/2023
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.
Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница it е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Италия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

„Принудителното изпълнение“ представлява принудително изпълнение на съдебни решения и други изпълнителни основания (дългови инструменти, публични актове (*atti publici*) и заверени частни актове за специфични услуги). На този етап, на който все още се образуват съдебни производства, органите на закона и реда могат да се намесят, ако длъжникът не изпълни доброволно задълженията си.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Отговорни за принудителното изпълнение са общите съдилища. Молбата за отказ за изпълнение, посочена в член 47, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1225/2012 (Регламент Брюксел I (преработен текст), също трябва да се подаде до общите съдилища.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Наличието на изпълнително основание е необходимо и достатъчно условие за започване на изпълнително действие. По принцип изпълнителните основания са установени в член 474 от Гражданския процесуален кодекс и са два вида: съдебни изпълнителни основания и извънсъдебни изпълнителни основания. Съдебните изпълнителни основания включват съдебни решения, актове и определения, постановени от съда в хода на съдебното производство или при приключването му. Извънсъдебните изпълнителни основания включват дългови инструменти, публични актове и заверени частни актове, изготвени самостоятелно от страните.

3.1 Производство

Принудителното изпълнение започва с връчването на длъжника на изпълнителното основание, което подлежи на изпълнение, след като в същото бъде записана формулировката, с която се допуска принудително изпълнение съгласно член 475 от Гражданския процесуален кодекс, както и с връчването на заповед за изпълнение (*precetto*); въпросната заповед представлява призовка до длъжника да изпълни доброволно задължението си в срок до 10 дни, като той се уведомява, че при неизпълнение ще се пристъпи към принудително изпълнение в съответствие с член 480 от Гражданския процесуален кодекс. В член 480, параграф 3 се предвижда, че в призовката за доброволно изпълнение взискателят трябва да посочи адрес на местоживеене в общината, в която се намира съдът, компетентен по отношение на принудителното изпълнение. В случай че не е избрано местоживеене, жалбите срещу призовката за доброволно изпълнение се подават в съда по местонахождение на адреса, на който е връчена заповедта, а на взискателя се връчват уведомления в службата на секретаря към същия съд. След като бъдат изпълнени тези формалности, процесът по принудително изпълнение може да започне, като след представяне на необходимите документи, посочени по-горе, съдебният изпълнител пристъпва към налагане на запор. Запорът трябва да бъде наложен в рамките на 90 дни от датата на връчване на призовката за доброволно изпълнение, но не преди изтичането на определения в нея краен срок. Ако в посочения срок не бъде наложен запор, призовката за доброволно изпълнение се обезсилва (член 481). На този етап е необходимо правно представителство.
Запорът става нищожен, ако в рамките на 45 дни от приключването му не е поискано възлагане или продажба на запорираната вещ.
Производството по принудително изпълнение има за цел да се гарантира принудителното изпълнение на неизпълнени задължения чрез използването на органите на закона и реда. То може да се използва както за парични задължения, така и за задължения за предаване на движима вещ или за въвеждане във владение на недвижим имот, както и за незаменяеми задължения за извършване на действия.

3.2 Основни изисквания

Необходимо и достатъчно условие за започване на принудително изпълнение е притежанието на изпълнително основание, включващо право, което е „безспорно, ликвидно и изискуемо“ (*certo, liquido ed esigibile*) (член 474). Степента на „безспорност“ зависи от документа: със сигурност е налице по-голяма степен на безспорност при решение на първоинстанционен съд (временно изпълнимо), отколкото при дългов инструмент или при сделки, вписани в публични актове или актове с частна заверка.

4 Цел и естество на принудителните мерки

В хода на производството съдия-изпълнителят може да постановява различни видове мерки, като обикновено това става чрез постановления (*ordinanze*). Възможните мерки варират от такива, които са необходими за правилното протичане на производството, до мерки, които са с конкретна полза, напр. определението (*decreto*), с което запорираното имущество се прехвърля на лицето, което го е купило на търг или на което то е възложено.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

На принудително отчуждаване подлежат: а) движимите вещи, б) недвижимите имоти, в) вземанията на длъжника и движимите вещи, които длъжникът съхранява в помещенията на трети страни, г) дялове в дружества.
На принудително изпълнение могат да подлежат и задълженията за предаване на движима вещ и за освобождаване на недвижим имот, както и заменяеми задължения за извършване на действие или за бездействие.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Що се отнася до паричните задължения, първият етап от принудителното изпълнение е налагането на запор, което означава, че длъжникът престава да има достъп до запорираните средства. Следователно всички действия по разпореждане с тези парични средства ще бъдат нищожни и не могат да бъдат използвани за избягване на принудителното изпълнение.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Мерките представляват мерки за принудително изпълнение с цел удовлетворяване на вземания; поради това те не могат да бъдат използвани като доказателство.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Правната система дава право на длъжника (и/или на трети задължени страни) да обжалва актовете и решенията, свързани с процедурите по принудително изпълнение. Жалбите могат да бъдат два вида:

— жалба срещу принудителното изпълнение (*opposizione all'esecuzione*) (член 615 и член 616 от Гражданския процесуален кодекс), при което се оспорва правото да се пристъпи към принудително изпълнение (или съществуването на правото на взискателя да пристъпи към принудително изпълнение);

— жалба срещу подлежащи на принудително изпълнение актове (*opposizione agli atti esecutivi*) (член 617 и член 618 от Гражданския процесуален кодекс), при което се изтъкват процесуални пороци (с цел оспорване на законността на документите, приети при процедурата по принудително изпълнение).

Жалбите срещу принудително изпълнение или подлежащи на принудително изпълнение актове, подадени преди да започне изпълнението, се разглеждат като жалби срещу заповед за изпълнение (*precetto*), тъй като се основават на документа, с който се уведомява за изпълнението: обжалва се заповедта за изпълнение, като се подава молба до съда, който е компетентен да разгледа задължението по същество или който е компетентен според цената на иска съгласно общите разпоредби на кодекса.

Ако принудителното изпълнение вече е започнало или ако заповедта за запор е била връчена, срещу принудително изпълнение или срещу подлежащите на изпълнение инструменти се подава специална жалба пред съда, допуснал принудителното изпълнение.

Трети страни, които твърдят, че имат вещни права върху възбранения имот, могат да обжалват пред съда, допуснал принудителното изпълнение, докато имотът не бъде продаден или прехвърлен.

Правните разпоредби, уреждащи този въпрос, са членове 615, 616, 617, 618 и 619 от Гражданския процесуален кодекс.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Освен вещите, обявени за несеквестируеми съгласно конкретни правни разпоредби, на запор не подлежат и следните вещи:

1) свещени предмети и вещи, използвани при религиозни ритуали;

2) брачни халки, спално бельо, домашно бельо, легла, маси за хранене и столове, гардероби, скринове, хладилници, печки и фурни, независимо дали са електрически или газови, съдомиялни машини, домакински и кухненски прибори и мебел, върху която са поставени, достатъчно, за да отговарят на нуждите на длъжника и неговото домакинство; в тази група не се включват обаче мебели със значителна стойност (без легла), включително ценни антики и вещи с доказана художествена стойност;

3) необходимите храна и гориво на длъжника и на други лица, посочени в предходната точка, за един месец;

От тази група се изключват и мебели (с изключение на легла) със значителна финансова стойност (включително ценни антики и вещи с доказана художествена стойност).

На запор не подлежат оръжия и други вещи, които длъжникът трябва да притежава, за да предоставя обществени услуги, украси, писма, записи и семейни документи като цяло, както и ръкописи, освен в случаите, когато представляват част от сбирка.

Съгласно закона за несеквестируеми се считат *inter alia* също: вещи, които са държавна собственост, запазена част от активи, притежавани от държавата или от друг публичен орган, собственост, обхваната от режим на съпружеска имуществена общност, собственост на църковни институции и религиозни сгради.

Действията по принудителното изпълнение не могат да бъдат успешни, ако е изтекъл давностният срок на вземането. Давностният срок е различен в зависимост от съответното право. Важно е да се отбележи обаче, че в закона е определен различен давностен срок в зависимост от вида на инструмента, доказващ вземането, на който се основа принудителното изпълнение. Например давностният срок за вземане, установено със съдебно решение, е 10 години, въпреки че за този вид вземане съгласно закона е определен по-кратък давностен срок.

Понастоящем законът е променен, така че по искане на взискателя съдът по постоянно или временно местопребиваване, местоживеене или седалище на длъжника да може да разреши проследяването на подлежащо на запор имущество посредством електронни средства (член 492а от Гражданския процесуален кодекс, изменен с Наредба-закон № 83 от 27 юни 2015 г. (преработен, с изменения Закон № 132 от 6 август 2015 г.)); в случай на принудително изпълнение във връзка с движими вещи като част от преобразуването на мерките за запорирано имущество (*conversione del pignoramento*) са включени и формуляри за плащане на вноски.

Документи по темата

Граждански процесуален кодекс (членове 474—482) (64 Kb) it

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

Последна актуализация: 22/12/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не

са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Кипър

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

„Принудително изпълнение“ означава принудителното изпълнение на съдържанието на съдебно решение или разпореждане със съдействието на съда, а в някои случаи — с допълнителна помощ от други компетентни служители/служби (напр. поземления регистър (*Ktimatológio*). Страна, получила съдебно решение или разпореждане, може да поиска от съда да предприеме мерки за принудително изпълнение.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдебната служба (съдебни изпълнители) и поземленият регистър. Органът, компетентен за пристъпи към принудителното изпълнение на заповед за събиране на просрочени плащания за издръжка, е полицията.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Съдебните решения или заповеди подлежат на принудително изпълнение след постановяването им. Наличието на краен срок за подаване на жалба не предполага само по себе си спиране на принудителното изпълнение; за тази цел жалбоподателят трябва да подаде мотивирано искане за спиране на изпълнението.

3.1 Производство

Актове, които не са издадени от съда (напр. арбитражно решение), не подлежат сами по себе си на принудително изпълнение, но може да се допусне принудителното им изпълнение след обявяването им от съда за изпълняеми. Съдът, който е компетентен да издава заповед за принудителното изпълнение на акт, който не е издаден от съд или е издаден от чуждестранен съд, е районният съд по местопребиваване на лицето, срещу което ще бъде допуснато принудителното изпълнение, или съдът по семейни дела в случай на решения за издръжка. Обикновено съдебните решения се изпълняват от адвоката, който е завел делото пред съда, посредством един от методите за принудително изпълнение, изброени в раздел 3.1. по-долу.

По отношение на регистрацията и принудителното изпълнение на чуждестранно съдебно решение съгласно многостранно или двустранно споразумение, процедурата се изпълнява от Министерството на правосъдието и обществения ред, като централен орган, чрез правната служба (*Nomikí Ypiresía*). В други случаи процедурата може да бъде изпълнена от адвокати на частна практика.

Разноските за процедурата не могат да се определят предварително, но се изчисляват от секретаря на съда въз основа на разпоредбите за таксите и се възлагат на лицето, срещу което е постановено съдебното решение.

Принудителното изпълнение се изпълнява главно от съдебни изпълнители (*dikastikoí epidótes*), които са държавни служители, назначени на постоянна длъжност в съдилищата. За да се ускори процедурата по принудително изпълнение, от 1996 г. връчването на документите по всички граждански дела е поверено на частни дружества, така че съдебните изпълнители могат да се съсредоточат върху принудителното изпълнение на съдебните решения.

3.2 Основни изисквания

Критериите при принудително изпълнение на съдебно решение между страни в Кипър могат да се различават в зависимост от конкретния случай. Необходимо е да има съдебно решение, решението, с което се поражда задължението, да бъде връчено и да е налице отказ/невъзможност от страна на ответника да плати посочената в решението сума.

Обикновено критериите за издаване на заповед за изпълнение на съдебно решение, постановено в друга държава, са определени в съответно споразумение. Обичайно условие в този случай е ответникът да е бил надлежно уведомен за производството срещу него в чуждата държава.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Вещите, срещу които може да се насочи принудителното изпълнение, могат да включват банкови сметки, дружествени дялове, регистрирани превозни средства, недвижими имоти и други вещи. Изключени са много лични вещи, които са от съществено значение за оцеляването или изпълнението на професионалните задължения на ответника.

Мерките за принудително изпълнение включват:

заповед за принудително отнемане и продажба (*éntalma katáschesis kai pólisis*) на движими вещи

заповед за предаване (*éntalma parádosis*) на движими вещи (ако движимите вещи са предмет на иска, напр. при иск за нарушение на договор за наем с последващо закупуване, който е предмет на договора)

изпълнителен лист в полза на взискателя за принудително отнемане на вещи, които се държат от трета страна (*éntalma katáschesis eis cheíras trítou*)

заповед за плащане на месечни вноски на задължението, посочено в съдебното решение

заповед за приспадане от (*diátagma apokopís*) месечните доходи на длъжника по съдебно решение (която се връчва на работодателя за изпълнение)

заповед за въвод във владение (*éntalma parádosis katochís*) на недвижими имоти

заповед за продажба на (*éntalma pólisis*) недвижими имоти

заповед за поставяне на недвижими имоти под отговорно пазене (*mesengýisi*) (издадена по искане на длъжника по съдебното решение, докато съдът се увери, че в срок до три години доходът от недвижимото имущество може да покрие задължението, лихвите и всички разноски по съдебното решение)

вписване на тежест върху недвижими имоти (*epivárynsi*) чрез вписването на съдебното решение

образуване на производство по несъстоятелност

прекратяване дейността на дружество

Когато има решение за издръжка, принудителното изпълнение включва възможността за издаване на заповед за задържане (*fylakistiríou éntalma*) срещу длъжника.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Длъжникът и всяка трета страна трябва да се съобразят с решението, допускащо мярката за принудително изпълнение. Ако длъжникът откаже или пренебрегне изпълнението на актове/действия, определени в решението за налагане на мерки за принудително изпълнение, срещу него може да бъде образувано производство за лишаване от свобода за неизпълнение на съдебно решение.

Банка, на която е връчена заповед за запор в полза на кредитора върху сума, дължима на трето лице, е длъжна да замрази съответната сметка, освен когато е налице основание да оспори заповедта. В този случай тя трябва да се яви пред съда, който е разпоредил заповедта, и да представи основания за неприлагането ѝ.

Всички неоспорени разпореждания са окончателни и имат сила на пресъдено нещо.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Мерките за принудително изпълнение са валидни шест месеца след тяхното постановяване. Съдебно решение за допускане на мерки за принудително изпълнение, е валидно шест месеца от датата на неговото постановяване. В случай на неизпълнение в рамките на този срок съдебното решение може да бъде подновено от съда съгласно правило 40D.8 от Гражданския процесуален кодекс.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

В зависимост от случая е възможно да се подаде жалба, напр. с цел да се спре принудителното изпълнение или да се отмени вписване в регистъра.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

С цел да се защити длъжникът, всички лични вещи, които са от съществено значение за оцеляването или за изпълнение на професионалните задължения на длъжника, не подлежат на принудително изпълнение.

Също така, когато длъжникът е държавна или обществена служба, от принудителното изпълнение са освободени вещи и оборудване, предназначени за цели от съществено значение за обществеността, включително оборудване, принадлежащо на въоръжените сили и силите на сигурността, предмети с художествено, археологическо, културно, религиозно и историческо значение и валутни резерви.

Освен това изпълнението на заповед за принудително отнемане и продажбата на движими вещи се извършват в часовете между изгрев и залез слънце.

Принудително отнето имущество (различно от парични средства или ценни книжа) следва да бъде продавано само след като са минали поне три дни от деня, следващ деня на отнемането, освен ако не подлежи на износване и повреждане, или ако собственикът поиска това писмено; до приключване на продажбата, имуществото трябва да бъде съхранявано на подходящо място или може да остане под надзора на подходящо лице.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 02/04/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Латвия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е етап от гражданското производство, при който съдебните изпълнители привеждат в изпълнение издадено от съдилищата, други институции или служебни лица разпореждане, в случай че длъжникът (ответникът) не спазва доброволно такова разпореждане в определения от законодателството или от съда срок.

Вж. „Юридически професии: Латвия“ относно принудителните мерки, които съдебният изпълнител има право да прилага.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдебните изпълнители привеждат в изпълнение решенията на съдилищата и на други институции, както и извършват други определени в законодателството дейности.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Съдебните решения подлежат на принудително изпълнение след влизането им в сила, освен в случаите, когато законодателството или съдебни разпореждания предвиждат незабавното им изпълнение. Съдебните изпълнители имат право да инициират процедури по принудително изпълнение въз основа на документ за изпълнение.

Съгласно процедурата за изпълнение на съдебно разпореждане трябва да бъдат изпълнени следните решения на съдилища, съдии и други институции:

съдебни разпореждания и съдебни решения или решения на съдии по граждански и административни дела;

съдебни решения и постановления или заповеди на прокуратурата по наказателни дела, свързани с възстановяването на имущество;

решения на съдии или съдебни решения по дела за административно нарушение, свързани с възстановяването на имущество;

съдебни решения относно одобрението на споразумения;

решения, постановени от постоянни арбитражни съдилища;

решения на чуждестранни съдилища или компетентни органи и чуждестранни арбитражни съдилища в предвидените от законодателството случаи;

съдебно решение относно налагането на процесуални санкции — глоби;

решения на комитета по трудови спорове;

решения на национални органи за регулиране на обществените услуги (наричани по-долу „регулаторът“) по спорове или уреждане на спорове.

Освен ако в законодателството не е предвидено друго, изброените по-долу подлежат на процедури за изпълнение на съдебни разпореждания:

решения на институции и длъжностни лица при дела за административно нарушение и нарушение на закона, когато това е предвидено в законодателството;

административни актове, свързани с плащания, издадени от оправомощени от държавата органи и служебни лица;

решения на служителите в сферата на правосъдието (нотариуси, адвокати, съдебни изпълнители) относно професионалното възнаграждение, възнаграждение за предоставена правна помощ и възстановяване на разноски, свързани с предоставени услуги, както и гербови налози;

актове, приети от Съвета, Комисията или Европейската централна банка съгласно член 299 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
нотариални актове, издадени съгласно процедурата, определена в Раздел D1 от Закона за нотариусите.
Документ за изпълнение представляват:
заповедта за изпълнение, издадена по граждански или административни дела въз основа на съдебно разпореждане или решение на съда или съдията, или по наказателни дела въз основа на съдебно разпореждане за одобрение на споразумение, решение на постоянен арбитражен съд, решение на комитета по трудови спорове, решение на регулатора по спорове или уреждане на спорове, решение на чуждестранен съд или чуждестранен арбитражен съд и актове, приети от Съвета, Комисията или Европейската централна банка съгласно член 299 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
решението на институции и длъжностни лица при дела за административно нарушение и нарушение на закона;
решението, постановено от съд или съдия по дела за административно нарушение;
извлечението от постановление на прокуратурата или заповед по наказателни дела, свързани с възстановяването на имущество;
заповедта за изпълнение, издадена въз основа на административен акт (член 539, параграф 2, точка 2) от Гражданския процесуален кодекс);
решението, постановено от съдия по безспорното изпълнение на задължения, изпълнението на задължения съгласно предупредителни процедури или доброволната продажба на недвижимо имущество на търг чрез съдебен процес;
решението на съда относно налагането на процесуални санкции — глоби;
акт, издаден от нотариус, адвокат или съдебен изпълнител;
Европейско изпълнително основание, издадено от чуждестранен съд или компетентен орган съгласно Регламент (ЕО) №805/2004 на Европейския парламент и на Съвета;
удостоверението, издадено от чуждестранен съд или компетентен орган съгласно член 41, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета;
удостоверението, издадено от чуждестранен съд или компетентен орган съгласно член 42, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета;
удостоверението, издадено от съд, включително чуждестранен, съд съгласно член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета;
заповедта за плащане, издадена от съд, включително чуждестранен съд, съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета;
съдебното решение за разрешаване на обезпечения кредитор да продава заложеното имущество на длъжника в производства за правна защита (член 37, параграф 2 от Закона за несъстоятелността);
извлечението от решение, постановено от чуждестранен съд или компетентен орган, съгласно член 20, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета;
извлечението от автентичен документ, издаден от чуждестранен компетентен орган, съгласно член 48 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета;
единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в запитаната държава членка, установен в съответствие с модела, определен в Приложение II към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1189/2011 на Комисията от 18 ноември 2011 г.;
нотариалните актове за изпълнение, издадени съгласно процедурата, определена в Раздел D1 от Закона за нотариусите;
удостоверението, издадено от чуждестранен съд или компетентен орган съгласно член 53 или член 60 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела;
извлечението от решение, издадено от компетентен орган на държава — членка на Европейския съюз, или на държава от Европейското икономическо пространство, относно налагането на административна глоба, свързана с нарушения при командироването на служители, и получена в Информационната система за вътрешния пазар (IMI);
част А от европейската заповед за запор на банкови сметки, издадена от съд, включително чуждестранен съд съгласно член 19, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета.

3.1 Производство

Съдебните и извънсъдебните решения подлежат на принудително изпълнение след влизането им в сила, освен в случаите, когато законодателството или съдебни разпореждания предвиждат незабавното им изпълнение. Ако е определен срок за доброволно изпълнение по отношение на изпълнението на съдебно разпореждане и последното не е изпълнено, при изтичането на срока за доброволно изпълнение съдът изготвя заповед за изпълнение. Съдебните изпълнители имат право да инициират процедури по принудително изпълнение въз основа на документ за изпълнение.
Заповедта за изпълнение се издава по искане на лицето, осигуряващо изпълнението, от съд, който се произнася по делото към този момент. За всяко разпореждане трябва да бъде издадена една заповед за изпълнение. Ако разпореждането трябва да бъде изпълнено на различни места, то се изпълнява незабавно, във всички негови части, или ако разпореждането е постановено в полза на няколко ищци или срещу няколко ответници, съдът трябва да издаде няколко заповеди за изпълнение по искане на лицето, осигуряващо изпълнението. Когато се издават няколко заповеди за изпълнение, във всяка от тях трябва да бъде определено точното място на изпълнението или частта от разпореждането, която трябва да бъде изпълнена съгласно заповедта за изпълнение; в случай на солидарни задължения трябва да бъде посочен ответникът, срещу когото се прилага принудителното изпълнение съгласно въпросната заповед за изпълнение.
За да започне принудителното изпълнение на разпореждане, заповедта, издадена от лицето, осигуряващо изпълнението или негов упълномощен представител, трябва да бъде предоставена на съдебния изпълнител заедно с писмото за заявление.

3.2 Основни изисквания

Законът за съдебните изпълнители и Наредба № 202 „Наредба относно воденето на регистър на заклетите съдебни изпълнители“, приета от Кабинета на министрите на 14 март 2006 г., уреждат общите въпроси, свързани с дейността и воденето на регистъра на заклетите съдебни изпълнители.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Прилагането на предвидените в Гражданския процесуален кодекс принудителни мерки в процедурата за изпълнение на решения на съда и решения на други институции е насочено към ограничаване правата на длъжника с намерението да бъде възстановен балансът между правата на лицето, чиито защитени от закон граждански права или интереси са засегнати, и задължението на длъжника да се съобразява с решението на съда (друга институция).

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Съдебните изпълнители имат право да предприемат изпълнително действие срещу движимото имущество на длъжника — включително всяко имущество, оставено на отговорно пазене при други лица — и нематериалните активи, срещу парични средства, дължими на длъжника от други лица (възнаграждение за работа, еквивалентни плащания, други приходи на длъжника, инвестиции в кредитни институции), и срещу недвижимото имущество.
Определени активи, които са посочени в законодателството, и вещи, принадлежащи изцяло или частично на длъжника, не подлежат на принудително действие съгласно заповедите за изпълнение (например, домакинско обзавеждане и оборудване, облекло, храна, книги, инструменти и средства, необходими на длъжника за ежедневните му дейности, които осигуряват достатъчно средства за издръжка, и други).
На изпълнително действие съгласно заповедите за изпълнение не подлежат следните вещи, принадлежащи изцяло или частично на длъжника:
домакинско обзавеждане и оборудване, облекло, необходимо на длъжника, на членовете на неговото семейство и на лицата на негова издръжка:
облекло, обувки и бельо, необходимо за ежедневна употреба;
спални принадлежности, спално бельо и кърпи;
кухненски прибори и прибори за хранене, необходими за ежедневна употреба;
мебелировка — по едно легло и един стол на лице; както и една маса и един гардероб на семейство;
всички детски принадлежности.
Хранителни продукти в дома в количеството, необходимо за поддържането на длъжника и на членовете на неговото семейство за период от три месеца;
парични средства, равняващи се на минималната месечна заплата, за длъжника, всеки член на неговото семейство и лицата на негова издръжка, но в случаи, свързани с възстановяването на издръжка за подпомагане на малолетни или непълнолетни деца или в полза на администрацията на Фонда за гарантиране на издръжката — парични средства в размер на 50 % от минималната месечна заплата за длъжника, всеки член на неговото семейство и лицата на негова издръжка;
по една крава или коза и по едно прасе на семейство, както и фураж, в количеството, което е необходимо, докато се събере нов фураж или докато животните бъдат отведени на паша;
гориво, необходимо за осигуряването на храна за семейството и за отопление на жилищните помещения по време на отоплителния сезон;
книги, инструменти и средства, необходимо на длъжника за извършване на ежедневните му дейности, осигуряващи средствата, необходими за издръжка;
селскостопански инвентар, т.е. селскостопански инструменти, техника, селскостопански животни и семена, необходими за земеделското стопанство, заедно с количеството храна, необходимо за поддържането на добитъка в съответното земеделско стопанство до новата реколта. В указанията на Министерството на земеделието се определят селскостопанските инструменти, броят на добитъка и количеството фураж, които се считат за необходими;
движимото имущество, което съгласно гражданското право се признава за допълнително към недвижимо имущество — отделно от такова недвижимо имущество;
религиозни храмове и ритуални предмети.
На изпълнително действие не подлежат и:
обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение, обезщетение за погребение, еднократно обезщетение за преживелия съпруг, държавни социални плащания, държавна помощ за дете, страдащо от целиакия, пенсия за преживяло лице и надбавка за преживяло лице;
обезщетение за износване на инструменти, принадлежащи на служител, и друго обезщетение в съответствие със законите и разпоредбите, уреждащи законните трудови правоотношения;
суми, които трябва да бъдат изплатени на служител във връзка с официално пътуване, прехвърляне и назначаване на работа в друго населено място;
обезщетения за социална помощ;
издръжка за дете, равняваща се на минималната издръжка за дете, определена от кабинета, която въз основа на съдебно разпореждане или решение на администрацията на Фонда за гарантиране на издръжката трябва да бъде изплатена от единия от родителите, както и издръжката за дете, която трябва да бъде изплатена от администрацията на Фонда за гарантиране на издръжката.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Когато се предприема изпълнително действие срещу движими вещи, недвижимо имущество или приходи на длъжник, той вече няма право да се разпорежда свободно с тях.
Когато изискванията или разпорежданията на съдебния изпълнител не се спазват, той изготвя акт и го подава в съда, за да бъде постановено решение относно отговорността. Съдът може да наложи на провинилите се страни глоба — до 360 *EUR* в случай на физическо лице, или до 750 *EUR* в случай на длъжностно лице. По отношение на решението на съда може да бъде подадена допълнителна жалба.
При определени категории дела могат да бъдат предвидени специални санкции за неспазване изискванията на съдебния изпълнител.
В случай че съдебният изпълнител срещне някаква съпротива при предприемането на изпълнително действие, е възможно на помощ да бъде повикана полицията.
Ако длъжникът не се яви пред съдебен изпълнител в съответствие с получена призовка или откаже да представи обяснения или изискваната по закон информация, съдебният изпълнител има право да отнесе въпроса пред съда, който да постанови решение относно отговорността на това лице. Съдът може да постанови решение, с което да наложи на длъжника да се яви и да му наложи глоба: до 80 *EUR* в случай на физическо лице, или до 360 *EUR* в случай на длъжностно лице. По отношение на решението на съда може да бъде подадена допълнителна жалба.
Ако се окаже, че длъжникът умишлено е предоставил невярна информация, съдебният изпълнител трябва да изпрати молба до прокурора.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Документът за изпълнение може да бъде представен за изпълнение в срок от 10 години от влизането в сила на разпореждането на съда или съдията, освен ако в подзаконовите нормативни актове не са определени други срокове. Ако с разпореждане на съда се налага разсрочено плащане, документът за изпълнение остава в сила за целия период, през който плащанията са изискуеми, а десетгодишният период започва да тече от крайната дата на всяко плащане.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Процедурата по принудително изпълнение се инициира въз основа на валидна заповед за изпълнение, издадена от съда или от друга институция. Лицето, върху което въз основа на решение на съда или на друга институция е наложено задължение, може да обжалва (оспорва) решението по общата процедура, предвидена в подзаконовите нормативни актове за обжалване (оспорване) на решения, постановени от съдилищата или други институции.

По молба на страна по делото и с оглед на статута на собственик или други обстоятелства, свързани с участващите страни, съдът, който е натоварен с решаването на дадено дело, има право да приеме решение за отлагане на изпълнението на разпореждането, да раздели изпълнението на части или да измени формата или процедурата, посредством която се изпълнява разпореждането. Допълнителна жалба, свързана със съдебно решение за отлагане на изпълнението на разпореждане, за разделяне на изпълнението на разпореждането на части или за изменение на формата или процедурата, посредством която се изпълнява то, може да бъде подадена в срок от 10 дни пред по-висшестоящ съд.
Когато са налице обстоятелства, които възпрепятстват или пречат на изпълнението на съдебно разпореждане, съдебният изпълнител също има право да представи пред съда, натоварен с решаването на делото, предложение за отлагане на изпълнението на разпореждането, за разделяне на изпълнението на разпореждането на части или за промяна на формата или процедурата, посредством която се изпълнява.
Съдебният изпълнител може да отложи принудителното изпълнение по молба на лицето, осигуряващо изпълнението, или решение на съда, или на съдия за отлагането на изпълнителното действие или за спиране на продажбата на имущество, или съдебно решение за отлагане на изпълнението или разделянето на изпълнението на разпореждането на части.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

С подаването на мотивирана жалба **кредиторът** или **длъжникът** може да обжалва действията на съдебен изпълнител при изпълнение на съдебно решение или отказа на съдебния изпълнител да извърши такива действия, освен по отношение на недействителен иск пред районния (градски) съд, съгласно официално посоченото местоположение на съдебния изпълнител в срок от 10 дни от датата на предприемането на действията по обжалване или деня, в който жалбоподател, който не е бил уведомен за времето и мястото на действията, които предстоят да бъдат предприети, е уведомен за такива действия.
Жалбата трябва да се разгледа по време на съдебно заседание в срок от 15 дни. Длъжникът и кредиторът, както и съдебният изпълнител, трябва да бъдат уведомени за съдебното заседание. Невъзможността на тези лица да присъстват не трябва да представлява пречка за разглеждането на въпроса.
Въз основа на мотивирано искане от лицето, подаващо жалба, съдията може да постанови решение относно спирането на дейностите по принудително изпълнение, да забрани прехвърлянето на парични средства на съдебен изпълнител, кредитор или длъжник или да спре продажбата на имущество. Решението трябва да бъде изпълнено във възможно най-кратък срок след неговото постановяване.
По отношение на решението на съда може да бъде подадена допълнителна жалба.

Връзки

https://www.tm.gov.lv — уебсайт на Министерството на правосъдието
http://www.lzti.lv/ — Съвет на латвийските заклети съдебни изпълнители
https://tiesas.lv — портал на латвийските съдилища

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 27/04/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Литва

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Под изпълнение на съдебно решение се разбира изпълнението на задълженията, наложени с решението на страните в производството, т.е. страните извършват действията, посочени в решението, за да го изпълнят. За някои съдебни решения не се изисква специално изпълнение: решения за признаване и преустановяване, изменение или установяване на правоотношение. Решението може да бъде изпълнено въз основа на добросъвестността на страните, т.е. без мерки за принудително изпълнение, или принудително. Ако лицето, срещу което е издадено съдебното решение, не изпълни решението добросъвестно, кредиторът, който иска постановяване на решението, има право да подаде до съда молба за издаване на изпълнителен лист и да го предаде на съдебен изпълнител.
Съдебните изпълнители са упълномощени от държавата лица, които по искане на кредитора могат да предприемат действия посредством принудителни мерки за изпълнение на съдебното решение, което не се изпълнява добросъвестно.
Принудителното изпълнение на съдебни решения се урежда в част VI („Изпълнително производство“) от Гражданския процесуален кодекс на Република Литва и Заповед № 1R-352 на министъра на правосъдието от 27 октомври 2005 г. за одобряване на инструкция за принудително изпълнение на съдебни решения („Инструкцията“). Специфични правила, уреждащи принудителното изпълнение на съдебни решения, могат да бъдат установени и в други правни актове.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдебните решения се изпълняват от съдебни изпълнители.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Изпълнителният лист, издаден въз основа на съдебно решение, се предоставя на съдебен изпълнител за принудително изпълнение от лице, което има право на това, т.е. от взискателя или от негов представител. Ако изпълнителният лист бъде представен на съдебния изпълнител от представител на взискателя, законът изисква възложените на представителя права да бъдат закрепени в пълномощно, издадено и оформено в

съответствие със закона, т.е. пълномощните, представени от физически лица, трябва да бъдат нотариално заверени, а пълномощното, представено от представителя на юридическо лице, може да бъде одобрено от съответния орган на юридическото лице. Ако адвокат или негов помощник представя изпълнителния лист на съдебния изпълнител, адвокатът или неговият помощник трябва да предостави на съдебния изпълнител и писмен договор с клиента или друг документ, в който са посочени техните права и задължения, включително обхватът им.
Изпълнителните листи за събиране на парични вземания се разпределят на съдебните изпълнители чрез Информационната система на съдебните изпълнители съгласно процедурата, определена в Инструкцията: пропорционално на всички съдебни изпълнители, работещи в съдебния район, като се вземат предвид категориите изпълнителни листи и сумите за събиране, посочени в Инструкцията, и се гарантира, че нов изпълнителен лист за събиране на вземания от същия длъжник се възлага на съдебния изпълнител, който вече извършва събиране на вземания от този длъжник, освен ако новият изпълнителен лист не е приложим в рамките на териториалната компетентност на този конкретен съдебен изпълнител. В рамките на три работни дни от получаване на изпълнителния лист или незабавно в случаите на неотложно изпълнение съдебният изпълнител трябва да провери дали няма очевидни основания за неприемане на изпълнителния лист и за образуване на изпълнителното производство.

3.2 Основни изисквания

Изпълнителният лист може да бъде представен на съдебния изпълнител за принудително изпълнение от взискателя или негов представител, или от органа или длъжностното лице, които са издали изпълнителния лист. Ако длъжникът е физическо лице, съдебният изпълнител извършва принудително изпълнение въз основа на изпълнителния лист в съответствие с местоживеенето, местоработата или местонахождението на активите на това лице. Ако длъжникът е юридическо лице, съдебният изпълнител извършва принудително изпълнение въз основа на изпълнителния лист по седалището на длъжника или местонахождението на активите на длъжника.
Изпълнителният лист трябва да бъде представен в рамките на давностния срок, приложим за молбите за принудително изпълнение.
Изпълнителните листи въз основа на съдебни решения могат да бъдат предявени за принудително изпълнение в рамките на пет години от влизането в сила на съдебното решение. Срокът за предявяване на изпълнителни листи въз основа на съдебни решения, които подлежат на незабавно изпълнение, започва да тече от първия ден след постановяване на съдебното решение.
Изпълнителният лист се приема за принудително изпълнение, когато взискателят заплати на съдебния изпълнител административните разноски по изпълнителното производство. В зависимост от финансовото състояние на взискателя — физическо лице, съдебният изпълнител може да се откаже от плащането на всички или на част от разноските по принудителното изпълнение, или да отложи плащането до приключване на изпълнителното производство.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Мерките за принудително изпълнение включват:
събиране на вземания от средствата и активите или имуществените права на длъжника;
събиране на вземания от активите и паричните средства на длъжника, държани от други лица;
забрана за други лица да прехвърлят парични средства или имущество на длъжника, или да изпълняват други задължения от негово име;
конфискация на документи, удостоверяващи правата на длъжника;
събиране на вземания от заплатата, пенсията, безвъзмездните средства или други доходи на длъжника;
конфискация от длъжника на определени вещи, посочени в съдебното решение, и предаването им на взискателя;
управление на активите на длъжника и използване на приходите за целите на събирането на вземания;
задължение на длъжника да извърши или да се въздържи от извършване на определени действия;
прихващане на насрещни вземания;
други мерки, предвидени в закона.
Може да се прилагат едновременно повече от една мярка за принудително изпълнение.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Ако длъжникът е физическо лице, следните активи са обект на събиране на вземания:
ипотеки и обезпечения, ако събирането на вземането е в полза на ипотечния кредитор или на държателя на обезпечението;
парични средства, имуществени права, ценни книжа, заплати, безвъзмездни средства или други доходи или движимо имущество, собственост на длъжника;
недвижимо имущество, собственост на длъжника;
земеделска земя, собственост на длъжника, ако основната дейност на длъжника е земеделие;
мястото, където длъжникът живее.
Ако длъжникът е юридическо лице, следните активи са обект на събиране на вземания:
ипотеки и обезпечения, ако събирането на вземането е в полза на ипотечния кредитор или на държателя на обезпечението;
парични средства, имуществени права, ценни книжа, произведени стоки и друго движимо и недвижимо имущество, което не се използва пряко или не е пригодено за пряко използване в производствения процес, с изключение на административни помещения;
други активи;
недвижима собственост, необходима за производството, както и суровини и материали, машини, оборудване и други капиталови стоки, използвани пряко в производството.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Мерките и процедурите за принудително изпълнение се различават в зависимост от това дали се изпълнява принудително парично или непарично задължение и дали средствата, доходите или други активи на длъжника подлежат на събиране.
Ако се извършва принудително изпълнение на парично задължение и събирането на вземането е насочено към средства на длъжника, държани от кредитни и платежни институции или институции за електронни пари, съдебният изпълнител изпраща на тези институции — чрез информационната система за налагане на ограничения върху паричните средства — разпореждане за ограничаване на използването на средствата на длъжника или за принудително дебитиране на средствата на длъжника за покриване на дълга и разноските по изпълнението.
Ако съдебният изпълнител установи, че средствата или други активи на длъжника се държат от трети лица (съдебният изпълнител има право да получи тази информация, както и информация за това дали третите лица са длъжни да изплатят средствата на длъжника, или да му прехвърлят други активи), тези средства се запорират.
Ако се извършва принудително изпълнение на парично задължение и събирането на вземането е насочено към доходите на длъжника, съдебният изпълнител ще представи изпълнителния лист на работодателя на длъжника или на друго лице, което плаща на длъжника. Определена част от доходите на длъжника се удържа от неговата заплата и еквивалентни приходи, докато дължимите суми не бъдат изцяло събрани.

Ако се извършва принудително изпълнение на парично задължение и събирането на вземането е насочено върху активите на длъжника, активите ще бъдат запорирани и продадени. Събирането на вземането не може да бъде насочено към активи на длъжника, ако длъжникът представи на съдебния изпълнител доказателства, че паричните средства могат да бъдат събрани в рамките на 6 месеца или, в случай на събиране от последното местоживеене на длъжника — в рамките на 18 месеца, като се правят удръжки от доходите на длъжника в размер на законоустановената сума. Събирането на вземане може да бъде насочено по местоживеенето на длъжника само ако сумата, която трябва да бъде събрана, е по-голяма от 4 000 EUR. По молба на длъжника или на членовете на неговото семейство, след като даден апартамент или къща са станали предмет на възбрана с цел събиране на неплатени суми за енергия и комунални и други услуги, съдът може да постанови, че не може да се извършва събиране на суми от последния апартамент, къща или от част от тях, в които въпросните лица трябва да живеят. При това съдът може да вземе предвид финансовото състояние и интересите на децата, хората с увреждания и групите в неравностойно положение.
Запорът на активите на длъжника е временна забрана или ограничение на собствеността или на отделен компонент на собствеността (управление, използване или разпореждане), наложена върху активите на длъжника.
Запорът може да бъде извършен от съд или от съдебен изпълнител.
Съдът налага запор върху активите чрез решение, включващо прилагането на временни обезпечителни мерки. Запорираните средства не трябва да надвишават размера на вземането. Съдът може да отмени такова решение по искане на засегнатите лица или, в определени случаи, по своя инициатива. Когато съдът е разгледал делото и е отхвърлил иска, временните обезпечителни мерки остават в сила до влизането в сила на решението му, а ако след като съдът е приложил временни обезпечителни мерки, искът бъде уважен, временните обезпечителни мерки се прилагат до изпълнението на решението му.
Съдебните изпълнители, които изпълняват решение за принудително изпълнение, трябва да подпишат заповедта за запор, когато налагат запор върху активите на длъжника. Съдебните изпълнители могат да отменят заповедта за запор само ако са извършили запора. Стойността на имуществото на длъжника, иззето от съдебния изпълнител, не може да надвишава значително сумата, необходима за покриване на сумата, която трябва да бъде събрана, и разноските по изпълнението.
Осребряване на имуществото означава принудителна продажба на запорираните активи, принадлежащи на длъжника или на осигуряващия обезпечение, чрез търг, чрез дружества, занимаващи се с търговия или преобразуване на активи, прехвърлянето им на взискателя, продажбата им на купувач, предложен от длъжника, или всяка друга процедура за осребряване, предвидена в закона. В зависимост от основанията за налагане на запор и вида на включените активи, запорираното имущество се осребрява от съдебния изпълнител, от службите на Държавната данъчна инспекция или от брокери и фирми, които извършват публична търговия с ценни книжа, в съответствие с установената от закона процедура.
Недвижимото имущество на длъжника и други активи, вписани в съответствие със закона, на стойност над 2 000 EUR, както и друго движимо имущество с единична стойност над 30 000 EUR, се осребряват чрез търг. Други активи може да бъдат осребрени по други начини. Продажбата на търг се провежда по електронен път.
Длъжникът има право да намери купувач за активите, които ще бъдат продадени, преди началото на търга. Ако длъжникът намери купувач за активите, те се продават на намерения от него купувач. Активите могат да бъдат продадени на намерения от длъжника купувач за сума, която не е по-ниска от стойността на активите, посочена в заповедта за запор, или за по-ниска сума, която е достатъчна за пълното покриване на дълговете и разноските по изпълнението.
Осребряването на запорираното имущество погасява всички запори върху това имущество.
Ако са издадени изпълнителни листи по отношение на насрещни вземания на длъжника и кредитора, съдебният изпълнител прихваща сумите в съответствие с установената процедура. Ако е възможно да се възстанови цялата сума чрез прихващане в съответствие с установената процедура, не се предприемат други мерки за принудително изпълнение. Прихващането не може да се използва в производства за издръжка.
Специфичните изисквания, приложими за принудително изпълнение на непарични задължения, са определени със закон.
При принудително изпълнение на съдебно решение за прехвърляне на упражняването на родителски права съдебният изпълнител извършва изпълнителните действия в присъствието на лицето, на което се прехвърля детето, и на представител на органа, отговарящ за защитата на правата на децата. Трябва да се осигури защита на правата на детето.
Ако на взискателя бъдат присъдени определени вещи, посочени в съдебното решение, съдебният изпълнител конфискува тези вещи от длъжника и ги предава на взискателя.
Само лицата, посочени в изпълнителния лист, могат да бъдат преместени в жилищни помещения (или принудително изведени от такива помещения) съгласно съдебното решение. Ако е необходимо, може да бъде поискана помощ от полицията.
Ако не бъде изпълнено съдебно решение, с което длъжникът се задължава да извърши или да прекрати определени действия, които не са свързани с прехвърляне на активи или средства, съдебният изпълнител изготвя уведомление за това. Документът се изпраща на районния съд по местоизпълнението, който на свой ред разпорежда прилагането на последиците, посочени в съдебното решение (т.е. ако ответникът не изпълни решението в определения срок, ищецът ще има право да извърши действия или да предприеме мерки, за да осигури прекратяването на действията за сметка на ответника и същевременно да възстанови необходимите разходи от ответника); ако последиците не са посочени в съдебното решение, съдът ще разгледа въпроса за изменение на мерките за изпълнение на съдебното решение.
Ако само ответникът може да извърши или да прекрати действията, посочени в съдебното решение, и той не изпълни решението, може да му бъде наложена глоба в полза на ищеца и да бъде определен нов срок за изпълнение на решението. Заплащането на глобата не освобождава длъжника от задължението да извърши или да прекрати действията, посочени в съдебното решение.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Изпълнителните листи въз основа на съдебни решения могат да бъдат предявени за принудително изпълнение в рамките на пет години от влизането в сила на съдебното решение . Срокът за предявяване на изпълнителни листи въз основа на съдебни решения, които подлежат на незабавно изпълнение, започва да тече от първия ден след постановяване на съдебното решение. Изпълнителните листи относно възстановяване на работа могат да бъдат представени за изпълнение в рамките на един месец, считано от първия ден след постановяването на съдебното решение.
В зависимост от въпросното решение, ако се претендират периодични плащания, изпълнителните документи са валидни за целия период, за който са присъдени плащанията, и срокът за представянето им за изпълнение започва да тече на всяка дата, на която изтича срокът за плащане.
Могат да бъдат определени конкретни срокове за принудително изпълнение на решенията на длъжностни лица или органи, които могат да бъдат изпълнени по задължителната процедура.
Ако срокът за представяне на изпълнителен лист бъде удължен по причини, които съдът счита за важни, съдът може да поднови удължаването, освен в случаите на предвидените в закона изключения, при които срокът не може да бъде удължен.

Мерките за принудително изпълнение, предприети от съдебния изпълнител, остават в сила, докато не бъдат отменени от него. Ако законосъобразността на действията на съдебния изпълнител бъде оспорена и съдът прецени, че жалбата е основателна или частично основателна, предприетите мерки или част от тях могат да бъдат отменени от съда, който разглежда жалбата.
Наложеният от съда запор на имущество или наложените други временни обезпечителни мерки остават в сила, докато не бъдат отменени (заменени с друга мярка) от съда, който ги е наложил, или, в случай на обжалване, докато не бъдат отменени от по-висша инстанция.
Осребряването на запорираното имущество погасява всички запори върху това имущество.
Вж. също отговора на въпрос 3.2.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Жалба срещу процесуалните действия, предприети от съдебните изпълнители, може да бъде подадена не по-късно от 20 дни от датата, на която лицето, подаващо жалбата, е узнало или е следвало да узнае за извършването или отказа за извършване на съответното действие, но не по-късно от 90 дни от датата, на която съответното действие е било извършено. Жалбата се подава до съдебния изпълнител. Съдебният изпълнител трябва да разгледа жалбата в срок от пет работни дни. Ако съдебният изпълнител откаже да уважи изцяло или частично жалбата, жалбата, придружена от разпореждането на съдебния изпълнител, се препраща до районния съд, в чиято компетентност е службата на съдебния изпълнител.
Мерките, предприети от съда, могат да бъдат отменени или изменени от същия съд или от по-висша инстанция в случай на обжалване.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Вж. също отговора на въпрос 3.2.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 11/07/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Люксембург

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Ако даден длъжник не изпълни доброволно съдебно решение, взискателят може да поиска неговото изпълнение по принудителен ред. Това се нарича принудително изпълнение.
За да има изпълнителна сила, дадено съдебно решение трябва да бъде придружено от изпълнителен лист и да бъде надлежно връчено или за него надлежно да е отправено уведомление.
Изпълнителната сила на съдебното решение се спира за едноседмичен срок, считано от деня на постановяването на решението, и/или чрез ефективното упражняване на право на обжалване, освен ако решението не подлежи на предварително изпълнение.
Обикновено принудителното изпълнение се използва с цел събиране на парични вземания, но може да се прилага и за изпълнението на определено действие.
В случай че на дадено лице е разпоредено да плати парична сума, мярката за принудително изпълнение е насочена към имуществото на длъжника и се изразява в запор или възбрана.
Съществуват обаче и други, по-специфични мерки за принудително изпълнение: запор на вземания на длъжника към трети лица, запор на необрана реколта, запор на рента, възбрана на недвижимо имущество, запор на мебели на наемател, запор на имущество на временно пребиваващ, запор за обезпечаване на ревандикационен иск, запор на трудово възнаграждение, запор на плавателни съдове по вътрешните водни пътища, запор на въздухоплавателно средство и изземване по опис (saisie-description) в контекста на закрилата на правата върху интелектуална собственост.
Видовете запор, които се използват най-често в Люксембург, са запор спрямо трето задължено лице и изпълнителен запор.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Единствено съдебните изпълнители имат правомощия по осъществяването на принудително изпълнение на съдебни решения, които са обявени за изпълняеми от люксембургски съд съгласно люксембургското право или от съд на друга държава — членка на Европейския съюз, съгласно законодателството на Европейския съюз по граждански или търговски дела, на споразумения с изпълнителна сила, постигнати чрез медиация по граждански и търговски дела, както и на други изпълнителни основания.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Съдебни решения и актове, които са постановени, съответно съставени, във Великото херцогство
Те подлежат на изпълнение във Великото херцогство, без да се изисква официално одобрение или писмо за pareatis дори ако се изпълняват извън юрисдикцията на съда, който е постановил решението, или извън територията, в рамките на която са съставени актовете.
Връчването на акт или съдебно решение на съдебен изпълнител представлява оправомощаване за всички действия по принудително изпълнение, различни от налагането на възбрана върху недвижимо имущество и лишаване от свобода, за които се изисква специално оправомощаване.
Чуждестранни решения, които са предмет на договор или на законодателството на Европейския съюз, изискващи процедура за екзекватура
Съдебни решения по граждански и търговски дела, постановени в чужда държава, които подлежат на изпълнение в тази държава и които съгласно:

Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, изменена с последващите конвенции за присъединяването към нея на новите държави членки,
Конвенцията от Лугано от 16 септември 1988 г. относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела,
Конвенцията от 29 юли 1971 г. между Великото херцогство Люксембург и Република Австрия относно признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела,
Договора от 24 ноември 1961 г. между Белгия, Нидерландия и Люксембург за компетентността, несъстоятелността и действителността и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и автентични актове, докато е в сила,
или Хагската конвенция от 2 октомври 1973 г. относно признаването и изпълнението на съдебни решения, свързани със задължения за издръжка, отговарят на необходимите условия, за да бъдат признати и изпълнени в Люксембург, се обявяват за изпълняеми съгласно процедурата, определена в членове 680—685 от Новия граждански процесуален кодекс (Nouveau code de procédure civile).
Съдебни решения по граждански и търговски дела, постановени в държава — членка на ЕС, които подлежат на изпълнение в тази държава членка и които съгласно Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела отговарят на необходимите условия, за да бъдат признати и изпълнени в Люксембург, подлежат на изпълнение, както е предвидено в посочения регламент.
Регламент (ЕО) № 1215/2012 относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, известен като „преработен регламент Брюксел I“, отменя Регламент (ЕО) № 44/2001. Регламент (ЕО) № 44/2001 обаче продължава да се прилага за решения, постановени по предявени искове, за автентични актове, формално съставени или вписани, и за правни сделки, одобрени или сключени преди 10 януари 2015 г., които попадат в приложното поле на посочения регламент.
Съдебни решения по граждански дела, постановени в държава — членка на ЕС, които подлежат на изпълнение в тази държава членка и които съгласно Регламент (ЕО) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство отговарят на необходимите условия, за да бъдат признати и изпълнени в Люксембург, подлежат на изпълнение, както е предвидено в посочения регламент.
Решения, постановени в държава членка, която не е обвързана от Хагския протокол за приложимото право при задължения за издръжка, сключен на 23 ноември 2007 г., по смисъла на глава IV, раздел 2 от Регламент (ЕО) № 4/2009 от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка, които отговарят на необходимите изисквания, за да бъдат признати и изпълнени в Люксембург, подлежат на изпълнение, както е предвидено в посочения регламент.
Съдебни решения по граждански дела, постановени в държава — членка на ЕС, които подлежат на изпълнение в тази държава членка и които съгласно Регламент (ЕС) 2016/1103 на Съвета от 24 юни 2016 г. за изпълнение на засиленото сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, и
Регламент (ЕС) 2016/1104 на Съвета от 24 юни 2016 г. за изпълнение на засиленото сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства отговарят на необходимите условия, за да бъдат признати и изпълнени в Люксембург, подлежат на изпълнение, както е предвидено в посочените по-горе регламенти (ЕС) 2016/1103 и (ЕС) 2016/1104.
Чуждестранни решения, по отношение на които се прилага законодателството на ЕС за премахване на екзекватурата
На 12 декември 2012 г. Европейският парламент и Съветът приеха Регламент (ЕО) № 1215/2012 относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, известен като „преработен регламент Брюксел I“. Съгласно член 36 от посочения регламент решение, постановено в една държава членка, се признава в друга държава членка без изискване за специално производство (премахване на екзекватурата). Посоченият регламент се прилага във всички държави — членки на ЕС, от 10 януари 2015 г. съгласно определените в него условия.
Решения, постановени в държава членка, която е обвързана от Хагския протокол за приложимото право при задължения за издръжка, сключен на 23 ноември 2007 г., по смисъла на глава IV, раздел 2 от Регламент (ЕО) № 4/2009 от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка, се признават в Люксембург, без да се изисква някаква специална процедура и без да е възможно да се оспори тяхното признаване.
Съдебни решения по граждански и търговски дела, постановени в държава — членка на ЕС, които подлежат на изпълнение в тази държава членка и които съгласно Регламент (ЕО) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела отговарят на необходимите условия, за да бъдат признати и изпълнени в Люксембург, се признават и подлежат на изпълнение, както е предвидено в посочения регламент.
Съдебни решения, постановени в държава — членка на ЕС, които подлежат на изпълнение в тази държава членка и които съгласно Регламент (ЕО) № 861/2007 за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес или Регламент (ЕО) № 1896/2006 за създаване на процедура за европейска заповед за плащане със съответните изменения отговарят на необходимите условия, за да бъдат признати и изпълнени в Люксембург, се признават и подлежат на изпълнение, както е предвидено в посочения регламент.

3.2 Основни изисквания

Запор на движими вещи или възбрана на недвижимо имущество се налага само при наличието на изпълнително основание, издадено съгласно люксембургското право, и за ликвидно и сигурно вземане; ако задължението не е парично, след налагането на запор то се отсрочва за всички последващи производства, докато не бъде оценено.
Решенията, с които се постановява вдигане на запор, заличаване на вписване на ипотека, плащане или извършване на някакво друго действие от трето лице или за негова сметка, ще подлежат на изпълнение от третите лица или срещу тях дори и след като изтече срокът за възражение или обжалване единствено въз основа на удостоверение от адвоката на взискателя, което съдържа датата на връчване на решението по местожителството на страната, срещу която е постановено решението, и въз основа на удостоверение от секретаря на съда, че срещу решението няма подадени нито възражение, нито жалба.
Ако в удостоверението се посочва, че срещу решението няма подадени нито възражение, нито жалба, залогополучателите, депозитарите и всички други лица са длъжни да изпълнят решението.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Подлежащи на запор или възбрана вещи

На запор или възбрана подлежат само движими или недвижими вещи, принадлежащи на длъжника, но не и вещи, принадлежащи на трето лице. Не е от особено значение обаче в чие владение са вещите на длъжника към момента на налагане на запора или възбраната, поради което е възможно да се наложи запор или възбрана върху вещи, намиращи се у трето лице.

Несеквестируеми вещи

Член 728 от Новия граждански процесуален кодекс гласи, че освен вещите, за които е обявено, че са несеквестируеми съгласно определени закони, на запор или възбрана не подлежат и следните вещи:

вещи, които са обявени съгласно люксембургското право за недвижими според предназначението им;

движимо имущество, като например място за спане, дрехи, мебели, в които тези дрехи да се съхраняват, перална машина и маси и столове, които дават възможност на семейството да се храни заедно.

Тези вещи са несеквестируеми, независимо кой е взискателят дори ако това е държавата, с изключение на определени задължения, изброени подробно в закона.

За да се попречи на взискателя да наложи запор върху средствата за препитание на длъжника, с нормативен акт на Великото херцогство се определя размерът за прехвърляне и запориране на заплати, пенсии и анюитети. В закона се урежда налагането на запор върху защитен редовен доход (заплати, анюитети, пенсии). Този вид редовен доход не може да бъде запориран изцяло, а само до определен размер, който се определя в съответствие със скалата, установена в нормативния акт на Великото херцогство. Така длъжниците запазват минимален доход за издръжка.

Ограничаване на запора

Ограничаването има за цел да се защити задълженото по запора лице срещу последиците от недостъпността на всички негови активи. Това дава право на съдията да ограничи запорираните суми.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

От момента на налагане на запор или възбрана на вещите длъжникът губи право да се разпорежда с тях. Налагането на запор или възбрана обаче не създава никакви преференциални права за покупка за взискателя, в чиято полза се налага запорът. Лишаването на длъжника от права означава, че той не може да продава, прехвърля или обременява с тежести запорираните или възбранените вещи. Запорираното/възбраненото имущество може да бъде отнето незабавно. Длъжникът продължава да бъде собственик до принудителната продажба, без непременно да запазва владението върху имуществото. Ситуацията не се променя на практика, а по-скоро от правна гледна точка.

Ако лишаването от права е нарушено, мерките, предприети от лицето, задължено по запора, не са противопоставими на взискателя, в чиято полза се налага запорът.

В такъв случай лишаването от права е само относително, в смисъл че то се прилага само в полза на взискателя, в чиято полза се налага запорът. Останалите взискатели трябва да се съобразят с промените в имуществото на длъжника. Те обаче могат лесно да се присъединят към вече разрешения запор.

Лишаването от права е първият етап от процеса на продажба на имуществото. Вещите преминават под контрола на съда. Следователно при изпълнение на съдебно решение запорът на първо място има обезпечителна роля.

Що се отнася до налагането на запор върху вземания на длъжника към трети лица, трябва да се уточни, че с тази форма на запор изцяло се премахва контролът върху цялото запорирано вземане, независимо от неговата стойност. Третото задължено лице обаче може да остави достатъчно средства в депозит (ограничаване на запора).

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

По отношение на подлежащите на изпълнение актове, издадени съгласно люксембургското право, не се прилагат давностни или преклузивни срокове.

Разрешенията от председателя на търговския съд за налагане на обезпечителен запор загубват своето действие, ако обезпечителната мярка не се изпълни в определения в постановлението срок.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Срещу издаден от председателя на търговския съд постановление, с което се одобрява налагането на обезпечителен запор, може да бъде подадено възражение или жалба.

При изпълнителен запор длъжникът може да заведе иск, пледирайки трудности при изпълнението (action en difficulté d'exécution), или да отправи възражение срещу продажбата на запорираните вещи.

Трети лица също могат да направят възражение срещу продажбата на запорирани вещи с молба за отклоняване на тези вещи, за да могат да бъдат използвани.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съгласно член 590 от Новия граждански процесуален кодекс длъжникът може да спре предварителното изпълнение, ако то е разпоредено по случай, различен от предвидения по закон. За тази цел длъжникът може да подаде в съда жалба за забрана на предварителното изпълнение. Това се прилага единствено по граждански дела и е изключено при търговски дела съгласно член 647 от Търговския кодекс (Code de commerce).

С член 703, алинея 2 от Новия граждански процесуален кодекс се установява процедурата за ограничаване на запора. Ограничаването има за цел да се защити задълженото по запора лице срещу последиците от недостъпността на всички негови активи. Това дава право на съдията да ограничи запорираните суми.

За да се попречи на взискателя да наложи запор върху средствата за препитание на длъжника, с нормативен акт на Великото херцогство се определя размерът за прехвърляне и запориране на заплати, пенсии и анюитети. В закона се урежда налагането на запор върху защитен редовен доход (заплати, анюитети, пенсии). Този вид редовен доход не може да бъде запориран изцяло, а само до определен размер, който се определя в съответствие със скалата, установена в нормативния акт на Великото херцогство. Така длъжниците запазват минимален доход за издръжка.

Връзки по темата

http://www.legilux.lu

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 11/01/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Унгария

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е гражданско безспорно производство, посредством което държавата налага изпълнението на задълженията, установени в съдебни и нотариални решения, както и в други определени със закон документи, чрез прилагане на принудителни мерки.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Правомощия по разпореждането и осъществяването на принудителното изпълнение имат съдилищата, нотариусите или други органи и лица, включващи по-специално следните субекти:

а) независим съдебен изпълнител,

б) регионален съдебен изпълнител,

в) независим заместник-съдебен изпълнител,

г) регионален заместник-съдебен изпълнител,

д) кандидат-съдебен изпълнител

Процедурата, провеждана от съдебния изпълнител, като гражданско безспорно производство, е идентична с тази на съда.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Заповед за изпълнение може да бъде издадена, ако подлежащото на изпълнение решение съдържа задължение (санкция), влезло е в сила или подлежи на предварително изпълнение и крайният срок за изпълнението е изтекъл. Въз основа на одобрена от съда спогодба може да бъде издадена заповед за изпълнение дори когато срещу заповедта за одобрение е подадена жалба. Тази разпоредба се прилага и спрямо споразумения, одобрени от нотариус, които имат същото действие като съдебна спогодба. Заповед за изпълнение може да бъде издадена също въз основа на съдебно решение, постановено в рамките на производство съгласно Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес, дори ако е подадена жалба срещу съдебното решение. Не може бъде издадена заповед за изпълнение въз основа на заповед за плащане, ако в удостоверителното волеизявление за липсата на обжалване е посочено, че по отношение на предмета на вземането не е разрешено принудителното изпълнение.

По отношение на събирането на вземания за издръжка е налице специално правило, съгласно което принудителното изпълнение може да бъде разрешено във връзка със суми, задължението за чието изплащане е просрочено за повече от шест месеца, ако страната, която иска изпълнение, счита, че е вероятно просрочването на задължението за издръжка да се дължи на злонамерено поведение от страна на длъжника, или ако тя представи основателна причина за непредявяването на вземането. Когато изпълнява чуждестранни решения, съдът проверява също дали принудителното изпълнение е разрешено съгласно законите, международните конвенциии, правилата за реципрочност или законодателство на ЕС.

3.1 Производство

Принудителното изпълнение може да бъде разпоредено чрез заповед за изпълнение. В определени случаи това не е официално решение (вместо това е под формата на изпълнителен лист или клауза за изпълнение); в други случаи е под формата на разпореждане. Съдът или нотариусът издава заповед за изпълнение по искане на страната, която иска изпълнение. Молбата за изпълнение трябва да бъде подадена в необходимия брой екземпляри, като се използва формулярът за заповед за изпълнение. В рамките на процедури по заповеди за плащане молбата може да се подаде и по електронен път. Обикновено молбата трябва да се подаде до съда, постановил решението на първа инстанция, или до нотариуса . В определени случаи обаче в Закон LIII от 1994 г. за принудителното изпълнение по съдебен ред („Закон за принудителното изпълнение по съдебен ред“) са определени други правила относно компетентността, напр. за чуждестранни решения принудително изпълнение може да бъде разпоредено от районния съд, функциониращ в седалището на окръжния съд, който е компетентен съгласно местопребиваването или основното място на стопанска дейност на длъжника, или ако липсва такова — мястото, на което се намира активът, върху който е насочено принудителното изпълнение. В Будапеща това е Централният районен съд на Буда (*Budai Központi Kerületi Bíróság*).

Молбата за изпълнение трябва са съдържа информация за страните, подлежащото на изпълнение решение, вземането, по което е нужно принудително изпълнение, както и възможно най-много информация за активите на длъжника,върху които може да бъде насочено принудително изпълнение.

Съдът или нотариусът разглежда молбата незабавно, не по-късно от 15 дни след получаването ѝ, за да определи дали молбата трябва да се препрати, да се отхвърли, без да се разглежда по същество или (с изключение на случаите, в които страните имат процесуални представители) да се върне с искане за предоставяне на липсващата информация; след това ще бъдат изпълнени исканите мерки. Решение ще бъде постановено в рамките на 15 дни от получаването на молбата или, ако е необходимо предоставяне на липсваща информация, в рамките на 15 дни след предоставяне на информацията. Ако молбата е обоснована, ще бъде издадена заповед за изпълнение, ако това не е така, принудителното изпълнение ще бъде отказано.

3.2 Основни изисквания

Вж. точка 2.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Принудителните мерки ограничават имуществените и личните права на длъжника. Мерките, насочени срещу имуществото, могат да се прилагат от съда и от съдебен изпълнител; мерки срещу лица могат да се прилагат от полицията, въз основа на мярка на съда или съдебния изпълнител. Най-важните принудителни мерки, насочени срещу имуществото, са следните:
запор върху работни заплати и други възнаграждения,
запор и продажба на движими вещи,
запор върху средства, управлявани от финансова институция, и върху банкови сметки,
запор върху вземания на длъжник спрямо трети лица,
възбрана и продажба на недвижим имот,
налагане на наказания и глоби.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Обект на принудително изпълнение могат да бъдат:
работни заплати, пенсия или други възнаграждения на длъжника (въпреки че по отношение на тях се прилагат определени освобождавания),
средства, управлявани от финансова институция (законът предвижда освобождаване от принудителното изпълнение по отношение на физически лица до определен размер),
движими вещи (обект на принудително изпълнение не могат да бъдат обаче вещи от основна необходимост, които са несеквестируеми по закон, напр. основно облекло, мебели за лицата в домакинството на длъжника, лекарства, необходими за заболяването на длъжника и т.н.),
вземания на длъжника спрямо трети лица или търговски дялове на длъжника,
недвижим имоти, независимо от вида им, предназначението им, правата или тежестите върху тях и обстоятелствата, вписани в поземления регистър (недвижим имот, който не се счита, че представлява част от активите на длъжника в производство по ликвидация обаче е несеквестируем).

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Мерките за принудително изпълнение ограничават съществено правото на длъжника да се разпорежда с активите си.
Когато движими вещи или банкови сметки са обект на принудително изпълнение, длъжникът е лишен от правото да се разпорежда с активите. При предаване на запорираната движима вещ за пазене длъжникът се лишава от нейното владение. Ако недвижим имот е под възбрана, длъжникът може да се разпорежда с имота и да го продава, въпреки че имотът ще продължи да бъде обременен с правото на принудително изпълнение.
Ако длъжникът или някое друго присъстващо лице окаже физическа съпротива при изпълнение на изпълнителното действие, съдебният изпълнител ще се обърне към полицията, която може да приложи принудителни мерки срещу лицето, за да прекрати съпротивата.
Всяко лице, което активно възпрепятства производството на съдебния изпълнител (със сила), може да бъде подведено под наказателна отговорност. За престъпление се счита и отстраняването от принудително изпълнение на запорирана вещ или премахването на печат, който е положен в хода на принудителното изпълнение, или влизането в заключена стая, използвана за съхранение на запорирана, заключена или предадена за пазене вещ (повреждане на печат).
Съдът налага глоба на длъжника или на лицатаили организацииите, задължени да участват в процедурата по принудително изпълнение, ако те не изпълнят произтичащите от принудителното изпълнение задължения, определени от закона, или ако възприемат поведение, което възпрепятства мерките за принудително изпълнение.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Мерките продължават да са в сила до успешното приключване на изпълнението или се прекратяват от съдебния изпълнител или от съда, или по закон. Мерките за принудително изпълнение могат да бъдат изпълнени в определения от гражданското право давностен срок (обикновено 5 години), като срокът започва да тече след постановяване на окончателното решение на съда. Принудително изпълнение не може да бъде разпоредено по молби, подадени след изтичане на давностния срок. След изтичането на този срок също така не могат да бъдат възобновявани предишни принудителни изпълнения. Както когато се предявява иск, давностният срок се прекъсва от всяко изпълнително действие, след което започва да тече нов срок.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

а) Оттегляне на изпълнителния лист и заличаване на клаузата за изпълнение. Ако принудителното изпълнение е разпоредено чрез издаването на изпълнителен лист или клауза за изпълнение, изпълнителният лист може да бъде оттеглен и клаузата да бъде заличена като средство за правна защита, при положение че заповедта за изпълнение не е трябвало да бъде издадена. Длъжникът или страната, която иска изпълнение, може да подаде молба за оттегляне на изпълнителния лист или заличаване на клаузата за изпълнение.Съдът може също така да разпореди това служебно. Молбата трябва да се подаде до съда или до нотариуса, който е разпоредил принудителното изпълнение. За подаване на молбата не е определен краен срок: тя може да бъде подадена по всяко време. Ако молбата бъде уважена, тогава се издава заповед за оттегляне на изпълнителния лист или заличаване на клаузата за изпълнение; заповедта може да се обжалва.
б) Жалба срещу заповед за изпълнение. Жалба може да бъде подадена от длъжник или от страна, която иска изпълнение, срещу официална заповед, разрешаваща изпълнението. Жалбата трябва да бъде подадена до съда, който е разпоредил принудителното изпълнение, но да бъде адресирана до въззивния съд. Въззивният съд е компетентен да разгледа жалбата. Ако по същество заповедта, издадена от съда за разпореждане на принудителното изпълнение, е правилна, въззивният съд ще потвърди заповедта; в противен случай ще я измени. Ако са налице процесуални нарушения, въззивният съд ще отмени заповедта и ще даде указания на съда, разпоредил принудителното изпълнение, да издаде ново решение.
в) Жалба срещу решение, отхвърлящо издаването на заповед за изпълнение. Страната, която иска изпълнение, може да подаде жалба срещу решение, отхвърлящо издаването на заповед за изпълнение. Жалбата трябва да бъде подадена до съда или до нотариуса, който е разпоредил принудителното изпълнение, но да бъде адресирана до въззивния съд. Въззивният съд е компетентен да разгледа жалбата. Ако по същество заповедта, издадена от съда, който се е произнесъл по принудителното изпълнение, е правилна, въззивният съд ще потвърди заповедта; в противен случай ще я измени. Ако са налице процесуални нарушения, въззивният съд ще отмени заповедта и ще даде указания на съда или нотариуса, който се е произнесъл по принудителното изпълнение, да издаде ново решение.
г) След като принудителното изпълнение е било разпоредено, съдебният изпълнител изпълнява принудителните мерки независимо; не е необходимо разрешението на съда. Срещу мерките, предприети от съдебния изпълнител, е на разположение отделно средство за правна защита, известно като възражение срещу принудително изпълнение. Възраженията срещу принудителното изпълнение могат да бъдат подадени в съда от длъжника, от страната, която иска изпълнение, или от друго заинтересовано лице. Ако съдът уважи възражението, той ще отмени незаконосъобразните мерки на съдебния изпълнител или, при бездействие от страна на съдебния изпълнител, съдът ще даде указания на съдебния изпълнител да пристъпи към действие. В противен случай съдът ще отхвърли възражението. Възражението трябва да бъде подадено до съдебния изпълнител.

д) Освен посочените по-горе възможности за правна защита съществува и възможност за прекратяване на принудителното изпълнение. Съдът ще издаде заповед за прекратяване на принудителното изпълнение по искане на страната, която иска изпълнение, при условие че прекратяването не нарушава правата на други, или ако не е предвидено друго по закон. Така например принудителното изпълнение ще бъде прекратено, ако длъжникът изпълни задължението. Съдът ще постанови решение за прекратяване на принудителното изпълнение, ако въз основа на публични документи установи, че подлежащото на изпълнение решение е било отменено с окончателно решение.
е) В изпълнителното производство е възможно също така трето лице с претенция по отношение на актив, запориран/възбранен по време на принудителното изпълнение, произтичаща от право на собственост или други права, възпрепятстващи продажбата на този актив като част от изпълнителното производство, да подаде иск срещу страната, която иска изпълнение, с цел вдигане на запора/възбраната. Ако съдът уважи молбата, той ще вдигне запора/възбраната върху въпросния актив.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Спиране на изпълнението:

Съдът, разпоредил принудителното изпълнение, при изключителни случаи може да разпореди спиране на изпълнението по искане на длъжника, ако последният е в състояние да докаже наличието на обстоятелства, представляващи законно основание за спирането, и ако преди това в хода на изпълнителното производство на длъжника не е била налагана глоба.
Ако е необходимо, при вземане на решението относно спирането, съдът може да разпита страните.
Сред обстоятелствата, представляващи законни основания за спирането, съдът обръща по-специално внимание на следното: броя на лицата, които длъжникът трябва да издържа, и броя на лицата, които длъжникът действително издържа, дългосрочно или сериозно заболяване на длъжника или лица на издръжка на длъжника, както и природни бедствия, които са настъпили по време на изпълнителното производство и са засегнали длъжника.
Ако обект на принудително изпълнение е недвижим имот, по искане на длъжника може да се разпореди еднократно спиране за не повече от 6 месеца.

Разсрочено плащане:

Съдебният изпълнител може да определи по искане на длъжник, който е физическо лице, условията за разсрочено изплащане на задължение, след като той е взел мерки да определи местоположението на активите на длъжника и да ги запорира/възбрани, а длъжникът вече е платил част от дължимото вземане. Тази възможност не се прилага за данъчни задължения и други публични вземания. Съдебният изпълнител трябва също така да информира длъжника, който няма активи, които могат да бъдат обект на принудително изпълнение, за възможностите и за условията за разсрочено плащане.
Съдебният изпълнител изготвя протокол относно изготвянето и съдържанието на плана за разсроченото плащане и го връчва на страните. В рамките на 15 дни от получаването на протокола, страната, която иска изпълнение, може да информира съдебния изпълнител писмено, ако не е съгласна със съдържанието на плана за разсроченото плащане, може да даде препоръки за съдържанието на плана и за размера на вноските, и може да поиска от длъжника да предостави обезпечение за изпълнението. Въз основа на изявлението на страната, която иска изпълнението, съдебният изпълнител може да измени условията в плана за разсрочено плащане, както следва:
а) съдебният изпълнител ще оттегли плана за разсроченото плащане, ако страната, която иска изпълнение, не е съгласна с размера на вноските по разсроченото плащане на издръжка, работни заплати или подобни задължения, ако частно лице, което иска изпълнение, заявява, че прехраната му е застрашена от разсроченото плащане, или ако са в ход производства по несъстоятелност, ликвидация или изпълнение срещу търговска асоциация, която иска изпълнение;
б) в случаи, които не са обхванати от буква а), план за разсрочено плащане може да бъде въведен за максимален срок от 1 година, когато става въпрос за юридически лица и неперсонифицирани субекти, които искат изпълнение, и за 6 месеца, когато става въпрос за физически лица, които искат изпълнение;
в) в допълнение към разсроченото плащане съдебният изпълнител може да поиска частично плащане, което да е пропорционално на размера на вземането, ако то е поискано в изявление на страната, която иска изпълнение.
Съдебният изпълнител ще позволи на длъжника разсрочено плащане за не повече от шест месеца, на равни месечни вноски, ако срещу средствата на длъжника във финансови институции, работните му заплати и движимите му активи, са предприети мерки за принудително изпълнение, но все още не е събрана цялата сума по задължението, и
а) преди не е предоставяна възможност за разсрочено плащане;
б) принудителното изпълнение е в ход срещу длъжника за финансово вземане, ненадхвърлящо 500 000 HUF, или принудителното изпълнение е в ход срещу длъжника за финансово вземане, ненадхвърлящо 1 000 000 HUF, но в поземления регистър е вписана ипотека върху жилищния имот на длъжника, като обезпечение за друго вземане, и
в) жилищният имот на длъжника ще трябва да бъде продаден на търг за събиране на вземането.
Не е необходимо лицето, което иска изпълнение, да даде съгласието си за плана за разсрочено плащане; протоколът относно изготвянето на плана за разсрочено плащане трябва да бъде предаден и на страната, която иска изпълнение.
При изчисляването на сумата, изплатена от длъжника, трябва да бъдат включени сумите, събрани от длъжника посредством запор.
Определянето на прогнозната стойност на жилищния имот и обявяването на първото му предлагане на търг могат да бъдат осъществени само при неизпълнение от страна на длъжника по плана за разсрочено плащане (член 52/A—52/B от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Погасяване по давност на правото на принудително изпълнение:

Давностният срок за правото на принудително изпълнение приключва заедно с този на дължимото вземане. Обикновено давността, отнасяща се до правото на принудително изпълнение, се взема под внимание при поискване; тя може да бъде взета под внимание служебно, ако давността за вземането, на което се основава, също трябва да бъде взета предвид служебно. Ако давността, отнасяща се до правото на принудително изпълнение, трябва да бъде взета под внимание въз основа на посоченото по-горе, не може да бъде разпоредено принудително изпълнение по молба, подадена след изтичане на давностния срок, и вече разпоредените процедури по принудително изпълнение не могат да бъдат продължени. Давностният срок за погасяване на правото на принудително изпълнение се прекъсва с всяко изпълнително действие.

Ограничения:

Сумата, която служи като основа за удръжките от заплати като част от изпълнителното производство, е сумата, която остава след приспадане на данъците (авансови данъци), здравните осигуровки и пенсионните вноски, таксите за членство в частни пенсионни фондове и другите вноски, предвидени в отделни разпоредби. Като цяло от тази сума не могат да се удържат повече от 33 % или при изключителни случаи — не повече от 50 %.
Частта от месечните заплати, съответстваща на минималната пенсия за старост, е несеквестируема. Тази несеквестируемост обаче не се прилага при принудителното изпълнение за събиране на издръжка на дете и разноски за раждане.

От работните заплати, изплатени от работодателя въз основа на трудово правоотношение, не могат да бъдат удържани повече от 33 %.
Удържаната част може да бъде увеличена до не повече от 50 % от трудовото възнаграждение, когато се събират вземания за:
а) издръжка;
б) трудови възнаграждения от длъжника;
в) неправомерно получени трудови възнаграждения и имуществени облаги от социалното осигуряване (член 65, параграф 2 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).
Максимум 33 % могат да бъдат удържани от пенсии на длъжниците по схема за социална сигурност, обезщетения за ранно пенсиониране, обезщетения за прослужено време, пожизнени пенсии за балетни артисти и временни помощи за миньори (заедно: „пенсионни обезщетения“ (член 67, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).
Удържаната част може да бъде увеличена до не повече от 50 % от пенсионните обезщетения, когато се събират вземания за:
а) издръжка на дете,
б) получени неправомерно пенсионни обезщетения (член 67, параграф 2 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).
От обезщетенията за търсещи работа лица не могат да бъдат приспаднати повече от 33 % (обезщетения за безработица, обезщетения за безработица в предпенсионна възраст, обезщетения при намалена трудоспособност), когато се събират вземания за:
а) издръжка,
б) получени неправомерно обезщетения за безработица,
в) парични обезщетения, предоставени като част от неправомерно получени обезщетения за лица в трудоспособна възраст.
Изброените по-долу доходи са несеквестируеми:
- национална добавка за чужда помощ, парични обезщетения за жертви на войната и пожизнена пенсия, дължима съгласно Закона за обезщетяване на незаконно лишените от живот или свобода по политически причини;
- помощ от общината, извънредна помощ от общината, парични обезщетения, предоставени като част от обезщетенията за лица в трудоспособна възраст, обезщетения за старост, компенсиращи липсата на доходи обезщетения за безработни и добавки за чужда помощ;
- обезщетения за майчинство;
- пенсии за инвалидност и лични пенсии, изплащани на незрящи лица;
- добавка към работна заплата при увреждане на здравето, временна добавка към работна заплата, добавка към доходите, временна добавка към доходите и пенсия за миньори при увреждане на здравето;
- законово установена издръжка, включително предварително присъдена от съда издръжка за дете и парични обезщетения за закрила на детето въз основа на Закона за закрила на детето и настойничеството;
- парична помощ за отглеждане на дете, специална помощ и семейни надбавки, изплащани на приемни родители и имащи за цел подпомагането на децата, които са настанени временно или постоянно в приемни семейства, или млади пълнолетни лица, за които такива семейства полагат последващи грижи;
- стипендии, с изключение на подобна на заплата стипендия за последващо обучение в сферата на научните изследвания;
- възстановени разноски за командировки, за дипломатическа служба и за пътуване до работното място;
- средства, предоставени за покриване на специфични разноски;
- обезщетения за инвалидност (член 74 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).
За средства, управлявани от доставчик на платежни услуги и дължими на физическо лице, сумата, надхвърляща четири пъти минималната пенсия за старост, може да подлежи на принудително изпълнение без ограничения; от сумата под тази граница на принудително изпълнение подлежат 50 % от сумата между минималната пенсия за старост и четири пъти минималната пенсия за старост (член 79/А, параграф 2 от Закона принудителното изпълнение по съдебен ред).
Дори при съгласие от страна на длъжника активите, които са несеквестируеми, не могат да бъдат запорирани/възбранени.
Следните движими вещи са несеквестируеми:
- вещи, които са от съществено значение за изпълнение на професионалните задължения на длъжника, особено важни сечива; инструменти; техническо, военно или друго оборудване; униформи; оръжия за самозащита и транспортни средства (с изключение на превозни средства);
- важно оборудване за редовното обучение, по-специално учебници, училищни пособия и музикални инструменти;
- основно облекло: 3 връхни дрехи, 1 зимно палто, 1 манто, 3 чифта обувки;
- основно бельо: 1 комплект от 2 чаршафа на човек;
- мебели за лицата в домакинството на длъжника: не повече от три маси и три гардероба, или подобни мебели, както и едно легло или подобна мебел, и един стол, или друга подобна мебел на лице;
- важно оборудване за отопление и осветление;
- важно кухненско и домакинско оборудване за домакинството на длъжника, както и 1 хладилник или фризер и една съдомиялна машина;
- награди (отличия, медали, значки, гравирани плочи), получени от длъжника, ако са удостоверени с документи;
- лекарства и медицинско и техническо оборудване, което е необходимо поради заболяване на длъжника или негово физическо увреждане, и превозно средство на длъжник с намалена подвижност;
- вещи, използвани от малолетни или непълнолетни деца в домакинството на длъжника, когато са предназначени за деца;
- храна за един месец и гориво за отопление за 3 месеца съгласно нуждите на длъжника и неговото домакинство;
- трайни насаждения, неприбрана реколта и плодове;
- вещи, които не могат да се считат за част от активите на длъжника в производство по ликвидация;
- културни ценности, изброени в удостоверението, определено в Закона за специалната закрила на заети културни ценности, по време на срока на специална закрила (член 90, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).
Когато се запорира превозно средство, необходимо на длъжник, който е физическо лице, за да изпълнява всекидневните си задължения, освен ако превозното средство не е спряно от движение, е достатъчно да се запорира талонът, който се изпраща заедно с копие от протокола за запора на компетентния транспортен орган, или, ако не може да бъде определен такъв орган — на органа, който е регистрирал превозното средство.
Освен ако превозното средство не е предадено за пазене, длъжникът може да го използва до неговата продажба.
Ако прогнозната стойност на превозното средство е по-ниска от посочения размер в наредбата, издадена от Министерството на правосъдието при съгласуване с министъра, отговорен за данъчната политика, превозното средство несеквестируемо.

Оттегляне на изпълнителния лист и заличаване на клаузата за изпълнение:

Ако при издаването на изпълнителния лист съдът е нарушил закона, то изпълнителният лист трябва да бъде оттеглен.
Ако при добавянето на клауза за изпълнение в решението, съдът е нарушил закона, клаузата трябва да бъде заличена.

Съдът ще оттегли изпълнителния лист или ще заличи клаузата за изпълнение, ако по искане на длъжника установи, че са спазени условията за:
а) отказ за изпълнение съгласно член 21 от Регламент (ЕО) № 805/2004;
б) отказ за изпълнение съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 или член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 861/2007, или
в) отказ за изпълнение съгласно член 21, параграф 2 алинея втора от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета или член 46 от Регламент (ЕО) № 1215 /2012.

Жалба срещу заповед за изпълнение:

Ако съдът е издал заповед за изпълнение или ако, в случаи, при които заповедта за изпълнение се различава от молбата, съдът е издал заповед, отнасяща се до тази разлика, страните могат да подадат жалба срещу заповедта. Жалбата срещу заповедта не спира нейното изпълнение. Обаче, освен ако законът не предвижда друго, не могат да бъдат предприемани мерки за продажба на възбранено/запорирано имущество и сумата, получена по време на принудителното изпълнение, не може да бъде платена на бенефициерите.

Възражение срещу принудителното изпълнение:

Страните или други заинтересовани лица могат да подадат възражение до съда по принудителното изпълнение срещу действие или бездействие на съдебния изпълнител, причиняващо съществено нарушение на правилата на изпълнителното производство или на правата и законните интереси на лицето, подало възражението срещу принудителното изпълнение. Под съществено нарушение на правилата на изпълнителното производство се разбира нарушение, което оказва съществено въздействие върху резултата от изпълнителното производство (член 217, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Ако оспорваната мярка отговаря на законовите изисквания или не представлява съществено нарушение, съдът ще потвърди оспорваната мярка и ще отхвърли възражението. Ако оспорваната мярка представлява съществено нарушение, съдът ще я отмени изцяло или отчасти или, ако е законово допустимо и ако фактите, чието наличие предполага постановяването на такова решение, могат да бъдат доказани, ще я измени изцяло или отчасти. Ако възражението се отнася до бездействие от страна на съдебния изпълнител, съдът ще даде на последния указания да предприеме действия по прилагане на съответната мярка (член 217/А, параграф 5 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 16/12/2020
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Малта

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудително изпълнение означава, че съдебното решение се привежда в изпълнение.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Това зависи от подадената молба. Например учредяването на ипотека се извършва от директора на публичния регистър, след като получи заверен препис на съдебното решение, придружен от удостоверение от съдебното деловодство, че съдебното решение не е обжалвано и че срокът за подаване на такава жалба е изтекъл, или че съдебното решение не подлежи на обжалване.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

В съответствие с общото право — Граждански процесуален и функционален кодекс (глава 12 от Законите на Малта) — следните актове представляват изпълнителни титули:
съдебно писмо, когато задължението е безспорно, ликвидно и изискуемо, не се състои в извършването на действие и размерът на задължението не надвишава 25000 EUR. Този въпрос е уреден в член 166A от Гражданския процесуален и функционален кодекс,
решения на малтийски съдилища,
договори, получени от нотариус в Малта или сключени пред всеки друг държавен служител, упълномощен да ги получи, когато договорът се отнася до задължение, което е безспорно, ликвидно и изискуемо и не се състои в извършването на действие,
сметки за начислени съдебни такси и плащания, издадени в полза на адвокат, процесуален представител, нотариус, вещо лице на съда или друг съдия или свидетел, освен ако въпросните начислени сметки бъдат оспорени в съответствие със закона,
решения на арбитри, регистрирани в Малтийския арбитражен център,
менителници и записи на заповед,
споразумения, постигнати чрез медиация, на които е придадена изпълнителна сила от страните в медиацията,
решения на Трибунала по въпросите на потребителите.
Съществуват така също различни други изпълнителни титули, произтичащи от специални закони, например данъчни закони.

3.1 Производство

Актовете, чрез които, в зависимост от обстоятелствата, изпълнителните титули може да бъдат приведени в изпълнение, са следните:
разпореждане за налагане на запор върху движимо имущество,
разпореждане за налагане на възбрана върху недвижимо имущество,
разпореждане за налагане на запор върху действащо предприятие,
продажба от съда на движимо или недвижимо имущество чрез търг или на права върху недвижимо имущество,

заповед за налагане на запор върху имущество на трето лице, което има задължение към длъжника,
разпореждане за извеждане или евикция от недвижим имот,
разпореждане *in factum*;
разпореждане за възбрана върху морски плавателни съдове,
разпореждане за запор върху въздухоплавателни средства,
разпореждане *in procinctu*.
Ако изпълнителен титул се привежда в изпълнение въз основа на член 166A, заявителят за вписване на съдебното писмо, което представлява изпълнителен титул, представя в съдебното деловодство заверен препис от съдебното писмо и също доказателство за връчването, както и копие на всеки отговор, който е получен по него, ако има такъв.
Що се отнася до останалите изпълнителни титули, процедурата се различава според тяхното естество. Този въпрос е уреден от Гражданския процесуален и функционален кодекс, член 252 и сл.

3.2 Основни изисквания

Условията се различават според естеството на изпълнителните титули. Този въпрос е уреден от Гражданския процесуален и функционален кодекс, член 252 и сл.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

На принудително изпълнение подлежи движимо имущество, в това число:
дялове и акции в търговски дружества,
лицензи, издадени от всеки компетентен орган, както може да бъде определено и с наредба на министъра на правосъдието,
застрахователни полици,
обезпечения на кредити и всякакви права на интелектуална или индустриална собственост.
Следните вещи обаче са несеквестируеми:
облекло за ежедневно ползване, завивки и уреди и мебели, считани за разумно необходими за осигуряването на достойни условия на живот за длъжника и неговото семейство,
лични документи и книги, свързани с професията на длъжника, на неговата съпруга или на неговите деца,
регистри и протоколни книги на нотариуси,
инструменти и пособия, необходими за обучението по или упражняването на дейност в сферата на науката или изкуството от длъжника, неговата съпруга или неговите деца,
животни и инструменти, необходими за селското стопанство, както и всички резултати от селскостопанска дейност, независимо дали са прибрани, или още не са,
въздухоплавателни средства, изцяло предназначени за държавна служба, в това число пощенски услуги, но с изключение на такива с търговско предназначение,
морски плавателни съдове, изцяло наети за служба за правителството на Мата,
свещени одежди и съдове, използвани в утвърдена църква или принадлежащи на свещеник, религиозен орден или някой негов член,
цялото имущество на всеки член на полицейските сили или на въоръжените сили на Малта, представляващо оръжие, муниции, оборудване, инструменти или облекло, използвани от него при изпълнението на служебните му задължения.
Предмет на принудително изпълнение може да бъде недвижимо имущество, търговски предприятия, кораби, плавателни съдове и въздухоплавателни средства.
Заповеди за запор върху имущество на трето лице, което има задължение към длъжника, не може да се издават по отношение на:
каквито и да било работни заплати и надници (в това число премии, надбавки, заплащане за извънредна работа и други трудови възнаграждения),
каквито и да било издръжки, пенсии, надбавки или помощи, предвидени в Закона за социалното осигуряване, или други надбавки на лице с държавна пенсия,
каквито и да било средства или дарения за благотворителност, отпуснати от правителството,
каквито и да било завети, изрично направени с цел издръжка, ако длъжникът няма други средства за препитание и самият дълг не е дължим за издръжка,
каквато и да била сума, дължима за издръжка, независимо дали е постановена служебно от съда или с публичен акт, ако самият дълг не е дължим за издръжка,
суми, които са предоставени на длъжника под формата на заем за изграждането, строителството и поддръжката на жилище, предназначено за основно жилище на длъжника,
банков кредит по овърдрафт, с изключение на кредитни карти, с помощта на който функционира търговското предприятие, управлявано от длъжника,
банкови гаранции и акредитиви.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Като последица, изпълнителните титули се привеждат в изпълнение и по този начин се отнема имуществото в съответствие със закона.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Зависи от случая, но като цяло може да се каже, че изпълнителните разпореждания продължават да бъдат валидни, докато титулът, въз основа на който са издадени, продължава да подлежи на изпълнение. Заповедта за запор върху имущество на трето лице, което има задължение към длъжника, не може да се удължава и остава в сила, докато бъде отменена със съдебно решение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Лице, срещу което е издадено изпълнително разпореждане, или някое друго заинтересовано лице може да подаде молба в съда, издал акта, и да поиска отмяната на изпълнителния акт, независимо дали изцяло или частично. Молбата се предоставя на ответната страна, която в десетдневен срок дава отговор, като прилага всички документи, които желае да представи. Съдът се произнася по молбата, след като изслуша страните. Жалба срещу въпросното определение може да се подаде в шестдневен срок, считано от датата, на която на открито съдебно заседание то е прочетено.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съдебни решения, постановени от висшестоящи съдилища, може отново да подлежат на принудително изпълнение след десет (10) години, считано от датата, на която съдебното решение или определение е било приведено в изпълнение. Съдебни решения на нисшестоящи съдилища или на Трибунала за искове с малък материален интерес може да подлежат на принудително изпълнение отново, след като изтекат пет години.

Изпълнителни титули чрез договор, когато задължението е безспорно, ликвидно и изискуемо, действия по член 166A от глава 12 от Законите на Малта и менителници и записи на заповед може да подлежат на принудително изпълнение отново, след като изминат три години. Те се считат за принудително изпълними отново, като се подаде молба до компетентния съд. Също така взискателят потвърждава под клетва вида на дълга или вземането, за които иска принудително изпълнение, както и че дългът или част от него все още е дължим/а. В допълнение, при тези обстоятелства се прилага давностен срок от 30 години, но този срок може да бъде прекъсван с горепосочената молба.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 16/12/2020
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Нидерландия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Право на принудително изпълнение: общи разпоредби

Съдебното производство завършва с постановено от съда съдебно решение. В това съдебно решение на съответната страна (длъжника) може да бъде разпоредено да изпълни задълженията си спрямо другата страна (взискателя). При липсата на доброволно изпълнение от страна на длъжника, взискателят може да изиска изпълнението, като предприеме мерки съгласно правото на принудително изпълнение. Тази област на правото урежда принудителното изпълнение (изпълнението) на съдебно решение, в което изпълнението е разпоредено от съда. За целта са предвидени законови разпоредби за принудителните мерки и способите за тяхното прилагане. Съдебните изпълнители (*gerechtsdeurwaarders*), наричани също така само изпълнители (*deurwaarders*), са упълномощени да привеждат в изпълнение съдебни решения, когато това е възложено от взискателите, желаещи удовлетворение на техните правата.

За да бъдат предприети принудителните мерки, предвидени в правото на принудително изпълнение, трябва да са изпълнени две условия: нужно е притежаване на документ, подлежащ на принудително изпълнение (*executoriale titel*), например подлежащо на изпълнение решение на съда, като този документ трябва предварително да е връчен на страната, срещу която предстои да бъдат предприети изпълнителни действия.

Основните страни, които участват в изпълнителния процес, са взискателят (страната, която иска принудително изпълнение — кредиторът), длъжникът (страната, срещу която се предприемат изпълнителни действия) и съдебният изпълнител (длъжностното лице, което отговаря за предприемане на реалните изпълнителни действия по искане на взискателя).

Принудителни мерки

Основната принудителна мярка е налагането на запор или възбрана за принудително изпълнение (*executoriaal beslag*). Този въпрос е разгледан подробно в раздел 2.1.

Други принудителни мерки са:

нарастващо наказателно плащане (*dwangsom*);

лишаване от свобода в случай на неизпълнение на съдебна заповед (*gijzeling*).

Нарастващото наказателно плащане представлява парична сума, определена в съдебно решение, която осъдената страна трябва да плати, ако не изпълни основното задължение, подлежащо на изпълнение. Тази мярка се използва главно в обезпечителните производства като средство за упражняване на натиск. Нарастващото наказателно плащане може да бъде свързано само с основно задължение, което не включва плащането на парична сума.

Лишаването от свобода в случай на неизпълнение на съдебна заповед е принудителна мярка, за да бъде накарана страната да изпълни конкретно задължение. Тази мярка не се налага често от съдилищата и дори когато бива наложена, всъщност тя действително рядко се изпълнява. Тя е възможна само ако е наложена от съда. Съдът може да допусне такова лишаване от свобода, за да приведе в изпълнение съдебни решения и определения по искане на взискателя, при условие че се отнасят до заповед, която не предвижда плащането на парична сума. Лишаването от свобода може да се използва също например при съдебни решения, определения или официални актове, съгласно които се дължи плащането на издръжка в съответствие с книга 1 на Гражданския кодекс (*Burgerlijk Wetboek*), като издръжка за дете (член 585 от Гражданския процесуален кодекс (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*)).

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Производството е описано по-долу.

Подлежащ на принудително изпълнение документ

Съдебни решения, постановени от нидерландски съдилища (съдебни решения, определения и разпореждания), заверени актове (нотариални актове) и някои други документи се считат за подлежащи на принудително изпълнение документи. Други документи, които по закон са определени като подлежащи на принудително изпълнение документи, са:

разпореждания за изпълнение, издадени от прокуратурата (*Openbaar Ministerie*);

разпореждания за изпълнение, издадени от данъчните органи;

арбитражни решения с разрешение за принудително изпълнение;

официални документи за доброволно уреждане на спорове.
От съдебното деловодство се предоставя препис на съдебното решение на ищеца и ответника, които са участвали в производството. Ако става дума за окончателно съдебно решение, съдържащо съдебна заповед, страната, на която е предоставено правото на принудително изпълнение на съдебното решение, получава преписа във вид, подлежащ на принудително изпълнение. На страните безплатно се издава препис на съдебното решение за съдебния изпълнител (*grosse*). Това е автентично копие на решението. Това е съдебно решение, което се издава във форма, подлежаща на изпълнение. Изпълнителни действия може да се предприемат само ако е издаден такъв препис за съдебния изпълнител. Препис за съдебния изпълнител или първи заверен препис може да бъде издаден така също за нотариални актове. Чрез връчването на този документ съдебният изпълнител се упълномощава да предприеме изпълнителни действия.
Преди принудителното изпълнение съдебният изпълнител връчва документа (преписа за съдебния изпълнител/първия заверен препис) на страната, срещу която предстои да се предприеме изпълнението. Целта на връчването е съдебното решение да бъде представено на вниманието на другата страна и тя да бъде уведомена, че взискателят изисква неговото изпълнение.
За информация относно връчването на подлежащи на принудително изпълнение документи от други държави — членки на ЕС, вж. Регламента на ЕС за връчването на документи: Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите членки.

Съдебни изпълнители

Роля в принудителното изпълнение

Съдебният изпълнител е основна страна, която участва в принудителното изпълнение на съдебни решения и винаги действа по нареждане на страната, която изисква изпълнението. Тези нареждания се дават, като на съдебния изпълнител се връчи „преписът за съдебния изпълнител“ (заверен препис на съдебното решение). Като цяло, за съдебния изпълнител не е нужно отделно упълномощаване.
Действията, които съдебният изпълнител може да извършва в контекста на принудителното изпълнение, включват:
да връчи подлежащия на принудително изпълнение документ на страната, срещу която се предприемат изпълнителни действия;
да изисква изпълнение на задължението, например да изисква плащането на парична сума;
да получава плащането, ако длъжникът не изпълнява своето задължение за плащане;
да секвестира активи;
да изисква съдействие от полицията, ако е необходимо (когато например се секвестират активи).

Такси на съдебния изпълнител

За официалните действия, извършвани от съдебни изпълнители, са предвидени фиксирани възнаграждения, които може да бъдат начислени на длъжника. Що се отнася до взискателя, фиксирана такса няма, което ще рече, че размерът ѝ трябва да бъде договорен със съдебния изпълнител. Таксите, които съдебният изпълнител начислява на длъжника, са определени в Указа от 4 юли 2001 г. за определянето на подробни правила за официалните документи и такси на съдебните изпълнители, известен още като Указ за таксите на съдебните изпълнители (*Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders*). Допълнителна информация за таксите за официални документи, които влизат в сила от 2019 г. (*Tarieven ambtshandelingen m.i.v. 2019*), може да бъде намерена на уебсайта на Кралската професионална организация на съдебните изпълнители (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders*).

3.2 Основни изисквания

Двете общи условия, които трябва да бъдат изпълнени, за да се премине към принудително изпълнение, са:
наличието на подлежащ на принудително изпълнение документ;
преди принудителното изпълнение този документ да бъде връчен на страната, срещу която се предприемат изпълнителни действия.
Както е посочено по-горе, основно използваната принудителна мярка е налагането на запор или възбрана за принудително изпълнение. Съществуват така също мерки, които може да се предприемат до издаването на подлежащия на принудително изпълнение документ. Такива може да бъдат поискани преди постановяването на съдебно решение и също така по време на или дори преди производството. Те се наричат мерки за осигуряване на защита (*conservatoire maatregelen*) и действат като временни мерки за защита. Мерките за осигуряване на защита преди съдебното решение (*conservatoir beslag*) включват налагането на запор или възбрана, поставянето на пломби (*verzegeling*) и съставянето на опис (*boedelbeschrijving*). В настоящия информационен лист се разглежда налагането на запор или възбрана за принудително изпълнение.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Целта и естеството на принудителните мерки може да са различни. Може да се направи разграничение между мерките според предназначението: да се осигури плащането на парична сума, предаването на актив, дадено действие или бездействие. Най-честата мярка е запорът за целите на събирането на парична сума (*verhaalsbeslag*).
Ако задължението на длъжника по-скоро се отнася до действие, може да изисква извършването на „фактическо действие“ (*feitelijke handeling* — действие, което има правни последици, независимо дали това е била целта) или правно действие (*rechtshandeling* — действие с предвидени правни последици). Ако фактическото действие не е свързано с физическо лице, самият взискател може да поиска от съда разрешение да осигури настъпването на ситуацията, която би възникнала вследствие на изпълнението. Ако задължението на длъжника се отнася до изпълнението на правно действие като приемането на оферта, действието може да бъде заместено от съдебно решение. Също така съдът може да нареди на длъжника да се въздържа от определени действия.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Запор или възбрана за принудително изпълнение може да се налага:
върху движимо имущество, което не подлежи на вписване. Имуществото, което подлежи на вписване, включва: недвижими имоти, кораби и въздухоплавателни средства;
върху права на приносителя или права на поръчка, права върху поименни акции и права върху други поименни ценни книжа;
срещу трета страна, която има задължение към длъжника, и тогава се нарича „запор чрез прехвърляне на задължението към трета страна“ (*executoriaal derdenbeslag*);
върху недвижими имоти;
върху кораби;
върху въздухоплавателни средства.
Като общо правило, страната взискател може да избере активите, върху които желае да се наложи запор/възбрана.
По принцип запор/възбрана може да се налага върху цялото имущество на длъжника. Върху някои активи обаче не може да се налага запор, като вещи от първа необходимост, например облекло, храна, работни инструменти, специализирана литература и пособия, използвани за целите на

образованието, изкуството и науката. На запор не подлежи също така част от работната заплата, издръжката или плащания на помощи. В тези случаи се прилага защитен размер на доходите, за да се гарантира, че длъжникът разполага с достатъчен доход за покриване на основните си нужди.
Също така запор/възбрана не може да се налага върху активи, предназначени за публични услуги. Изпълнителят може да наложи запор върху различни активи едновременно.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Правни последици от налагането на запор върху движимо имущество, което не подлежи на вписване

Една от последиците от налагането на запор се състои в това, че никое от действията, извършвани от длъжника след налагането на запора, не може да уврежда правата на страната, която е наложила запора. Ако например длъжникът реши да продаде актива, по принцип купувачът не може да предявява претенции пред взискателя, че собственик е вече той. Друга последица е, че всички приходи от актива също са покрити от запора.

Правни последици от налагането на запор върху акции, ценни книжа и други активи

Специални правни последици няма. Лицето, срещу което е наложен запорът, запазва правото си на глас за срока на запора.

Правни последици от налагането на запор чрез прехвърляне на задължението към трета страна

В случай на запор чрез прехвърляне на задължението, взискателят (страната, която налага запора) налага запор върху активи на трета страна (т. е. не върху длъжника), тъй като въпросната трета страна има задължение към длъжника или държи имущество, което принадлежи на длъжника. Страната, която налага запора, е защитена от правни действия, предприети от другата страна. Правни действия, извършени след налагането на запора, не може да се противопоставят на страната, която е наложила запора. Две обичайни форми на запор чрез прехвърляне на задължението на трета страна са: запорът върху банкова сметка и запорът върху работната заплата на нието лице.

Правни последици от налагането на възбрана върху недвижим имот

Възбраната върху недвижим имот се вписва в публичните регистри, водени от Агенцията по имотния регистър (*Kadaster*). Корабите и въздухоплавателните средства се считат за недвижимо имущество, след като бъдат вписани в регистрите. Възбраната влиза в сила от момента, в който бъде вписана. Всички постъпления от недвижимо имущество, получени след налагането на възбраната, са предмет на възбрана. Страната, която е наложила възбраната, е защитена от правни действия, извършени от длъжника след налагане на възбраната. Разпореждането с недвижимия имот (продажба) не може да бъде противопоставено на страната, която е наложила възбраната.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Като общо правило, правото на принудително изпълнение на съдебно решение се погасява по давност след 20 години от деня, следващ деня, в който е постановено съдебното решение. Ако принудителното изпълнение на съдебно решение подлежи на определени изисквания, чието изпълнение не зависи от волята на лицето, на което е издадено съдебното решение, тогава правото на принудително изпълнение на съдебното решение се погасява по давност 20 години след началото на деня, следващ деня, в който са изпълнени изискванията.
Въпреки това давностният срок е пет години за всяка сума, за която в съдебното решение е предвиден срок за плащане от една година или по-малко. В случай на лихва, глоби, нарастващи наказателни плащания и други допълнителни съдебни разпореждания, давностният срок изтича най-късно в момента, в който се погасява по давност правото на принудително изпълнение по основното съдебно решение, освен ако давностният срок е прекъснат или удължен.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Жалби по принудителното изпълнение

В член 438 от Гражданския процесуален кодекс се съдържат общи правила относно обжалването на принудително изпълнение (*executiegeschillen*). Посредством такова обжалване длъжникът може да се опита да осуети принудителното изпълнение. Обжалването може да се отнася например до значимостта и обхвата на подлежащия на принудително изпълнение документ, въздействието на фактите, възникнали след съдебното решение (подлежащия на принудително изпълнение документ), действителността на запора/възбраната или въпроса кой притежава активите, върху които е наложен/а запор/възбрана. Обжалването на принудителното изпълнение се отнася единствено до въпроси, свързани с принудителното изпълнение. Основното дело, по което вече е постановено съдебно решение, не се преразглежда по същество.
При обжалване на принудителното изпълнение длъжникът може да предяви претенция, че страната взискател злоупотребява с неговите права или че запорът/възбраната е непропорционален/лна според съдебното решение например. На този етап длъжникът (страната, срещу която са предприети изпълнителни действия) не може да предявява каквито и да било възражения по същество срещу съдебното решение. За тази цел той трябва да образува протест (*verzet*), обжалване (*hoger beroep*) или касационно (*cassatie*) производство, които са средства за правна защита.

Териториална компетентност

Териториалната компетентност се отнася до местонахождението на съда, който се занимава с Вашия случай. Съдът с териториална компетентност е съдът, който е компетентен съгласно общите разпоредби на законодателството в областта на компетентността. Това е или съдът с териториална компетентност в района, в който е бил или ще бъде наложен запорът/възбраната, съдът с териториална компетентност в района, в който се намира въпросното имущество, или съдът с териториална компетентност в района, в който се извършва принудителното изпълнение. За всички изпълнителни действия, които се провеждат в Нидерландия, трябва да се определи компетентен нидерландски съд.

Компетентен съд

Тук се поставя въпросът кой съд ще разгледа Вашия случай. Окръжният съд (*rechtbank*) е компетентен да разглежда всички жалби, касаещи принудително изпълнение, независимо от съда, който е постановил съдебното решение, подлежащо на принудително изпълнение. Окръжният съд е компетентен дори ако съдебното решение е постановено от Апелативния съд (*gerechtshof*) или Върховния съд на Нидерландия (*Hoge Raad der Nederlanden*).
Споровете по принудителното изпълнение обикновено се уреждат в рамките на обезпечително производство (*kort geding*). Съдът може да реши да спре принудителното изпълнение за определен период или да вдигне запора/възбраната.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 16/11/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница de е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици en вече са преведени.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Австрия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудително изпълнение (в Австрия наричано още „изпълнение“ или „задължително изпълнение“) означава, че за удовлетворяване на подлежащи на изпълнение вземания и искания се използват правомощията на държавата.

В Кодекса за принудителното изпълнение са предвидени различни изпълнителни действия:

принудително изпълнение на парични вземания,

принудително изпълнение за обезпечаване на предприемането на или въздържането от действия.

Принудително изпълнение за събиране на парични вземания:

При принудително изпълнение за събиране на парични вземания в молбата на взискателя трябва да са посочени активите, които подлежат на отнемане (избор на изпълнителния способ); тук той може да избира, *inter alia*, между принудително изпълнение върху движими вещи, принудително изпълнение върху вземания, по-специално принудително изпълнение върху работна заплата, както и принудителна продажба на недвижими имоти чрез търг.

Принудително изпълнение за обезпечаване на предприемането на действия или въздържането от действия:

При принудително изпълнение за обезпечаване на предприемането на действия или въздържането от действия, взискателят трябва да поиска съответните принудителни мерки, предвидени в Кодекса за принудителното изпълнение.

Принудителното изпълнение за целите на преустановяването на нарушение е предмет на налагането на глоба по искане на съда, компетентен по въпросите на изпълнението, когато такова е допуснато. При извършване на друго нарушение, съдът, компетентен по въпросите на изпълнението, при поискване налага допълнителна глоба или лишаване от свобода за общ срок до една година.

За изпълнението на определено действие, което може да бъде извършено от трета страна, взискателят има право, при поискване от съда, да извърши действието за сметка на задължената страна.

Искът за изпълнението на определено действие, което не може да се извърши от трета страна, а в същото време зависи единствено от волята на длъжника, се привежда в изпълнение чрез налагането — по молба на съда — на глоба или на наказание лишаване от свобода за общ срок до шест месеца на страната, която е задължена да извърши действието.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

По принцип съответният районен съд (*Bezirksgericht*) е компетентен за допускането на принудително изпълнение.

Компетентен съд:

Принудително изпълнение върху движими вещи и върху вземания:

Що се отнася до принудително изпълнение върху вземания, отговорен е съдът с обща компетентност (по местоживеене) на длъжника; а при принудително изпълнение върху движими вещи зависи къде се намират движимите вещи при започване на изпълнението.

Принудителна продажба на недвижими имоти чрез търг:

За принудителното изпълнение върху недвижими имоти (вписано в имотния регистър) е компетентен поземленият регистър към съда (*Grundbuchsgericht*).

Когато бъде допуснато принудително изпълнение, производството се води служебно. Процесът на принудителното изпълнение се води или от съдията (принудителна продажба на недвижими имоти), или от длъжностно лице на съда (принудително изпълнение върху движими вещи или върху вземания). Длъжностното лице е специално обучен служител на съда.

Стъпките по извършването се изпълняват от съдебните изпълнители, които в Австрия са служители на съда, които не работят нито като самостоятелно наети физически лица, нито като представители или доверени лица на взискателя. До голяма степен те действат самостоятелно до постигането на окончателния успех или неуспех на производството по принудително изпълнение.

Взискателят се приканва да подаде молба само ако съдът или съдебният изпълнител не може да продължи производството без такава или ако в рамките на производството бъдат направени разходи. Взискателят обаче може да предостави допълнителна информация още в молбата: например в случай на принудително изпълнение върху работна заплата той може да се откаже от правото на декларация от работодателя дали има работна заплата и какъв е нейният размер; в случай на принудително изпълнение върху движими вещи, ако длъжникът не бъде открит, той може да се откаже от правото на задължително отваряне на жилището с разходи за ключар.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Принудително изпълнение за събиране на парични вземания:

Процесът на принудителното изпълнение е разделен на производство по допускане и изпълнително производство.

За допускането на принудително изпълнение взискателят трябва да подаде молба, в която да избере желаните принудителни мерки. Ако взискателят желае да събере вземане от търговец, той обикновено избира принудително изпълнение върху движими вещи и представяне на опис на активи. При тази процедура съдебният изпълнител се опитва да събере вземането и ако не успее, той налага запор върху намерените вещи. Когато по този начин изискуемото вземане не бъде покрито, той иска от длъжника да представи опис на активите си, в който длъжникът трябва да посочи всички свои активи.
Ако взискателят желае да събере вземане от потребител, той обикновено избира принудително изпълнение върху движими вещи, принудително изпълнение върху работна заплата и представяне на опис на активи. Взискателят може да избере принудително изпълнение върху работна заплата, независимо дали знае къде работи длъжникът или от кого получава заплата. Ако не разполага с тази информация, той трябва да знае датата на раждане на длъжника; тогава съдът може да установи службата за плащане чрез Главната асоциация на австрийските социално-осигурителни организации. Първата стъпка се състои в секвестиране и превеждане на работната заплата на длъжника. Ако тази процедура е успешна, принудително изпълнение върху движими вещи се осъществява само по искане на взискателя. В рамките на тази процедура съдебният изпълнител се опитва да събере вземането и ако не успее, той отнема намерените вещи. Ако по този начин не бъде покрито изискуемото вземане, той иска от длъжника да представи опис на активите, в който подробно да посочи всичките си активи.
Взискателят подава молба за принудително изпълнение, като използва формуляр (E-Form 1) или молба по образец. За подаването на молба за принудително изпълнение не се изисква представителство от адвокат.

3.2 Основни изисквания

За осъществяване на изпълнително действие взискателят трябва да разполага с подлежащо на изпълнение решение за заповед за изпълнение. Освен това се изисква декларация за изпълняемост, която се издава от органа, издал заповедта за изпълнение в съдебното производство. Взискателят трябва да знае също така адреса на длъжника; той трябва да даде само датата на раждане, ако иска да подаде молба за принудително изпълнение върху работна заплата, но службата за плащане не е му известна.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Длъжникът отговаря за своите задължения с всичките си активи, доколкото те не са несеквестируеми. Все пак в изпълнителното производство се включват само онези активи, които взискателят желае да бъдат отнети и които съответно е посочил в молбата за принудително изпълнение. При принудително изпълнение върху движими вещи е достатъчно да се подаде молба за отнемане на всички вещи, които са във владение на длъжника; при принудително изпълнение върху вземания взискателят трябва да посочи трета страна, която има задължение към длъжника, докато при принудително изпълнение върху работна заплата е предвидено изключение. Взискателят може да посочи, че не познава третата страна със задължение към длъжника. Нужната информация съдът може да получи от Главната асоциация на австрийските социално-осигурителни организации, ако взискателят посочи датата на раждане на длъжника.
Взискателят може да използва също така следните мерки за принудително изпълнение: вземания, различни от вземания по работна заплата; или дял в дружество с ограничена отговорност на длъжника; или ако длъжникът притежава недвижими имоти, взискателят може да поиска налагане на възбрана, принудително стопанисване и принудителна продажба чрез търг.
Активите на длъжника, които са освободени от принудително изпълнение, са посочени в подраздел „Ограничения на принудителното изпълнение“.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Последиците от изпълнението на мерките зависят от принудителната мярка:
Принудително изпълнение върху движими вещи:
Съдебният изпълнител налага запор върху секвестируемите вещи; вещите се продават на търг.
Принудително изпълнение върху вземания, по-специално върху работна заплата:
Върху вземането се налага запор. На длъжника е забранено да се разпорежда със своето вземане или по-специално да го събира. Вземането, доколкото е секвестируемо, се предава на взискателя.
Принудителна продажба на недвижими имоти чрез търг:
Върху имота се налага възбрана. От момента, в който откриването на тръжната процедура бъде вписано в имотния регистър, правните действия, извършени от длъжника по отношение на имота и прилежащите към него части, които не са причислими към обичайното стопанисване, са недействителни спрямо взискателя и участника в търга. Ако длъжникът продаде имота, допуснатият търг продължава срещу купувача на имота.
Предвидени са наказателни последици, когато задължена страна укрие, се разпореди с, продаде или увреди част от своите активи, или създаде предпоставка или признае несъществуващо задължение или по друг начин намали или евентуално намали своите активи и в резултат на това възпрепятства или намали удовлетворяването на взискателя чрез принудително изпълнение или висящо изпълнително производство. Аналогично съответната задължена страна подлежи на наказание, ако унищожи, увреди, повреди, направи неизползваема или се откаже, било то изцяло или частично, от дела си в дадена вещ, която официално е била отнета или собствеността върху нея е била отнета.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Принудителното изпълнение продължава дотогава, докато успешно приключи или бъде прекратено, например защото длъжникът е изплатил своето задължение към взискателя по време на изпълнителното производство. По изключение принудителното изпълнение може да бъде спряно по-рано, когато например взискателят налага изпълнение върху работна заплата, а длъжникът си смени работата.
Според Кодекса за принудителното изпълнение се допуска също така отлагане на процеса на принудителното изпълнение. Това може да стане по-специално, ако е предявен иск срещу невалидността или недействителността на изпълнителния титул, ако е поискано прекратяване на принудителното изпълнение, ако в съда е заведено насрещно дело (вж. раздел 4), ако е оспорено принудителното изпълнение на решение, постановено от съд, ако е подадена жалба срещу акта за принудително изпълнение или ако се иска отказ от права или изменение на подлежаща на принудително изпълнение декларация за изпълняемост.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Предвидено е право на обжалване срещу допускането на принудително изпълнение (в Австрия наричано допускане на изпълнение). Жалбата се адресира до апелативния съд, но се подава в първоинстанционния съд (районен съд). Жалбата се подава в 14-дневен срок. Обикновено се изисква представителство от адвокат. Процесът по обжалване е изцяло писмена процедура, в рамките на която се прилага забрана за новация Може да се прави позоваване на факта, че длъжникът междувременно е платил вземането, което подлежи на събиране, посредством възражение или иск за противопоставяне на принудителното изпълнение (а не посредством жалба срещу допускането на принудително изпълнение). Това възражение трябва да бъде представено в съда, който е допуснал принудителното изпълнение. Молбата за отлагане на принудителното изпълнение може да се комбинира с възражението. Ако вземането правомерно е приведено в сила, принудителното изпълнение се прекратява служебно.

Ако принудителното изпълнение е допуснато в рамките на производство по опростено допускане, това става единствено въз основа на данните, предоставени от взискателя. В такъв случай длъжникът може да докаже — чрез жалба — че липсва изпълнителен титул по отношение на принудителното изпълнение, в това число потвърждението за изпълняемост, или че изпълнителният титул не отговаря на информацията, която се съдържа в молбата за принудително изпълнение. Жалбата се подава в съда, одобрил принудителното изпълнение на първа инстанция. Когато бъде подадена жалба, съдът проверява дали е налице изпълнителен титул, обхващащ вземането, което подлежи на събиране. Срокът за възражения е четиринадесет дни.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Ограничения на принудителното изпълнение

Ограничението, което по принцип важи, се състои в това, че не може да се извършват повече принудителни действия от необходимото за осъществяване на вземането, посочено в допускането на принудителното изпълнение.

В закона са предвидени някои ограничения на принудителното изпълнение в полза на определени лица или сдружения на лица:

имуществото на предприятие, предоставящо услуги за обществен транспорт, което е под контрола на държавата, може да бъде обект на съответни принудителни мерки, вследствие на които предоставянето на услуги за обществен транспорт се разстройва, само със съгласието на неговия надзорен орган,

преди да бъдат предприети изпълнителни действия срещу лице, което служи във Федералната армия или Федералната полиция, на висшия офицер, под чието командване е въпросното лице, се изпраща уведомление за допускането на принудително изпълнение,

за принудително изпълнение във военни сгради е необходимо да се изпрати предварително уведомление до командващия в сградата и да се направи консултация с военното аташе,

изпълнително производство срещу лица, които имат имунитет в Австрия въз основа на международното право, както и върху подлежащи на принудително изпълнение вещи и върху помещенията на такива лица, може да се изпълнява само от Федералното министерство на правосъдието след съгласуване с Федералното министерство по европейските въпроси, интеграцията и външните работи,

принудително изпълнение срещу община или публична или благотворителна институция може да се допуска за целите на събирането на финансови вземания само по отношение на онези активи, които може да се използват за удовлетворяването на взискателя, без да се засягат обществените интереси, които въпросната институция трябва да защитава. Това ограничение не се прилага, ако принудителното изпълнение касае изпълнението на договорно право на уреждане.

Освен това, с оглед на защитата на длъжника, някои активи задължително са освободени, като например:

Принудително изпълнение върху движими вещи:

вещи, използвани при скромен начин на живот за лична употреба или ползване в домакинството,

вещи, необходими за професионално обучение и за професионална практика, както и учебни помагала, предназначени за училище,

достатъчно храна и средства за отопление за покриване на нуждите на длъжника и членовете на семейството, които живеят с него в общо домакинство за четири седмици,

домашни любимци,

семейни снимки, писма и други документи, както и брачната халка на длъжника,

приспособления за компенсиране на увреждане и подпомагане на грижите за длъжника или членовете на семейството, които живеят с него в общо домакинство, както и терапевтични вещества и помощни устройства, нужни за медицинско лечение,

религиозни предмети,

парични средства в размер до несеквестируемия минимум, докато настъпи датата на следващото плащане на работната заплата след отнемането, ако доходът на длъжника не може да бъде отнет според закона или е секвестируем само в ограничена степен.

Съдебният изпълнител може да не отнема също така вещи с ниска стойност, ако е очевидно, че постъпленията от продължаване на изпълнителните действия няма да надвишат разходите по тях.

При принудително изпълнение върху парични вземания (принудително изпълнение върху работна заплата):

възстановяването на разноски, доколкото се отнасят до покриването на допълнителни разходи, извършени при упражняването на професионална дейност,

законоустановена помощ, предоставена за покриването на допълнителни разходи, свързани с увреждане или дългосрочни грижи, например надбавки за грижи,

законоустановена помощ за плащането на наем или за покриването на други жилищни разходи,

семейни надбавки,

някои законоустановени помощи, отпускани при раждането на дете, по-специално еднократната помощ за гледане на дете,

някои видове помощи, отпускани от Обществената служба по заетостта,

възстановяване на разходи от задължително социално осигуряване.

По-специално несеквестируеми са следните:

непарични помощи, предоставени по законите за социалното осигуряване,

вземане от разпределението на имущество или спестявания по имуществения режим между съпрузи, доколкото не е било признато или присъдено по споразумение или уреждане.

Трудови доходи, пенсионни плащания и законоустановени възнаграждения, предвидени като компенсация за временна безработица или намаление на работоспособността, може да се отнемат в ограничен размер. Несеквестируемата част („равнище на жизнения минимум“) зависи от сумата на доходите и размера на задълженията на длъжника по плащане на издръжки. Несеквестируемите суми, които се повишават ежегодно, са посочени в таблици на уебсайта на Федералното министерство на правосъдието (http://www.justiz.gv.at/web2013/html/default/2c9484852308c2a60123ec387738064b.de.html). По закон се отчитат специалните потребности на длъжника или на неговия взискател в индивидуални случаи, като, при поискване, се допуска завишаване или понижаване на несеквестируемия минимум при определени обстоятелства. В случай на принудително изпълнение за събирането на вземане по законоустановена издръжка, обикновено размерът на несеквестируемия минимум се намалява с 25 %.

Освен това в Закона за наемното право (MRG), в случай на изпълнителен титул за освобождаване на жилище съгласно MRG, е предвидена защита за длъжника, състояща се в това, че освобождаването трябва да бъде отложено, ако вследствие на него наемателят би станал бездомен.

Срокове за принудително изпълнение

Не се предвиждат срокове, освен в изключителни случаи, когато сроковете се посочват в молбите за принудително изпълнение (заповед за освобождаване съгласно член 575 от Гражданския процесуален кодекс на Австрия — ZPO). Длъжникът обаче може да се противопостави на принудителното изпълнение с възражение за изтекла давност. По закон давностният срок за вземания, за които е налице правно обвързващ

изпълнителен титул („вземания, допуснати чрез подлежащо на принудително изпълнение съдебно решение“) (*„Judikatsschulden“*), обикновено е 30 години от датата, на която е влязъл в сила изпълнителният титул. Ако изпълнителният титул се основава на правата на публичноправни или частноправни субекти, този давностен срок се удължава до 40 години. Съществува обаче едно изключение по отношение на услугите, които се заплащат едва в бъдеще, при условие че общите разпоредби за давността предвиждат по-кратък давностен срок.
Давностният срок се прекъсва от всяко правно обвързващо допускане на принудително изпълнение и започва да тече отново при извършването на последната стъпка от принудителното изпълнение или неговото прекратяване.
В някои случаи са предвидени временни пречки пред следваща молба за принудително изпълнение или продължаването на изпълнителното производство:
ако при изпълнение върху движими вещи не са намерени секвестируеми вещи, молба от друг взискател за допускане на принудително изпълнение върху движими вещи или допускане на ново принудително изпълнение се удовлетворява, но само след изтичането на шест месеца след последния неуспешен опит, освен ако предишен опит за изпълнение има вероятност да даде резултат;
взискателят има право да предяви искане за принудително изпълнение върху работна заплата на неизвестно лице — трета страна, която има задължение към длъжника, след одобрение на принудителното изпълнение върху движими вещи, само след като измине една година от допускането; този период на блокиране не се прилага, ако взискател докаже, че едва след подаването на молбата си за допускане на принудително изпълнение върху движими вещи е узнал, че длъжникът има право на секвестируеми вземания по работна заплата. Длъжникът е задължен да представи по-актуален опис на активите само ако взискателят докаже, че длъжникът е придобил активи, или ако е изминала повече от една година от представянето на описа на активите;
според Кодекса за принудителното изпълнение се признават така също срокове, предвидени за осигуряването на бързо уреждане. Затова съдебният изпълнител трябва да насрочи първото изпълнително действие в рамките на четири седмици и да докладва на взискателя за изпълнението или за пречките най-много в рамките на четири месеца. Запорът с цел принудително събиране, който се налага в полза на взискателя въз основа на принудително изпълнение върху движими вещи на длъжника, изтича след две години, ако процедурата по продажба не е била надлежно продължена.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 16/12/2020
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.
Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница pl е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.
Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици en вече са преведени.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Полша

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Правилата за принудително изпълнение на съдебни решения, постановени по граждански производства, включително по търговски дела, са определени в *Гражданския процесуален кодекс на Полша (Kodeks postępowania cywilnego)*от 17 ноември 1964 г. (Държавен вестник от 2021 г., позиция 1805).
Принудителното изпълнение представлява използването от страна на компетентните национални органи на принудителните мерки, предвидени по закон за събирането на плащания, дължими на взискатели въз основа на изпълнителен титул. Производство по принудително изпълнение започва, когато бъде подадена молба за принудително изпълнение.
Изпълнителният титул служи като основание за принудителното изпълнение. По правило изпълнителният титул представлява заповед за изпълнение с клауза за изпълняемост (член 776 от Гражданския процесуален кодекс). Такава клауза не се изисква за някои решения на съда, издадени на ниво държава членка, или за споразуменията за уреждане на задължения и официалните документи, посочени в член 1153(14) от Гражданския процесуален кодекс. Ако тези решения на съда, споразуменията за уреждане на задължения и официалните документи отговарят на горепосочените условия, те представляват изпълнителен титул, с който взискателите може да подадат молба направо пред органа по принудително изпълнение.
В производство по принудително изпълнение участват два вида органи:
съдебни органи — в производства за включване на клауза за изпълняемост в заповед за изпълнение (председателстващ съдия, районен съд (sąd rejonowy), окръжен съд (sąd okręgowy) и апелативен съд (sąd apelacyjny);
органи по принудителното изпълнение — в съответното изпълнително производство; това са районните съдилища и съдебните изпълнители (чл. 758 от Гражданския процесуален кодекс).
Страните, и в производство по обявяване на изпълняемост, и в самото производство по принудително изпълнение, са длъжникът и взискателят.
В полското право се разграничават следните видове изпълнителни процедури:

Принудително изпълнение на парични вземания, произтичащи от:
движими вещи;
трудово възнаграждение;
банкови сметки;
други задължения;
други вещни права;
недвижимо имущество;
морски плавателни съдове.
Принудително изпълнение на непарични вземания, произтичащи от:
принудителна ликвидация;
продажба на предприятие или земеделско стопанство;
плащания за издръжка. Съдът *служебно* включва клауза за изпълняемост в изпълнителния титул. В такива случаи изпълнителният титул се връчва *служебно* на взискателя. Когато е постановено изплащане на издръжка, производство по принудително изпълнение може да бъде образувано *служебно* по искане на първоинстанционния съд, който е разгледал делото. Това искане се представя на компетентния орган по принудително изпълнение. Съдебен изпълнител извършва *служебно* проучване на доходите на длъжника, неговите активи и местоживеене. Ако това се окаже неефективно, при поискване от съдебния изпълнител полицейските органи предприемат съответните стъпки за установяване на местоживеенето и местоработата на длъжника. Проучването се извършва на интервали от най-много 6 месеца. Ако в рамките на събирането на сведения съдебният изпълнител не успее да установи дохода или активите на длъжника, тогава той иска от съда да разпореди на длъжника да представи информация за неговите активи. Ако длъжникът е в забава от повече от шест месеца, съдебният изпълнител *служебно* подава молба до националния съдебен регистър (Krajowy Rejestr Sądowy) за включване на длъжника в списъка с неплатежоспособните длъжници.
Неприлагането на принудителната мярка не дава основание за прекратяване на производството.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Според член 758 от Гражданския процесуален кодекс въпросите, свързани с принудителното изпълнение, попадат в компетентността на районните съдилища и съдебните изпълнители, които действат от тяхно име.

3 Jakie warunki muszą być spełnione, aby można było wydać tytuł wykonawczy?

Според член 803 от Гражданския процесуален кодекс изпълнителният титул служи като основа за принудителното изпълнение на цялото вземане по отношение на всички категории активи на длъжника, освен ако е посочено друго. Правоприлагащият орган няма право да разглежда валидността и приложимостта на изпълнителния титул, който се отнася до това задължение.
По правило в изпълнителния титул се включва клауза за изпълняемост.
Съгласно член 777 от Гражданския процесуален кодекс за изпълнителни титули се смятат:
окончателно или подлежащо на незабавно изпълнение решение на съда и постигнати в съда споразумения за уреждане на задължения;
окончателно или подлежащо на незабавно изпълнение решение на старши съдебен служител (referendarz sądowy);
други съдебни решения, споразумения за уреждане на задължения и правни инструменти, които се изпълняват чрез съдебно принудително правоприлагане;
нотариален акт, чрез който длъжникът доброволно изпълнява принудителна мярка, с която от него се изисква да плати сума или да предаде вещи от определен вид в указаното в акта количество или да предаде конкретно определени вещи, при условие че в акта е посочена дата, до която трябва да бъде изпълнено това задължение, или е указано събитие, което трябва да възникне, за да се осъществи принудителното изпълнение;
нотариален акт, чрез който длъжникът доброволно изпълнява принудителна мярка, с която от него се изисква да плати сума, посочена в акта или определена с клауза за обвързване с индекс, когато в акта е указано събитието, което трябва да възникне, за да бъде изпълнено това задължение, както и датата, до която взискателят може да подаде молба за включването в акта на клауза за изпълняемост;
нотариалният акт, посочен в точки 4 или 5, чрез който лице, което от своя страна не е длъжник и чието имущество, вземане или право е обезпечено с ипотека или залог, доброволно е извършило изпълнителното действие срещу ипотекирано или заложено имущество, за да удовлетвори паричното вземане на обезпечения взискател.
В отделен нотариален акт длъжникът може да направи също така декларация за доброволно съгласие по принудително изпълнение.
Изпълнителен титул може да представляват само валидни решения на съда, които съдържат клауза за изпълняемост или по които е допуснато незабавно изпълнение (по силата на заповед за незабавно изпълнение, издадена *служебно* или по искане на някоя от страните в производството).
Нотариалният акт се смята за равностоен изпълнителен титул, ако отговаря на условията, посочени в Гражданския процесуален кодекс и разпоредбите за нотариалната дейност.
Другите изпълнителни титули включват: извлечение от списъка на вземанията в производство по несъстоятелност; законно валидно банково споразумение; план за разпределяне на суми, получени в резултат на възбрана; банков изпълнителен титул, както е предвидено в банковото законодателство, но само след като съдът е включил клауза за изпълняемост; съдебни решения, постановени от чуждестранни съдилища и спогодби, постигнати в тези съдилища, след като са били обявени за подлежащи на изпълнение от полски съд. Съдебните решения, постановени от съдилища на други държави, по граждански дела, които се изпълняват чрез съдебно принудително изпълнение, се смятат за изпълнителни титули, след като бъдат обявени от полски съд за подлежащи на изпълнение. Декларация за изпълняемост се изготвя, ако съответното съдебно решение е подлежащо на изпълнение в държавата на произход и ако не са налице пречки като посочените в Член 1146, параграф 1 и параграф 2.

3.1 Производство

Изпълнителният титул служи като основание за образуването на производство по принудително изпълнение. Първоинстанционният съд, който гледа делото, включва клауза за изпълняемост в изпълнителните титули, които се постановяват от съда (член 781, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс).
Молбите за включването на клауза за изпълняемост се разглеждат от съда без ненужно забавяне и най-късно в срок до три дни, след като бъдат подадени до компетентния орган (член 781, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). Клауза за изпълняемост се включва *служебно* в титули, издадени в рамките на производство, което е било или е можело да бъде образувано *служебно*. Съдът включва клауза за изпълняемост в нареждания за плащане, издадени в заповедно производство, което се води *служебно* по електронен път, непосредствено след като станат окончателни (член 782 от Гражданския процесуален кодекс).
По правило изпълнително действие може да се предприеме при поискване. В производство, което може да бъде образувано *служебно*, изпълнителното производство може да бъде образувано *служебно* на основание на молба от първоинстанционния съд, който гледа делото, подадена до компетентния съд или до съдебния изпълнител (член 796, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс).

Молба за образуването на производство по принудително изпълнение може да бъде подадена от взискателя в компетентния районен съд или до съдебен изпълнител, работещ към този съд. Може да се подава също от други компетентни органи (съд или прокурор по дела, касаещи принудителното изпълнение на глоби, финансови санкции, съдебни такси и процесуални разходи, дължими към хазната).
По правило молбата за образуване на производство по принудително изпълнение се изготвя в писмен вид. Трябва да бъде приложен изпълнителен титул.
Правилата относно събирането и размера на таксите са определени в *Закона за съдебните изпълнители и процедурите по принудително изпълнение (Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji) от 29 август 1997 г.* (Държавен вестник № 133, позиция 882, с измененията). Съгласно член 43 от посочения закон съдебният изпълнител начислява такси за принудително изпълнение на съдебното решение и за извършването на другите действия, предвидени в закона.
Събират се следните такси за принудително изпълнение:
за изпълнение на заповед за обезпечаване на парично вземане или на европейска заповед за запор на банкови сметки таксата е 2 % от стойността на вземането, за което са предвидени такива мерки, но не по-малко от 3 % от средната месечна работна заплата и не повече от петкратния размер на тази заплата. Таксата се плаща от взискателя при подаването на молбата за принудително изпълнение на заповедта за обезпечаване на плащането или на европейската заповед за запор на банкови сметки. Ако таксата не бъде платена при подаване на молбата, съдебният изпълнител дава указание на взискателя да извърши плащането в срок от 7 дни. Съдебният изпълнител не пристъпва към принудителното изпълнение на заповедта или на европейската заповед за запор на банкови сметки, докато таксата не бъде платена.
По дела, касаещи принудителното изпълнение на парични вземания, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на 15 % от вземането, което е предмет на принудително изпълнение, но не по-малко от една десета и не повече от тридесеткратния размер на средната месечна работна заплата. Когато обаче вземането се изпълнява чрез банкови сметки, работна заплата, социални плащания или плащания, извършени съгласно разпоредбите, уреждащи насърчаване на заетостта и институциите на пазара на труда, обезщетения за безработица, плащания на стимули, стипендии или надбавки за обучение, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на 8 % от стойността на вземането, което е предмет на принудително изпълнение, но не по-малко от една двадесета и не повече от десеткратния размер на средната месечна работна заплата;
По дела, касаещи принудителното изпълнение на парични вземания, произтичащи от прекъсването на производството по принудително изпълнение по искане на взискателя и въз основа на член 824, параграф 1, точка 4 от Гражданския процесуален кодекс, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на 5 % от стойността на неизплатеното вземане, но не по-малко от една десета от средната месечна работна заплата и не повече от десеткратния размер на работната заплата. В случай на прекъсване на производството по принудително изпълнение обаче по молба, подадена от взискателя преди на длъжника да е изпратено съобщение за производството по принудително изпълнение, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на една десета от средната месечна работна заплата.
При образуване на производство по принудително изпълнение на непарични задължения и заповеди за обезпечение на непарични задължения от кредитора се изисква да заплати предварителна такса в размер на 10 % от размера на средното месечно възнаграждение. Окончателната такса се равнява на 20% от средното месечно възнаграждение и се дължи за: придобиване във владение на недвижим имот и премахване на всякакви движими вещи от него; търговските и промишлените предприятия са длъжни да заплащат таксата за всяко помещение, което е част от помещението на дружеството; назначаване на администратор за недвижимия имот или предприятие и пазач, който да надзирава недвижимия имот; отстраняване на стоки или лица от помещение, като се заплаща отделна такса за всяко помещение; изземване на стоки.

3.2 Основни изисквания

Изпълнителното действие се извършва въз основа на молба, подадена от взискател, притежаващ изпълнителен титул. В молбата се посочва длъжникът и се определя начинът, по който следва да се извърши принудителното изпълнение, т.е. като се посочват съответните вещни права. За принудително изпълнение по отношение на вземания, свързани с имоти, трябва да се укаже също така имотният регистър. В случай на принудително изпълнение, включващо движими вещи, не е необходимо подробно описание на всяка една движима вещ, тъй като принудителното изпълнение се отнася до цялото движимо имущество на длъжника.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Предмет на изпълнителни действия може да бъде всяка вещ или всяко оборудване, което е част от активите на длъжника, например: движимо имущество, недвижимо имущество, трудово възнаграждение, банкови сметки, дял от недвижим имот, морски плавателни съдове и други вземания и вещни права на длъжника.
Според членове 829—831 от Гражданския процесуален кодекс се налагат известни ограничения относно типа вещи и оборудване, които може да бъдат предмет на принудително изпълнение. Съгласно тези разпоредби следните елементи или оборудване са освободени: домакински вещи, спално бельо, бельо и ежедневно облекло, което може разумно да е необходимо за удовлетворяването на основните битови нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството, както и облекло, което може да е необходимо на длъжника за изпълнението на неговите обществени или професионални задължения; храна и гориво, необходими за покриване на основните нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството за период от един месец; инструменти и други приспособления, които може да са необходими на длъжника за полагане на труд срещу заплащане, както и суровини, които може да са необходими за производствения процес за период от една седмица, с изключение на моторни превозни средства.
Освен Гражданския процесуален кодекс има също така други национални правила, определящи видовете вземания, които са освободени от изпълнителни действия, и степента, до която това освобождаване е приложимо *(например в Кодекса на труда (Kodeks pracy)* е определена степента, до която плащането на работна заплата подлежи на принудително изпълнение).

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Изпълнителният титул служи като основание за принудителното изпълнение на цялото вземане по отношение на всички активи на длъжника, освен ако е посочено друго.
Длъжниците имат право да управляват своите активи, освен ако съдът ги лиши от това право.
След като бъде образувано производство по принудително изпълнение срещу **движимо имущество**, съдебният изпълнител отнема имуществото, за което съставя протокол. Последица от принудителното отнемане е, че управлението на отнетия недвижим имот не засяга по-нататъшния ход на производството, както и че производство по принудително изпълнение върху отнетия недвижим имот може да бъде образувано и срещу купувача. Поради важни съображения обаче съдебният изпълнител може на всеки етап от производството да предаде контрола върху отнетите движими вещи на друго лице, без да се изключва взискателят.

Ако е предприето изпълнително действие по отношение на **недвижимо имущество**, съдебният изпълнител първо кани длъжника да плати задължението в срок от две седмици, като при липса на плащане се предприемат мерки за описване и оценяване на имуществото. Управлението на недвижимия имот след отнемането не засяга по-нататъшния ход на производството. Купувачът може да участва в производството като длъжник.
Когато се изисква длъжникът да се **въздържа** от извършването на определено действие или от намеса в извършвани от взискателя действия, по искане на взискателя съдът глобява длъжника, ако същият не изпълнява това задължение; длъжниците, които не платят глобата, се наказват с лишаване от свобода.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

В Гражданския процесуален кодекс не са предвидени срокове за подаване на молбите за принудително изпълнение. Според полското право обаче вземания, установени с окончателно решение на съд или друг орган, определен да гледа такива дела, или с решение на арбитражен съд, или вземания, установени чрез споразумение, постигнато в съд или арбитражен съд, или споразумение, постигнато пред медиатор и одобрено от съда, изтичат по давност след срок от десет години, дори ако давностният срок за такива вземания е по-кратък (член 125, параграф 1 от Гражданския кодекс (Kodeks cywilny). Ако така утвърденото вземане се отнася до периодични задължения, към всички по-нататъшни вземания по отношение на периодични задължения ще се прилага тригодишен давностен срок.
Молбите за принудително изпълнение се разглеждат от компетентния орган, за да се определи дали отговарят на формалните изисквания и критериите за допустимост. Неизпълнението на конкретни изисквания може да доведе до отхвърляне на молбата или прекратяване на производството по принудително изпълнение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Страните в производството може да обжалват решението на съда за включването на клауза за изпълняемост.
В производство по принудително изпълнение са възможни следните средства за правна защита:
жалба срещу действие, предприето от съдебен изпълнител (в районния съд; това важи и за бездействие на съдебния изпълнител. Жалбата може да бъде подадена от страна в производството или от лице, чиито права са били нарушени или застрашени от въпросното действие или бездействие на съдебния изпълнител. Тя трябва да бъде подадена в едноседмичен срок след деня, в който е предприето действието или страната или лицето е узнало за бездействието);
жалба срещу включване на клауза за изпълняемост в решение на съда (член 795 от Гражданския процесуален кодекс — срокът за подаване на жалбата се изчислява, по отношение на взискателя, от датата, на която взискателят е получил изпълнителен титул или на която е издадено решението за отказ на принудително изпълнение, или ако става дума за длъжника, от датата, на която е връчено съобщението за образуване на производство по принудително изпълнение);
жалба срещу решение на съда за обявяване на европейска заповед за плащане за подлежаща на изпълнение (член 795(5) от Гражданския процесуален кодекс);
жалба срещу решение на съда в случай на едновременно извършване както на административно принудително изпълнение, така и на съдебно принудително изпълнение;
жалба срещу решение на съда за спиране или прекратяване на производство (член 828 от Гражданския процесуален кодекс);
жалба срещу решение на съда за ограничаване на принудителното изпълнение (член 839 от Гражданския процесуален кодекс);
решение на съда за ограничаване на принудителното изпълнение и жалба срещу това решение (член 839 от Гражданския процесуален кодекс);
предприети действия от длъжника за оспорване на принудителни мерки (членове 840—843 от Гражданския процесуален кодекс);
жалби срещу решение на съда за възстановяване на разходите на пазача (член 859 от Гражданския процесуален кодекс);
жалба срещу решение на съда, касаещо действия по опис и оценка при възбрана;
устна жалба срещу действия, предприети от съдебен изпълнител по време на търг, отправена към надзорния орган (член 986 от Гражданския процесуален кодекс);
жалба срещу решение на съда за възлагане на договор (член 997 от Гражданския процесуален кодекс);
твърдения по отношение на плана за разпределение за суми, които са събрани чрез принудително изпълнение (в срок до две седмици след изпращането на съобщение до органа по принудително изпълнение, който е изготвил плана (член 998 от Гражданския процесуален кодекс);
жалба срещу решение на съда, касаещо твърдения по отношение на плана за разпределение (член 1028 от Гражданския процесуален кодекс);
жалба срещу решение на съда, като на длъжника се дават указания да обжалва решение на съда по отношение на освобождаването от принудително отнемане в производство по принудително изпълнение, включващо хазната (член 1061, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс).

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Според член 829 от Гражданския процесуален кодекс принудителното изпълнение не може да се насочва върху:
домакински вещи, спално бельо, бельо и ежедневно облекло, което може разумно да е необходимо за удовлетворяването на основните битови нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството, както и облекло, което може да е необходимо на длъжника за изпълнението на неговите обществени или професионални задължения;
храна и гориво, необходими за покриването на основните нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството за период от един месец;
една крава, две кози или три овце, необходими за прехраната на длъжника и зависимите от него лица, с достатъчно количество фураж и постелки, за да оцелеят до следващата реколта;
инструменти и други приспособления, които може да са необходими на длъжника за полагането на труд срещу заплащане, както и суровини, които може да са необходими за производствения процес за период от една седмица, с изключение на моторни превозни средства;
ако длъжникът получава периодично фиксирано възнаграждение — сума от възнаграждението, съответстваща на частта от възнаграждението, която не подлежи на принудително изпълнение, за период до следващата дата на плащане, а ако длъжникът не получава фиксирано възнаграждение — сума, съответстваща на средствата за прехрана, необходими на длъжника и членовете на неговото семейство за период от две седмици;
вещи или оборудване, необходими за образователни цели, лични документи, украшения и вещи, използвани за изповядване на религия, както и вещи от ежедневието, които може да бъдат продадени само на цена, която е значително под първоначалната им стойност, но които са от голяма полза за длъжника;
парични средства по сметката, посочена в член 36, параграф 4a, точка 25 от *Закона за организацията на пазара на мляко и млечни продукти от 20 април 2004 г. (Ustawa o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych)* (Държавен вестник, позиции 50 и 1272 от 2013 г.);
лекарствени продукти по смисъла на *Закона за фармацевтичните средства от 6 септември 2001 г. (Prawo farmaceutyczne) (Държавен вестник от 2008 г., брой 45, позиция 271, с измененията), необходими, за да се осигури надлежното функциониране на здравно заведение по смисъла на*

разпоредбите за медицинската дейност за период от три месеца, както и медицинските изделия, необходими за осигуряването на неговото функциониране по смисъла на Закона за медицинските изделия от 20 май 2010 г. (Ustawa o wyrobach medycznych) (Държавен вестник, брой 107, позиция 679; 2011/102, позиция 586; и 2011/113, позиция 657);
вещи или оборудване, необходими поради увреждане на част от длъжника или на един или повече членове на неговото или нейното семейство.
Съгласно член 831, параграф 1 на принудително изпълнение не подлежат:
плащания и непарични помощи, определени за покриването на разходи или разноски за командировки;
суми, отпуснати от хазната за специални цели (по-специално стипендии и схеми за подпомагане), освен ако вземането, което е предмет на принудително изпълнение, е допуснато за тези цели или в резултат на задължения за издръжка;
средства от програми, финансирани от фондовете, посочени в член 5, параграфи 1, 2 и 3 от *Закона за публичните финанси от 27 август 2009 г. (Ustawa o finansach publicznych)* (Държавен вестник от 2013 г., позиции 885, 938 и 1646), освен ако вземането, което е предмет на принудително изпълнение, е допуснато с оглед на осъществяването на проекта, за който са били отпуснати тези средства;
неотчуждаеми права, освен ако в споразумението е предвидено, че те са прехвърляеми, както и предоставените услуги може да бъдат предмет на принудително изпълнение или упражняването на това право може да бъде предоставено на друг субект;
обезщетения по лични застраховки и по имуществени застраховки, в границите, определени с наредба на министъра на финансите и на министъра на правосъдието; това не се отнася за мерките за принудително изпълнение за удовлетворяване на вземания, произтичащи от задължения за издръжка;
социална помощ по смисъла на *Закона за социалната помощ от 12 март 2004 г. (Ustawa o pomocy społecznej)* (Държавен вестник от 2013 г., позиция 182, с измененията);
суми, платими на длъжника от държавния бюджет или от Националния здравен фонд за предоставянето на помощи в сферата на здравеопазването по смисъла на *Закона за обществено финансираното здравеопазване от 27 август 2004 г. (Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych)* (Държавен вестник от 2008, брой 164, позиция 1027, с измененията) преди прекратяването на въпросните помощи, в размер, съответстващ на 75 % от всяко плащане, освен ако се касае за вземания, предявени от служителите на длъжника или от доставчици на здравни услуги съгласно посоченото в член 5, параграф 41, букви a) и b) от Закона за обществено финансираното здравеопазване от 27 август 2004 г.
Съгласно член 833, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс трудовото възнаграждение подлежи на принудително изпълнение в съответствие с предвиденото в *Кодекса на труда от 26 юни 1974 г.* (Държавен вестник от 2020 г., позиция 1320). Тези разпоредби се прилагат, *mutatis mutandis*, по отношение на обезщетения за безработица, плащания на стимули, стипендии и надбавки за обучение, платими съгласно разпоредби, уреждащи насърчаването на заетостта и институциите на пазара на труда.
Съгласно член 87(1), параграф 1 от Кодекса на труда следните суми от възнаграждението не подлежат на каквито и да било удръжки:
минималната работна заплата, определена с отделни разпоредби, която се плаща на лица, наети на пълен работен ден, след удръжките за социално осигуряване и данъци, удържани при източника, намалена със сумите, които са предмет на принудително изпълнение с изпълнителни титули за уреждането на вземания, различни от плащания на издръжка;
75 % от възнаграждението, посочено в параграф 1 — след удържането на авансовите плащания в брой, предоставени на наетото лице;
90 % от възнаграждението, посочено в параграф 1 — след удържането на глобите, предвидени в член 108 от Кодекса на труда.
Ако наетото лице работи на непълен работен ден, сумите, посочени в член 1 от Кодекса на труда, се намаляват съобразно работното време.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 07/07/2022
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Португалия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение по граждански и търговски дела представлява правен иск, предявен от взискателя или от страната, която иска принудително изпълнение, срещу длъжник или лице, срещу което се иска принудително изпълнение, чрез който взискателят отправя искане към съда да наложи спазването на задължение, което се дължи на взискателя.
Принудителното изпълнение може да има три цели: плащане на парична сума; предаване на определена вещ; или извършване на действие или въздържане от действие.
Принудителното изпълнение може да бъде под формата на стандартно съдебно производство (което може да бъде обикновено, бързо или еднократно) или на специално производство.
Всички производства по принудително изпълнение, свързани с плащане на парична сума, протичат под формата на обикновени стандартни съдебни производства, с изключение на посочените по-долу, които са бързи производства, както и на производствата по принудително изпълнение, свързани с издръжка, които са под формата на специални производства.
Бързите производства се прилагат при производства по принудително изпълнение, свързано с плащане на парична сума, въз основа на следното:

арбитражно решение или съдебно решение в случаите, когато такова арбитражно или съдебно решение не може да бъде изпълнено в самото съдебно производство;
искане за съдебно разпореждане за плащане, към което е приложено изпълнително основание;
извънсъдебно изпълнително основание за платимо парично задължение, обезпечено чрез ипотека или залог;
извънсъдебно изпълнително основание за платимо парично задължение, чиято стойност не надвишава двукратно стойността, за която са компетентни съдилищата от първа инстанция.
Дори когато е налице едно от горепосочените изпълнителни основания, се прилага обикновената процедура, а не бързата, в следните случаи:
принудително изпълнение на алтернативно задължение, което зависи от опция или условие;
когато задължението, което подлежи на принудително изпълнение, трябва да бъде уредено във фазата на изпълнение и уреждането му не се основава на просто математическо изчисление;
когато е налице изпълнително основание, различно от съдебно решение, само срещу единия от съпрузите, а в молбата за принудително изпълнение страната, която иска принудително изпълнение, твърди, че дългът е общ за двамата съпрузи;
при изпълнително производство, образувано само срещу второстепенен длъжник, който не се е отказал от право на възражение (*benefício da excussão prévia*).
Производствата по принудително изпълнение, свързани с предаването на определена вещ, както и с извършването на дадено действие, протичат като една-единствена стандартна процедура.
Принудителното изпълнение, свързано с предаване на определена вещ, може да бъде преобразувано в принудително изпълнение, свързано с плащане на парична сума, когато вещта, която следва да получи страната, която иска принудително изпълнение, не може да бъде намерена. В този случай, в рамките на същото производство, страната, която иска принудително изпълнение, може да поиска заплащане на стойността на вещта, която е трябвало да бъде предадена, както и загубата, произтичаща от неизпълнението на предаването.
Принудителното изпълнение, свързано с извършване на дадено действие, може да бъде преобразувано в принудително изпълнение, свързано с плащане на парична сума, ако страната, която иска принудително изпълнение, поиска обезщетение за претърпените вреди и плащане на въпросната сума.
Принудителното изпълнение по отношение на задължение за издръжка следва формата на специално производство, при което:
страната, която иска принудително изпълнение, може да поиска да ѝ бъде присъдена част от сумите, заплатите или пенсионните плащания, получавани от лицето, срещу което се иска принудително изпълнение, или да ѝ бъдат предоставени наеми, принадлежащи на длъжника, за плащане на дължими или платими вноски, като присъждането или предоставянето не са свързани с изземване;
когато страната, която иска принудително изпълнение, подаде заявление за присъждане на горепосочените суми, заплати или пенсионни плащания, субектът, отговорен за извършването на плащанията или за обработването на съответните платежни ведомости, се уведомява, че трябва да изплати присъдената част директно на страната, която иска принудително изпълнение;
когато страна, която иска принудително изпълнение, поиска да ѝ бъдат предоставени наеми, тя трябва да посочи активите, за които се отнася искането, а съдебният изпълнител го удовлетворява с онези активи, които смята за достатъчни за покриване на дължимите и очакваните плащания. Лицето, срещу което се иска принудително изпълнение, може да бъде изслушано за тази цел;
страната, срещу която се иска принудително изпълнение, винаги се призовава след извършване на изземването, а евентуално възражение от нейна страна срещу принудителното изпълнение или изземването не спира изпълнението.
Процедурата по принудително изпълнение е уредена в членове 550 и 551 (Видове процедури — Процедура по принудително изпълнение), членове 703—877 (Процедура по принудително изпълнение) и членове 933—937 (Специална процедура по принудително изпълнение във връзка със задължение за издръжка) от Гражданския процесуален кодекс (*Código de Processo Civil*), който можете да видите тук.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Компетентните органи за осъществяване на принудително изпълнение са съдилищата и съдебните изпълнители.
Самото принудително изпълнение се осъществява чрез съдебен процес за принудителното изпълнение, в който компетентните органи са съдилищата, подпомагани от съдебни изпълнители. В допълнение към съдебния процес законът предвижда и „предизпълнителна извънсъдебна процедура“ (*procedimento extrajudicial pré-executivo*), която има факултативен характер и която взискателят може да използва, когато са изпълнени определени изисквания. Компетентните органи в предизпълнителната извънсъдебна процедура са съдебните изпълнители.

Съдебно производство по принудително изпълнение

Принудителното изпълнение започва с подаването на молба за принудително изпълнение в съда. Образецът и условията за подаване на молбата за принудително изпълнение са определени в министерско постановление за изпълнение (*Portaria*) т.е. Министерско постановление за изпълнение № 282/2013 от 29 август 2013 г., с което се уреждат различни аспекти на принудителното изпълнение по граждански искове, и измененията в него (към момента на ревизиране на настоящия информационен документ — с Постановление № 239/2020 от 12 октомври 2020 г.), което можете да видите тук.
Формулярите, които страната, която иска принудително изпълнение, може да ползва, за да подаде молба за принудително изпълнение, за което не се изисква процесуално представителство от адвокат, младши адвокат или юрист, са достъпни на **портала CITIUS**.

Молба за принудително изпълнение

Молба за принудително изпълнение на съдебно решение

Съдебният изпълнител трябва да бъде определен от страната, която иска принудително изпълнение. Ако взискателят не направи това, секретарят на съда служебно назначава съдебен изпълнител на случаен принцип. Задълженията на съдебния изпълнител могат да се изпълняват от съдебен служител в изключителни случаи, предвидени в закона.
Като цяло разпределението на правомощията между съда и съдебния изпълнител е следното:
отговорност на съдебния изпълнител е да извършва всички формалности по принудителното изпълнение, които не са възложени на секретаря или не са от компетентността на съдията, в това число по-специално призовки, уведомления, публикуване, справки в бази данни, изземвания и вписвания на изземвания, уреждане на задължения и плащания;
дори в случай че производството не завърши с издаване на съдебно решение, съдебният изпълнител трябва да гарантира изпълнението на действията, които произтичат от делото и изискват намеса от негова страна;
в допълнение към изрично посочените в закона правомощия, отговорност на секретаря на съда е да осигури безпроблемното протичане на административните дела и провеждането на процеса и да изпълнява съдебни разпореждания, както по отношение на предварителния етап, така и по установителните производства освен при обстоятелства, свързани с призоваването, което е отговорност на съдебния изпълнител;
отговорност на секретаря на съда е също да уведомява съдебния изпълнител за текущите установителни производства или обстоятелства, както и за извършените съответни действия, които могат да повлияят на производството.

По-специално,
отговорност на съдията е:
да издава предварително разпореждане, ако е необходимо;
да се произнася по възражението срещу принудително изпълнение и изземване, както и да провери и класифицира исковете в рамките на максимален срок от три месеца, считано от датата, на която е подадено възражението или иска;
да се произнася, без възможност за обжалване, по оспорване на мерките и решенията на съдебния изпълнител;
да взема решение по други въпроси, повдигнати от съдебния изпълнител, от страните или встъпилите трети страни.
отговорност на съдебния изпълнител е:
да предприема необходимите мерки за проверка на законността на изпълнителното основание и да прави справки в компютърния регистър по принудителните изпълнения и в онлайн базите данни, с които може да се направи директна справка за установяване на секвестируеми активи;
да връчва призовка на лицето, срещу което се иска принудително изпълнение, включително в случаите, при които съответното лице е призовано да посочи активи за изземване, когато не са установени секвестируеми активи;
да извършва изземването и призоваването, което се осъществява след извършването на изземването;
да провежда търга, уреждането на задълженията и плащането.
Материалната компетентност на съдилищата в производствата по принудително изпълнение, образувани в Португалия, е следната:
(Членове 111—131 от Закон № 62/2013 от 26 август 2013 г., който може да бъде намерен тук)
Изпълнителните състави на централния районен съд (*Instância Central do Tribunal de Comarca*) имат компетентност по граждански изпълнителни дела, с изключение на: компетентност, предоставена на съда за интелектуална собственост, съда по конкуренцията, регулацията и надзора, съда по морско право, съдилища, занимаващи се със семейни дела и с дела, свързани с ненавършили пълнолетие лица, трудовите съдилища, търговските съдилища, както и принудителното изпълнение на съдебни решения, постановени от наказателния съд, които съгласно наказателното производство не могат да се разглеждат от граждански съд.
Когато няма компетентен изпълнителен състав или друг състав или специализиран съд, компетентни са съдебните състави с обща компетентност (или съответният граждански състав, когато има такъв) на местния районен съд (*Instância Local do Tribunal de Comarca*).
Териториалната компетентност на португалските съдилища за образуване на изпълнително производство е следната (членове 85—90 от Гражданскопроцесуалния кодекс, които можете да видите тук)
Като общо правило компетентен за принудителното изпълнение е съдът по местоживеене на ответника, освен ако в конкретна правна разпоредба или в посочените по-долу правила не е предвидено друго.
Взискателят обаче може да избере съда по мястото, където е трябвало да бъде изпълнено задължението, когато ответникът е юридическо лице или когато местоживеенето на взискателя е в метрополна област Лисабон или Порто, и местоживеенето на длъжника е в същата метрополна област.
Ако принудителното изпълнение е за предаване на определена вещ или дълг с вещно обезпечение, компетентен е съдът на мястото, където се намира вещта, или съответно на мястото, където трябва да бъде намерено обремененото имущество.
Когато изпълнителното производство трябва да бъде образувано по местопребиваване на длъжника и въпросното лице не живее в Португалия, но притежава имущество там, компетентен е съдът по местонахождение на въпросното имущество.
Съдът по местонахождение на имуществото е компетентен също така, когато: изпълнителното производство трябва да бъде образувано в португалски съд, тъй като се отнася до действителността на учредяването/ликвидацията на дружества/други юридически лица със седалище в Португалия или до действителността на решенията на техните корпоративни органи, и не настъпва нито една от ситуациите, предвидени в предходните или следващите правила, приложими по отношение на принудителното изпълнение.
При дела, включващи няколко принудителни изпълнения, чиято оценка е от компетентността на различни съдилища, ще бъде компетентен съдът по местоживеене на длъжника.
При изпълнението на съдебно решение на португалските съдилища молбата за принудително изпълнение се подава като част от производството, в което е произнесено решението, и принудителното изпълнение се вписва в преписката по делото. Копие от преписката се прехвърля, ако впоследствие делото бъде обжалвано. Когато за принудителното изпълнение е компетентно специализирано отделение, до него трябва да бъде изпратено възможно най-скоро копие от съдебното решение, молбата в основата на принудителното изпълнение и придружаващи документи.
Ако решението е постановено от арбитри в рамките на арбитраж, който се е провел в Португалия, компетентният съд за принудителното изпълнение е районният съд по мястото на провеждане на арбитража.
Ако делото е било заведено пред апелативния съд или пред Върховния съд, компетентен е съдът по местоживеене на длъжника.
В изпълнителни производства за разноски, глоби или обезщетения, дължими в резултат на злоупотреба с предявяването на съдебни искове, компетентен е съдът, в който се води производството, довело до оповестяване на съответната сметка или до уреждане на задълженията.
Изпълнителните производства за разноски, глоби или обезщетения се извършват чрез присъединяване към съответното дело.
Когато разпореждането за заплащане на разноски, глоби или обезщетения е постановено от апелативен съд или от Върховния съд, изпълнителното дело се разглежда в първоинстанционния съд, който е компетентен в района, в който се гледа делото.
За принудително изпълнение на чуждестранно съдебно решение, включително европейско изпълнително основание, компетентен е съдът по местоживеене на ответника.

Предварителна извънсъдебна изпълнителна процедура

Като алтернатива на съдебното производство взискателите могат да изберат да ползват предварителна административна процедура, наричана PEPEX (*procedimento extrajudicial pré-executivo* — предварителна извънсъдебна изпълнителна процедура).
Съдебните изпълнители са компетентният орган за извършване на мерките по тази процедура.
PEPEX може да се използва в случаи на: национални съдебни решения за принудително изпълнение; други национални изпълнителни основания; чуждестранни съдебни решения, обявени за изпълняеми; съдебни решения, чиято изпълняемост произтича от законодателството, договорите или конвенциите на ЕС, които са задължителни за Португалия; европейско изпълнително основание. Във всеки от тези случаи трябва да бъдат изпълнени следните две изисквания:
взискателят трябва да притежава изпълнително основание, което отговаря на изискванията за прилагане на формата за бързо производство на стандартното изпълнително производство за изплащане на парична сума; и
ищецът и ответникът трябва да имат данъчен идентификационен номер в Португалия, независимо от тяхното гражданство или местоживеене.

Съдебните изпълнители извършват търсене на активи и доходи, като използват данъчния номер на ответника, и могат да правят това само в португалски бази данни (не могат да правят справки в базите данни на други държави членки). Португалското законодателство допуска чуждестранни юридически лица и чужди граждани да кандидатстват за данъчен номер, дори ако не упражняват никаква дейност или нямат местожителство в Португалия.
PEPEX е електронна процедура без документи на хартиен носител, което е бързо и по-евтино от съдебните производства. Първоначалната молба се подава директно от взискателя чрез достъп до следната ИТ платформа на адрес:
Достъп до портала на данъчните и митническите органи се получава чрез идентификационни данни за достъп или чрез цифровия сертификат на „гражданската карта“ (*cartão de cidadão*).
Когато взискателят назначи упълномощен представител, адвокатите (*Advogados*) и юристите (*Solicitadores)* могат да получат достъп до платформата чрез цифров сертификат, издаден за целта от съответните им професионални организации.
При подаване на молбата процедурата автоматично се възлага на съдебен изпълнител и взискателите бързо (по правило в петдневен срок от подаване на молбата) получават информация за реалната възможност за възстановяване на дължимите им суми или удостоверение, че те са несъбираеми за данъчни цели, без да е необходимо да се прибягва до съдебно производство.
Основната цел на тази процедура е да се постигне доброволно плащане. Мерки за изземване/запор не могат да се осъществяват по процедурата PEPEX. За да стане това, процедурата PEPEX трябва да се преобразува в изпълнително производство.
По време на процедурата PEPEX адресатът на молбата може да извърши доброволно плащане или да постигне споразумение за плащане с взискателя.
Ако молителят избере да бъде връчено уведомление на другата страна, то се връчва лично от съдебен изпълнител.
Адресати на молба, които са надлежно уведомени за процедурата и не предприемат действия, се вписват в публичния регистър на длъжниците, като по този начин може да бъде издадено горепосоченото удостоверение за несъбираемост за правни и данъчни цели. По-късно, с пълното погасяване на вземането, това положение се променя, като името на длъжника се премахва от регистъра и се уведомява данъчната администрация.
В процедура PEPEX страните могат да поискат намесата на съдия: молителят може да преобразува процедурата PEPEX в изпълнително производство, когато не е получено доброволно плащане; адресатът на молбата може да направи това, като възрази срещу процедурата PEPEX.
По отношение на разноските процедурата PEPEX е по-евтина от съдебното производство. Само срещу 51,00 EUR с ДДС, независимо от стойността на иска, взискателите могат да разберат дали възстановяването на тяхното вземане е осъществимо или не. Ако се постигне събиране, в зависимост от конкретния случай, разноските могат да бъдат по-големи от 51,00 EUR.
Трябва също да се отбележи, че ако процедурата PEPEX бъде преобразувана в изпълнително производство, взискателите са освободени от заплащане на първоначалната съдебна такса.
Процедурата PEPEX е предвидена в Закон № 32/2014 от 30 май 2014 г., който можете да видите тук, и е регламентирана със Заповед № 233 /2014 от 14 ноември 2014 г., която можете да намерите на: Pepex Order.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Изпълнителното производство в своята цялост се базира на изпълнително основание, в което се определят целта и границите на действията по принудително изпълнение. Счита се, че изпълнителните основания включват лихви за забава в размер на законната лихва върху съдържащото се в тях задължение.
Съдебните решения имат изпълнителна сила и по тях могат да бъдат издадени изпълнителни основания при следните обстоятелства:

а) Решения срещу ответника

Съдебното решение се счита за изпълнително основание едва след като стане окончателно, освен ако жалбата, подадена срещу него, няма суспензивно действие.
От гледна точка на изпълняемостта разпорежданията и всякакви други решения или актове на органите на съдебната власт, които изискват спазване на задължение, се приравняват на съдебни решения. Решенията на Арбитражния съд (*Tribunal Arbitral*) имат изпълнителна сила при същите условия като решенията на общите съдилища.
Без да се засягат разпоредбите на договорите, конвенциите, нормативната уредба на ЕС и специалните закони, съдебни решения, постановени от съдилища или арбитри в чужда държава, могат да служат като основание за принудително изпълнение само след като са били преразгледани и потвърдени от компетентния португалски съд.
Изпълнителни основания, издадени в чужди държави, не се нуждаят от преразглеждане, за да имат изпълнителна сила.

б) Документи, изготвени или заверени от нотариус или от други органи или специалисти с компетентност за тази цел, които изискват установяването или признаването на задължение

Документи, изготвени или заверени от нотариус или от други органи или специалисти с компетентност за тази цел, в които се договарят бъдещи плащания или се установяват бъдещи задължения, могат да служат като основание за принудително изпълнение, при условие че е доказано посредством документ, изготвен в съответствие с клаузите, предвидени в тези документи, или, ако такива клаузи липсват, посредством документ, който сам по себе си е има изпълнителна сила, че е извършено плащане за сключване на търговска сделка или че е възникнало задължение вследствие на споразумение между страните.
Документ, подписан от името на друго лице, има изпълнителна сила само ако подписът е заверен от нотариус или от други органи или специалисти с компетентност за тази цел.

в) Дългови инструменти, макар и изготвени само в ръкописен вид, при условие че в този случай фактите, които съставляват каузалното правоотношение, са отразени в самия документ или са посочени в молбата за принудително изпълнение

Дълговите инструменти включват чекове, менителници и записи на заповед.

г) Документи, на които се придава изпълнителна сила посредством специална разпоредба

Такива са например молбите за съдебно разпореждане, към които се прилагат изпълнително основание и протоколи от събранията на етажна собственост.

3.2 Основни изисквания

По отношение на вземането

Вземането, чието изпълнение се иска, трябва да бъде безспорно, изискуемо и ликвидно. Ако това не е видно от изпълнителното основание, принудителното изпълнение започва с мерки, които имат за цел вземането да стане безспорно, изискуемо и ликвидно.

По отношение на взискателя

Вземането, чието изпълнение се иска, трябва да бъде предявено от лицето, посочено като кредитор в изпълнителното основание. Ако изпълнителното основание е ценна книга на приносител, приносителят му ще иска привеждането му изпълнение.
Ако е налице наследяване на правото или на задължението, изпълнението трябва да се осъществи между правоприемниците на лицата, посочени в изпълнителното основание като взискатели или длъжници по изпълняемото задължение. В самата молба за принудително изпълнение страната, която иска изпълнението, трябва да изложи фактите, които обуславят настъпването на правоприемство.

По отношение на длъжника

Принудителното изпълнение трябва да се иска срещу лицето, което е в положението на длъжник по изпълнителното основание.
Имуществото на лицето, срещу което се иска принудително изпълнение, се изземва дори ако по някаква причина то е във владение на трето лице, без обаче да се засягат правата, които това трето лице може да противопостави на страната, която иска принудително изпълнение.
Принудителното изпълнение на дълг, обезпечен с вещно обезпечение върху имущество на трето лице, трябва да бъде образувано директно срещу това трето лице, ако страната, която иска принудително изпълнение, желае изпълнение на обезпечението, независимо от факта, че срещу длъжника също може незабавно да бъде предявен иск.
Когато изпълнителното производство е образувано само срещу третото лице и е известно, че имуществото, обременено с вещно обезпечение, е недостатъчно, страната, която иска принудително изпълнение, може в рамките на същото производство да поиска продължаване на изпълнителното производство срещу длъжника, на когото ще бъде предявен иск за удовлетворяване на вземането в неговата цялост. Когато обремененото имущество принадлежи на длъжника, но е във фактическата власт на трето лице, последното, както и длъжникът, могат да бъдат съдени солидарно.
При изпълнително производство, образувано срещу второстепенен длъжник, имуществото на въпросния второстепенен длъжник не може да бъде иззето, докато не бъде иззето цялото имущество на главния длъжник, при условие че второстепенният длъжник повдигне основателни възражения в рамките на срока за оспорване на принудителното изпълнение.
Когато при изпълнително производство, образувано само срещу единия от съпрузите, е иззето имущество — съпружеска имуществена общност, защото се счита, че имуществото на страната, срещу която се иска принудително изпълнение, е недостатъчно, съпругът на страната, срещу която се иска принудително изпълнение, се уведомява да подаде молба за подялба на имуществото или да приложи документ, удостоверяващ, че вече има висящо производство за делба, а ако това не бъде направено, принудителното изпълнение продължава срещу имуществената общност.
Когато е образувано изпълнително производство срещу единия от съпрузите, страната, която иска принудително изпълнение, може да заяви, посочвайки доводи, че дългът, записан в изпълнителното основание, различно от съдебно решение, е общ. В такива случаи съпругът на страната, срещу която се иска принудително изпълнение, се уведомява, за да заяви дали въз основа на изложените доводи приема, че дългът е общ. В противен случай, ако съпругът запази мълчание, дългът ще се счита за общ, без да се засяга правото му на оспорване, което може да упражни.
Когато е образувано изпълнително производство срещу един или повече от съпритежателите на самостоятелно имущество или неделима собственост, не могат да бъдат иззети вещи от общата собственост или части от нея, или определени части от неделимата собственост.
Когато е образувано изпълнително производство срещу наследници, може да бъде иззето само имущество, което те са получили от починалото лице. Когато изземването се отнася до друго имущество, длъжникът, срещу когото се иска изземване, може да посочи кои вещи в негово притежание са от наследствената маса и да поиска от съдебния изпълнител да отмени изземването. Искането може да бъде уважено, ако страната, която иска принудително изпълнение, не възрази, след като бъде изслушана. Ако страната, която иска принудително изпълнение, възрази срещу отмяната на изземването, страната, срещу която се иска принудително изпълнение, може да получи отмяна на изземването само ако наследството е било прието безусловно (не е образуван процес по извършване на опис) и при условие че заяви и докаже пред съда:
а) че иззетото имущество не идва от наследствената маса;
б) че не е получила от наследствената маса повече имущество от посоченото или, ако го е направила, че останалото имущество е било използвано за уреждане на задълженията на наследствената маса.
Правните разпоредби, на които се основава този режим, са посочените в отговора на въпрос № 1.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Основните мерки за принудително изпълнение са:
изземване;
продажба;
плащане;
предаване на вещ;
извършване на действието от друг за сметка на страната, срещу която се иска принудително изпълнение.
Тези основни мерки за принудително изпълнение могат да бъдат предшествани или последвани от други спомагателни мерки, необходими за тяхното прилагане (напр. избор на изпълнение, когато задължението е алтернативно; доказателство, че е спазено условие или че е извършена услуга, от която зависи задължението, което трябва да бъде изпълнено; ликвидация на задължението, чието изпълнение се иска, когато то е неликвидно; оценка на разноските за заместима престация от трето лице; предварителни консултации за установяване на местонахождението и идентифициране на секвестируемо имущество; вписване на изземване; създаване на депозитар за иззетото имущество; публично оповестяване на продажбата на иззетото имущество; съобщение за продажбата до службата по вписване).
Изборът на мерки за изпълнение зависи от целта на изпълнението, която може да бъде: плащане на парична сума; предаване на определена вещ; или извършване на действие.
При изпълнителните производства, свързани с плащане на парична сума, мерките за принудително изпълнение, които са най-подходящи за неговите цели, са изземване, продажба и плащане.
При изпълнителните производства, свързани с предаване на определена вещ, мярката за принудително изпълнение, която е най-подходяща за неговите цели, е предаването на въпросната вещ от съдебния изпълнител. Когато не може да бъде намерена вещта, която трябва да получи страната, която иска принудително изпълнение, тази страна може да преобразува иска в изпълнително производство, свързано с плащане на парична сума, чрез заплащане на стойността на вещта, както и на щетите, произтичащи от непредаването.
В изпълнителното производство за извършване на действие може да има две алтернативни подходящи мерки за изпълнение: извършване на действието от друго лице за сметка на страната, срещу която се иска принудително изпълнение, когато действието е заменяемо, както и обезщетение за забавата; или изплащане на обезщетение за претърпени вреди, когато действието е незаменяемо, към което може да се добави и неустойка. Когато страната, която иска принудително изпълнение, търси обезщетение за претърпени вреди, искът се преобразува в изпълнително производство, свързано с изплащане на парична сума.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Всички секвестируеми активи на длъжника могат да бъдат предмет на принудително изпълнение.

Принудителното изпълнение може да включва активи на трети лица, когато те са свързани с обезпечаване на вземане или са предмет на действие, извършено във вреда на взискателя, което той успешно е оспорил.
Секвестируеми са само вещи и права, които могат да бъдат оценени в парично изражение. Не могат да бъдат иззети вещи, които не се търгуват законно.
Във връзка с посочените по-горе правила предмет на принудително изпълнение могат да бъдат следните активи:
недвижимо имущество;
движими вещи;
кредити;
ценни книжа;
права;
правни очаквания;
банкови депозити
надбавки или заплати;
неделими активи;
дялове в дружества;
търговски помещения.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Последици от изземването
с изключение на специално предвидените в закона случаи, чрез изземването страната, която иска принудително изпълнение, придобива правото да получи плащане с предимство пред всеки друг взискател без предварително вещно обезпечение;
ако активите на страната, срещу която се иска принудително изпълнение, вече са били конфискувани, предимството при изземване се отнася до датата, на която те са били конфискувани;
без да се засягат правилата за вписване, никакви разпоредителни действия, обременяване с тежести или отдаване под наем на иззетите активи не могат да се противопоставят на принудителното изпълнение;
когато е запорирано вземане на длъжника, погасяването на вземането по причина, зависеща от волята на страната, срещу която се иска принудително изпълнение, или на нейния длъжник, и което е настъпило след запора, също не може да се противопостави на принудителното изпълнение;
изплащането в пълен размер или цесията, преди запора, на наеми, които не са просрочени, не може да се противопостави на страната, която иска принудително изпълнение, ако тези наеми се отнасят за периоди, които все още не са изтекли към датата на запора;
ако иззетата вещ е изгубена, отчуждена или претърпи обезценяване и във всеки от случаите се дължи някакво обезщетение на трети лица, страната, която иска принудително изпълнение, запазва правото, което има върху вещта, по отношение на въпросните вземания или паричните суми, изплатени като обезщетение.

Последици от продажбата
при принудителна продажба правата на страната, срещу която се иска принудително изпълнение, върху продадената вещ се прехвърлят на купувача;
активите се прехвърлят, без да са обременени с каквито и да било тежести или други вещни права, които не са били вписани преди конфискацията, изземването или налагането на обезпечителна мярка, с изключение на учредените на по-ранна дата, които пораждат последици по отношение на трети лица независимо от регистрацията;
горепосочените права на трети лица, които изтичат, се прехвърлят към постъпленията от продажбата на съответните активи.

Последици от плащането
плащането погасява принудителното изпълнение;
плащането може да се извърши чрез парично плащане, разпределяне на активи за взискателя, предоставяне на доход или плащане на вноски чрез споразумение между страната, която иска принудително изпълнение, и страната, срещу която се иска принудително изпълнение.

Последици от предаването на вещ
ако страната, срещу която се иска принудително изпълнение, не предаде доброволно вещта, с оглед извършване на предаването като алтернатива се прилагат mutatis mutandis разпоредбите, уреждащи изземването, като се извършват претърсвания и други необходими мерки;
предаването може да включва активи, които са собственост на държавата, на други публични юридически лица, на концесионери на обществени поръчки или услуги, или на благотворителни дружества;
когато става въпрос за движими вещи, които трябва да бъдат определени чрез преброяване, теглене или измерване, основните действия се извършват в присъствието на съдебния изпълнител, който доставя дължимото количество на страната, която иска принудително изпълнение;
когато става въпрос за недвижимо имущество, съдебният изпълнител прехвърля правото на собственост върху страната, която иска принудително изпълнение, като ѝ предоставя документите и ключовете, ако има такива, и уведомява страната, срещу която се иска принудително изпълнение, наемателите и всеки, който е във владение, за да гарантира, че те ще признаят и зачитат правата на страната, която иска принудително изпълнение;
когато дадена вещ се притежава съвместно с други заинтересовани лица, страната, която иска принудително изпълнение, има право на собственост върху своята идеална част;
когато имотът е основно жилище на страната, срещу която се иска принудително изпълнение, в случай че има сериозни затруднения за настаняването ѝ в друго жилище, съдебният изпълнител предварително информира за това общинския съвет и компетентните социални служби;
когато имотът е основно жилище и е взет под наем от страната, срещу която се иска принудително изпълнение, съдебният изпълнител спира предаването, когато е налице медицинско свидетелство, в което се посочва, че мярката застрашава живота на живущото в жилището лице поради негово остро заболяване, както и срокът, за който трябва да бъде спряно принудителното изпълнение.

Последици от извършването на действие
ако страната, която иска принудително изпълнение, избере действието да бъде извършено от друго лице, тя прави искане да бъде назначен експерт, който да направи оценка на разходите за това;
след приключване на оценката се изземват активите, необходими за изплащане на установената сума, като се следват другите условия на изпълнителното производство за плащане на парична сума;
ако длъжникът е задължен да не извършва никакво действие и въпреки това извърши такова, взискателят има право да поиска евентуално завършени строителни работи да бъдат отстранени за сметка на лицето, което е задължено да не ги извършва;

това право се прекратява и съгласно общите условия се изплаща само обезщетение, ако поради отстраняването претърпените от длъжника вреди са значително по-големи от претърпените от взискателя вреди.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Продажбата, плащането, предаването на вещ и извършването на действие са мерки за принудително изпълнение, които — веднъж извършени — нямат срок на валидност. Същото се отнася и за изземването, макар и със спецификата, посочена по-долу във връзка с изземването на активи, подлежащо на вписване.

По отношение на изземването на недвижими имоти, подлежащо на вписване, вписването на изземването е задължително и трябва да бъде извършено от съдебния изпълнител. В някои изрично предвидени в закона случаи регистрацията на изземването трябва да бъде вписана като временна. В тези случаи временната регистрация изтича, ако не бъде преобразувана в постоянна регистрация или подновена в рамките на приложимия срок. Ето защо, в случай на изземване на подлежащи на вписване активи, чиято регистрация е временна, съдебният изпълнител трябва да гарантира, че временната регистрация ще бъде преобразувана в постоянна, ако междувременно това стане възможно, или ще бъде подновена за необходимия период от време.

И накрая, започнатото изпълнително производство може да приключи на етапа на надлежна проверка за установяване на активите на длъжника, без да доведе до плащане, ако надлежната проверка се окаже без резултат след изтичане на сроковете, предвидени в гражданскопроцесуалния закон, в зависимост от делата и приложимата форма на производството.

Правните разпоредби, на които се основава този режим, са посочените в отговора на въпрос № 1.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

В широк смисъл думата „обжалване“ (*recurso*) обхваща възражение срещу принудително изпълнение, възражение срещу изземване и обжалване в тесния смисъл на думата.

Възражение срещу принудително изпълнение

Лицето, срещу което се иска принудително изпълнение, може да оспори принудителното изпълнение, като повдигне възражения срещу принудителното изпълнение в 20-дневен срок от датата на призовката.

Без да се засягат разпоредбите на международното право и законодателството на ЕС, които са задължителни за Португалия и се прилагат с предимство съгласно националното законодателство, основанията за възражение срещу принудителното изпълнение се различават в зависимост от това дали то се основава на съдебно решение (по-ограничено), на арбитражно решение (малко по-широко) или на друго изпълнително основание (още по-широко).

Когато принудителното изпълнение се основава на съдебно решение, възраженията могат да се основават само на следните основания:

изпълнителното основание не съществува или няма изпълнителна сила;

внесеният акт или завереното копие са подправени или неточни и това влияе върху условията за принудително изпълнение,

липса на процесуално изискване, от което зависи редовността на изпълнителното производство, без да се засяга спазването му;

неучастие на ответника в процеса на установяване, ако се установи някое от положенията, посочени в член 696, буква е) от Гражданския кодекс (невръчена призовка или нищожна призовка; липса на информираност за призовката по причини, които не могат да бъдат вменени на ответника; липса на възражения поради форсмажорни обстоятелства);

спорно, неизпълняемо или неликвидно задължение, предмет на изпълнението, което не е разгледано в началния етап на изпълнителното производство;

дело, разгледано преди изпълнението на съдебното решение;

всеки фактор, който погасява или променя задължението, при условие че е настъпил след приключване на обсъждането в процеса на установяване и могат да бъдат предоставени документни доказателства; давността на правото или задължението може да бъде доказана по всякакъв начин;

насрещен иск срещу лицето, което иска принудително изпълнение, с цел извършване на прихващане на вземания;

когато е налице решение, с което се утвърждава приемане или уреждане на задължения, всяко основание за нищожност или унищожаемост на тези действия.

Когато принудителното изпълнение се основава на арбитражно решение, в допълнение към изложените по-горе основания за възражение срещу принудителното изпълнение е възможно да се направи позоваване на съображенията, на които може да се основава съдебната отмяна на същото решение, без да се засягат разпоредбите на Закона за доброволния арбитраж (*Lei da Arbitragem Voluntária*).

Когато принудителното изпълнение не се основава на съдебно решение или на молба за разпореждане, към която е присъединено изпълнително основание, в допълнение към основанията за възражение срещу принудително изпълнение въз основа на вече посочено решение, за защита могат да се използват всички други основания, представени в процеса на установяване.

Възражение срещу изземването

Страната, срещу която се иска принудително изпълнение, съпругът на тази страна и трети лица могат да възразят срещу изземването на определени активи в следните случаи.

Когато се изземват активи, принадлежащи на страната, срещу която се иска принудително изпълнение, тази страна може да възрази срещу изземването на някое от следните основания:

недопустимост на изземването на действително иззетите активи или на размера, в който е извършено изземването;

незабавно изземване на активи, които само субсидиарно удовлетворяват изпълнението на задължението;

изземване на активи, които съгласно условията на материалния закон не би трябвало да бъдат засегнати от мярката, тъй като не удовлетворяват изпълнението на задължението.

Ако изземването или каквато и да било съдебно постановена конфискация или предаване на активи нарушава правото на собственост или друго несъвместимо с прилагането или обхвата на мярката право, предоставено на лице, което не е страна по делото, пострадалата страна може да потърси правата си, като предяви иск за неправомерно иззети вещи към трета страна.

Съпруг, който се явява трета страна, може без разрешение на другия съпруг да защити правата си по отношение на своите собствени или на общите активи, които са били неправомерно засегнати от изземването.

Правните разпоредби, на които се основава този режим, са посочените в отговора на въпрос № 1.

Обжалване

Производство по обжалване по общия ред може да се заведе пред апелативен съд (*de apelação*) (срещу решения, постановени от първоинстанционен съд) или с касационна жалба (*de revista*) (подадена пред Върховния съд). Обжалването по общия ред на решения, постановени в изпълнително производство, се уреждат от разпоредбите, приложими към установителната процедура.

По правило обикновена жалба е допустима само когато делото е за стойност над сумата, за която е компетентен съдът, чието решение се обжалва, и обжалваните решения са неблагоприятни за жалбоподателя със сума, която също надвишава половината от сумата, за която е компетентен този съд. В Португалия сумата, за която е компетентен апелативният съд , е 30 000 EUR, а сумата, за която е компетентен съдът от първа инстанция, е 5 000 EUR.
В производството по принудително изпълнение се предвиждат определени обезпечителни мерки, които в зависимост от конкретния случай биха могли да се бъдат предприети или не — напр. оспорване на принудителното изпълнение чрез искове за неправомерно иззети вещи, предявени от страната, срещу която се иска принудително изпълнение, възражение срещу изземването от страната, срещу която се иска принудително изпълнение, или от трети страни, проверка и класифициране на вземанията, когато има взискатели с вещно обезпечение върху иззети активи, които претендират за изплащане на съответните им вземания от постъпленията от иззетите активи. Решенията, постановени по тези обезпечителни мерки, също подлежат на обжалване при условията, изложени по-горе.
По-специално, в изпълнителното производство жалбите произтичат от следното:
решение за преценка на отстраняването от длъжност на съдия;
решение за определяне на изключителната компетентност на съда;
решение, с което се постановява спиране на производството;
определение за приемане или отхвърляне на устно изложени твърдения (*articulado*) или доказателства;
решение за налагане на глоба или друго процесуално наказание;
решение, с което се постановява отмяна на регистрация;
решение, постановено след влизане в сила на съдебно решение;
решения, които би било абсолютно безпредметно да се оспорват чрез обжалване на окончателното съдебно решение;
решения за прекратяване, погасяване или отмяна на принудителното изпълнение;
решения, постановяващи отмяна на продажба
решения, постановяващи упражняването на правото на приоритет или обратно изкупуване;
отказ, дори частичен, от разглеждане на молбата за принудително изпълнение;
определение, с което се отхвърля молбата за принудително изпълнение.
С касационна жалба се обжалват:
решения на апелативните съдилища, постановени по обжалване в производство по уреждане на спорове, които не се основават на просто математическо изчисление, на проверка и класифициране на вземания или на възражения срещу принудителното изпълнение;
това не засяга случаите, в които обжалването пред Върховния съд винаги е допустимо.
Правилата, уреждащи обжалването по изпълнителни дела, са посочени в членове 852—854 от Гражданския процесуален кодекс, които можете да видите на адрес: Граждански процесуален кодекс.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Да, съществуват ограничения, свързани със защитата на длъжника. Някои са ограничения във връзка с изземването, други са ограничения за принудително изпълнение, произтичащи от срокове.
Ограниченията във връзка с изземването, свързани със защитата на длъжника, се състоят в абсолютна или пълна несеквестируемост, относителна несеквестируемост и частична несеквестируемост на определени активи на длъжника. Има две други ограничения: едното е свързано със защитата на общото имущество на брачната двойка, когато изпълнителното производство е образувано само срещу един от съпрузите, а другото произтича от принципа на пропорционалност, според който следва да се изземва само имуществото, необходимо за удовлетворяване на дълга, и направените при принудителното изпълнение разноски.
Изминалото време може да ограничи възможностите за принудително изпълнение в случай на давностен или преклузивен срок. След изтичането на съответните срокове се погасява правото, за което се търси принудително изпълнение.
По-долу е обяснено как функционират тези ограничения, свързани със защитата на длъжника и със сроковете.

Абсолютно и напълно несеквестируеми активи

Освен стоките, които са несеквестируеми съгласно специална разпоредба, абсолютно несеквестируеми са също следните:
неотчуждаеми вещи или права;
активи, които са публична собственост на държавата и на други публични юридически лица;
вещи, чието изземване би било неморално или не би имало икономически смисъл, защото пазарната им стойност е незначителна;
вещи, специално предназначени за изпълняване на религиозни обреди;
гробищни места;
пособия и предмети, които са от съществено значение за хората с увреждания и за лечение на болните.

Активи, относително освободени от изземване

с изключение на случаите, когато принудителното изпълнение е за изплащане на дълг с вещно обезпечение, имуществото на държавата и на други публични юридически лица, имуществото на субекти, изпълняващи обществени поръчки за строителство или концесии за обществени услуги, както и имуществото на благотворителни организации, се освобождава от изземване, когато е специално предоставено за обществено ползване;
работните инструменти на страната, срещу която се търси принудително изпълнение, и предметите, които са от съществено значение за упражняването на нейната професия или професионално обучение, също са освободени от изземване, освен ако: въпросната страна посочи, че могат да бъдат иззети, или ако принудителното изпълнение е за заплащане на покупната им цена или разходите за ремонта им, или ако са запорирани като материални активи в помещения за извършване на стопанска дейност.
имуществото от първа необходимост за всяко домакинство в дома, където живее длъжникът, срещу когото се иска принудително изпълнение, също е освободено от изземване, освен ако изпълнението не е за заплащане на покупната цена на самите вещи или на разходите за техния ремонт.

Частично секвестируемо имущество

Две трети от нетните заплати, надници, периодични суми, получени като пенсия за прослужено време или всякакви други социални придобивки, застраховки, обезщетения за злополука, рента или плащане от всякакъв вид, които гарантират на длъжника средства за препитание, са несеквестируеми.
за целите на изчисляването на нетната част на горепосочените плащания се вземат предвид само изискваните по закон вноски;
несеквестируемостта има горна граница, равна на три национални минимални работни заплати към момента на всяко изземване, и долна граница — в случаите, когато длъжникът не разполага с други доходи — равна на една национална минимална работна заплата.

горепосочените граници не се прилагат, когато вземането се налага за издръжка, като в този случай освободена от изземване е сума, равна на пълната независеща от вноски пенсия;
при изземването на пари или на наличности по банкова сметка освободена от изземване е сума, равна на националната минимална работна заплата или, ако става дума за задължения за издръжка, сума, равна на пълната независеща от вноски пенсия. (Тази несеквестируемост и гореспоменатата частична несеквестируемост не се прилагат кумулативно);
след преценка на размера и естеството на вземането, както и на нуждите на длъжника, срещу когото се иска принудително изпълнение, и на неговото семейство, съдията може, по изключение и по искане на длъжника, срещу когото се иска принудително изпълнение, да намали частта от неговите доходи, която подлежи на изземване, за период, който той счете за разумен, и дори да освободи дохода на длъжника в пълния му размер за период, ненадвишаващ една година.

Несеквестируемост на парични суми или банкови депозити

Парични суми или банкови депозити, произтичащи от удовлетворяването на освободено от изземване вземане, са освободени от изземване при същите условия като първоначалното вземане.

Ограничения за изземване на съвместни активи в изпълнителни производства, заведени срещу един от съпрузите

когато в изпълнително производство, образувано само срещу единия от съпрузите, е иззето имущество — съпружеска имуществена общност, защото се счита, че имуществото на длъжника е недостатъчно, на съпруга на длъжника се връчва известие да поиска в рамките на 20 дни законна подялба на имуществото или да приложи удостоверение, потвърждаващо, че е в ход производство, в което вече е поискана подялба, като в противен случай принудителното изпълнение срещу имуществената общност ще продължи;
след като молбата за подялба бъде присъединена или удостоверението бъде приложено, принудителното изпълнение се спира, докато се извърши делбата. Ако в резултат на делбата иззетите активи не се попаднат в патримониума на страната, срещу която се иска принудително изпълнение, могат да бъдат иззети други активи, които са попаднали в него, като предходното изземване остава в сила до извършването на новото изземване.
Общите правила за имуществото, което може да бъде запорирано, и ограниченията относно запорите са определени в членове 735—747 от Гражданския процесуален кодекс.

Ограничения за изземване, наложени от съображения за пропорционалност

Изземването се ограничава до имуществото, необходимо за плащане на дълга, подлежащ на принудително изпълнение, и на предвидимите разходи за това, които за целите на изземването и без да се засяга възможността за уреждане на задължението на по-късен етап, се предполага, че възлизат съответно на 20 %, 10 % и 5 % от стойността по принудителното изпълнение, в зависимост от това дали въпросната стойност е в границите на финансовата компетентност на районния съд, надвишава тази стойност, но не и четирикратния размер на стойността, за която е компетентен апелативният съд, или е по-висока от последната стойност. Стойността, за която е компетентен районният съд, е 5000 EUR, а тази, за която е компетентен апелативният съд, е 30 000 EUR (през 2021 г., когато е ревизиран настоящият информационен документ). Двете стойности са определени в член 44 от Закон № 62/2013 от 26 август 2013 г., който можете да видите тук.

Ограничения при принудителното изпълнение, произтичащи от давност

По правило правото на съдебна защита (чието съществуване или установяване зависи от волята на страните) се погасява по давност, когато не бъде упражнено в определения от закона срок.
Съдът не може да приложи служебно давността. За да породи действие, погасяването по давност трябва да бъде поискано по съдебен или по извънсъдебен ред от лицето, което се ползва от него, от негов представител или, ако лицето не е правоспособно — от прокурора.
След изтичане на давностния срок бенефициерът (длъжникът) може да откаже да извърши плащането или да оспори по какъвто и да е начин упражняването на погасеното по давност право. Ако срещу съответното лице е заведено изпълнително производство, длъжникът, срещу когото се иска принудително изпълнение, може да възрази срещу принудителното изпълнение чрез иск за неправомерно иззети вещи, в който се позовава на изтеклия давностен срок. Срокът за възражения срещу принудителното изпълнение е 20 дни от призоваването.
Длъжникът обаче не може да търси възстановяване (връщане) на вноска, която е направил доброволно, за да изпълни погасено по давност задължение, дори когато е платил, без да знае за срока. Това правило важи за всички форми на удовлетворяване на погасено по давност право, както и за неговото признаване или за предоставяне на гаранции.
Погасяване по давност може да се противопостави на страната, която иска принудително изпълнение, от кредиторите на длъжника и от трети лица със законен интерес от оповестяването му, дори когато длъжникът се е отказал от прилагането на давностния срок. Ако обаче длъжникът се откаже от прилагането на давностен срок, взискателите могат да се позоват на него само ако са спазени определените в гражданското законодателство условия за предявяване на отменителни искове (*impugnação pauliana*).
Ако длъжникът, в случай че бъдат повдигнати обвинения, не се позове на давността и съдът отсъди срещу него, окончателното решение не засяга признатото право на неговите взискатели.
Обичайният давностен срок е 20 години, но съществуват и по-кратки давностни срокове.
Петгодишна давност имат:
пожизнени ренти и наеми на земя;
наеми, платими от наемателя, дори и еднократно;
дългосрочни наеми;
лихви, предвидени в договор или закон, включително брутни лихви и дивиденти на дружества;
проценти за погасяване на главницата, платима с лихва;
дължими плащания за издръжка;
всички други периодично възобновяеми плащания.
Законът определя давностни срокове по презумпция (въз основа на презумпцията за изпълнение) в следните случаи:
искове на търговски обекти, предоставящи настаняване, храна или напитки, за предоставяните от тях настаняване, храна и напитки се погасяват по давност след шест месеца, без това да влияе на посочения по-долу двугодишен давностен срок;
искове по отношение на предоставяните услуги на търговски обекти, предоставящи настаняване, или настаняване и храна или напитки на студенти, се погасяват по давност след две години, както и искове на учреждения, предоставящи образование, обучение, помощ или лечение;
искове на търговци за предмети, продадени на лице, което не е търговец, или за предмети, които не са предназначени за търговска дейност, упражнявана от купувача, се погасяват по давност след две години, както и исковете на професионално ангажирани в сектор за доставка на стоки или продукти, извършване на работа или управление на делата на друга страна, включително направените разходи, освен ако съответната услуга не е предназначена за икономическата дейност на длъжника;

искове за услуги, предоставени при упражняване на свободни професии, и за възстановяване на съответните разходи се погасяват по давност след две години.
Когато се касае за давностен срок, описан в гражданското право като давностен срок по презумпция, се прилагат следните правила:
презумпцията за изпълнение поради изтичане на давностния срок може да бъде оборена само с признание от първоначалния длъжник или от лицето, на което вземането е прехвърлено чрез наследяване;
извънсъдебното признание е валидно само когато е в писмен вид;
иск се счита за признат, ако длъжникът откаже да даде показания или да положи клетва пред съда, или извърши правни действия, които са несъвместими с презумпцията за изпълнение.
Давността на правата, признати в съдебно решение или изпълнително основание, действа по следния начин:
когато за дадено право по закон е определен давностен срок, по-кратък от обичайния, дори той да е само предполагаем, спрямо това право се прилага обичайният давностен срок, ако правото е останало валидно след влязло в сила съдебно решение или друго изпълнително основание;
когато съдебното решение или друго изпълнително основание обаче се отнасят за вноски, които все още не са дължими, давностният срок по отношение на такива вноски остава този, който е по-кратък.
В Гражданския кодекс са определени правила за началото на давностния срок, неговото спиране или прекъсване. Когато има основания за спиране (напр. непълнолетие, военна служба, форсмажорни обстоятелства, вина на длъжника), давностният срок не започва и не тече. Когато давностният срок бъде прекъснат, изминалото време не се зачита и започва да тече нов давностен срок.
Взискател, който има интерес от прекъсване на давностен срок, може да поиска това, като се възползва или прибегне до едно от следните действия:
изпращане на призовка или съдебно уведомление за всеки акт, с който се изразява пряко или косвено намерението за упражняване на правото, без значение към кой вид производство се отнася актът, и дори ако съдът не е компетентен.
Ако в рамките на пет дни, след като е поискано, призоваването или уведомяването не бъде извършено поради причина, която не се дължи на заявителя, давностният срок се прекъсва след изтичането на пет дни.
Отмяната на призоваването или уведомяването не е пречка за прекъсването на давността, предвидено в предходните точки.
За целите на настоящия член, всяко друго съдебно средство, с което актът се довежда до знанието на лицето, срещу което може да бъде упражнено правото, се счита за еквивалентно на призовка или уведомление.
арбитражно споразумение, въз основа на което се прекъсва давностният срок, свързан с предявеното правото;
признаване на правото преди съответният носител да го упражни срещу лицето, срещу което това право може да бъде упражнено;
мълчаливо признаване се взема предвид само когато е резултат от събития, които недвусмислено изразяват такова признаване.
Прекъсването на давностния срок има следните последици (освен ако в закона изрично е предвидено друго):
изминалото до този момент време не се зачита;
от момента на акта, довел до прекъсването, започва да тече нов давностен срок;
новата давност съответства на първоначалния давностен срок.
Ограничения при принудителното изпълнение, произтичащи от изтичане на срока на действие
Когато по закон или по волята на страните дадено право трябва да бъде упражнено в рамките на определен период, се прилагат правилата за изтичане на срока на действие, освен ако в закона изрично е упоменат давностен срок.
Изтичането може да бъде предотвратено само чрез извършване в рамките на законовия или договорния срок на действието, което законът или договорът свързва с възпиращ ефект. Самото предявяване на иска за установяване или принудително изпълнение предотвратява изтичането на срока, освен ако не е необходимо връчване на призовка на длъжника. Когато в договор или законова разпоредба е определен срок, свързан със съдебната защита, признаването на такава защита от лицето, срещу което тя трябва да бъде упражнена, също предотвратява изтичането на срока.
Срокът на действие може да бъде спрян или прекъснат само в случаите, когато законът предвижда това, и ако законът не определя друга конкретна дата, срокът на действие започва да тече от момента, в който правата могат да бъдат законно упражнени.
Изтичането на срока се преценява от съда служебно и може да се изтъква на всеки етап от производството в случай на неотчуждаеми права. Ако се отнася до съдебна защита, въз основа на която е образувано изпълнително производство, изтичането на срока трябва да бъде посочено от лицето, което се ползва от него (по принцип длъжникът/страната, срещу която се иска принудително изпълнение).
Определението и последиците от давностния срок и датата на изтичане на действието са посочени в членове 309—340 от Гражданския кодекс, който може да бъде намерен тук.

Предупреждение:

Звеното за контакт по граждански въпроси към Европейската съдебна мрежа, съдилищата, както и други служби и органи не са обвързани от информацията, съдържаща се в настоящия информационен документ. Необходимо е също да се прочетат действащите правни текстове. Те подлежат на редовни актуализации и развиващо се тълкуване в съдебната практика.

N.B.:

Звеното за контакт по граждански въпроси към Европейската съдебна мрежа, съдилищата или други субекти и органи не са обвързани от информацията, съдържаща се в настоящия информационен документ. Необходимо е също да се прочетат действащите правни текстове. Те подлежат на редовни актуализации и развиващо се тълкуване в съдебната практика.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 20/12/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Румъния

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Разпоредбите относно принудителното изпълнение се съдържат в членове 622—914 от Гражданския процесуален кодекс. Изпълнителното производство е вторият етап от гражданското производство и то има за цел главно да се осигури реалното упражняване на правото, признато в съдебно решение или в друго изпълнително основание. Като прибягва до изпълнително производство, взискателят, който е титуляр на правото, признато в съдебното решение или в изпълнителното основание, принуждава длъжника да изпълни онези свои задължения, които е отказал да изпълни доброволно.

В Гражданския процесуален кодекс на Румъния е предвиден списък с преки и непреки мерки за принудително изпълнение.

Формите на пряко принудително изпълнение касаят предмета на задължението, което е установено в изпълнителното основание, т.е. принудително предаване на движимо имущество — членове 893—895 от Гражданския процесуален кодекс, принудително предаване на недвижимо имущество — членове 896—902 от Гражданския процесуален кодекс, и принудително изпълнение на задължение за извършване на определено действие или за въздържане от извършване на определено действие — членове 903—914 от Гражданския процесуален кодекс (включително специални разпоредби за принудителното изпълнение на съдебни решения срещу ненавършили пълнолетие лица — членове 910—914) и член 1527 и сл. от Гражданския кодекс. В случай на принудително изпълнение на задължения за извършване на определено действие, законът прави разлика между задължение, което може да бъде изпълнено и от лице, различно от длъжника, и задължение *intuitu personae*.

Непрякото принудително изпълнение се отнася за средствата за получаване на парична сума, която е предмет на изпълнително основание, чрез принудителна продажба на имущество на длъжника. Формите на непряко принудително изпълнение са запорът на парични средства или възбраната (последвано от продажба) на имущество. Друга мярка е отнемането на общи постъпления от недвижимо имущество.

Задълженията, които подлежат на принудително изпълнение, са паричните задължения, предаването на имущество или прехвърлянето на неговото ползване, събарянето на сграда/изоставянето на насаждения/прекратяването на строителство, възлагането на настойничество /попечителство, определянето на местопребиваването на ненавършили пълнолетие лица и на правилата във връзка с посещенията на такива лица.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдебните решения и други изпълнителни основания се изпълняват от съдебен изпълнител (*executor judecătoresc*), чиято кантора се намира в съдебния район на апелативния съд по местонахождението на недвижимото имущество в случай на възбрана на недвижимо имущество/необрани насаждения от плодове или в случай на пряко принудително изпълнение, касаещо недвижимото имущество. Възбраната на движимо имущество и прякото принудително изпълнение във връзка с движимо имущество се извършват от съдебен изпълнител, чиято кантора се намира в съдебния район на апелативния съд по местоживеенето/седалището на длъжника или местонахождението на въпросното имущество. Ако местоживеенето /седалището на длъжника е в чужбина, тогава е компетентен всеки съдебен изпълнител.

Запорът се извършва, въз основа на молба от кредитора, от съдебен изпълнител, чиято кантора се намира в рамките на териториалната компетентност на апелативния съд по местоживеенето/седалището на длъжника или третото лице, подлежащо на запор. В случай на запор на банкова сметка (банкови сметки) на физическо или юридическо лице, компетентен е съдебният изпълнител, чиято кантора се намира в рамките на териториалната компетентност на апелативния съд по местоживеенето/седалището на длъжника или централата/клона на кредитната институция, където длъжникът е открил тази/тези конкретна/и сметка/и. Ако длъжникът има няколко открити сметки, компетентен да наложи запор върху всички сметки е съдебният изпълнител на някое от местата, където има открита сметка. Съдът, компетентен по въпросите на принудителното изпълнението, е съдът от първа инстанция (*judecătorie*), в чийто съдебен район се намира местоживеенето/седалището на длъжника към датата, на която въпросът е отнесен към този съд. Ако местоживеенето/седалището на длъжника не е в Румъния, компетентен е съдът от първа инстанция, в чийто съдебен район се намира местоживеенето/седалището на взискателя, а ако въпросното местоживеене/седалище не се намира в Румъния — съдът от първа инстанция, в чийто съдебен район се намира кантората на съдебния изпълнител, на когото взискателят е предоставил правомощия.

Съдът, компетентен по въпросите на принудителното изпълнение, разглежда искови молби за декларация за изпълняемост, жалби срещу принудително изпълнение и всякакви други въпроси, които възникнат в хода на принудителното изпълнение, освен такива, за които по закон са компетентни други съдилища или органи.

Гербовият налог по искови молби за декларация за изпълняемост е 20 RON за всяко изпълнително основание (Извънредно постановление на правителството № 80/2013 за съдебните гербови налози, с измененията).

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Принудително изпълнение може да се извършва само въз основа на съдебно решение (окончателни съдебни решения, определения, подлежащи на предварително изпълнение) или друг писмен акт, който по закон се счита за подлежащ на принудително изпълнение (нотариални актове, дългови ценни книжа, арбитражни решения и т.н.).

При получаването на искова молба за принудително изпълнение, попълнена от взискател, съдебният изпълнител урежда вписването ѝ. Съдебният изпълнител издава декларация за изпълняемост посредством постановяване на решение, без да призовава страните. С декларацията

за изпълняемост се дава възможност на взискателя да помоли компетентния съдебен изпълнител да използва, независимо дали едновременно или последователно, всички налични средства за принудително изпълнение за удовлетворяване на неговите права, в това число правото на възстановяване на разходите по принудителното изпълнение. Декларацията за изпълняемост поражда действие на територията на цялата държава и обхваща също така подлежащи на принудително изпълнение документи, които се издават от съдебния изпълнител в контекста на допуснатото изпълнително производство.
Съдебният изпълнител може да връчва процесуални документи както лично, така и чрез своя процесуален връчител, а когато това не е възможно, в съответствие с правните разпоредби относно призоваването и връчването на процесуални актове.
След като получи исковата молба за принудително изпълнение, съдебният изпълнител с решение пристъпва към вписването на исковата молба и откриването на досие за принудително изпълнение или, ако е приложимо, отказва да образува изпълнително производство, като посочва причини за този отказ. Взискателят се уведомява незабавно за това решение. Ако съдебният изпълнител откаже да образува изпълнително производство, взискателят може, в срок до 15 дни от датата на уведомяване, да подаде жалба до съда, който гледа изпълнителното производство.
До три дни от вписването на исковата молба съдебният изпълнител иска декларация за изпълняемост от съда, който гледа изпълнителното производство, като представя в този съд надлежно заверени копия на исковата молба от взискателя, подлежащия на принудително изпълнение документ, искането решение и доказателство за плащането на съдебен гербов налог.
Исковата молба за декларация за изпълняемост се разглежда в срок от най-много седем дни от вписването ѝ в съда и в закрито заседание се издава решение, без да се свикват страните. Решението може да бъде отложено най-много с 48 часа, а мотивите за него се дават най-късно седем дни след издаването му.
С декларацията за изпълняемост се дава възможност на взискателя да поиска от съдебния изпълнител, който е поискал декларацията, да използва, независимо дали едновременно или последователно, всички налични средства за принудително изпълнение, които са предвидени от закона, за удовлетворяване на неговите права, в това число правото на възстановяване на разходите по принудителното изпълнение.
Декларацията за изпълняемост има сила в цялата държава. Декларацията за изпълняемост обхваща също така подлежащи на принудително изпълнение документи, които се издават от съдебния изпълнител в контекста на допуснатото изпълнително производство.
Съдът може да отхвърли исковата молба за декларация за изпълняемост само ако: тя попада в компетентността на различен правоприлагащ орган; съдебното решение или, където е приложимо, документът не представлява изпълнително основание; документът, освен съдебното решение, не отговаря на всички формални изисквания; претенцията не е сигурна, с фиксирана сума и изискуема; длъжникът се ползва с имунитет срещу принудително изпълнение; актът съдържа разпоредби, които не могат да бъдат изпълнени чрез принудително изпълнение; или има други пречки.
Решението, с което съдът допуска исковата молба за декларация за изпълняемост, не подлежи на обжалване, но може да бъде преразгледано, ако самото принудително изпълнение бъде оспорено. Решението, с което съдът отхвърля исковата молба за декларация за изпълняемост, може да се обжалва единствено от взискателя в срок до 15 дни от връчването му.
Националният съюз на съдебните изпълнители на Румъния (*Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti*) определя и актуализира, след одобрение от министъра на правосъдието, минималните такси за услугите, предоставяни от съдебните изпълнители. С изменената Заповед № 2550/2006 от 14 ноември 2006 г. на министъра на правосъдието са определени следните минимални и максимални такси за извършваните дейности:
Уведомяване и връчване на процесуални документи: 20—400 RON
Пряко принудително изпълнение
отстранение: 150—2 200 RON за длъжник, който е физическо лице, 5 200 RON за длъжник, който е юридическо лице;
принудително налагане на попечителство на ненавършили пълнолетие деца или определяне на тяхното местоживеене: 50—1 000 RON;
принудително налагане на достъп до ненавършили пълнолетие деца — 50—500 RON;
принудително налагане за връщането на притежание, определянето на граници на имущество, сервитути, прехвърлянето на имущество и др.: 60—2 200 RON за длъжник, който е физическо лице, и 5 200 RON за длъжник, който е юридическо лице;
принудително налагане на прекратяване на строителни дейности/дейности по разрушаване на сграда: 150—2 200 RON за длъжник, който е физическо лице, и 5 200 RON за длъжник, който е юридическо лице.
Непряко принудително изпълнение

Минимална такса	Максимална такса
за задължения под 50 000 RON — 10 % от сумата и 75 RON плюс 2 % от горницата над 1 000 RON	за задължения до 50 000 RON, 10 %
за задължения над 50 000 RON — 80 000 RON плюс до 1 175RON плюс 2 % от горницата над 50 000 RON	за задължения между 50 000 RON и 80 000 RON — 5 000 RON плюс до 3 % от горницата над 50 000 RON
за задължения между 80 000 RON и 100 000 RON — 1 775 RON плюс 1 % от горницата над 80 000 RON	за задължения между 80 000 RON и 100 000 RON — 5 900 RON плюс до 2 % от горницата над 80 000 RON,
за задължения над 100 000 RON — 2 500 RON плюс 1 % от горницата над 100 000 RON и 5 500 RON плюс до 0,5 % от горницата над 400 000 RON	за задължения над 100 000 RON — 6 300 RON плюс до 1 % от горницата над 100 000 RON

Прикачен файл

Минимална такса	Максимална такса
за задължения под 50 000 RON — 10 % от сумата и 75 RON плюс 2 % от горницата над 1 000 RON	за задължения до 50 000 RON, 10 %
за задължения между 50 000 RON и 80 000 RON — 1 175 RON плюс 2 % от горницата над 50 000 RON	за задължения между 50 000 RON и 80 000 RON — 5 000 RON плюс до 3 % от горницата над 50 000 RON
за задължения между 80 000 RON и 100 000 RON — 1 775 RON плюс 1 % от горницата над 80 000 RON	за задължения между 80 000 RON и 100 000 RON — 5 900 RON плюс до 2 % от горницата над 80 000 RON,
за задължения над 100 000 RON — 2 500 RON плюс 1 % от горницата над 100 000 RON и 5 500 RON плюс до 0,5 % от горницата над 400 000 RON	за задължения над 100 000 RON — 6 300 RON плюс до 1 % от горницата над 100 000 RON

Проследяване на отказ за плащане на менителница, запис на заповед или чек: 150—400 RON
Установяване на фактически положения и извършване на опис на вещи: 100—2 200 RON за длъжник, който е физическо лице, 5 200 RON за длъжник, който е юридическо лице

Продажба на обществен търг на вещи, което са предмет на съдебна делба: 150—2 200 RON
Обезпечителен запор: 100—1 200 RON за длъжник, който е физическо лице, 2 200 RON за длъжник, който е юридическо лице
Поставяне под съдебно управление: 100—1 200 RON за длъжник, който е физическо лице, 2 200 RON за длъжник, който е юридическо лице
Налагане на запор/възбрана: 100—1 200 RON за длъжник, който е физическо лице, 2 200 RON за длъжник, който е юридическо лице
Вписване на предложение: 50—350 RON
Конфискации: 10 % от приходите (мин.) — 10 % от приходите (макс.)
Консултация при изготвяне на документи за принудително прилагане: 20—200 RON

3.2 Основни изисквания

Вж. отговор на въпрос 2.1.
Взискателят и длъжникът може да се договорят принудителните изпълнителни действия да се предприемат изцяло/частично само срещу паричните доходи на длъжника, или продажбата на вещи да се извърши по взаимно споразумение, или задължението да бъде платено по друг допустим от закона начин.
За решение, постановено от чуждестранен съд, се изисква по целесъобразност допълнителна процедура, а именно процедура по издаване на решение за декларация за изпълняемост (*exequatur*).
Доходите и вещите на длъжника могат да бъдат предмет на принудително изпълнение, ако могат да бъдат иззети, доколкото е необходимо да се удовлетворят правата на взискателите. Имущество, което е предмет на специален режим на разпространение, може да бъде иззето само съгласно предвидените от закона условия.
Що се отнася до длъжника, предвидено е специално условие, съгласно което изпълнително производство не може да се образува, освен ако длъжникът не е бил надлежно призован за всяка форма на принудително изпълнение. По отношение на длъжника са предвидени и други специални разпоредби, например разпоредби относно ненавършили пълнолетие длъжници или недееспособни пълнолетни длъжници, срещу които не може да се предприемат принудителни изпълнителни действия, освен ако има настойник или попечител.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Предмет на принудително изпълнение може да бъдат доходите на длъжника, в това число общите доходи от недвижимо имущество, суми по банкови сметки, движимо и недвижимо имущество и т.н. Вж. отговора на въпрос 1.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

След като бъде установено движимото имущество, притежавано от длъжника или държано от трети лица, се пристъпва към принудително отнемане. По искане на съдебния изпълнител, принудителното отнемане може да бъде вписано в търговския регистър(*registrul comerțului*), в електронния архив на недвижимите имоти, които служат за обезпечение (*Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare*), в регистъра на наследствата (*registrul succesoral*), воден от Нотариалната камара (*camera notarilor publici*), или в други публични регистри. От момента на принудителното му отнемане това имущество вече не е на разположение на длъжника за срока на принудителното изпълнение. Неспазването води до съдебна глоба, освен когато представлява престъпление. Ако дължимата сума не бъде платена, съдебният изпълнител продава отнетите вещи на публичен търг, чрез пряка продажба или по друг начин, допустим от закона (член 731 и сл. от Гражданския процесуален кодекс).
На запор подлежат парични суми, ценни книжа или други подлежащи на запориране нематериални движими активи, които трето лице дължи на длъжника или ще дължи на длъжника в бъдеще въз основа на съществуващи правоотношения. Всякакви и всички запорирани парични суми и имущество се замразяват от датата, на която заповедта за запор е била изпратена на третото задължено лице. От момента на налагане на обезпечението до пълното плащане на задълженията, посочени в изпълнителното основание, третото задължено лице не може да извършва плащания или каквито и да било действия, които биха могли да намалят размера на запорираното имущество. Ако третото задължено лице не изпълни своите задължения във връзка със запора, взискателят, който предявява вземането, длъжникът или съдебният изпълнител може да уведоми съда, който води принудителното изпълнение, за да бъде утвърден запорът. Решението за окончателно утвърждаване има ефекта на прехвърляне на иск и представлява изпълнително основание срещу третото задължено лице. След утвърждаване на запора третото задължено лице оставя сумата на влог или я изплаща до размера, посочен изрично в решението за утвърждаване на запора. Ако лицето не направи едно от двете, това ще доведе до стартиране на принудително изпълнение срещу третото задължено лице въз основа на решението за утвърждаване на запора (член 781 и сл. от Гражданския процесуален кодекс).
Що се отнася до принудителното изпълнение върху недвижимо имущество, ако длъжникът не плати задължението си, съдебният изпълнител стартира процедура за продажба, след като декларацията за изпълняемост бъде връчена и вписана в поземления регистър (член 813 и сл. от Гражданския процесуален кодекс).

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Приложимият срок е шест месеца (член 697 и сл. от Гражданския процесуален кодекс), ако кредиторът е оставил да изтече такъв период от крайния срок за спазване на каквито и да е принудителни изпълнителни действия, без да е предприел каквито и да било други действия по събиране на вземането си.
Давностният срок е три години (член 706 и сл. от Гражданския процесуален кодекс).

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Жалба може да се подаде срещу самите изпълнителни действия; изпълнителното основание може да се обжалва с цел разясняване на смисъла, обхвата или прилагането му. Ако принудителното изпълнение се извършва въз основа на съдебно решение, длъжникът не може да го оспорва, като се позовава на фактически/правни основания, на които е могъл да се позове в производството пред първоинстанционния съд или пред въззивния съд.
Ако принудителното изпълнение се извършва въз основа на изпълнително основание, различно от съдебно решение, фактическите или правните основания, отнасящи се до съдържанието на правото от изпълнително основание, могат да бъдат посочени в обжалването на принудително изпълнение, освен ако законът не предвижда процесуален начин за обезсилване на изпълнително основание, в това число по общия ред.
Една и съща страна не може да подава нова жалба на основания, съществували към датата на първата жалба.
Съдът, компетентен по въпросите на принудителното изпълнение, е компетентният съд, а ако става дума за разясняване на смисъла, обхвата /прилагането на изпълнителното основание — съдът, който е издал решението, подлежащо на изпълнение.
Жалбата може да бъде подадена в 15-дневен срок, считано от:
датата, на която жалбоподателят е узнал за заповедта за изпълнение;
датата, на която съответната заинтересована страна е узнала за налагането на запора;
датата, на която на длъжника е връчена призовката, или датата, на която той е узнал за първата стъпка от принудителното изпълнение.

Жалба за разясняване на смисъла, обхвата или прилагането на изпълнителното основание може да се подава по всяко време в рамките на давностния срок на правото да се поиска принудително изпълнение. Жалба, с която трето лице предявява право на собственост/друго *вещно право* върху отнетото имуществото, може да се подава в 15-дневен срок, считано от продажбата или датата на принудително прехвърляне на имуществото. Неподаването на жалба в рамките на горепосочения срок не изключва възможността третото лице да упражни правото си чрез отделна искова молба.
Ако неговата жалба срещу принудителното изпълнение бъде уважена, когато е приложимо съдът обявява за нищожно изпълнителното основание, срещу което е подадена жалбата, или издава разпореждане за корекция, анулиране или прекратяване на самото изпълнително действие, анулирането или разясняването на подлежащия на принудително изпълнение документ или предприемането на действието от принудителното изпълнение, чието спазване е било отказано. Ако жалбата бъде отхвърлена, жалбоподателят може да бъде задължен да плати обезщетение, при поискване, за причинените вреди вследствие на забавеното принудително изпълнение, а когато жалбата е подадена недобросъвестно, може да бъде задължен също така да плати глоба.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Определени активи и имущество са освободени. Освободеното движимо имущество включва вещи за лично ползване или за домакинството, които са необходими в ежедневието на длъжника и неговото семейство; религиозни предмети; пособия, които са необходими на хора с увреждания, и такива, предназначени за грижи за болни хора; храна, необходима на длъжника и неговото семейство за три месеца, а ако длъжникът се прехранва изцяло със земеделие, храната, необходима до следващата реколта; животни, използвани за осигуряването на средства за прехрана, както и фуражът, необходим за тези животни до следващата реколта; горивото, необходимо на длъжника и на неговото семейство за три зимни месеца; лични или семейни писма, снимки и картини и т.н.
Заплатата/пенсията на длъжника може да подлежи на запор само в размер до една втора от този нетен месечен доход в случай на задължения за издръжка и до една трета за други видове задължения.
Ако трудовите доходи или паричните суми, плащани редовно на длъжника, с които се осигурява неговото препитание, са в размер под националната нетна минимална работна заплата, запор се допуска само върху горницата над половината от минималната работна заплата.
От принудителното изпълнение са изключени следните категории доходи: помощи от държавата и детски надбавки, плащания за гледане на болни деца, помощи за майчинство, обезщетения при смърт, държавни стипендии за обучение, дневни надбавки и т.н.
Вж. също отговора на въпрос 4.3.

Приложими връзки

https://www.executori.ro https://www.just.ro

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 08/08/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Словения

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

В Република Словения принудителното изпълнение се урежда по еднакъв начин от Закона за принудителното изпълнение и обезпечаването на граждански вземания (Zakon o izvršbi in zavarovanju — ZIZ). Принудително изпълнение означава, че съдът принудително привежда в изпълнение даден изпълнителен титул, като се разпорежда вземането на бъде изпълнено (да бъде дадено, да бъде извършено, извършването да бъде преустановено или да бъде разрешено). Принудителното изпълнение на парично вземане се допуска също така въз основа на автентичен документ. По изключение принудителното изпълнение в рамките на семейни дела може да включва изпълнение на искове, свързани с отношения.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдилищата, по-специално районните съдилища (okrajna sodišča), са компетентни да допускат и извършват принудително изпълнение.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Съдът допуска принудително изпълнение въз основа на изпълнителен титул.

Изпълнителните титули включват:

подлежащо на изпълнение съдебно решение (решение или арбитражно решение, определение, заповед за плащане или друга заповед на съд или арбитражен съд) и съдебна спогодба (подписана пред съда),
подлежащо на принудително изпълнение нотариално вписване, както и
друго подлежащо на принудително изпълнение решение или документ, който по закон е определен като изпълнителен титул, ратифициран и обнародван международен договор или правен акт на Европейския съюз, който е пряко приложим в Република Словения.
Изпълнителният титул може да бъде изпълнен, ако съдържа информация относно взискателя, длъжника и предмета, вида, обхвата и срока за изпълнение на задължението (член 21, параграф 1 от ZIZ). Когато изпълнителният титул е решение, в което не е посочен срок за доброволно изпълнение на задължението, срокът се определя от съда в неговото решение за принудително изпълнение.

3.1 Производство

Изпълнително производство и обезпечително производство се образуват по молба на взискател. Молбата може да бъде подадена направо от взискателя, тъй като представителството от адвокат не е задължително. Обикновено тези молби за принудително изпълнение се подават чрез адвокат, който притежава съответните правни познания. Компетентен да разглежда тези дела е районният съд. Независимо от разпоредбите за териториалната компетентност, молбите за принудително изпълнение, основани на автентичен документ, се подават в Районния съд на Любляна (Okrajno sodišče v Ljubljani), който се произнася по тях. По отношение на възможността за електронно подаване на молби или необходимостта от това в изпълнително производство вж. раздела „Автоматизирана обработка“.
При подаването на молба за принудително изпълнение, възражение или жалба срещу принудително изпълнение трябва да бъде платена съдебна такса. Съдебната такса трябва да се плати в срок до 8 дни след връчване на разпореждането за плащане на съдебна такса.
Ако съдебната такса не бъде платена в този срок и няма основания за допускане на отмяна или отсрочване на таксата или за разсрочено плащане на таксата, молбата се счита за оттеглена.
Когато съдът получи молба за принудително изпълнение, той проверява дали молбата съдържа всички нужни данни и след това издава решение за принудително изпълнение, с което допуска принудителното изпълнение или отказва искането за принудително изпълнение (тъй като е неоснователно по същество) или отхвърля молбата за принудително изпълнение (по процесуални съображения). Съдът връчва решението за принудително изпълнение на взискателя и на длъжника, когато принудителното изпълнение е допуснато, и само на взискателя, когато изпълнението е отказано. Решението за принудително изпълнение, с което се назначава съдебен изпълнител, или решение за назначаване на съдебен изпълнител се връчва от съда на съдебния изпълнител заедно с копия на всички документи, изисквани за извършване на принудителното изпълнение.
Съдът може да допусне принудително изпълнение на парично вземане по начините и върху вещите, посочени в молбата за принудително изпълнение. Преди приключване на изпълнителното производство съдът може да разреши, по искане на взискателя, принудително изпълнение по други начини и върху различни вещи.
Съдът може да разпореди принудително изпълнение по друг начин, различен от поискания от взискателя, когато алтернативният метод би бил достатъчен за изплащане на вземането. Решението, с което искането за принудително изпълнение на взискателя се отказва, не може да се обжалва.
Принудителното изпълнение поражда правно действие преди решението за принудително изпълнение да стане окончателно, освен ако в закона е предвидено друго за конкретни принудителни мерки. Взискателят не може да получи плащане преди решението за принудително изпълнение да стане окончателно, освен в случай на принудително изпълнение въз основа на изпълнителен титул срещу пари на длъжника, държани в разплащателна организация (принудително изпълнение, основано на изпълнителен титул), при условие че изпълнителният титул е приложен към молбата за принудително изпълнение.
Съдът назначава съдебен изпълнител в решения за допускане на принудително изпълнение, за което се налагат преки принудителни мерки.

Съдебни изпълнители

Съдебните изпълнители са лица, които изпълняват преки принудителни и обезпечителни мерки (те физически извършват принудителното изпълнение — т.е. те отнемат имущество, определят обезпечението и т.н.). Съдебните изпълнители се назначават от министъра на правосъдието. Техният брой и район на действие се определят от министъра на правосъдието по такъв начин, че да има най-малко един съдебен изпълнител на територията на всеки окръжен съд (okrožno sodiščo), а останалите съдебни изпълнители се разпределят на териториите на окръжните съдилища според броя на изпълнителните дела в районните съдилища на територията на всеки окръжен съд. В отделни изпълнителни дела съдебният изпълнител се назначава с решение на съда, но взискателят има право да номинира конкретен съдебен изпълнител. Съдебният изпълнител може да изпълнява мерките по всяко отделно дело на цялата територия на Република Словения. Работата на съдебните изпълнители представлява обществена работа, която те извършват като независима дейност.
Съдебните изпълнители отговарят за всички вреди, които нанесат при осъществяването на принудително изпълнение и обезпечителни мерки вследствие на техните действия или неизпълнението на техните задължения съгласно закона, наредбите за прилагането му и съдебните разпореждания.
Министърът на правосъдието може да освободи съдебен изпълнител, когато допусне сериозно нарушение при изпълнение на задълженията си.

Разходи по принудителното изпълнение

Разходите за извършване на изпълнителни действия първо се заплащат от взискателя. Взискателят трябва да плати авансово също така разходите за принудителните мерки в определените от съда размери и срокове. Когато взискателят не плати обезпечението, съдът спира принудителното изпълнение. Когато разходите са били необходими за принудителното изпълнение, при поискване от взискателя, длъжникът трябва да възстанови направените разходи на взискателя, в това число разходите за претърсвания, свързани с имуществото на длъжника, и разходите по производство, образувано служебно от съда. Съдът трябва да се произнесе относно разходите в срок до осем дни от получаване на молбата
За да се гарантира заплащането на труда и възстановяването на извършени разходи, съдебният изпълнител може да поиска от взискателя да плати гаранция в срок и размер според тарифата. Съдебният изпълнител трябва лично да връчи на взискателя съобщението за плащане на гаранцията, в което трябва да се съдържа също така предупреждение за последиците, ако гаранцията не бъде платена навреме и ако на съдебния изпълнител не бъде представено доказателство за плащането. Съдебният изпълнител трябва да включи също така информация за правото си да иска съдът да се произнесе по гаранцията.
Когато взискателят не е съгласен с начина на плащане, срока или размера на гаранцията, в осемдневен срок от получаването на съобщението взискателят може да подаде молба до съдебния изпълнител, с която да поиска произнасяне на съда по въпроса. Съдебният изпълнител незабавно изпраща молбата до съда, който трябва да се произнесе по въпроса в осемдневен срок от получаването ѝ.
Когато взискателят не плати гаранцията по начина и в срока, определени от съдебния изпълнител или съда, или не представи доказателство за плащане, съдебният изпълнител уведомява за това съда, който спира принудителното изпълнение.

3.2 Основни изисквания

Първото условие за допускане на принудително изпълнение е **да е налице основание за принудително изпълнение.** По закон **това може да е изпълнителен титул или автентичен документ.**

Изпълняемост на съдебни решения:

Съдебно решение подлежи на принудително изпълнение, след като стане окончателно и изтече срокът за доброволно изпълнение на задълженията на длъжника. Срокът за доброволно изпълнение на задължението започва да тече от деня, следващ този, в който на длъжника е връчено решението. Възможно е съдът да допусне принудително изпълнение само на част от решение, когато въпросната част стане предмет на

принудително изпълнение.
Съдът допуска принудително изпълнение на съдебно решение, което все още не е окончателно, когато по закон е предвидено, че обжалването не спира неговото изпълнение.
Изпълняемост на съдебна спогодба:
Съдебната спогодба подлежи на принудително изпълнение, ако вземането съгласно спогодбата е изискуемо. Настъпването на изискуемостта на вземането трябва да е видно от спогодителен протокол, от публичен документ или от документ, заверен в съответствие със закона. Ако не може да бъде доказано по този начин, че изискуемостта е настъпила, това трябва да е видно от окончателно решение, постановено в гражданско производство, в рамките на което е установена изискуемостта на вземането.
Подлежащо на принудително изпълнение нотариално вписване:
Нотариалното вписване подлежи на принудително изпълнение, ако длъжникът се е съгласил с неговата пряка изпълняемост в самото вписване и ако вземането, което е предмет на нотариалното вписване, е изискуемо. Изискуемостта на вземането трябва да е видна от нотариално вписване, публичен документ или документ, заверен в съответствие със закона. Когато изискуемостта на вземането не зависи от изтичането на определен срок, а по-скоро от друго обстоятелство, посочено в нотариалното вписване, нотариусът уведомява страните какво се счита за достатъчно доказателство за изискуемост на вземането: писмено заявление, отправено от взискателя към длъжника, че вземането е изискуемо, в което е посочена датата, от която е изискуемо, и доказателство за връчване на длъжника на писменото заявление относно изискуемостта на вземането. Нотариусът уведомява страните, че може да го упълномощят да съобщи на длъжника за изискуемостта на вземането, вместо да представят доказателство, че на длъжника е връчено писмено заявление относно изискуемостта на вземането. Писменото заявление на взискателя или съобщението от нотариуса се връчват с препоръчана поща.
Второто условие, за да допусне съдът принудително изпълнение, **е подаването на молба за принудително изпълнение**, която трябва да съдържа информация за взискателя и длъжника, в това число съответните данни за легитимацията им, изпълнителен титул или автентичен документ, задължението на длъжника, начина на плащане и предмета на принудителното изпълнение, както и друга информация, която е необходима за извършването на принудителното изпълнение (молбата за принудително изпълнение въз основа на автентичен документ трябва да включва също така молба съдът да разпореди на длъжника да изплати вземането, заедно с определените разходи, в осемдневен срок или в тридневен срок, ако се касае за спорове, свързани с менителници или чекове, считано от датата на връчване на решението). Взискателят трябва ясно да определи в молбата за принудително изпълнение изпълнителния титул, въз основа на който се иска изпълнението, и да посочи, че е издадена декларация за изпълняемост.
Вземането трябва да е изискуемо и срокът за доброволно изпълнение на задължението да е изтекъл (доброволен срок).
Длъжникът трябва да бъде ясно идентифициран в изпълнителния титул или в автентичния документ. В молбата за принудително изпълнение трябва да бъдат посочени също така името и адресът на длъжника (или неговото седалище). В молбата за принудително изпълнение трябва ясно да се посочи информация за идентифициране на длъжника (и взискателя), която се различава според това дали са физически лица, юридически лица, предприемачи или частни лица.
Длъжникът трябва да бъде съществуващ субект (той не може да е починал или заличен от съдебния регистър). Когато е подадена молба за принудително изпълнение срещу несъществуващ субект, тя трябва да бъде отхвърлена, а ако субектът престане да съществува по време на изпълнителното производство, тогава това се счита за причина за спиране на производството по закон (и не е необходимо да се постановява специално решение).
В изпълнителното производство **презумпциите са приложими** (правоспособност) еднакво за длъжника и взискателя, тъй като те са установени в гражданското производство съгласно Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku*), във връзка с член 15 от ZIZ.
4 Цел и естество на принудителните мерки
Целта на принудителните мерки е да се плати вземането на взискателя.
Принудителните мерки за плащане на парични вземания са: продажба на движими вещи на длъжника, продан на недвижими имоти, прехвърляне на парично вземане на длъжника, откупуване на права на собственост и материални права и безналични ценни книжа, продажба на дружествен дял на член и прехвърляне на пари, държани в разплащателна организация (т.е. банки).
Принудителните мерки за плащане на непарични вземания са: отнемане и предаване на движими вещи, опразване и отнемане на недвижими имоти, заместваща услуга за сметка на длъжника, принуждаване на длъжника да извърши действие чрез финансови санкции, възстановяване на нает лице на работа, разпределяне на движими вещи, волеизявление и предаване на дете.
4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?
Горепосочените принудителни мерки позволяват изпълнение върху всички предмети (за всяка вещ, право на собственост или материално право на длъжника), освен ако по закон обектът не подлежи на принудително изпълнение или принудителното изпълнение срещу него е ограничено — член 32 от ZIZ.
Не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение:
благата, които не се търгуват,
минерални ресурси и други природни ресурси,
съоръжения, устройства и други блага, които са от съществено значение за изпълнението на функциите на държавата или на самоуправляващите се местни общности, както и движимото и недвижимото имущество, използвано за целите на националната отбрана,
съоръжения, устройства и други блага, които са от съществено значение за длъжника с оглед на изпълнението на неговите задължения за обществена услуга, както и
други вещи и права, предвидени по закон (например пари, предназначени за издръжка на дете, изцяло лични вещи, доход от социално подпомагане, обезщетение за родител, детски надбавки, обезщетение за увреждане, храна, гориво за отопление, животни за работа и разплод, ордени, медали, помощни приспособления за хора с увреждания, земеделска земя и съоръжения на земеделски стопани, когато са необходими за собственото им препитание, и т.н.).
4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?
Основната цел на всички принудителни мерки е да се плати вземането на взискателя. Последиците от принудителните мерки зависят от вида на използваната принудителна мярка.
ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ ЗА ПАРИЧНИ ВЗЕМАНИЯ
Принудителното изпълнение върху движими вещи се осъществява чрез отнемането и продажбата на движимата вещ. Върху отнетите вещи се налага запор в полза на взискателя.
Принудителното изпълнение върху парични вземания на длъжника се осъществява чрез отнемане и прехвърляне на вземанията. С решението, с което се допуска отнемането на парични вземания (решение за отнемане), съдът забранява на лицето, което има задължения към длъжника, да

изплаща задължението на длъжника и на длъжника да предяви вземанията, включително чрез запора, който е наложен като гаранция, или да се разпорежда с вземанията по какъвто и да било начин. Отнемането поражда действие в деня, в който решението за отнемане бъде връчено на лицето, което има задължения към длъжника. При отнемането на вземанията на длъжника, което се допуска от съда по молба на взискателя, в полза на взискателя се налага запор върху отнетите вземания.

Принудително изпълнение върху парични средства на длъжника, държани в разплащателна организация: С решението за принудително изпълнение срещу парични средства, държани от длъжника в разплащателна организация, съдът разпорежда на разплащателната организация да замрази паричните средства на длъжника по всички сметки в размер до дължимата сума съгласно решението за принудително изпълнение и след като решението стане окончателно, да плати тази сума на взискателя. Решението води до отнемане и прехвърляне с цел събиране на вземането. Когато решението за принудително изпълнение стане окончателно, съдът уведомява разплащателната организация. Разплащателната организация уведомява съда непосредствено след извършване на плащането към взискателя.

Принудително изпълнение за вземане на длъжника, при което се отнемат или предават движими вещи или при което се предават недвижими имоти, се осъществява чрез отнемане на това вземане и прехвърлянето му на взискателя, последвано от неговата продажба. Прехвърлянето на отнетото вземане на длъжника води до прехвърляне на паричното вземане на длъжника.

Принудително изпълнение върху други права на собственост или материални права се осъществява чрез отнемането на въпросното право и реализация на движимата вещ. Отнемането има действие в деня, в който решението за отнемане бъде връчено на длъжника. В решението за принудително изпълнение, с което се допуска отнемането, съдът налага забрана на длъжника да се разпорежда с това право. При отнемане на правото в полза на взискателя се налага запор.

Принудително изпълнение върху безналични ценни книжа: Принудителното изпълнение срещу безналични ценни книжа, които се търгуват на фондовата борса, се осъществява чрез отнемането и продажбата на безналични ценни книжа и заплащането на взискателя от сумата, получена от продажбата. Отнемането поражда действие в деня, в който решението за отнемането бъде вписано в централния регистър на безналичните ценни книжа.

Принудително изпълнение върху дружествен дял на член се осъществява чрез вписване на решението за принудително изпълнение, продажба на дела и плащане на взискателя на сумата, получена от продажбата. С решението за принудително изпълнение съдът забранява на члена да се разпорежда с неговия дял. Съдът връчва решението за принудително изпълнение на дружеството и го вписва в съдебния регистър. С това вписване в полза на взискателя се налага запор върху дела на члена, който е противопоставим също така срещу всяко лице, което впоследствие придобие този дял.

Принудително изпълнение върху недвижими имоти се осъществява чрез вписване на решението за принудително изпълнение в имотния регистър, оценяване на стойността на недвижимия имот, неговата продан и плащане на взискателя от сумата, получена от продажбата. Съдът вписва решението за принудително изпълнение срещу недвижимия имот в имотния регистър. С това вписване в полза на взискателя се налага възбрана върху недвижимия имот, която е противопоставима също така срещу всяко лице, което впоследствие придобие право на собственост върху него. Взискател, който иска принудително изпълнение, но все още в негова полза не е наложена възбрана или поземлен дълг, с вписването на решението за принудително изпълнение получава право на плащане от недвижимия имот преди лицето, което впоследствие получи запор или поземлен дълг.

ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ ЗА НЕПАРИЧНИ ВЗЕМАНИЯ

Процесът на отнемане и предаване на движими вещи се води от съдебен изпълнител, който взема вещта от длъжника и я предава на взискателя срещу разписка.

Процесът по опразване и отнемане на недвижим имот се води от съдебен изпълнител, който въвежда взискателя във владение, след като го опразни от хора и вещи. Опразването и отнемането на недвижим имот е разрешено 8 дни, след като решението за принудително изпълнение бъде връчено на длъжника.

Процесът по задължаване за извършването, допускането или преустановяването на действие може да се води в сътрудничество със съдебния изпълнител по начин, определен от съда. Въз основа на изпълнителен титул, според който длъжникът трябва да изпълни дадено действие, което може да бъде извършено от друго лице, принудителното изпълнение се осъществява, като съдът оправомощава взискателя да възложи задачата на друго лице за сметка на длъжника или да я изпълни сам или сама (**заместващо връчване за сметка на длъжника**). Когато длъжникът трябва да изпълни дадено действие съгласно изпълнителен титул, което действие не може да бъде извършено от друго лице, съдът определя подходящ срок за изпълнението на това задължение в решението за принудително изпълнение и налага глоба, ако длъжникът не изпълни задължението в указания срок (**принуждаване на длъжника чрез глоба**).

Процесът на възстановяване на наето лице на работа се осъществява от съда, който в решението за изпълнение определя подходящ срок за изпълнение на задълженията. В решението за принудително изпълнение съдът също така предвижда глоба, ако длъжникът не изпълни задължението в указания срок.

Процесът на разпределяне на вещи може да се осъществи чрез действителното физическо разпределяне, когато такова разпределяне бъде определено с изпълнителен титул, или чрез продажба на вещта.

Процесът на волеизявление представлява задължението то да бъде извършено пред имотен регистър или друг вид волеизявление съгласно определеното в решението, което представлява изпълнителен титул, и се счита за изпълнено, след като въпросното решение стане окончателно.

Процесът на принудително изпълнение в случаи, касаещи упражняването на родителски права или отглеждането на деца и режима на лични отношения с деца се провежда, когато съдът определи в решението за принудително изпълнение, че дадено лице трябва да предаде детето. Съдът определя срока, в рамките на който детето трябва да бъде предадено, или постановява, че детето трябва да бъде предадено незабавно. С решението за принудително изпълнение на лицето, за което се отнася изпълнителният титул, на лицето, от чиято воля зависи предаването на детето, и на лицето, което е с детето към момента на постановяване на решението, се вменява задължението да предаде детето. В решението за принудително изпълнение съдът постановява, че задължението за предаване на детето е противопоставимо срещу всекиго, с когото се намира детето към момента на принудителното изпълнение.

Съдът по изпълнението може да наложи глоба срещу длъжник, който действа в противоречие със съдебното решение, като например укрива, уврежда или унищожава своето имущество, извършва действия, които биха могли да причинят непоправима или трудна за поправяне вреда на взискателя, пречи на съдебния изпълнител да осъществява принудителното изпълнение или да предприема обезпечителни мерки, действа в противоречие с решение за гаранция, пречи на работата на вещите лица или на разплащателната организация, пречи на работодател или на друг изпълнител на решението за принудително изпълнение да осъществи принудителното изпълнение или пречи или забранява огледа и оценяването на недвижими имоти.

Когато длъжникът действа в противоречие с решението за принудително изпълнение и се разпореди със своето имущество, въпросната сделка е действителна само ако правният акт е осъществен срещу разумно заплащане и ако другата страна е действала добросъвестно (т.е. не е знаела

или не е можела да знае, че длъжникът няма право да се разпорежда с неговото имущество) към момента на прехвърлянето или на учредяването на тежестта.
Длъжник, който унищожава, увреждa, прехвърля или укрива част от своето имущество с намерението да попречи на плащането към взискателя и по този начин причинява вреда на взискателя, носи наказателна отговорност и ще бъде глобен или осъден на лишаване от свобода до една година.
При поискване от съда, банката трябва да даде обяснения и да предостави документация, доказваща дали и как е изпълнила съдебното решение за принудително изпълнение и как е приложила разпореждането за погасяване на вземанията съгласно изискванията на закона. Банката трябва така също да изпрати на взискателите и на съда информация относно банковите сметки на длъжника. Въз основа на решение за принудително изпълнение банката трябва да замрази паричните средства на длъжника, които се държат в банката, в посочения в решението за принудително изпълнение размер и след това да плати тази сума на взискателя.
При поискване от взискателя, съдът може да разпореди на банка, която в противоречие със съдебното решение не е извършила отнемането, прехвърлянето или плащането на изискуемата сума, да заплати тази сума на взискателя вместо длъжника от собствените активи на банката. В такъв случай банката носи отговорност пред взискателя за вреди, причинени поради неизпълнението на решението за принудително изпълнение, или за нарушаване на задължителни разпоредби относно задължението за оповестяване на информация, относно спазването на поредността на плащане, относно размера и начина на плащане на задължението съгласно решението за принудително изпълнение.
Въз основа на решение за принудително изпълнение работодателят на длъжника трябва да плати на взискателя еднократна парична сума или редовно да плаща на взискателя паричните суми, на които в противен случай длъжникът би имал право като работна заплата. Въпреки това длъжникът има право най-малко на 76 % от минималната работна заплата на месец. При поискване от взискателя, съдът може да разпореди на работодателя, който в противоречие със съдебното решение не е удържал и платил изискуемите суми, да плати въпросните суми на взискателя вместо длъжника от собствените активи на работодателя. В такъв случай работодателят носи отговорност пред взискателя за вреди, причинени от неизпълнение на решението за принудително изпълнение.
Лицето, което има задължения към длъжника, трябва да декларира дали признава отнетото вземане и в какъв размер и дали неговото/нейното задължение за плащане на вземането на длъжника зависи от изпълнението на някакво друго задължение. Ако той/тя не направи декларация или не обяви истината, той/тя носи отговорност пред взискателя за вредата.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Срокът на действие на определена мярка на съда по изпълнението зависи от естеството на мярката. Изпълнителното производство (и последиците от решение за допускане на принудително изпълнение) обикновено приключва, когато вземането на взискателя бъде удовлетворено. Ако принудителното изпълнение не е възможно поради правни или фактически съображения, то се прекратява чрез спиране на изпълнението, вследствие на което се анулират всички принудителни мерки, освен ако това би нарушило права, придобити от трети страни (например права на купувачи върху отнето движимо имущество). Взискателят може да поиска отлагане на принудителното изпълнение най-много с една година и в такъв случай решение за допускане на принудителното изпълнение остава в сила дори ако длъжникът няма никакво имущество към момента на постановяване на решението (т.е. наличието на фактически пречки, възпрепятстващи реализацията на вземането на взискателя).
Когато няма налични парични средства, в случай на принудително изпълнение срещу вземания на длъжника от банковите сметки на длъжника, или длъжникът няма достъп до средствата, банката трябва да съхранява решението за принудително изпълнение в своите архиви в продължение на една година и да плати на взискателя, когато по сметката на длъжника има налични средства или когато длъжникът придобие правото да се разпорежда със средствата. До този момент принудителното изпълнение може да бъде спряно.
Когато при отнемането на движими вещи съдебният изпълнител не установи активи, които може да са предмет на принудително изпълнение, или с отнетите активи не може да се покрие вземането на взискателя, или съдебният изпълнител не може да извърши отнемането, защото длъжникът отсъства или не осигурява достъп до помещенията, в тримесечен срок от първия опит за отнемане взискателят може да поиска съдебният изпълнител да направи втори опит за отнемане. До този момент принудителното изпълнение може да бъде спряно.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Длъжникът, взискателят, всяка трета страна, имаща право върху обекта на изпълнението, и всеки купувач на вещ, закупена в рамките на производството, разполагат с правни средства за защита срещу решенията на съда по изпълнението.
Обикновено правното средство за защита срещу решение на първа инстанция е жалба. По изключение може да се представи възражение срещу решение за принудително изпълнение от длъжника или трета страна, която има право върху обекта на изпълнението, което пречи на принудителното изпълнение. Възражението трябва да бъде основателно. Във възражението длъжникът или третата страна трябва да посочи всички факти и да представи доказателства, въз основа на които възражението трябва да се счита за основателно (възражение на длъжника). Взискателят има право на отговор на възражението в 8-дневен срок. Решението по възражението може да се обжалва.
Всеки, който докаже, че може да има право върху обект на изпълнението, което би попречило на принудителното изпълнение, може да подаде възражение срещу решението за принудително изпълнение и да поиска от съда да обяви, че принудителното изпълнение срещу въпросния обект не се допуска (възражение на трета страна). Възражението може да бъде подадено до приключването на изпълнителното производство. Ако взискателят не отговори на възражението в срок или обяви, че не се противопоставя на възражението, съдът отменя решението за принудително изпълнение изцяло или частично. Когато в зададения срок взискателят заяви, че се противопоставя на възражението, съдът отхвърля възражението. В 30-дневен срок след като решението за отхвърляне на възражението на основание подадено възражение от взискателя или поради това, че възражението е счетено за неоснователно, стане окончателно, страната, подала възражението, може да заведе дело за установяване на недопустимостта на принудителното изпълнение върху съответното имущество.
Жалба или възражение може да се подава в съда, който е постановил решението, срещу което се предявяват правни средства за защита. Общото правило е, че същият съд, който е постановил решението за принудително изпълнение, се произнася по възражението, а съдът от втора инстанция се произнася по жалбата. Решението по жалбата е окончателно.
Възражение и жалба се подават в осемдневен срок, считано от връчването на решение на съда от първа инстанция. По изключение, жалба може да се подава след този срок до края на изпълнителното производство, когато възражението се основава на факт, касаещ реалното вземане, и този факт е възникнал, след като решението е станало изпълняемо, и не е било възможно да се предяви в рамките на първоначалния срок.
Възражението и жалбата не спират изпълнението на принудителните мерки в изпълнителното производство, освен на етапа на плащане. Общото правило е, че взискателят не може да получи плащане, докато решението за принудително изпълнение не стане окончателно. Взискателят може да получи плащане преди решението за принудително изпълнение да стане окончателно само в случай на принудително изпълнение, основано на изпълнителен титул, когато принудителното изпълнение се отнася до парични средства на длъжника, държани в разплащателна организация (принудително изпълнение, основано на изпълнителен титул), при условие че изпълнителният титул е приложен към молбата за принудително изпълнение, освен по търговски дела, при които не е необходимо да се прилага изпълнителният титул.

В изпълнителното производство извънредните правни средства за защита са ограничени. Решението, постановено на втора инстанция, с което молбата за принудително изпълнение се отхвърля или се обявява за недопустима, може да бъде обжалвано при условията, предвидени в закона относно гражданското съдопроизводство. Не се допуска повторно разглеждане, освен ако в закона е предвидено друго.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Принудителното изпълнение за парични вземания и за обезпечаването на такива вземания не е допустимо върху вещи и права, които са от съществено значение за покриването основните жизнени потребности на длъжника и на лицата, които длъжникът по закон е задължен да издържа, или които са от съществено значение за извършването на професионалната дейност на длъжника. Върху част от тези вещи и права все пак принудително изпълнение е допустимо, но само в ограничена степен.

Връзки по темата

http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov
http://www.mp.gov.si/si/obrazci_evidence_mnenja_storitve/uporabni_seznami_imeniki_in_evidence/
http://www.sodisce.si/
https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs
http://pisrs.si/

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 21/12/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Словакия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Според член 232, параграф 1 от Закон № 160/2015 — Кодекс на гражданското исково производство (*Civilný sporový poriadok*) — изпълняемостта е клауза в съдебното решение, с която се установява задължението за изпълнение на решението; тя се изразява във възможността за пряко и незабавно изпълнение на решението с правни средства. С изключение на случаи, включващи ненавършили пълнолетие лица, решенията за принудително изпълнение по граждански и търговски дела се уреждат по Закон № 233/1995 за съдебните изпълнители и изпълнителните производства, с който се изменят някои закони, с измененията (Закон за изпълнителното производство) (*Exekučný poriadok*), според който изпълнителен титул представлява единствено решение, съдържащо клауза за изпълняемост. Решение на съда по изпълнение се определя като изпълнителен титул според Закона за изпълнителното производство, ако с него се предоставя право, установява се задължение или се засягат активи. В член 45 от Закона за изпълнителното производство са определени също така други изпълнителни титули, на чиято база може да се осъществява принудително изпълнение, в това число изпълнителни титули от други държави и нотариални актове.

Принудителното изпълнение на решения по дела, включващи ненавършили пълнолетие лица, се урежда по отделни правни разпоредби, а не по Закона за изпълнителното производство. То е уредено от член 370 и сл. от Закон № 161/2015 — Кодекс на гражданското охранително производство (*Civilný mimosporový poriadok*). Този законодателен акт се прилага при принудително изпълнение на решения:

- относно упражняването на родителски права върху ненавършило пълнолетие лице, режима на лични отношения или задълженията по отношение на ненавършилото пълнолетие лице, различни от парични задължения,
- относно връщането на ненавършило пълнолетие лице в чужбина в случай на неправомерно отвеждане или задържане;
- ако някой конкретен законодателен акт или международен договор, с който Словашката република е обвързана, предвижда изпълняемостта на дадено споразумение или автентичен документ, уреждащ упражняването на родителските права върху ненавършило пълнолетие лице, режима на лични отношения или задължения по отношение на ненавършилото пълнолетие лице, различни от парични задължения.

Поради това в следното изложение се прави разлика между принудително изпълнение по Закона за изпълнителното производство и принудително изпълнение по Кодекса на гражданското охранително производство.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Принудително изпълнение по Закона за изпълнителното производство

Принудителното изпълнение се води от съдебен изпълнител, който е лице, назначено и упълномощено от държавата да провежда изпълнителни производства; такива производства представляват упражняване на публични правомощия. Принудителното изпълнение се води от съдебен изпълнител, упълномощен от съд: съдът възлага дела, като за изпълнението им упълномощава отделни съдебни изпълнители, избрани на случаен принцип по ред и със софтуер, одобрени от Министерството, за да се изключи възможността за влияние върху възлагането на делата. Списък на съдебните изпълнители е посочен на уебсайта http://www.ske.sk/. Компетентен за производства по принудително изпълнение е Районният съд на Банска Бистрица (*Okresný súd Banská Bystrica*), т.е. молби за принудително изпълнение трябва да се подават само до този съд, независимо от местопребиваването/постоянното местоживеене на взискателя или на длъжника (т.е. кредитора или задълженото лице). Обикновено обаче съдът възлага делото на съдебен изпълнител, назначен за окръжния съд, който е компетентен по адреса на длъжника.

Принудително изпълнение по Кодекса на гражданското охранително производство

Принудително изпълнение на решение по дело, касаещо ненавършило пълнолетие лице, може да се води само от съд; съдът с териториална компетентност обикновено е компетентният съд по местопребиваване на ненавършилото пълнолетие лице, както е уговорено между родителите

или по друг законосъобразен начин. Ако съдът с териториална компетентност не е известен или той не може да се намеси своевременно, съдът, който е компетентен по настоящото местопребиваване на ненавършилото пълнолетие лице, се разпорежда и води принудителното изпълнение. Съдът с териториална компетентност за изпълнение на спешна мярка е съдът, който е разпоредил мярката; ако спешната мярка е разпоредена от апелативен съд, териториална компетентност има първоинстанционният съд. Съдът с териториална компетентност за изпълнение на решение относно връщането на ненавършило пълнолетие лице в чужбина в случай на неправомерно отвеждане или задържане е първоинстанционният съд.

Поради това решението се изпълнява от самия съдия, но съдията може да упълномощи съдебен служител да организира отвеждането на ненавършилото пълнолетие лице. При принудителното изпълнение на решението упълномощеният съдебен служител по закон има същите правомощия като съдията.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Производство по Закона за изпълнителното производство

Според член 48 от Закона за изпълнителното производство взискателят (т.е. взискателят съгласно изпълнителен титул; субектът, на когото според подлежащо на изпълнение решение е присъдено правото на плащане по искането за плащане) подава молба за принудително изпълнение, ако длъжникът не изпълни доброволно подлежащото на изпълнение решение. Следователно изпълнителното производство се образува в отговор на подадена молба от страната, която има право да изиска плащане на вземането съгласно изпълнителния титул.

Както е посочено по-горе, молбата за принудително изпълнение се подава в Районния съд на Банска Бистрица по електронен път, т.е. тя се изпраща до електронната пощенска кутия на съда по определен електронен формуляр, който е на разположение на уебсайта на Министерството. Молбата трябва да бъде заверена; в противен случай не се разглежда. Ако взискателят или негов представител не разполага с активирана електронна пощенска кутия, молбата за принудително изпълнение може да бъде подадена чрез всеки съдебен изпълнител. В такъв случай съдебният изпълнител изпълнява ролята на упълномощен представител на взискателя за целите на връчването до издаването на разрешение за принудително изпълнение, като за това съдебният изпълнител има право на възнаграждение и възстановяване на разходите; размерът на разходите и начинът за тяхното изчисляване са определени от министъра с акт от общ характер. В молбата за принудително изпълнение трябва да бъдат посочени следните данни:

а) посочване на съда, до който се изпраща;

б) взискател и длъжник, ако последният е страна в производството;

в) представител на взискателя и, ако молбата се подава от няколко взискателя, общият представител на взискателите (това се отнася до задължението да се назначи общ представител);

г) съдебен изпълнител, ако молбата за принудително изпълнение се подава чрез съдебен изпълнител;

д) изпълнителен титул, на чиято база може да се проведе принудителното изпълнение и дава основанието за подаване на молба за принудително изпълнение срещу длъжника; ако това се отнася до правоприемство, трябва да се опишат фактите за установяване на правоприемството;

е) представяне на основните факти и посочване на доказателства за отношенията с длъжника, ако принудителното изпълнение ще се води въз основа на изпълнителен титул за присъждане на вземане от менителница или запис на заповед срещу длъжника, който е физическо лице; това е приложимо също така, ако разрешението за подаването на молба за принудително изпълнение е установено чрез непрекъсната поредица от заверки;

ж) искането; ако се касае за искане за плащане, то трябва да бъде разделено на главница, периодични разходи, капитализирани разходи, договорни неустойки и направените от взискателя разходи за принудителното изпълнение;

з) банковата сметка на взискателя, по която следва да бъде преведено изисканото плащане;

и) адрес на електронната поща на взискателя за електронна комуникация със съдебния изпълнител, когато взискателят не разполага с активирана електронна пощенска кутия;

й) декларация от взискателя, че изпълнява условие или насрещно задължение, ако това, което в изпълнителния титул е наредено на длъжника, е обвързано с условие или насрещно задължение, и представяне на доказателство;

к) декларация от взискателя, че задължението съгласно изпълнителния титул не е изпълнено доброволно; ако задължението не е изпълнено частично, въпросната част трябва да бъде обявена в деня на подаване на молбата за принудително изпълнение;

л) датата на подаване на молбата.

Към молбата за принудително изпълнение трябва да бъдат приложени следните документи:

а) копие на изпълнителния титул и потвърждение за неговата изпълняемост, ако е необходимо; не е нужно да се прилага заповед за плащане, издадена в рамките на исково производство;

б) документ за установяване на правоприемство; ако правоприемството е установено по закон или в търговския регистър (*Obchodný register*), тогава е достатъчно да се направи препратка към тях;

в) документ, от който да е видно, че условието или насрещното задължение е изпълнено, ако това се изисква по изпълнителния титул;

г) потребителски договор или друга договорна документация, свързана с потребителския договор, включително документи, посочени в потребителския договор, ако се отнасят до принудителното изпълнение въз основа на изпълнителен титул, с който се присъжда вземане по потребителския договор; това не важи, ако изпълнителният титул е заповед за плащане, издадена в исково производство.

Ако молбата е за принудително изпълнение въз основа на изпълнителен титул от друга държава, взискателят трябва да приложи също така документи в съответствие с вида на изпълнителния титул (член 48, параграф 5 от Закона за изпълнителното производство).

При получаването на молбата за принудително изпълнение съдът я разглежда и ако тя отговаря на законовите изисквания, издава разрешение и го връчва на съдебния изпълнител, който организира принудителното изпълнение.

Производство по Кодекса на гражданското охранително производство

Страните в производството по принудителното изпълнение на решение са ненавършилото пълнолетие лице и взискателят и длъжникът по изпълнителния титул. Ако длъжникът не изпълни доброволно изпълнителния титул, взискателят може да подаде молба за принудително изпълнение на решението; съдът обаче може служебно да образува производство според Кодекса на гражданското охранително производство. Решението може да бъде приведено в изпълнение, след като бъде издадена заповед за неговото изпълнение, като може да се пристъпи към принудително изпълнение, без заповедта да се връчва на страните. В изпълнение на решението съдът отвежда ненавършилото пълнолетие лице от лицето, с което то не трябва да бъде по силата на решението, и организира предаването му на лицето, на което според решението детето се поверява, или лицето, на което според решението се предоставя право на лични отношения с детето за ограничен период от време, или на лицето, упълномощено да получи ненавършилото пълнолетие лице, което е било отведено или задържано неправомерно.

3.2 Основни изисквания

Изпълнително производство по Закона за изпълнителното производство

Условията за изпълнително производство по Закона за изпълнителното производство включват: наличието на изпълнителен титул, подаването на молба за принудително изпълнение и плащането на съдебна такса (16,50 EUR). Съдебната такса е дължима при подаване на молбата и може да бъде платена единствено с пощенски запис или банков превод. Данните за фактуриране на плащането на тази такса се издават автоматично. Съдът не изпраща покана за плащането на тази такса; ако не е платена в 15-дневен срок след подаването на молбата, молбата не се разглежда; това не важи, ако взискателят е освободен от съдебни такси, за което се уведомява от съда.

След като започне принудителното изпълнение на право на изпълнение, различно от плащането на парична сума, съдебният изпълнител на взискателя може да поиска плащането на аванс за покриване на разходите по производството; това не се прилага, ако взискателят е освободен от съдебни такси. Ако взискателят не плати този аванс при поискването му от съдебния изпълнител в посочения от нето срок, който не трябва да е по-малко от 15 дни, съдебният изпълнител издава съобщение за спиране на принудителното изпълнение.

Според Закона за изпълнителното производство изпълнителният титул е подлежащо на изпълнение съдебно решение, ако предоставя право, установява задължение или засяга активи. Изпълнителен титул може да бъде също така:

а) решение на институция, орган, служба или агенция на Европейския съюз;

б) изпълнителен титул от друга държава, който подлежи на изпълнение в Словакия;

в) нотариален акт, който се отнася до правно задължение и определя взискателя и длъжника, правното основание, предмета и срока за изпълнение, ако длъжникът по нотариалния акт се е съгласил с неговата изпълняемост;

г) подлежащо на изпълнение решение, издадено в арбитражно производство, в това число одобреното в него помирение;

д) решение относно наследство;

е) подлежащо на изпълнение решение на публична администрация или орган на регионалното самоуправление, включително съобщение за санкция, която не е платена на място;

ж) изчисление на плащане, декларация за забавено плащане на данъци и такси, както и помирение, одобрено от съответния орган;

з) подлежащо на изпълнение решение и декларация за забавено плащане за социална сигурност, социално осигуряване, схема за пенсия за старост и обществено здравно осигуряване;

и) друго подлежащо на изпълнение решение, декларация за забавено плащане или одобрено помирение, което по закон подлежи на изпълнение;

й) документ, издаден съгласно действащото законодателство в друга държава — членка на ЕС, ако той се отнася до събирането на вземане, както е предвидено в съответното законодателство;

к) съобщение за спиране на принудителното изпълнение и покана за плащане на разходите по него;

л) изпълнителен титул, предвиден в съответното законодателство.

Изпълнително производство по Кодекса на гражданското охранително производство

Единственото условие за принудителното изпълнение на решение е самият изпълнителен титул, тъй като съдът може служебно да образува производството; съдът може служебно да разпореди принудително изпълнение на решението, като процедурата по изпълнение на спешна мярка винаги се разпорежда служебно от съда. Взискателят не плаща никаква съдебна такса за молбата, тъй като тези производства са освободени от съдебни такси.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Активи, които подлежат на принудително изпълнение по Закона за изпълнителното производство

Ако принудителното изпълнение се основава на изпълнителен титул, с който се установява задължение за плащане на парична сума, принудителното изпълнение може да бъде осъществено чрез:

а) запор върху доходи;

б) разпореждане на плащане;

в) продажба на движими вещи;

г) продажба на ценни книжа;

д) продан на недвижими имоти;

е) продажба на предприятие;

ж) разпореждане за отнемане на свидетелство за управление на МПС.

Ако се касае за принудително изпълнение за събирането на вземане, което, без да се броят разходите, в деня на връчване на молбата за принудително изпълнение не надвишава 2 000 EUR („принудително изпълнение с ниска стойност“), принудителното изпълнение не може да се проведе чрез продан на недвижим имот, който служи за постоянно или временно местопребиваване на длъжника; това не засяга правото да се наложи възбрана върху недвижимия имот. Принудително изпълнение за събиране на вземане за издръжка не се счита за изпълнение с ниска стойност.

Принудително изпълнение чрез продан на недвижим имот, който служи за постоянно или временно местопребиваване на длъжника, може да се извършва само с одобрението на съда, ако има няколко изпълнителни производства срещу длъжника за събиране на вземания, които общо надвишават 2 000 EUR, и съдебният изпълнител може да докаже, че вземането не може да се събере по никакъв друг начин. Молба за одобряване на проданта на недвижимия имот, посочен в предходното изречение, може да бъде подадена от съдебния изпълнител, който е наложил първата по ред възбрана върху недвижимия имот, и също така, с писменото съгласие на съдебен изпълнител, чиято възбрана е наложена на по-късна дата.

Ако основанието за принудителното изпълнение е изпълнителен титул, налагащ задължение, различно от плащането на парична сума, начинът на принудително изпълнение се определя съобразно естеството на задължението. То може да бъде проведено чрез:

а) опразване;

б) конфискуване или унищожаване на вещи за сметка на длъжника;

в) делба на съсобствена вещ;

г) извършване на работа и услуги.

Изпълнителното производство не може да засяга активи или права, които според Закона за изпълнителното производство или специален законодателен акт не подлежат на принудително изпълнение, или са освободени от принудително изпълнение или не са допустими за принудително изпълнение. Следователно принудителното изпълнение може да се осъществява със запор, само ако взискателят е кредитор по запора или ако кредиторът по запора се съгласи с принудителното изпълнение. Принудителното изпълнение може да се извършва само в обхвата

на вземането, посочено в разрешението за принудително изпълнение, и размера на разходите по изпълнението; това не важи, ако принудителното изпълнение се извършва чрез продажба на движимо имущество, което не може да бъде разделено, или чрез продан на недвижим имот, когато длъжникът няма достатъчно алтернативни активи, от които вземането би могло да бъде удовлетворено.
На принудително изпълнение не подлежат:
а) недвижим имот, притежаван от държавата, който се стопанисва от управител съгласно специален законодателен акт, различен от недвижим имот, който временно се стопанисва според специален законодателен акт;
б) приходи на държавния бюджет, суми по разплащателни сметки на организация с държавно финансиране и вземания от правоотношенията, установяващи въпросните приходи;
в) ценни книжа, притежавани от държавата, и държавен собствен капитал в юридически лица;
г) суми, предвидени за покриването на дефицит в държавния бюджет и националния дълг;
д) други активи на държавата, както е предвидено в специален законодателен акт.
Други държавни активи и активите на Банката за износ и внос на Словашката република (*Exportnoimportná banka Slovenskej republiky*) не подлежат на принудително изпълнение, ако са били освободени от принудително изпълнение въз основа на тяхната голяма важност за осъществяването на държавните дела или с обществено полезна цел или въз основа на голямата важност на активите на Банката за износ и внос за осъществяването на нейните дела. В такива случаи молба за освобождаване на активи от принудително изпълнение може да бъде подадена в срок до 60 дни от връчването на съобщението за започване на принудително изпълнение. Изпълнителното производство върху такива държавни активи може да се провежда само върху държавните активи, които се стопанисват от управител на държавни активи, вследствие на чиято дейност е установено вземането на взискателя.

Принудително изпълнение на решение по Кодекса на гражданското охранително производство

Съдът отвежда ненавършилото пълнолетие лице от лицето, с което според решението то не трябва да бъде, и организира предаването на детето на лицето, на което според решението детето се поверява, или на лицето, на което според решението се предоставя право на лични отношения с детето за ограничен период от време, или на лицето, което е упълномощено да получи детето, което е било отведено или задържано неправомерно. Съдията може да упълномощи съдебен служител да организира отвеждането на детето. При принудителното изпълнение на решението упълномощеният съдебен служител по закон има същите правомощия като съдията.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

При започване на принудително изпълнение съдебният изпълнител уведомява взискателя и длъжника за неговото започване и как то ще се извърши, ако това може да бъде определено (преди да издаде заповед за изпълнение), и кани длъжника да удовлетвори вземането. В съобщението за образуването на принудително изпълнение се включват разходите в случай на изпълнение на задължението в 15-дневен срок след връчването на това съобщение, както и разходите след изтичането на 15-дневния срок след връчване на съобщението, ако длъжникът не е погасил задължението в рамките на този срок.

Последици от съобщението за образуването на принудително изпълнение

Рутинни правни действия

След като бъде връчено съобщение за започване на принудително изпълнение, длъжникът трябва да се ограничи до рутинни правни действия в обхвата, в които такива разумно може да се изискват от него с оглед на размера и значимостта на вземането. За юридическо лице или едноличен търговец рутинните правни действия са правните действия, които са съществено важни за извършване на дейностите, които са предмет на тяхната работа или стопанска дейност. За други физически лица рутинни правни действия са правните действия, които са съществено важни за посрещането на техните обичайни нужди и също така на нуждите на лицата, за които физическото лице е задължено да плаща издръжка.
По-специално следните не се считат за рутинни правни действия:
а) създаване на предприятие, кооперация или друго юридическо лице;
б) придобиване или прехвърляне на дял от предприятие, кооперация или друго юридическо лица;
в) прехвърляне или отдаване под наем на недвижим имот или обременяването му с право на трета страна;
г) осъществяване на правно действие без подходящо възнаграждение.

Разпореждане с активи, които са предмет на принудително изпълнение

След като бъде връчено съобщението за започване на принудително изпълнение, разпореждането с активи, които са предмет на принудителното изпълнение, не е възможно да се извършва повече без предварителното писмено съгласие на съдебния изпълнител, с изключение на рутинни правни действия. Разпореждането с активи в нарушение на тази забрана не засяга действителността на правното действие, но то не поражда действие за взискателя и вземането на взискателя може да бъде удовлетворено чрез принудително изпълнение от останалите активи и без да е необходимо да се оспорва правното действие, ако то се отнася до разпореждане с активи в полза на лица, посочени в член 42a, параграфи 3 и 4 от Гражданския кодекс (*Občiansky zákonník*), които са знаели за изпълнителното производство или е трябвало да знаят, ако са положили дължимата грижа.

Прихващане на вземания

След като започне принудителното изпълнение, едностранно прихващане на вземане на длъжника от взискателя не се допуска, освен ако е разрешено от изпълнителен титул, въз основа на който длъжникът би могъл да предприеме принудително изпълнение.

Последици от удовлетворяването на вземане

След като бъде връчено съобщението за започване на изпълнително производство, последици от удовлетворяване на вземането настъпват само ако съдебният изпълнител получи плащане на дължимата сума. Ако е извършено плащане за погасяване на вземането преди да бъде връчено съобщението за започване на изпълнителното производство, взискателят трябва да уведоми съдебния изпълнител за въпросното плащане без ненужно забавяне.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Валидността на тези мерки не е обвързана с никакъв срок.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Спиране и прекратяване на принудително изпълнение по Закона за изпълнителното производство

Длъжникът може да спре принудителното изпълнение, като поиска това от съдебния изпълнител (в такъв случай съдебният изпълнител издава съобщение за спиране на принудителното изпълнение), поради следните съображения от страна на длъжника, по-специално:
а) предявен е специален иск (*vylučovacia žaloba*) или се води производство за определянето на право на собственост, ако се касае за активи, които са предмет на принудителното изпълнение;
б) длъжникът, който е физическо лице, е подал молба за допускането на разсрочено плащане и тя е взета предвид;

в) длъжникът, който е физическо лице, е подал молба за спиране на принудителното изпълнение и е обявил, че временно, без да има вина за това, се намира в положение, в което незабавното принудително изпълнение би могло да има особено сериозни последици за него или за членове на неговото семейство;
г) при принудително изпълнение за събиране на издръжка длъжникът е платил дължимата издръжка, включително разходите на взискателя и на съдебния изпълнител, подал е молба за спиране на принудителното изпълнение и е обявил, че доброволно ще продължи редовно да плаща издръжката чрез съдебния изпълнител;
д) длъжникът, който е подал молба за прекратяване на принудителното изпълнение, е предоставил гаранция, равна на стойността на вземането, по специална сметка, открита от съдебния изпълнител за тази цел.
Длъжникът може да поиска също така от съда прекратяване на принудителното изпълнение по следните причини:
а) обстоятелства, възникнали след издаването на изпълнителния титул, са довели до погасяване на вземането;
б) изпълнителният титул е отменен;
в) въз основа на специален законодателен акт има основания, поради които признаването или принудителното изпълнение на изпълнителен титул от друга държава е недопустимо, освен ако титулът е можело да бъде приложен на по-ранен етап от производството;
г) съществуват други фактори, които пречат на принудителното изпълнение на изпълнителен титул.
Длъжникът може да подаде молба със спиращо действие до съдебния изпълнител само в 15-дневен срок от връчването на съобщението за започване на изпълнението. В молби за спиране на принудително изпълнение, подадени след това (които нямат спиращо действие), длъжникът може да се позовава само на фактори, които са възникнали след изтичането на този период. В по-нататъшни молби за спиране на принудителното изпълнение длъжникът може да се позовава само на фактори, които са възникнали след подаването на предходната молба за спиране на изпълнението. Ограниченията, определени в първите две изречения, не са приложими, ако има също така фактори, на които длъжникът не е можел да се позове, без да има вина за това. Ако взискателят се съгласи с прекратяването на принудителното изпълнение, съдебният изпълнител издава съобщение за прекратяване на принудителното изпълнение, което се връчва на страните в производството и на съда; в противен случай в рамките на пет работни дни след крайния срок за отговор съдебният изпълнител на взискателя подава молба за прекратяване на принудителното изпълнение, придружена от декларация на съдебния изпълнител и всяка друга декларация от взискателя, до съда, който се произнася по молбата.
По принцип в рамките на изпълнителното производство не може да се подават „жалби“ срещу последващи решения на съдебния изпълнител и на съда, освен законосъобразни изключения съгласно Закона за изпълнителното производство.

Принудително изпълнение на решение по Кодекса на гражданското охранително производство

Допускат се жалби срещу заповед за изпълнение на решение и срещу заповед за отхвърляне на молба за принудително изпълнение на решение. Жалба срещу заповед за изпълнение на решение може да се подава само на основание, че изпълнителният титул не подлежи на изпълнение или че обстоятелства, възникнали след издаването на изпълнителния титул, са довели до погасяване на задължението. Жалбата срещу заповед за изпълнение на решение не е пречка първоинстанционният съд да приведе решението в изпълнение.
Съдът може служебно да отложи изпълнението на решение, ако животът, здравето или развитието на ненавършилото пълнолетие лице са сериозно застрашени от принудителното изпълнение на решението. В отговор на подадена молба, съдът може да отложи принудителното изпълнение на решение от друга държава, ако то се оспорва в държавата, в която е постановено, докато по жалбата бъде взето решение. Съдът отлага също така принудителното изпълнение на решението, ако това се изисква от специален законодателен акт.
Съдът прекратява служебно производството по изпълнение на решение и ако:
а) изпълнителният титул все още не подлежи на изпълнение;
б) изпълнителният титул е отменен, след като е постановено решението за принудително изпълнение; ако изпълнителният титул е изменен, съдът може да продължи с изпълнението на решението в съответствие с изменения изпълнителен титул;
в) съдът е обявил принудителното изпълнение на решението за недопустимо, тъй като има друга причина, поради която решението не може да бъде изпълнено;
г) обстоятелства, възникнали след издаването на изпълнителния титул, са довели до погасяване на задължението;
д) задължението е изпълнено;
е) решението е приведено в изпълнение.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Вж. точки 4 и 5. Съдебният изпълнител е отговорен да избере начин за изпълнение, който да е съизмерим със задължението, подлежащо на изпълнение, и кога стойността на запорираните активи на длъжника съответства на стойността на задължението. Принудителното изпълнение може да се извършва само в обхвата на вземането, посочено в разрешението за принудително изпълнение, и размера на разходите по изпълнението; това не важи, ако принудителното изпълнение се извършва чрез продажба на движимо имущество, което не може да бъде разделено, или чрез продан на недвижим имот, когато длъжникът няма достатъчно алтернативни активи, от които вземането би могло да бъде удовлетворено.
Съдът трябва да отхвърли молба за принудително изпълнение и ако:
а) молбата или изпълнителният титул е в нарушение на Закона за изпълнителното производство;
б) има причини, поради които принудителното изпълнение би трябвало да бъде прекратено;
в) взискателят или длъжникът не е правоприемник на лицето, посочено в изпълнителния титул;
г) принудителното изпълнение се предлага въз основа на изпълнителен титул, издаден в производство, в рамките на което е установено вземане по менителница или запис на заповед, и се е оказало, че вземането е възникнало във връзка с потребителски договор, в рамките на който не са отчетени неприемливи договорни условия, или ограничение по отношение на или недопустимост на използването на менителница или запис на заповед или фактът, че договорът нарушава приемливите морални принципи, и това оказва влияние върху вземането;
д) изпълнителният титул е издаден в рамките на производство, в което не е било възможно да се оспорват или преглеждат каквито и да било договорни условия, и наличието на неприемливо условие оказва влияние върху изпълнено вземане, възникнало във връзка с потребителски договор;
е) принудителното изпълнение ще се води въз основа на арбитражно решение, постановено по потребителски спор, и:
1. потребителското арбитражно споразумение не изпълнява условията, определени в специален законодателен акт;
2. арбитражното решение по потребителския спор не е издадено от арбитър, който към момента на арбитражното производство е бил включен в списъка на арбитрите, упълномощени да решават потребителски спорове;
3. арбитражното решение по потребителския спор не е издадено от установен арбитражен съд, който към момента на арбитражното производство е бил лицензиран да решава потребителски спорове;
4. арбитражното решение не отговаря на данните, посочени в специален законодателен акт, или не подлежи на изпълнение;

ж) молбата включва вземане за периодични разходи и е подадена повече от три години, след като изпълнителният титул е станал подлежащ на изпълнение, и без от длъжника да е поискано да плати задължението през последните три месеца преди подаването на молбата за принудително изпълнение, или без да е сключено споразумение с длъжника за разсрочено плащане на вземането, което е постановено с изпълнителния титул, през трите години, след като изпълнителният титул е станал подлежащ на изпълнение;
з) принудителното изпълнение е предложено въз основа на изпълнителен титул, който е нотариален акт, неотговарящ на законоустановените изисквания или съдържащото се в него задължение е в нарушение на закона или приетите морални принципи.
В хода на принудителното изпълнение съдът има право да поиска от съдебния изпълнител обяснения или отчети за напредъка по всяко изпълнително дело, което му е възложено, и той е задължен да ги предостави на съда в рамките на посочения срок. Съдът може също така служебно да замени съдебния изпълнител, ако той многократно или сериозно наруши задължение, предвидено в Закона за изпълнителното производство или съдебното решение. Преди да реши да замени съдебния изпълнител, съдът взема предвид изявленията на страните в производството и на съдебния изпълнител.
Когато принудителното изпълнение се осъществява чрез запор върху доходи, от месечната работна заплата или други доходи на длъжника не може да се удържа сума с определен базов размер; с постановление правителството определя начините за изчисляване на този базов размер. Ако се касае за издръжка на ненавършило пълнолетие лице, базовият размер на сумата, която не може да се удържа от месечната работна заплата на длъжника, е в размер на 70 % от базовия размер, определен в предходното изречение. Ако се касае за лице, което работи в чужбина и чиято работна заплата се изчислява за тази цел с коефициент на работната заплата или по аналогичен начин, начинът на изчисляване на базовия размер се определя по същия начин и в същото съотношение, както въпросната работна заплата.
Средства по банкова сметка в размер до 165 EUR и средства, за които длъжникът изрично обяви, че са предназначени за плащането на работни заплати на неговите служители, не подлежат на принудително изпълнение чрез нареждане на плащане от банковата сметка. Ако длъжникът има няколко сметки, сума в размер до 165 EUR само по една банкова сметка не подлежи на принудително изпълнение.
Що се отнася до вещи, притежавани от длъжника, принудително изпълнение не може да се извършва върху такива, нужни на длъжника за посрещането на неговите и на семейството му материални потребности или за неговата работа или предприятие, нито върху вещи, чиято продажба би нарушила приетите морални принципи.
От изпълнително производство са изключени следните:
а) обичайното облекло, бельо и обувки;
б) основно домакинско оборудване, а именно легла на длъжника и на неговото семейство, маса, столове според броя на членовете на семейството, хладилник, готварска печка, котлон, бойлер, гориво, пералня, завивки и спално бельо, стандартни кухненски уреди, радио;
в) домашни животни, различни от такива за целите на предприятие;
г) вещи, принадлежащи на длъжника, които служат за неговата работа или предприятие, в размер до 331,94 EUR;
д) медицински изделия и други вещи, от които длъжникът се нуждае поради заболяване или физическо увреждане;
е) вещи, за които са предоставени помощи за материална нужда и надбавки съгласно специален законодателен акт; финансови плащания, предоставени съгласно специален законодателен акт като обезщетение за сериозно увреждане, както и мерки за защита на детето с финансов характер, предоставени съгласно специален законодателен акт;
ж) моторно превозно средство, от което длъжникът, който е физическо лице, се нуждае за личен превоз и за посрещане на нуждите на физическо лице със сериозно увреждане и нуждите на неговото семейство или членовете на неговото домакинство;
з) годежни пръстени и венчални халки;
и) пари в брой в размер до 165 EUR;
й) учебници и играчки.
От изпълнително производство са освободени също така вещи, принадлежащи на едноличен търговец, който обработва земя, ако загубата им би застрашила обработването на земеделската земя или непрекъснатия процес в растениевъдството и животновъдството съгласно специален законодателен акт, както и животни за разплод, т.е. млечни крави, юници, бикове с родословие, свине майки с родословие, нерези с родословие, овце и овни с родословие.
От изпълнително производство са освободени активите, които спестителите притежават в пенсионен фонд, и активите, които участниците притежават в допълнителен пенсионен фонд, съответстващи на сума в размер на вноските, плащани от работодателя за въпросния участник, и доходите от инвестирането им.
В сила от **1 април 2017 г.**

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 03/01/2022
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Финландия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Под „принудително изпълнение“ се разбира осъществявано по принудителен ред изпълнение на задължение, постановено от съд, или на пряко изпълнително основание. В повечето случаи това е принудително изпълнение за възстановяване на задължения. Друга ключова мярка за принудително изпълнение е съдебното отстранение, т.е. задължението за освобождаване на сграда или на част от нея. Изпълнителните основания може да включват също задължение за прехвърляне на определена вещ на друга страна, задължение за извършване на определено действие или разпореждане за преустановяване на извършването на определено действие. Предмет на изпълнение може да бъде и принудителното отнемане на вещи, разпоредено от съда, както и други обезпечителни мерки. Националният орган за принудително изпълнение на Финландия е агенция към Министерството на правосъдието, която изпълнява законовите задължения по принудително изпълнение независимо и безпристрастно.

Принудително изпълнение по въпроси в областта на правото, касаещо децата

Принудителното изпълнение по въпроси в областта на правото, касаещо децата, се отнася до изпълнението на съдебни разпореждания, например за предаване на дете. Споразуменията, утвърдени от социалните служби, също могат да служат като изпълнително основание. Следва да се отбележи, че във Финландия правото на лични отношения е право на детето, а не на родителя. Изпълнението на съдебни решения за упражняване на родителските права върху детето и/или на правото на лични отношения се урежда от Закона за изпълнение на решенията за упражняване на родителските права и правото на лични отношения с детето (619/1996). Този закон се прилага и за изпълнението на всякакви временни разпореждания. Принудителното изпълнение се осъществява по предвидения в този закон ред и когато съдебно или друго решение, издадено в друга държава, подлежи на изпълнение във Финландия съгласно Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета.

Съдебният изпълнител може да изпълни определение/разпореждане относно упражняването на родителските права, ако решението по въпроса е било постановено през предходните три месеца. При други обстоятелства трябва да се отправи молба до съда за издаване на изпълнителен лист. Съдът може да отхвърли молба за принудително изпълнение само ако изпълнението би противоречало на висшия интерес на детето. При изпълнение на определения/разпореждания относно упражняването на родителските права съдът задължава насрещната страна да предаде детето на ищеца или в противен случай ще ѝ бъде наложена глоба. Като алтернатива може да бъде издадена заповед детето да бъде взето от дадено място. При изпълнение на определения/разпореждания относно правото на лични отношения насрещната страна се задължава да разреши посещения и да предприеме всякакви други конкретни действия, които се считат за необходими за осъществяване на посещенията.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Координати за връзка с Националния орган за принудително изпълнение на Финландия могат да бъдат намерени на неговия уебсайт на фински, шведски, и английски език.

Във Финландия съдебните изпълнители са държавни служители. Ищците не могат да избират звеното за принудително изпълнение или съдебния изпълнител, които да поемат техния случай: поредността при разглеждане на делата се определя служебно.

Задачите по принудително изпълнение на Националния орган за принудително изпълнение на Финландия се изпълняват от звена за принудително изпълнение.

Повечето дела за събиране на вземания се разглеждат по електронен път от основното национално звено за принудително изпълнение, поради което не е необходима лична среща с длъжниците.

Петте регионални звена за цялостно принудително изпълнение на Органа отговарят за продажбата на иззето имущество и за други по-сложни задачи, свързани с принудителното изпълнение, в съответните им юрисдикции.

Националното специално звено за принудително изпълнение се занимава със задачи по принудително изпълнение, които отнемат време и изискват обстойно разследване. То работи в тясно сътрудничество с други органи и допринася за борбата със сивата икономика и финансовата престъпност.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Изпълнително производство се образува след подаване на молба за принудително изпълнение от страна на ищеца, който при необходимост прилага копие от изпълнителното основание. Ищецът не дължи предварително никаква такса за принудително изпълнение.

Повече информация относно процедурата за подаване на молба на фински, шведски и английски език.

Молби за принудително изпълнение могат да бъдат подавани по електронен път чрез следната онлайн услуга: https://asiointi2.oikeus.fi/ulosotto/#/

Молба за принудително изпълнение може да бъде подадена и с традиционно писмено заявление или по електронна поща:

за ищци — финландски граждани:

на фински език: https://www.ulosottolaitos.fi/fi/index/tietoaulosotosta/tietoavelkojalle/ulosotonhakeminen.html

на шведски език: https://www.ulosottolaitos.fi/sv/index/informationomutsokningen/informationtillborgenarer/utsokningsansokan_1.html

Формуляр за молба за принудително изпълнение за ищци — чужди граждани (на английски език): https://oikeus.fi/en/index/oikeuslaitos/forms/enforcement.html

Молби по електронна поща от чужбина: ulosotto.uo(at)oikeus.fi

Инструкции за изпращане на защитено съобщение по електронна поща (на английски език): https://oikeus.fi/en/index/oikeuslaitos/submittingdocuments.html%20%0b

Съдебните изпълнители са длъжни да спазват съдебните решения и другите изпълнителни основания, предвидени в законодателството, и не могат да проверяват тяхното съдържание. За да се образува производство по принудително изпълнение, ищецът трябва да разполага с изпълнително основание, посочено в закона, от което да произтича задължение за ответника. Съдебните изпълнители проверяват дали вземането не е отпаднало след постановяване на решението на съда, например поради плащане или изтичане на давност. Правото на обезпечените кредитори (напр. с ипотека) да получат вземането си е уредено в отделни разпоредби.

3.2 Основни изисквания

При граждански и търговски дела изпълнението обикновено се основава на решение или постановление на съд с обща компетентност. Не е необходимо съдът да издаде специален изпълнителен лист. Съдилищата с обща компетентност са районните съдилища — като първоинстанционни съдилища, и апелативните съдилища и Върховният съд — като въззивна инстанция. Арбитражно решение също може да бъде изпълнително основание. На практика важно изпълнително основание е споразумението за издръжка, утвърдено от общински орган. Финландия обаче не признава частните документи като изпълнително основание.

Съдебните решения, срещу които е подадена жалба, могат да подлежат на принудително изпълнение, ако ищецът предостави поисканото от съдебния изпълнител обезпечение за евентуалните вреди, които могат да настъпят за ответника. Ищецът обаче няма достъп до средствата, преди изпълнителното основание и евентуалната заповед за налагане на запор върху имущество или доходи да станат окончателни.

Основните разпоредби относно изпълнимостта на съдебни решения, постановени извън Финландия, се съдържат в правото на ЕС (напр. Регламент „Брюксел I“ (Регламент № 44/2001) и Регламент „Брюксел IIa“ (Регламент № 2201/2003), както и в Конвенцията за признаване и

изпълнение на съдебните решения в скандинавските страни. Допълнителна информация относно трансграничното принудително изпълнение може да бъде намерена на уебсайта на Министерството на правосъдието на финландски, шведски и английски език.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

При започване на изпълнителното производство на длъжника се изпращат уведомление за образуване на производството и покана за плащане. Ако длъжникът не извърши плащане в съответствие с поканата и не се свърже доброволно със службата по принудително изпълнение относно плащането, службата по принудително изпълнение започва разследване за установяване на доходите и имуществото на длъжника въз основа на данни от регистрите.

Изпращането на запитвания до банките е съществена част от дейностите по разследване. В повечето случаи се налага запор върху трудовите доходи и средствата по банковите сметки. Вместо да се удържа сума от възнагражденията, изплащани на редовни интервали, може също да се изготви погасителен план. Мерките за установяване на доходите и имуществото на длъжника, както и евентуалните допълнителни дейности по разследване, са регламентирани от закона. По закон съдебните изпълнители разполагат с широки правомощия, които им дават възможност да получават достъп до информация за финансовото състояние на длъжника от различни регистри. Освен това съдебните изпълнители са задължени да издирват имущество, принадлежащо на длъжника. Мерките за принудително изпълнение трябва да се прилагат без ненужно забавяне. Например, ако длъжникът получава редовни трудови доходи, първото плащане към кредитора обикновено се извършва в срок от два месеца от започване на производството. Длъжникът има право да обжалва, но събирането на вземането няма да бъде преустановено, освен ако съдът не разпореди друго.

Кредиторът може да поиска пълно или ограничено изпълнение. Той може също да поиска от Националния орган за принудително изпълнение да наблюдава дълга за срок от две години чрез вписването му като пасивно вземане, ако не е възможно той да бъде събран незабавно. Не е необходимо да се наема адвокат или правен консултант за целите на принудителното изпълнение.

На запор подлежат всички видове движимо и недвижимо имущество, принадлежащо на длъжника, което не представлява запазена част и по отношение на което не се прилага правото на изключване, както и всички права, вземания или вещи *с* финансова стойност. Ако кредиторът е подал молба за ограничено изпълнение, на запор подлежи само имуществото, заведено в регистрите, за което не е необходима ликвидация. Ако запорираното имущество трябва да бъде ликвидирано, това по принцип се извършва чрез публична продан, която обикновено се обявява в местната преса и онлайн.

Връзки към обявления за публична продан:

https://www.ulosottolaitos.fi/myynti-ilmoitukset/fi/index.html (на фински и шведски език)

https://huutokaupat.com/ulosotto/

В Закона за принудителното изпълнение на Финландия се съдържа и специална разпоредба, съгласно която районният съдебен изпълнител може да реши да не взема под внимание сделки за преднамерено разпореждане с имущество. Твърдението, че определени вещи са собственост на трето лице, не възпрепятства налагането на запор върху тези вещи, ако:

бъде установено, че статутът на третото лице се основава на имуществена или друга договореност, облечена в правна форма, която не съответства на действителното естеството или цел на сделката, като се има предвид, че правото на контрол на длъжника е съпоставимо с това на собственика, действията на длъжника са сравними с тези на собственик, както и като се отчетат ползите от сделката за длъжника и други подобни фактори, и

съответната правна форма явно е използвана с цел да се предотврати принудителното изпълнение или да се възпрепятства достъпът на кредиторите до вещите, и

вземането на ищеца е малко вероятно да бъде удовлетворено от длъжника по друг начин в разумен срок.

Не може обаче да се наложи запор, ако третото лице, участващо в сделката, представи надеждни доказателства, че истинските му права може да бъдат увредени от запорирането на вещите. Ако е необходимо, съдебният изпълнител трябва да се консултира по подходящ начин с длъжника и с третото лице, както и с ищеца, освен ако това би затруднило значително изпълнението.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Макар образуването на изпълнително производство да води до известни последици, сериозни правни последици произтичат от запорирането на имуществото. След налагането на запор върху имуществото длъжникът не може да унищожава, отчуждава или предава в залог запорираните вещи, нито да се разпорежда по друг начин с тях в ущърб на кредитора. Всяко действие, предприето в нарушение на тази забрана, няма правна сила по отношение на кредитора. Приобретателят или третото лице обаче може да се ползва от защита, ако действията му са били добросъвестни. Съдебните изпълнители имат широк достъп до информация не само от длъжника, но и от трети страни, например банки. След като банката бъде уведомена за налагането на запор върху средствата по банковите сметки на длъжника, тя не може да извършва плащания от тези сметки към други лица, освен към съдебния изпълнител. Плащането на вземания или на трудови възнаграждения в нарушение на тази забрана се счита за престъпление.

Собствеността върху вещите се променя в резултат на продажбата на имущество, извършена в рамките на изпълнителното производство. Средствата, събрани от продажната цена, се прехвърлят на ищеца възможно най-бързо.

Имуществото на длъжника се запорира само до размера, необходим за уреждане на вземането на ищеца. Когато множество кредитори са поискали принудително изпълнение или например върху имуществото са учредени ипотеки, средствата се разпределят между кредиторите по реда на приоритет на вземанията им, установен в законодателството. Таксите за принудително изпълнение, дължими на държавата, обикновено са за сметка на длъжника. Ако принудителното изпълнение завърши неуспешно, кредиторът трябва да заплати малка такса за обработване. Кредиторът също трябва да плати такса за прехвърлянето на събраните средства. По дела за издръжка не се начислява такса и издръжката се ползва с приоритет пред други вземания. Размерът на плащанията към ищеца може да е различен всеки месец в зависимост от промените в дохода на длъжника и от размера на вземането.

Допълнителна информация за таксите за принудително изпълнение на фински, шведски и английски език.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Съгласно законодателството съдебните изпълнители трябва да изпълняват задълженията си бързо и без ненужно забавяне. Ако длъжникът не разполага с имущество или доходи, които да могат да бъдат запорирани, делото се връща на кредитора като неизпълнимо по една от следните причини: липса на имущество, липса на имущество и неизвестна или друга пречка за събиране на вземането, посочена отделно. В такива случаи информация за доходите и имуществото винаги се търси в основните регистри. Изпълнителното производство се прекратява, но кредиторът може да поиска принудителното изпълнение да бъде възобновено по-късно, като в такъв случай финансовото положение на длъжника се проучва отново. Така например ищецът може да поиска принудително изпълнение на решение, като подаде своевременно нова молба, за да се гарантира запор на евентуално възстановяване на данък на длъжника в края на годината. Ищецът може да поиска също така задължението да бъде вписано

като пасивно вземане. Ако при разследване по друго дело бъдат открити подлежащи на запориране вещи или доходи или се установи, че на длъжника може да бъде възстановен данък, вписаното като пасивно вземане ще бъде взето предвид при изпълнителното производство. Вписването на пасивно вземане остава валидно за срок от две години от датата на издаване на удостоверението за наличието на пречки поради липса на средства.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Действията или решенията на съдебните изпълнители по принудителното изпълнение могат да се обжалват от всеки, чиито права са засегнати от съответното действие или решение. Жалбите се внасят в районния съд. Срокът за обжалване е три седмици и обикновено се изчислява от датата на постановяване на решението или от датата, на която въпросното лице е било уведомено за него.

Подаването на жалба обикновено не спира изпълнителното производство, освен ако съдът не постанови друго. Ако жалбата бъде уважена, съдът отменя или изменя решението на съдебния изпълнител. В някои случаи съдебните изпълнители могат и сами да поправят евентуални явни грешки.

Ако вземането на решение по спор или иск, повдигнати във връзка с принудително изпълнение, изисква изслушването на подробни устни показания, може да се наложи въпросът да бъде решен в рамките на гражданско производство в съда (спор по принудително изпълнение).

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

В законодателството са предвидени забрани за принудително изпълнение, например по съображения от социално естество. На запор и удържане не подлежат редица социалноосигурителни обезщетения. Ако длъжникът по производството е физическо лице, не може да бъде наложен запор върху изрично посочени в закона вещи, облаги и права. Освен това вещи не могат да бъдат запорирани, ако с оглед на тяхната стойност и на други обстоятелства ищецът или ищците биха получили само незначителна сума след покриване на разноските по принудителното изпълнение, на таксите на съдебния изпълнител и на обезпечените с въпросните вещи вземания.

Защитената по закон част от доходите и имуществото на длъжника трябва винаги да се взима предвид при действията по принудително изпълнение и в погасителните планове. Това е сумата, която остава за покриване на разходите за живот. По принцип може да се удържа до една трета от нетната заплата или надница на длъжника. Информация за установената по закон защитена част от доходите и имуществото, с примери, може да бъде намерена на уебсайта на Националния орган за принудително изпълнение на Финландия на фински, шведски, и английски език.

Изпълнително основание, по силата на което на физическо лице е наложено задължение за плащане, има изпълнителна сила за срок от 15 години (*давностен срок на изпълнителното основание*). Давностният срок е 20 години, ако посоченият в изпълнителното основание кредитор е физическо лице или вземането произтича от престъпление, за което длъжникът е бил осъден на лишаване от свобода или на общественополезен труд. Давностният срок за парични вземания по договор с физическо лице е 20 или 25 години. Той се прилага независимо дали са налице основания за възстановяване на вземането. Тази разпоредба се прилага само за парични вземания на физически лица. Паричното вземане се погасява по давност не по-късно от 20 години след като е станало изискуемо. Давностният срок е 25 години, ако кредиторът е физическо лице.

Ако физическото лице има и основание за възстановяване на парично вземане по договор, давностният срок се изчислява в зависимост от погасителната давност, която изтича първа.

Съдебно решение или друго изпълнително основание не подлежи на изпълнение, ако признатото в него право е погасено вследствие на плащане, поради изтичане на давностния срок или по друга причина.

Повече информация може да бъде намерена:

на уебсайта на Националния орган за принудително изпълнение на Финландия на фински, шведски, и английски език;

на уебсайта на Министерството на правосъдието, в раздел „Принудително изпълнение на решения по граждански дела“, на фински,, шведски и английски език;

в Кодекса за принудително изпълнение на фински и шведски език.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 08/12/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Швеция

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение (*utsökningsbalken*)

Принудително изпълнение е налице, когато изпълнителен орган принуждава да се изпълни дадено задължение, постановено от съд или друг орган. Принудителното изпълнение обикновено е свързано със задължение за плащане на парична сума или извеждане от жилище. Друг вид принудително изпълнение се отнася до отнемане или други мерки за сигурност.

Принудително изпълнение, свързано със задължение за плащане, се осъществява чрез запор. Чрез запорирането се допуска имущество, принадлежащо на длъжника, да бъде отнето. Ако задължението налага дадено лице да бъде изведено например от жилище, принудителното изпълнение се извършва чрез евикция. Иначе принудителното изпълнение обикновено е под формата на разпореждане от страна на органа за принудително изпълнение спрямо лицето, срещу което е предявено принудителното изпълнение, да извърши дадено действие или да се съобрази с дадено предписание или друго разпореждане. Органът по принудително изпълнение може да наложи глоба.

Изпълнителни дела по Кодекса за децата и родителите (*föräldrabalken*)

Принудителното изпълнение по Кодекса за децата и родителите е свързано с мерки, които се прилагат с цел практическото осъществяване на действие, което произтича от решение или споразумение за упражняването на родителски права, местоживеенето, режима на лични отношения или предаването на деца. Съдът, който постановява принудително изпълнение, може да наложи глоба или да разпореди отвеждане от полицията.

Същото правило за принудителното изпълнение е приложимо, когато се привеждат в изпълнение чуждестранни решения в съответствие с Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета (Регламент „Брюксел II“), ако принудителното изпълнение засяга личността на детето. Въпреки това, ако принудителното изпълнение се отнася до имущество на детето или съдебни разноски, тогава се прилага Кодекса за принудителното изпълнение.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Принудителното изпълнение се осъществява от шведския орган за принудително изпълнение (*Kronofogdemyndigheten*). Следователно органът за принудително изпълнение взема решение например за налагането на запор. Старши съдебен изпълнител носи цялата правна отговорност за производството, докато обикновено на практика принудителното изпълнение се извършва от други служители (администратори по принудителното изпълнение).

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

За да се предприеме принудително изпълнение, трябва да има съдебно решение или друг изпълнителен титул.

Принудителното изпълнение може да се основава на следните изпълнителни титули:

съдебно решение, присъда или определение,

спогодба, която е потвърдена от съда, или споразумение от медиация, което е обявено от съд за подлежащо на изпълнение,

утвърдено разпореждане за наказателна санкция, утвърдено предписание за плащане или утвърдено разпореждане за плащане на глоба за нарушаване на разпоредбите,

арбитражно решение,

задължение, поето в писмен вид пред двама свидетеля, което се отнася до плащания за издръжка по Кодекса за брака и семейството (*äktenskapsbalken*) и Кодекса за децата и родителите (*föräldrabalken*),

решение на административен орган, което се привежда в изпълнение съгласно специална разпоредба,

документ, който подлежи на изпълнение съгласно специална разпоредба,

решение на органа за принудително изпълнение, свързано със заповед за плащане или съдействие за принудително изпълнение, и европейски заповеди за плащане, които са обявени за подлежащи на изпълнение от органа за принудително изпълнение.

След като бъде издаден изпълнителен титул, повече няма нужда от никакво допълнително решение от съд или друг орган, за да започне принудителното изпълнение.

Важна част от работата на органа за принудително изпълнение се състои в събирането на информация за активите на длъжника. Длъжникът трябва да представи данни за своите активи и да потвърди писмено или при разпит, че информацията, която той/тя е предоставил/а, е точна, като в противен случай се повдигат наказателни обвинения. Органът може да разпореди на длъжника също така да предостави тази информация, като в противен случай се налага глоба. Глобата се определя от районните съдилища по искане на органа за принудително изпълнение.

Молбата за принудително изпълнение може да бъде направена устно или писмено. За целите на устната молба взискателят (лицето, което иска принудително изпълнение) трябва да се яви пред органа за принудително изпълнение. Писмената молба трябва да бъде подписана от взискателя или негов представител.

Разходите по изпълнителни дела, които са дължими към държавата (административни разходи), се покриват чрез такси (такси за принудително изпълнение). Административните разходи обикновено се начисляват на ответника по делото (опонента на взискателя), когато бъде извършено принудителното изпълнение, ако това е възможно. Като цяло обаче взискателят е отговорен пред държавата за покриването на разходите. Изключения от правилото за отговорността на взискателя може да се направят например за повечето молби за плащане на издръжка.

Общото правило е, че за всеки изпълнителен титул, за който се иска принудително изпълнение, се начислява базова такса. В дело за принудително изпълнение, свързано с вземане по частното право, базовата такса е 600 SEK.

Други такси, които може да бъдат начислени, са такси за изготвяне, такси за продажба и специални такси.

Изпълнителни дела по Кодекса за децата и родителите

Принудителното изпълнение може да се базира на решение на обикновен съд по отношение на упражняването на родителските права, местоживеенето, режима на лични отношения или предаването на деца. Принудителното изпълнение може да се основава също така на споразумение за упражняване на родителските права, местоживеенето или режима на лични отношения, сключено от родителите и одобрено от комисията за социална закрила. В Швеция може да се привеждат в изпълнение така също чуждестранни решения, например решение, което подлежи на изпълнение съгласно Регламент „Брюксел II“.

Решенията за принудително изпълнение се постановяват от районните съдилища. Обикновено молбата за принудително изпълнение се подава в районния съд по местоживеене на детето. Ако детето не пребивава в Швеция, молбата трябва да бъде подадена в Стокхолмския районен съд (*Stockholms tingsrätt*).

Молбата може да бъде подадена например от родител, при който детето следва да се премести или с който да има режим на лични отношения. Докато разглежда делото, съдът може да издаде специално указание до лице от социалните служби да се опита да убеди лицето, което се грижи за детето, доброволно да изпълни посоченото в решението или споразумението. Ако въпросът е неотложен, съдът или полицейски орган може да реши, че детето се нуждае от грижи незабавно. Съдът може да наложи глоба или да разпореди отвеждане от полицията, за да приведе в действие принудителното изпълнение.

По молба за принудително изпълнение по Кодекса за децата и родителите не се начислява такса. От всяка от страните обаче може да бъде изискано да плати разходите на другата страна в делото. Страната, която е станала причина за извършването на разходи по отнемане на детето или полагане на грижи за него, може да бъде принудена да заплати тези разходи на държавата.

3.2 Основни изисквания

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

В някои случаи може да възникнат пречки пред принудителното изпълнение. Такъв е случаят например, ако изпълнителният титул е толкова неясен, че не може да се използва като основание за принудително изпълнение.

Друг случай може да бъде, когато лицето, на което със съдебно решение е разпоредено да извърши нещо, е освободено от задължението, наложено по това съдебно решение, например да плати определена сума.

Друг случай може да бъде, когато лицето, на което е разпоредено да извърши нещо, има насрещно вземане от взискателя, т.е. подаде възражение за прихващане. Прихващането представлява пречка за принудителното изпълнение, ако органът за принудително изпълнение установи, че насрещното вземане е предявено чрез действителен изпълнителен титул или се основава на писмен сертификат за вземане.
Ако длъжникът счита, че някакъв друг проблем между страните представлява пречка за принудителното изпълнение и това възражение не може да се отхвърли без разглеждане, тогава принудително изпълнение също не може да се извърши. Пример за това може да са възраженията срещу давностния срок.
Ако изпълнителен титул бъде отменен от съда, принудителното изпълнение трябва да бъде спряно незабавно.
В някои случаи съдът може също така да разпореди прекратяване на висящо изпълнително производство (това е известно също като задържане).

Изпълнителни дела по Кодекса за децата и родителите

Допуска се, че предвиденото в решението или споразумението е във висшия интерес на детето. Съдът не може да преразглежда решението или споразумението в рамките на преглед на принудителното изпълнение и основната алтернатива е да се осигури доброволно изпълнение. Ако е необходима някаква принудителна мярка, налагането на глоба е най-вероятният вариант. Физическо отвеждане може да се използва само като последна възможност.
Понякога може да има пречки пред принудителното изпълнение като например, когато детето е болно.
Ако детето е достигнало възраст и степен на зрялост, че желанията му да се вземат предвид, не може да се извършва принудително изпълнение срещу волята на детето, освен когато съдът сметне това за необходимо във висшия интерес на детето. Съдът трябва също така да откаже принудително изпълнение, ако е ясно, че това би било в противоречие с висшия интерес на детето.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

За да може да се наложи запор/възбрана върху дадено имущество, трябва да бъдат изпълнени определени условия. Имуществото трябва:
да принадлежи на длъжника,
да бъде прехвърляемо,
да има определена парична стойност.
Запор/възбрана може да се налага върху всякакво имущество. Правата върху имуществото с право на плодоползване обикновено се отнасят само за физически лица. На запор/възбрана подлежи както движимо, така и недвижимо имущество.
Движимото имущество включва не само лични вещи (например автомобили, лодки и други вещи), а също така активи (например салда по банкови сметки) и различни видове права (например права на ползване или дялове в имуществото на починало лице).
Доходи, пенсии и т.н. също може да подлежат на запор.
Запор не може да се налага върху някои вещи. Такъв е случаят с имуществото с право на плодоползване. Правилата относно имуществото с право на плодоползване обикновено са приложими само за физически лица. Имуществото с право на плодоползване се отнася например до:
облекло и други вещи за лично ползване от длъжника на разумна стойност,
мебели, домакински уреди и друго оборудване, необходимо за стопанисването и поддържането на дома,
инструменти и друго оборудване, необходими за прехраната на длъжника или за професионално обучение,
лични вещи като медали и спортни трофеи, които са с толкова голяма лична стойност за длъжника, че би било неразумно да се запорират.
Определено имущество може да бъде защитено срещу запор/възбрана така също съгласно специални разпоредби. Такъв може да е случаят например с обезщетенията.
Запор върху доходи може да се налага само върху горницата над сумата, от която длъжникът се нуждае, за да издържа себе си и неговото /нейното семейство.
В тази връзка някои вземания имат предимство пред други. Вземането, свързано с плащания на издръжка, има предимство пред други вземания.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

След като върху имуществото бъде наложен/а запор/възбрана, длъжникът не упражнява контрол върху него, както преди. Длъжникът не може да използва имуществото в ущърб на взискателя, като го прехвърли или по какъвто и да било друг начин, освен ако органът за принудително изпълнение е разрешил това на специално основание, след като се е консултирал с взискателя.
Всеки, който неправомерно се възползва от запорирано имущество, може да подлежи на наказателни санкции.
Решението за запор/възбрана предоставя приоритетни права върху имуществото.
В рамките на изпълнително производство трета страна трябва да декларира дали длъжникът има вземания или други дела с него/нея, които може да са от значение за оценяване на имуществото на длъжника, върху което е възможно да се наложи запор/възбрана. Задължението за оповестяване важи също така за всяка трета страна, която е във владение на имущество на длъжника, например въз основа на залог или депозиране. Например банката трябва да предостави данни за банковите сметки на длъжника, сейфове или други вещи, които се съхраняват в банката. Роднини и приятели на длъжника също имат задължение за оповестяване.
Информация от трети страни може да се иска устно или писмено и, ако е необходимо, трети страни може да бъдат извикани на разпит. Те може да бъдат принудени да направят това, тъй като в противен случай се налага глоба или лишаване от свобода.
Запорираното имущество може да бъде задължително продадено без забавяне от органа за принудително изпълнение. Задължителната продажба обикновено се извършва чрез публичен търг, но понякога може да бъде организирана като закрита процедура.
Сумите, получени в изпълнителни дела, трябва да се отчитат и плащат на взискателя възможно най-бързо.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

Няма максимален срок на валидност на решение за налагането на запор. В законодателството е предвидено обаче, че запорираното имущество следва да се продава без забавяне; вж. 3.2.
Ако е възможно, евикцията трябва да се осъществи в рамките на четири седмици, след като необходимите документи са представени на органа за принудително изпълнение.

Изпълнителни дела по Кодекса за децата и родителите

Решението за принудително изпълнение поражда действие незабавно, освен ако е предвидено друго. То е приложимо, докато бъде определено друго. В разпореждането за глоба обикновено е посочено, че дадено действие трябва да се предприеме в рамките на определен срок, например детето трябва да бъде предадено на взискателя. В решението за принудително изпълнение по отношение на режима на лични отношения обикновено е предвидено кога може да се осъществяват личните отношения и то обикновено е приложимо за следващите няколко месеца.

Постановяването на решение относно принудително изпълнение не пречи на разглеждането на нова молба.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

Решенията на органа за принудително изпълнение обикновено подлежат на обжалване. Жалбата до районния съд се подава до органа за принудително изпълнение.

Лицето, за което се отнася решението, може да обжалва решението на органа за принудително изпълнение, ако е постановено срещу него или нея. Решението за налагане на запор върху доходите може да се обжалва без да има давностен срок. Решения за запор/ възбрана върху други активи може да се обжалват в срок до три седмици от връчването им. Трети страни може да обжалват този запор/възбрана без да има давностен срок.

Районният съд може да реши, че не трябва да се предприемат изпълнителни действия към дадения момент (това се нарича задържане) или ако установи конкретни основания за това, че действие, което вече е предприето, трябва да бъде отменено.

Изпълнителни дела по Кодекса за децата и родителите

Решението на районния съд относно принудителното изпълнение може да бъде отнесено пред апелативния съд. Жалбите трябва да се подават в писмен вид до районния съд. Срокът за обжалване е три седмици.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Кодексът за принудителното изпълнение съдържа разпоредби, с които се ограничава възможността за принудително изпълнение, например за защита на длъжника. В ограничена степен длъжникът може да избегне принудителното изпълнение, като възрази срещу него, например защото е изтекло по давност. Най-честите примери за ограничение на принудителното изпълнение са, че определено имущество или някои активи са освободени от налагането на запор/възбрана с оглед на потребностите на длъжника. Запор/възбрана върху вещи например не се налага върху т. нар. *beneficium* (неподлежащо на запориране имущество) като жилище, което служи за постоянен дом на длъжника, и парични средства, от които длъжникът се нужда за непосредствената си издръжка. В запора върху доходите не се включва „резервна сума“ за покриване на нормалните разходи за живот и жилищните нужди на длъжника.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 16/12/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Англия и Уелс

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е одобрено (допуснато) от съда действие, предприето с цел длъжниците по съдебното решение да бъдат задължени да изпълнят разпорежданията на съда.

Съгласно правната система на Англия и Уелс изборът на метод за принудително изпълнение зависи изцяло от взискателя по съдебното решение. Когато взискател избира кой от методите да използва, той трябва да прецени:

дали има вероятност да получи парите си и сумата на съдебната такса от ответника;

дали ответникът дължи пари на други лица или по отношение на него има постановени други решения на окръжния съд (*county court*);

дали ответникът притежава вещи или активи, които могат да бъдат отнети и продадени на публична продан;

дали ответникът работи;

дали ответникът има други доходи, като например приходи от инвестиции;

дали ответникът има банкова сметка, сметка в дружество за жилищно кредитиране или друга сметка;

дали ответникът притежава недвижимо имущество (къща); или

дали друго лице дължи пари на ответника.

По-долу е предоставена информация относно различните видове мерки за принудително изпълнение. Взискателят по съдебно решение следва да избере тази мярка, чрез която е най-вероятно да получи дължимите му парични средства.

Съдът не може да гарантира, че взискателят по съдебното решение ще получи обратно парите си, а за всяко предприето действие е дължима съдебна такса. Въпреки че съдът ще добави таксата към вече дължимите от ответника парични средства, той не може да възстанови платеното от взискателя, ако последният не получи парите от ответника. Допълнителна информация може да бъде намерена в брошурата относно изпълнителните производства.

Взискателят може да получи обща информация от ръководството Предявяване на съдебен иск за парично вземане.

Длъжникът може да получи обща информация от следните ръководства:

Решения на окръжния съд във връзка със задължение

Отговор на съдебен иск за парично вземане

Предявяване на съдебен иск за парично вземане

Различните видове методи за принудително изпълнение са:

Поемане на контрол върху вещите (*taking control of goods*) (известно преди като запор/изпълнение (*distraint/execution*)

В случая става дума за изземване на вещи за евентуално пренасяне и продажба на публична продан, за да бъдат покрити разходите по посоченото в съдебното решение задължение.
За да бъде допуснато принудително изпълнение чрез поемане на контрол върху вещите, е необходимо да се подаде молба до съда за издаване на заповед за изземване. Заповедта ще бъде от полза само ако ответникът има:
достатъчно вещи на адреса, посочен от взискателя по съдебното решение, които могат да бъдат продадени на публична продан, за да бъдат събрани парични средства; или
всички претендирани в заповедта парични средства (за да бъде спряна продажбата на вещите).
Преди съдът да издаде заповед, ответникът трябва:
да не е изплатил сумата, която му е било разпоредено да плати; или
да е в забава с поне едно от плащанията си.
Съдебните изпълнители не могат да отнемат или да продават вещите на ответника във всички случаи. Например те не могат да отнемат основни битови принадлежности и инструменти или вещи на търговец, които са предмет на договори за покупка на изплащане или договори за наем. Съдебният изпълнител няма да вземе вещите на ответника, ако те не струват достатъчно, за да се извърши плащане по заповедта, след като бъдат платени разходите за вземане и продажба на вещите. Често пъти с продаваните на публична продан вещи на ответника се събира едва част от първоначалната им стойност. Освен това е възможно вещите на ответника вече да са били иззети от съдебни изпълнители, действащи по силата на друга заповед.
Допълнителна информация относно заповедите за изземване (*warrants of control*) може да бъде намерена на уебсайта на Министерството на правосъдието.

Заповеди за запор върху доходите (*attachment of earnings orders*)

При този метод на принудително изпълнение се издава заповед, съгласно която в деня на изплащане на заплатата или възнаграждението на длъжника по съдебното решение от тях редовно се приспада фиксирана сума, която се изпраща директно на взискателя по съдебното решение. За да бъде възможно да се издаде заповед за запор върху доходите, ответникът трябва да е нает на работа от някого. Заповедта не може да бъде издадена, ако ответникът е безработен или е самостоятелно заето лице. Също така, ако разходите за издръжка на ответника са по-големи от спечеленото от него, е възможно съдът да не може да издаде заповед или да може да издаде само заповед за изплащане на малки вноски.
Допълнителна информация относно заповедите за запор върху доходите може да бъде намерена на уебсайта на Министерството на правосъдието.

Заповеди за налагане на обезпечителни мерки (*Charging orders*) — включително заповеди за продажба (*Orders for sale*) и заповеди за прекратяване на действия (*Stop orders*)

Със заповедта за налагане на обезпечителни мерки на ответника не се позволява да продава активите си (като например имущество, земя или инвестиции), без да е платил дължимото на взискателя по съдебното решение. На взискателя по съдебното решение се плаща или от приходите от продажбата, когато той продаде имуществото, или от приходите от наследството, когато длъжникът по съдебното решение е починал. Този процес може да включва и два допълнителни вида съдебни разпореждания. Първото представлява заповед за продажба, при която съдът може да наложи продажбата на недвижими вещи съгласно заповедта за налагане на обезпечителни мерки. Второто е заповед за прекратяване на действия, с която на длъжника по съдебното решение не се позволява да се разпорежда с недвижими вещи, за да се избегне започването на производство за налагане на обезпечителни мерки срещу него.
Допълнителна информация относно заповедите за налагане на обезпечителни мерки може да бъде намерена на уебсайта на Министерството на правосъдието.

Заповеди за запор върху вземания на длъжника от трети лица (*third party debt orders*) (известни преди като производства за запор върху вземания на длъжника от трети лица (*garnishee proceedings*)

При този метод за принудително изпълнение се издава заповед, съгласно която банковите сметки на длъжника по съдебното решение се блокират по разпореждане на съда. След това сумата за покриване на задължението, посочено в съдебното решение, се прехвърля автоматично на взискателя по съдебното решение за погасяване на задължението. В случай че сумите в банковите сметки не са достатъчни за покриване на задължението, наличните средства се използват за изплащане поне на част от дължимата сума.
Допълнителна информация относно заповедите за запор върху вземания на длъжника от трети лица може да бъде намерена на уебсайта на Министерството на правосъдието.
Допълнителна информация е предоставена на видеозапис.

Производства за обявяване на фалит (*bankruptcy proceedings*)

Ако дължимата сума е най-малко 5000 GBP, взискателят по съдебно решение може да подаде също искане за обявяване на ответника във фалит. Тези производства могат да бъдат образувани както в окръжния съд (*County Court*), така и във Висшия съд (*High Court*). Възможно е обаче да бъдат скъпоструващи.

Заповеди за получаване на информация (*orders to obtain information*) (известни преди като устни разпити (*oral examinations*)

Въпреки че сама по себе си не е метод за принудително изпълнение, тази процедура позволява длъжниците по съдебните решения да бъдат разпитвани за информация относно техните активи, за да се даде възможност на взискателя по съдебното решение да направи по-информиран избор относно метода за принудително изпълнение, който той би искал да използва.
Допълнителна информация относно заповедта за получаване на информация може да бъде намерена на уебсайта на Министерството на правосъдието.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Компетентни за принудителното изпълнение в Англия и Уелс са Висшият съд (*High Court*), окръжният съд (*county court*) или магистратският съд (*magistrates court*). Висшият съд и окръжният съд ще постановяват съдебни решения, а магистратските съдилища ще издават разпореждания до местните органи във връзка с отговорността.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

На принудително изпълнение подлежат както съдебни, така и извънсъдебни решения. Невинаги е необходимо да се подава молба за съдебно разпореждане, с което се разрешава принудителното изпълнение. Образуването на производство за поемане на контрол върху вещите може да бъде предприето поради неплатени наеми, данъци, мита и акцизи, както и глоби за паркиране, без да е необходимо предварително съгласие от съда.
Компетентни за разпореждане на принудително изпълнение по дела, по които е постановено решение, са както окръжният съд, така и Висшият съд. Следва да се отбележи обаче, че съдебен изпълнител към окръжния съд не може да извършва принудително изпълнение за сума,

надвишаваща 5000 GBP (освен ако не се изпълнява принудително споразумение, регламентирано съгласно Закона от 1974 г. за потребителския кредит, което подлежи на принудително изпълнение само в окръжния съд). Решения на окръжния съд за суми, надвишаващи 5000 GBP, трябва да бъдат прехвърлени на Висшия съд за изпълнение от служител по принудително изпълнение (*enforcement officer*). Служителите по принудително изпълнение във Висшия съд не могат да изпълняват принудително съдебни решения за суми, ненадвишаващи 600 GBP.
Съществува процедура, съгласно която взискателите по съдебното решение могат да предпочетат да прехвърлят на Висшия съд решенията на окръжния съд за суми между 600 GBP и 5000 GBP, за да се приложи принудително изпълнение. Следва да се отбележи, че във Висшия съд няма процедура по налагане на запор върху доходите; за да бъде използван този метод за принудително изпълнение, даден въпрос трябва да бъде отнесен пред окръжен съд.
Ако искът е предявен чрез услугата за онлайн искове за парични вземания, искането за заповед за изпълнение може да бъде подадено и онлайн.

Статут, роли, отговорности и правомощия на съдебните изпълнители (*enforcement agents*)

Служители по принудителното изпълнение към Висшия съд (*High Court Enforcement Officers*) (предишни шерифи) — от 1 април 2004 г. насам принудителното изпълнение на постановленията на Висшия съд се извършва от служителите по принудително изпълнение към Висшия съд. Това са специалисти в областта на принудителното изпълнение, които са назначават от лорд-канцлера (*Lord Chancellor*), за да извършват принудително изпълнение в рамките на определени пощенски райони. За да бъдат счетени за подходящи за назначаване, те трябва да отговорят на многобройни критерии, които обхващат такива въпроси като квалификации, финансова почтеност, членство в професионално сдружение, както и ангажименти по отношение на многообразието и подходяща процедура за поведение и дисциплина. Служителите по принудителното изпълнение към Висшия съд могат да изпълняват принудително решения на окръжния съд по парични искове, при които търсената цена при принудителното изпълнение надвишава 600 GBP и взискателят предпочете да прехвърли дълга за изпълнение към Висшия съд.
Съдебните изпълнители в окръжните съдилища (*County court bailiffs*), които са служители на Съдебната служба на Нейно величество и следователно са държавни служители, отговарят за принудителното изпълнение на съдебни решения и/или заповеди, постановени/издадени и вписани в окръжните съдилища. Те извършват принудително изпълнение на заповеди за изземване (*warrants of control*), възстановяват владение върху земята по силата на съдебни разпореждания за въвеждане във владение (*warrants of possession*) и възстановяват имущество съгласно заповеди за възстановяване на имущество (*warrants for return of goods*). Освен това съдебните изпълнители в окръжните съдилища изпълняват и други задължения, включващи лично връчване на документи и заповеди за принудително изпълнение на предишно постановено и неизпълнено съдебно решение (*warrants of committal*).
Сертифицираните съдебни изпълнители (*Certificated enforcement agents*) са частни служители по принудително изпълнение, оправомощени от съдия, заседаващ в окръжния съд. Те се занимават с изземване от страна на наемодателя на вещи на наемател, за да се гарантира заплащането на суми от просрочени наеми без намесата на съда. По силата на редица други закони сертифицираните съдебни изпълнители имат право да провеждат принудително изпълнение и по отношение на други специфични задължения като общински данъци, данъци за имоти, които не се използват за жилищни нужди, и др.
Магистратски съдилища (*Magistrates' Courts*): Цивилните служители по принудително изпълнение отговарят за принудителното изпълнение на съдебните разпореждания на магистратите. Те могат да изземват и да продават вещи за възстановяване на дължимата сума по глоба или уведомление за санкция в рамките на общността (*community penalty notice*). Те могат също така да изпълняват заповеди за запор/възбрана, принудително изпълнение на предишно постановено и неизпълнено съдебно решение, задържане и изземване, които са издадени от магистратски съд по силата на редица устави, включително тези, които обхващат принудителното изпълнение на глоби и санкции в рамките на общността.
Някои магистратски съдилища могат да изберат да сключат договор за възлагане на принудителното изпълнение на сертифицирани съдебни изпълнители.

Ангажиране на адвокати или други практикуващи юристи

Взискателят не е задължен да подава молбата си за принудително изпълнение чрез адвокат или друг практикуващ юрист.
Изпълнителните производства могат да бъдат сложни и трудни, по-специално във Висшия съд. Преди образуването на изпълнително производство взискателите могат да поискат да получат съвет от солиситър (*solicitor*), правен център (*law centre*) или Бюрото за помощ на граждани (*Citizens Advice Bureau*).

Таблица за разноските за принудително изпълнение

За всеки от методите за принудително изпълнение има различни съдебни такси. Както беше посочено по-горе, въпреки че съдът ще добави таксата към вече дължимите от ответника парични средства, той не може да възстанови платеното от взискателя, ако не получи парите от ответника. Съществуващите такси за методите за принудително изпълнение могат да бъдат намерени на уебсайта Министерството на правосъдието.

3.2 Основни изисквания

Както беше посочено по-горе, изборът в Англия и Уелс на метод за принудително изпълнение, който да бъде използван, изцяло зависи от взискателя по съдебното решение. Отговорните взискатели, които са получили валидно решение по съдебен ред, а все още не им е платено, имат право да изпълнят това решение с най-подходящите средства, с които разполагат. Следователно, докато е налице валидно съдебно решение и е подадена съответната молба, съдът е длъжен да следва желанията на взискателя и да използва избрания от него метод за принудително изпълнение.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Действие по принудително изпълнение може да бъде предприето срещу следните активи:
банкови сметки, като се използва процедурата за заповед за запор върху вземания на длъжника от трети лица (или производство за запор върху вземания на длъжника от трети лица);
материално движимо имущество, като се използва поемането на контрол върху вещите;
регистрирани транспортни средства, като се използва поемането на контрол върху вещите;
недвижимо имущество, като се използва процедурата за заповед за налагане на обезпечителни мерки;
заплати или възнаграждения, като се използва процедурата за запор върху доходите.
Служителят по принудителното изпълнение може да взема само вещи, които принадлежат на ответника или са съвместна собственост. По-долу е посочен списък на несеквестируемите вещи:
а) вещите или оборудването (напр. инструменти, книги, телефони, компютърно оборудване и превозни средства), които са необходими за лично използване от длъжника при неговата трудова дейност, стопанска дейност, търговска дейност, професия, обучение или образование, освен ако във всички случаи общата стойност на вещите или оборудването, за които се прилага това освобождаване, не надвишава 1350 GBP;

б) облеклото, спалното бельо, мебелите, домакинското оборудване, предметите и провизиите, които са необходими в рамките на разумното за задоволяване на основните битови нужди на длъжника и всеки член на неговото домакинство, включително (но не само):
i) готварска печка или микровълнова печка;
ii) хладилник;
iii) пералня;
iv) достатъчно голяма трапезна маса и достатъчно на брой трапезни столове, на които да сядат длъжникът и всеки член на неговото домакинство;
v) легла и завивки, които са достатъчни за длъжника и всеки член на неговото домакинство;
vi) един стационарен телефон или ако в помещенията няма стационарен телефон, мобилен или интернет телефон, който може да се използва от длъжника или член на неговото домакинство;
vii) всяка вещ или оборудване, необходими в рамките на разумното, за:
медицински грижи за длъжника или член на неговото домакинство;
безопасността в жилището; или
сигурността на жилището (например алармена система) или сигурността в жилището;
viii) достатъчно лампи или печки, или друг уред, предназначен да осигурява осветление или отопление, за да се задоволяват основните нужди от отопление и осветление на домакинството на длъжника; и
ix) всяка вещ или оборудване, необходими в рамките на разумното, за полагане на грижа за:
лице на възраст под 18 години;
лице с увреждания; или
възрастно лице;
в) кучета помощници (включително кучета водачи, кучета за лица, лишени от слух, и кучета за хора с увреждания), овчарски кучета, кучета пазачи или домашни любимци;
г) превозно средство, върху което е поставена валидна значка на лице с увреждане, тъй като се използва за превоз на лице с увреждания или има основателни причини да се смята, че се използва с такава цел;
д) превозно средство (независимо дали е публична собственост или не), което се използва за полицейска, пожарникарска дейност или като линейка или има основателни причини да се смята, че се използва с такава цел; и
е) превозно средство, на което е изложена валиден бадж на Британската медицинска асоциация или друг значка за спешна медицинска помощ, тъй като се използва за целите на спешната медицинска помощ или има основателни причини да се смята, че се използва с такава цел.
Всички взети от служителя по принудителното изпълнение вещи трябва да носят парични средства при публична продан. Служителите по принудителното изпълнение няма да пренасят вещи, ако считат, че за тях няма да бъдат получени достатъчно средства, за да се изплати някаква сума по заповедта, след като бъдат платени разноските по пренасянето или продажбата им на публична продан.
При налагане на запор върху доходите съдът ще вземе предвид нуждите на ответника за живот и храна, наем или ипотека, стоки от първа необходимост и за плащане на текущите сметки, като например електричество. Това се нарича „защитена част от доходите“. Ако ответникът печели повече от защитената част от доходите, ще бъде издадено разпореждане.
Що се отнася до заповедите за запор върху вземания на длъжника от трети лица, длъжник по съдебно решение, който е възпрепятстван да тегли пари от банковата си сметка или сметката си в дружество за жилищно кредитиране и твърди, че в резултат на това той или неговото семейство изпитват затруднения при покриване на обичайните разходи за издръжка, може да подаде искане до съда за заповед относно затруднено плащане (*hardship payment order*), с която се позволява извършаването на едно или повече плащания на конкретни лица.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Неспазването на изискванията на съдебните разпорежданията води до налагането на санкции поради неуважение. Наказанията, които могат да бъдат наложени поради неуважение, включват „оневиняване за неуважение“ (което е извинение към съдията в открито съдебно заседание), глоби и в най-сериозните случаи — лишаване от свобода за срок до 14 дни.
Банките имат определени задължения относно оповестяването на информация и налагането на запор върху банкови сметки. Когато една банка получи заповед за запор върху вземания на длъжника от трети лица по отношение на някого от своите клиенти, банката не трябва да разкрива сумата по банковата сметка. Тя може да заяви, че по сметката няма пари, че няма достатъчно средства, за да се изплати цялата сума, но може да бъде изплатена само част от нея или че няма достатъчно средства за изплащане на цялата поискана сума. Има много строги условия, свързани със защитата на данните, съгласно които се определя каква информация, различна от тази, може да бъде предоставена от банката.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Във всички разпореждания се посочва срокът, който се дава за предоставяне на съответната информация или за изпълнение на съдебното разпореждане, и се посочват максималните санкции, които могат да бъдат наложени за неспазване на съдебно разпореждане.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Всички съдебни методи за принудително изпълнение (заповеди за налагане на обезпечителни мерки, заповеди за запор върху доходите и заповеди за запор върху вземания на длъжника от трети страни) включват двуетапен процес. Междинният етап от процеса е чисто упражняване на съдебна функция в писмен вид, като на този етап длъжникът по съдебното решение няма принос към процеса. Въпреки това при заповеди за запор върху доходите и заповеди за запор върху вземания на длъжника от трети лица, за да се премине към последния етап, трябва да бъде проведено изслушване, на което длъжникът по съдебното решение ще бъде поканен да присъства и ще бъде възможно да изложи своите мотиви защо планираният метод за принудително изпълнение не следва да се прилага. „Окончателното“ изслушване ще се състои в същия съд, в който е подадена първоначалната молба за този метод за принудително изпълнение (освен ако специално не е поискано друго). Всички страни ще бъдат информирани достатъчно рано за датата на изслушването и при всички случаи има точно определен минимален период от време, който трябва да изтече между „междинния“ етап, уведомяването за „окончателното“ изслушване и самото „окончателно“ изслушване, за да се даде възможност на длъжника (и всяка съответна, пряко участваща трета страна, напр. банката по дело във връзка със заповед за запор върху вземания на длъжника от трети лица) да се подготви за делото. Ако датата на окончателното изслушване не е удобна за страните, те могат да получат отлагане до дата, която е по-удобна за всички страни. Ако това се случи, времената заповед ще продължи да бъде в сила, но тя няма да може да стане окончателна, докато не се състои изслушването.
По отношение на заповедите за налагане на обезпечителни мерки, взискателят трябва да връчи на длъжника временна заповед и освен ако длъжникът не възрази, временната заповед става окончателна без да е необходимо изслушване, освен ако съдията не разпореди, че такова е необходимо. Длъжникът трябва да даде отговор на съда в срок от 10 дни от датата на връчването във връзка с изслушването. Ако длъжникът не възразява срещу временната заповед или ако съдията прехвърли въпроса, делото се прехвърля към първоначалния съд, в който е постановено решението, като се определя дата за изслушване. На изслушването ще присъстват както взискателят, така и длъжникът.

Решението не може да бъде обжалвано, след като съдът е издал заповедта. При подходящи обстоятелства жалби или искания за отмяна могат да бъдат подавани само срещу първоначалното решение, което предоставя на взискателя правомощието още в началото да поиска принудително изпълнение. Съдът може да отмени процеса на принудително изпълнение само ако съдебното решение е обжалвано успешно или е отменено. Ако решението е обжалвано, след като съдът е одобрил искането на взискателя за принудително изпълнение, заповедта може да бъде спряна по молба на съда. Съдебните изпълнители не могат да отнемат вещи, но трябва да продължат да събират такса за тях (тук фигурират тези, които по-късно могат да бъдат иззети и отнесени за продажба).
При условие че взискателят е подал до съда подходяща молба за принудително изпълнение, въпросният съд не може да откаже да даде разрешение за избрания от взискателя метод за принудително изпълнение. Следователно на взискателят няма да се нуждае от средства за обжалване срещу налагащото мярката решение.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Срокът на заповедта или постановлението за изземване е ограничен. Заповедта и постановлението за изземване са валидни 12 месеца, като с разпореждане на съда този срок може да бъде удължен с още 12 месеца.
При процедурата за поемане на контрол върху вещите длъжникът трябва да разполага със 7 пълни дни от уведомлението за принудителното изпълнение, за да има възможност да плати задължението и разноските, преди служителят по принудителното изпълнение да може да поеме контрола върху вещите. Този срок може да бъде намален с разпореждане на съда, ако са налице доказателства, че длъжникът ще премести активите, за да избегне принудителното изпълнение.
Когато длъжникът е физическо лице, служителят по принудителното изпълнение не може да поеме контрол върху вещите преди 6:00 часа или след 21:00 часа.
Служителят по принудителното изпълнение не може да влиза в помещения, за да поеме контрола върху вещите, когато единственото лице, което присъства в помещенията, в които се намират вещите, е дете или уязвимо лице (независимо дали става въпрос за някое от двете или и за двете). Когато длъжникът е уязвимо лице, таксата или таксите, дължими за етапа на принудително изпълнение, включващ поемането на контрол върху вещите, не могат да бъдат възстановени, освен когато служителят по принудителното изпълнение не е предоставил на длъжника подходяща възможност да получи помощ и съвет, преди да пристъпи към пренасяне на вещите.

Връзки по темата

Министерство на правосъдието
Гражданска асоциация по принудително изпълнение
Сдружение на служителите по принудителното изпълнение към Висшия съд

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 20/10/2021
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Северна Ирландия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е правната процедура, чрез която може да се наложи задължителното изпълнение на съдебно решение, съдебна заповед или постановление на съдилищата.
Северна Ирландия разполага с единствена по рода си система за принудително изпълнение на съдебни решения по граждански дела. В повечето правни системи на обичайното право съдебните решения се изпълняват принудително чрез допълнителни разпореждания на съдилищата. В Северна Ирландия решенията на гражданските съдилища, свързани с получаване (събиране) на парични средства, вещи или имущество, се изпълняват принудително от централен орган, наречен „Служба за изпълнение на съдебните решения“ (*Enforcement of Judgments Office*), която изпълнява както административни, така и съдебни функции.
Службата за изпълнение на съдебните решения е създадена през 1971 г., а от 1979 г. насам се намира под управлението на Съдебната служба на Северна Ирландия (*Northern Ireland Courts and Tribunals Service*). Правомощията на Службата за изпълнение на съдебните решения и процедурите, прилагани от нея, се съдържат в Заповедта от 1981 г. относно изпълнението на съдебните решения (Северна Ирландия) (*Judgments Enforcement (Northern Ireland) Order*) („Заповедта от 1981 г.“) и Правилника от 1981 г. относно изпълнението на съдебните решения (Северна Ирландия) (*Judgments Enforcement Rules (Northern Ireland*) (SR 1981/147).
Различните видове методи за принудително изпълнение са:
Заповед за плащане на вноски (*instalment order*) — това е заповед за плащане на вноски, при условие че на Службата за изпълнение на съдебните решения са представени убедителни доказателства, че длъжникът разполага или ще разполага със средствата за погасяване в разумен срок на цялата дължима сума или на някаква част от нея.
Заповед за запор върху доходите (*attachment of earnings order*) — това е заповед, която се връчва на работодателя на длъжника и с която от него се изисква да извършва периодични удръжки от заплатата или възнагражденията на длъжника и да ги изплаща на Службата за изпълнение на съдебните решения. Тази заповед се различава от повечето други заповеди за принудително изпълнение по това, че Службата за изпълнение на съдебните решения не е оправомощена да я издава, без предварително да е получила молба от взискателя. Службата за изпълнение на

съдебните решения също така може да спре връчването на заповедта на работодателя, ако са ѝ представени убедителни доказателства, че длъжникът доброволно ще извършва плащанията към Службата.
Заповед за изземване (*order of seizure*) — тази заповед позволява на Службата за изпълнение на съдебните решения да взема и да продава вещи или друго имущество на длъжника. Имуществото се предава на отговорно пазене и във владение на Службата за изпълнение на съдебните решения и се възлага на взискателя, в чиято полза е издадена заповедта.
Заповед за налагане на обезпечителни мерки върху земя (*order charging land*) — тази заповед се използва най-често за значителни задължения и обикновено се използва заедно с друг метод за принудително изпълнение. Сама по себе си тя не води до практическо принудително изпълнение на задължението; взискателят трябва да предприеме действия за упражняване на правомощията за принудителна продан, като подаде до съда молба, за да реализира обезпечението. В заповедта от 1981 г. има и разпоредба за издаване на заповеди за налагане на обезпечителни мерки върху други видове имущество.
Заповед за назначаване на временен синдик (*order appointing receiver*) и заповед съгласно Закона относно производствата, образувани от и срещу Короната (*order under the Crown Proceedings Act*) — съгласно заповедта за назначаване на временен синдик главният експерт по принудително изпълнение (*Chief Enforcement Officer*) се назначава за временен синдик за всяко плащане, на което длъжникът може да има право. Примерите за видовете плащания, към които е приложима заповед за назначаване на временен синдик, включват наемите и печалбите от земя, реверсивните лихви по завещание или суми, дължими по договор на длъжник, който е самостоятелно заето лице, или плащания, дължими в резултат на граждански иск срещу друго лице или дружество.
Заповед за запор върху вземания на длъжника (запор върху вземания на длъжника от трети лица) (*attachment of debts (garnishee) order*) — със заповедта за запор върху вземания на длъжника се изисква длъжник (или „лице, дължащо имущество на длъжник по делото“) на длъжника по съдебното решение да изплати задължението на взискателя или в негова полза. Тази заповед предоставя статут на обезпечен кредитор на всеки кредитор, в чийто интерес е издадена, като тя се прилага за дължими или бъдещи вземания.
Заповеди за предаване владението върху земя (*orders for delivery of possession of land*) — съдебно решение във връзка с владението върху земя се изпълнява принудително чрез заповед за предаване на владението върху земята, като дава право на Службата за изпълнение на съдебните решения да изведе от имота всяко лице, което упражнява владението, независимо дали е ответникът или не.
Заповед за доставка на стоки (*order for the delivery of goods*) — съдебно решение за владение на стоки се изпълнява принудително чрез заповед за доставка на стоките. Стоките ще бъдат взети от Службата за изпълнение на съдебните решения и ще бъдат предадени на взискателя. Тази заповед не трябва да се бърка със заповед за изземване, тъй като стоките не се продават.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Enforcement of Judgments Office
Laganside House
23-27 Oxford Street
Belfast
BT1 3LA

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Всяко лице, което има право на принудително изпълнение на съдебно решение, може да подаде молба до Службата за изпълнение на съдебните решения за изпълнение на въпросното решение след заплащане на дължимата такса. Преди да бъде подадена молба, до длъжника трябва да бъде изпратено „уведомление за намерение за подаване на молба за принудително изпълнение“. Когато длъжникът не успее да плати посоченото в съдебното решение задължение в срок от десет дни от датата на уведомлението за намерение за принудително изпълнение, ищецът може да пристъпи към принудителното изпълнение. Предварителна молба може да бъде подадена в случаите, когато балансът на всички дължими суми надвишава 3000 GBP. Това дава възможност на взискателя по съдебното решение да получи заповед за предаване на отговорно пазене и доклад относно средствата на длъжника, за да вземе по-информирано решение дали да пристъпи към принудително изпълнение.
След като молбата бъде приета, Службата за изпълнение на съдебните решения незабавно връчва на длъжника заповед за предаване на отговорно пазене, съгласно която за определени вещи на длъжника (с малки изключения, като например вещи на семейството) се счита, че са във владение и на разположение на Службата за изпълнение на съдебните решения, така че той не може да се разпорежда с тях. Заповед за предаване на отговорно пазене се издава само при заплащане на посочената в решението сума или когато молбата за принудително изпълнение е отхвърлена.
Следващият етап в процеса на принудително изпълнение е разкриването на информация за средствата на длъжника и той е от основно значение за определянето на молбата за принудителното изпълнение. Длъжникът по съдебно решение е задължен да предостави на служителя по принудително изпълнение (enforcement officer) всяка информация по отношение на неговите средства, която служителят поиска. Длъжникът по съдебното решение се разпитва в неговия дом или се призовава да се яви в съда пред служител, който е определен да проведе разпита.
След като се получи доклад от служителя по принудително изпълнение, председателят (Master) (вж. по-долу) или главният експерт по принудително изпълнение постановява временно решение относно разпореждането с молбата за принудително изпълнение. Само председателят може да издава заповеди за изземване, запор върху вземания на длъжника от трети лица и заповеди за назначаване на временен синдик или заповед съгласно Закона относно производствата, образувани от и срещу Короната. Под внимание се вземат финансовите и други съответни обстоятелства на длъжника и се определят най-добрите средства за принудително изпълнение на съдебното решение, както и дали решението изобщо може да бъде изпълнено. Страните биват уведомени, като им се дава възможност да подадат възражения. Ако не е подадено възражение, решението се потвърждава, но в случай че е подадено такова, въпросът се вписва за разглеждане пред председателя.

Статутът, ролите, отговорностите и правомощията на съдебните служители

Службата за изпълнение на съдебните решения се ръководи от старши служител, който е със статут и ранг на председател (вид съдебен служител), а персоналът включва главен експерт по принудителното изпълнение (и заместник), служители, назначени към тази служба, и служители по принудително изпълнение, всеки от които е разпределен към район в Северна Ирландия.
Правомощията, предоставени на Службата за изпълнение на съдебни решения, за да упражнява своята компетентност, са изложени в Заповедта от 1981 г. От особено значение е правомощията да обхващат широк набор от изброените по-горе заповеди за изпълнение. Службата за изпълнение на съдебните решения разполага и с допълнителни правомощия, които са в помощ на процеса на принудително изпълнение. Те включват издаването на заповеди за предаване на отговорно пазене и процесите във връзка с явяването пред съда и разпита на свидетели, разпит на длъжници по отношение на техните средства, включително разпит на трети лица (които могат да разполагат с информация за средствата и активите на даден длъжник) и получаване на парични средства, възстановени при принудително изпълнение на съдебни решения.

Службата за изпълнение на съдебните решения разполага и с правомощието да отхвърля молба за принудително изпълнение. В Заповедта от 1981 г. не са посочени основанията, поради които може да се извърши това, но обикновено такива са налице, когато ищецът няма право да изпълнява принудително съдебното решение. Когато съдебно решение не може да бъде изпълнено принудително своевременно (чрез издаване на каквато и да е заповед за принудително изпълнение), Службата за изпълнение на съдебните решения може да издаде уведомление и удостоверение за невъзможност за принудително изпълнение. Тя разполага и с широки правомощия за безусловно или условно спиране на принудителното изпълнение на всяко съдебно решение.

Използване на адвокати или други правни специалисти

По време на изслушването пред председателя всяка страна или лице, засегнато от дадена заповед, може да се яви лично или да се представлява от адвокат или солиситър (solicitor).

Таблица за разноските за принудително изпълнение

Системата за принудително изпълнение на съдебните решение в Северна Ирландия се финансира от платените от ползвателите такси. Дължимите такси се съдържат в част 1 от Таблицата към Заповедта от 1996 г. относно таксите за изпълнение на съдебни решения на Северна Ирландия (с измененията) (Judgments Enforcement Fees Order (Northern Ireland) 1996) (Законови разпоредби от 1996 г., № 101) и зависят от сумата, подлежаща на възстановяване съгласно решението, а настоящите такси могат да бъдат намерени и на уебсайта на Съдебната служба на Северна Ирландия.

3.2 Основни изисквания

Компетентността на Службата за изпълнение на съдебните решения е определена в Заповедта от 1981 г. и включва следните съдебни решения:

Съдебни решения относно парична сума, включително съдебни решения от всякакви съдебни инстанции в Северна Ирландия, решения, постановени извън Северна Ирландия и вписани в Северна Ирландия, както и някои съдебни решения, постановени съгласно европейското законодателство във връзка със задължение или обезщетение за причинени вреди, заедно с някои решения на трибунали и арбитражни решения

Съдебни решения, съгласно които дадено лице има право на владение върху каквато и да е земя, главно заповеди за владение в полза на ипотекарни кредитори, въпреки че се издават и във връзка с наемодатели от частния и публичния сектор

Съдебни решения, съгласно които дадено лице има право на доставката на стоки

Съдебни решения, с които от дадено лице се изисква да плати парична сума в съда или да извърши дадено действие в рамките на ограничен срок, и съдебни решения срещу дружество.

Съществуват някои ограничения по отношение на правомощията на Службата за изпълнение на съдебните решения във връзка с принудителното изпълнение на дадено решение, включително:

Когато решението може да бъде изпълнено принудително само с разрешение от страна на съда, който го е постановил, първо трябва да бъде получено въпросното разрешение.

Когато принудителното изпълнение е спряно или отложено, молбата за принудително изпълнение не може да бъда изпълнена, докато не бъде отменено спирането или отлагането.

След изтичането на шест или повече години от момента, в който решението е станало изпълняемо, то не може да бъде изпълнено. Възможно е да се подаде молба до председателя, за да разреши принудително изпълнение след изтичането на този срок.

Преди да е възможно принудително изпълнение на съдебно решение срещу лице, в което фигурират име или изписване, различаващи се от неговото собствено, се изисква разрешение от страна на съда.

Решението относно това, коя заповед за принудително изпълнение да бъде издадена, се взема от Службата за изпълнение на съдебните решения и никой ищец не може да изисква използването на някакъв конкретен метод.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Изпълнително действие по отношение на заплати или възнаграждения може да бъде предприето, като се използва процедурата за налагане на запор върху доходите. Приспаднатата сума се изчислява, като се отчитат „нормалната ставка на приспадане“ и „защитената част от доходите“. Първото представлява процентът, при който Службата за изпълнение на съдебните решения смята, че е обосновано доходите на длъжника да се използват за удовлетворяване на задължението му съгласно съдебното решение. Второто представлява частта от доходите, под която Службата за изпълнение на съдебните решения счита, че доходите на длъжника не следва да бъдат намалявани, като се отчитат неговите средства и потребности.

Съществуват четири категории имущество, които могат да бъдат предмет на заповед за изземване:

вещи, по отношение на които длъжникът има интерес с оглед на продажба;

парични средства, менителници, облигации и записи на заповед, както и всякакви други ценни книжа за парични средства, принадлежащи на длъжника;

всяка животозастрахователна полица, при която единствено длъжникът има права на бенефициер; и

вещи на съпруга (съпругата) на длъжника, когато задължението, посочено в съдебното решение, се отнася до получени вещи или предоставени услуги, или наем или дължими ставки по отношение на заемането на помещения за общо ползване или забавление на длъжника и неговото семейство.

Несеквестируемото имуществото включва дрехи, мебели, завивки и други вещи на семейството от първа необходимост; инструменти и пособия за търговската дейност на длъжника на стойност 200 GBP; имущество, предадено на отговорно пазене на длъжника от друго лице; и имущество в ръцете на назначен от съда временен синдик.

Заповед за налагане на обезпечителни мерки върху земя може да бъде издадена по отношение на земя или поземлено владение на длъжника, а „поземлено владение“ включва всеки законен или вещноправен интерес или дял, сервитут, право, право на собственост, вземане, искане, такса, залог или тежест върху, над, към или по отношение на земята. Заповедите за налагане на обезпечителни мерки и други подобни заповеди могат да бъдат издадени освен по отношение на земя и по отношение на други видове имущество. По-специално това са средства или акции в държавни органи, държавни предприятия или дружества; обикновени облигации; средства в съда; дялове в частни дружества.

Освен налагането на запор върху средства, дължими на длъжника по съдебното решение от клиент или потребител за извършена работа или услуги, заповед за запор върху вземания на длъжника може да бъде издадена по отношение на всички парични средства, които длъжникът по съдебното решение има в банка или дружество за жилищно кредитиране.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Всяка заповед за изпълнение, издадена от Службата за изпълнение на съдебните решения, има същата сила и последици като заповед на Висшия съд. Съществуват различни допълнителни правомощия за принудително изпълнение, които могат да бъдат използвани в случай на неспазване на заповед за изпълнение, включително:

Принудителна мярка задържане за шестседмичен срок поради умишлено неплащане на вноски, дължими съгласно заповед за плащане на вноски, или друга парична сума, посочена в член 107 от Заповедта от 1981 г.
Заповеди за секвестиране, с които всяко лице, назначено да секвестира, е оправомощено да навлиза в земите, които са собственост на лицето, срещу което е постановено решението; да получава, секвестира и взема наемите и печалбите от тази земя; да взема всяко друго лично имущество на тази страна и да го държи като секвестирано, докато не бъде изпълнена заповедта.
Неизпълнение на разпореждане на Службата за изпълнение на съдебните решения може да бъде отнесено пред Висшия съд, който може да разглежда нарушението като извършено пред този съд.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Удовлетворяване на съдебно решение относно парична сума се изпълнява, когато посочената в решението сума се погасява или удовлетворява. Когато това е изпълнено, всяка заповед за принудително изпълнение по отношение на съдебното решение се отменя. Когато заповед за владение на земя или за доставка на стоки е изпълнена успешно, не е възможно да бъдат образувани допълнителни производства, освен за възстановяване на разходите и разноските по принудителното изпълнение.
Взискател или длъжник по съдебно решение може да подаде молба до Службата за изпълнение на съдебните решения за отмяна, освобождаване или промяна на заповед за принудително изпълнение и е възможно да бъде проведено изслушване.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Вътрешните жалби се подават от главния експерт по принудително изпълнение до председателя.
Външни жалби по фактически и правни въпроси се подават от Службата за изпълнение на съдебните решения до Висшия съд при обстоятелствата, посочени в член 140 от Заповедта от 1981 г., а ревизионна жалба се подава до Апелативния съд. Налагането на запор върху доходите е единственият вид включена в член 140 заповед за принудително изпълнение на съдебно решение относно парична сума и срещу отказа да се издаде конкретна заповед за принудително изпълнение няма общо право на обжалване.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

В член 17 от Заповедта от 1981 г. относно изпълнението на съдебните решения (Северна Ирландия) (Judgments Enforcement (Northern Ireland) Order 1981) и правило 5 от Правилника от 1981 г. относно изпълнението на съдебните решение (Северна Ирландия) (Judgments Enforcement Rules (Northern Ireland) 1981.) са определени редица давностни срокове по отношение на принудителното изпълнение. Давностните срокове съществуват и са свързани с редица различни сценарии, при които се иска принудително изпълнение на съдебно решение. Тези срокове са установени, за да се осигури защита за длъжника в редица различни ситуации, като например [но не само]:
а) когато преди да се пристъпи към принудително изпълнение, трябва да бъде поискано разрешение от съда;
б) когато съдът е спрял или отложил принудителното изпълнение на съдебно решение, което би попречило на принудителното изпълнение на съдебно решение от страна на Службата за изпълнение на съдебните решения;
в) когато молбата за принудително изпълнение на съдебно решение е подадена след изтичане на повече от 6 години, считано от датата, на която съдебното решение е станало изпълняемо. В този случай взискателят ще поиска разрешение от службата, за да приведе в изпълнение нейното решение, преди да подаде молба — това ще бъде решено от председателя на Службата за изпълнение на съдебните решения;
г) молбата за принудително изпълнение няма да бъде приета, когато от датата, на която решението е станало изпълняемо, са изминали повече от 12 години;
д) когато са подадени повече от една молби за изпълнение на едно и също решение. Ако са подадени повече от една молби, взискателят ще поиска разрешение от главния експерт по принудително изпълнение, преди да подаде друга молба за изпълнение по същото решение;
е) когато след като е постановено решението, взискателят е възложил задължението на трето лице;
ж) когато съдът е поставил условие относно решението, което не е изпълнено, с което би се попречило на изпълнението на решение, постановено по отношение на Службата за изпълнение на съдебните решения;
з) приемане на молба за принудително изпълнение, когато заповедта за спиране на изпълнението е висяща съгласно правило 103. Разрешението на председателя трябва да бъде издадено, преди да е подадена каквато и да е молба за принудително изпълнение;
и) приемане на молба за принудително изпълнение, когато е издадено разпореждане за спиране на изпълнението на основание несъстоятелност съгласно член 14, параграф 1.
Ако Службата за изпълнение на съдебните решения е удостоверила, че дадено съдебно решение е неизпълняемо (членове 19—21 от Заповедта от 1981 г. относно изпълнението на съдебните решения (Северна Ирландия), удостоверението може да бъде отменено (по молба на взискателя). Срокът за това обаче е ограничен до 12 години от датата, на която е издадено удостоверението за невъзможност за принудително изпълнение).
Съгласно член 16 от Наредбата на Северна Ирландия за давността от 1989 г. (Limitations (Northern Ireland) Order) давностните срокове относно принудителното изпълнение на съдебни решения (и лихви) няма да започнат да текат, ако са изминали 6 години от момента, в който решението е станало изпълняемо. Председателят на Службата за изпълнение на съдебните решения ще вземе това предвид при разглеждане на молба за изпълнение на съдебно решение, което е постановено преди повече от 6 години (вж. буква г) по-горе).

Връзки по темата

Съдебна служба на Северна Ирландия

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 22/10/2021
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не

са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Шотландия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

В Шотландия терминът „запор или възбрана“ се използва за описание на редица правни процедури, които могат да бъдат образувани срещу длъжници с цел принудително събиране на вземания на взискатели. Компетентно налагане на запор или възбрана може да се извърши само въз основа на предвидено от закона основание, като например съдебно постановление или документ във връзка с дълг, касаещ плащане на парични средства, или в по-широк смисъл — разпореждане на гражданските съдилища, включително за изпълнение или предотвратяване на дадено действие като цяло.

Видовете запор или възбрана включват запор върху доходите на длъжника (*arrestment of earnings*), запор върху вещи или средства на длъжника, които се намират в трето лице (*arrestment of goods or funds in the hands of a third party*), запор върху вещи или средства (*attachment of goods or funds*), забрана (*inhibition*) и преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване във връзка с дълг (*adjudication for debt*).

Преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване във връзка с дълг (*Adjudication for debt*)

Преминаването на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване във връзка с дълг е много стар вид запор или възбрана върху наследяемо имущество, който води до обезпечаване с наследство по съдебен ред в полза на взискателя. Този рядко използван вид запор или възбрана представлява процедура, характерна изключително за Върховния съд по граждански дела (*Court of Session*). След като бъде издадено съдебно постановление за преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване, заверено копие от постановлението се вписва или се регистрира в подходящия шотландски кадастър и имотен регистър (*land register*) (Регистъра на правото на собственост върху феодални имоти (*Register of Sasines*) или Кадастъра и имотния регистър на Шотландия (*Land Register*). Вследствие на това взискателят, в чиято полза е издадено съдебното постановление, получава същите права като другите взискатели на наследяемо имущество, без обаче да има право на продажба. Постановлението позволява на взискателя да предяви иск за извеждане на длъжника, ако той е във владение, или да предяви иск за получаване на парични средства от наем от наематели, ако имуществото е отдадено под наем. Взискателят може да подаде молба до съда, за да стане собственик на имуществото и да може да го продава, едва след изтичането на десетгодишен срок.

Запор върху вещи или средства на длъжника, които се намират в трето лице (*Arrestment of goods or funds in the hands of a third party*)

Запорът върху вземания на длъжника представлява запор върху движимо имущество, принадлежащо на длъжника, което се намира в трето лице. Той се осъществява, като не се допуска отстъпване на запорираното имущество на длъжника от страна на третото лице. Запор върху вземания на длъжника може да бъде наложен върху дългове, средства, намиращи се в банкова сметка, дялове, тръстово имущество, застрахователни полици и материална собственост върху движими вещи. Материална собственост върху движими вещи, която се намира в длъжника, не подлежи на запор върху вземания на длъжника, тъй като подходящият начин в този случай е налагането на запор.

Запор върху вещи (*Attachment of goods*)

Материална собственост върху движими вещи, която се намира във владение на длъжник, подлежи на налагане на запор от страна на взискател и може да бъде продадена на публична продан с цел събиране на неизплатени задължения. Запорът обаче не може да се използва за изземване на определени вещи, като например инструменти за търговска дейност или книги, необходими на длъжника за упражняване на неговата професия, или превозни средства, които са необходими на длъжника в рамките на разумното и които не надвишават определена стойност. Запорът не може да се използва и за придобиване на вещи, намиращи се в жилището на длъжника, освен ако шерифът не е издал заповед за извънреден запор (*exceptional attachment*). При запор взискателят има право да запорира парични средства (пари в брой, включително монети и банкноти в чуждестранна валута, пощенски записи, банкови инструменти и др.), които се държат в помещенията на длъжник, макар че на запор не подлежат парични средства, които се намират в жилището на длъжника или в самия него.

Запор върху доходите на длъжника (*earnings arrestment*)

Налагането на запор върху доходите на длъжника може да бъде изпълнено под формата на запор върху доходите на длъжника (за принудително изпълнение на единичен дълг), запор върху текуща издръжка на длъжника (за принудително изпълнение във връзка със заболяване или периодична издръжка при развод) или обединена заповед за запор върху вземания на длъжника (издадена от съда заповед за принудително едновременно плащане на две или повече задължения от един и същи вид). Заповед за приспадане от доходите може да бъде изпълнена и по смисъла на Закона от 1991 г. относно издръжката за деца по отношение на всеки, който е длъжен да плаща издръжка за дете, върху която е наложен запор. След като на работодателя бъде връчен погасителен план във връзка със запора върху вземанията на длъжника, той трябва да приспадне от доходите на длъжника сумата, изчислена в съответствие със законоустановените таблици за всяка заплата, и да я изплаща на взискателя до момента, в който дългът бъде уреден или длъжникът напусне работа.

Изгонване или извеждане от имот (*ejection or removing from property*)

Изгонването може да бъде предприето въз основа на постановления за възстановяване на владение върху наследяемо имущество, извеждане или изгонване. Терминът „извеждане“ се използва при случаи, в които наемодател се опитва да възстанови владението върху имущество от наемател. Изгонването е средство за правна защита за извеждане на обитател, който не притежава право да обитава наследяемо имущество.

Забрана (*inhibition*)

Забраната представлява запор или възбрана по отношение на частно лице и съгласно нея на даден длъжник се забранява да продава, да се разпорежда по друг начин със своето наследяемо имущество или да предоставя каквото и да е обезпечение върху него, което да бъде в ущърб на изискващия забраната взискател. Това се постига чрез регистриране на забраната в Регистъра на забраните и решенията за преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване. Забраната дава спокойствие на лицето, което я изисква, тъй като длъжникът ще бъде затруднен да се разпорежда с наследяемото си имущество, но не дава на изискващото я лице никакво вещно право върху имуществото. Забраната представлява отрицателен или забранителен запор или възбрана и остава в сила за срок от пет години, като ще бъде прекратена по-рано, ако изискващият забраната взискател се съгласи да я прекрати; обикновено това става при погасяване на дълга.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Компетентните органи за принудително изпълнение в Шотландия са съдебните изпълнители на шерифа (*sheriff officers*) и на Върховния съд по граждански дела (*messengers-at-arms*). Те ще получават указания от взискателите във връзка с принудителното изпълнение на съдебни разпореждания или заповеди срещу длъжници, издадени от шерифските съдилища или от Върховния съд по граждански дела, както и документи във връзка с дълга, регистрирани за принудително изпълнение в регистъра на Върховния съд по граждански дела (*books of council and session*).

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Съдебните разпореждания или постановления, издадени от шерифски съд (*Sheriff Court*) във всяко шерифство на Шотландия или от Върховния съд по граждански дела и еквивалентни органи (като например документ във връзка с дълга, регистриран за принудително изпълнение), подлежат на принудително изпълнение. Заверено копие от постановлението обикновено включва заповед за всички законосъобразни действия по принудително изпълнение.
Обикновено принудителното изпълнение чрез запор или възбрана се извършва от съдебните изпълнители на шерифа (*sheriff officers*) и на Върховния съд по граждански дела (*messengers-at-arms*). Това са независими изпълнители, на които се заплаща хонорар и които имат мандат, предоставен им от главния шериф на шерифството, което ги е упълномощило да действат. Тези служители подлежат на контрол и надзор от страна на съда, макар че не са наети директно от него. В Закона от 1987 г. за длъжниците (Шотландия) (*Debtors (Scotland) Act*) се определя законоустановена рамка за контрол по отношение на тяхното приемане, обучение и поведение при изпълнение на служебните им задължения, докато в Закона от 2002 г. за уреждането на дълговете и налагането на запор (Шотландия) (*Debt Arrangement and Attachment (Scotland) Act*) и Закона от 2007 г. за несъстоятелността и налагането на обезпечения (*Bankruptcy and Diligence (Scotland) Act*) допълнително се уреждат техните функции и поведение. Освен това всички служители на съда трябва да изпълняват задълженията си в съответствие с Конституцията и подзаконовите нормативни актове на Обществото на юристите на Шотландия и съдебните изпълнители на шерифа.
Услуги на адвокат е необходимо да бъдат използвани само при някои процедури по принудително изпълнение.
Понастоящем събираните от съдебните служители на шерифа и на Върховния съд по граждански дела такси за принудително изпълнение на запор или възбрана са посочени в Закона от 2013 г. относно заседанията (Такси на съдебните служители на шерифа) (Нормативни актове на Шотландия от 2013 г., № 345) и Закона от 2013 г. относно заседанията (Такси на Върховния съд по граждански дела) (Нормативни актове на Шотландия от 2013 г., № 346). Таблиците с таксите се променят редовно.

3.2 Основни изисквания

Обикновено за извършването на принудително изпълнение е достатъчно да се издаде постановление в полза на ищеца (лицето, предявяващо иска). Преди да може да бъде събран дългът обаче, повечето видове запор или възбрана изискват и връчването на покана за доброволно изпълнение и издаването на Пакет със съвети във връзка с дългове и информация. Поканата за доброволно изпълнение е официално искане за плащане, връчвано на длъжник за сумата, която той дължи на взискателя, включително всички свързани с нея лихви и разходи. Съгласно поканата длъжникът разполага с четиринадесетдневен срок (ако длъжникът се намира в Обединеното кралство), в рамките на който да извърши плащането. Ако задължението не бъде погасено в посочения срок, тогава взискателят може да поиска налагането на запор или възбрана, за да събере дължимите му суми. С Пакета със съвети във връзка с дългове и информация на длъжниците се дава съвет да потърсят финансова консултация.
В случай на заповед за извънреден запор взискателят трябва да се обърне към съда, за да поиска специално разрешение за налагане на запор върху вещи, които не са от първа необходимост и са държани в жилището на длъжника. Когато решава дали да издаде такава заповед, шерифът взема под внимание различни въпроси. Те включват:
естеството на задължението (и по-специално дали задължението е свързано с даден данък или налог, или с дадена търговска или стопанска дейност, извършвана от длъжника);
дали длъжникът пребивава в посоченото жилище;
дали длъжникът извършва търговска или стопанска дейност от жилището си;
дали длъжникът е получил финансова консултация;
дали е изтекло предоставено удължаване на срока за плащане съгласно разпореждания или указания; и
дали е налице някакво споразумение между длъжника и взискателя за уреждане на задължението.
По-специално на шерифа трябва да бъдат предоставени убедителни доказателства, че взискателят е предприел подходящи действия за договаряне на споразумение във връзка със задължението и че той вече е предприел действия за принудително изпълнение на задължението чрез налагане на запор върху вземания на длъжника и запор върху доходите на длъжника, както и че са налице разумни изгледи сумата, възстановена от публичната продан на активи на длъжника, които не са от първа необходимост, да бъде равна поне на съвкупността от разумна оценка на изискуемите разходи и 100 GBP.
Запорът върху вземания на длъжника се използва за запориране на имущество (средства и движими вещи), което се намира в трето лице, и с него се обезпечава мярка за предпочтително удовлетворяване за взискателя, изискващ запора върху вземанията на длъжника. Когато средствата са запорирани, те подлежат на автоматично предоставяне след изтичане на четиринадесетседмичен срок, при условие че не е подадено възражение. Всяко възражение следва да бъде подадено в шерифския съд и да се основава на ненужна прибързаност при налагането на запора, налагане на запора от страна на шерифа по неподходящ начин или на факта, че запорираните средства на длъжника принадлежат на трето лице (или са собственост на трето лице заедно с длъжника). За предоставяне на запорирани вещи на длъжника взискателят трябва да предяви иск за възлагане на имуществото с цел продажба (*action of furthcoming*), с който, ако бъде издаден от съда, лицето, на което е връчена заповедта за запор върху вземания на длъжника, ще получи указания да предостави запорираните вещи.
В случай на преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване, лицето, в чиято полза преминава имуществото, може да промени това право в право на абсолютна собственост, ако след изтичането на десет години („законоустановения срок“) дългът все още не е изплатен. Това става посредством предявяването на иск пред Върховния съд по граждански дела, известен като „декларативен иск за изтичане на законоустановения срок“. Длъжникът може да защити декларативния иск за изтичане на законоустановения срок на основание, че дългът е изплатен.
Забраната влиза в сила от датата на регистриране на погасителния план във връзка със забраната и удостоверението за изпълнение на забраната в Регистъра на забраните и решенията за преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване. Когато уведомлението за задържане е регистрирано в Регистъра на забраните и решенията за преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване, а погасителният план във връзка със забраната и удостоверението за изпълнение са регистрирани в срок от 21 дни от уведомлението, забраната ще влезе в сила от дата на регистриране на уведомлението.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Запор или възбрана може да бъде наложен/а върху всеки вид актив, с изключение на парични средства в брой, които се намират в длъжника.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване във връзка с дълг (*adjudication for debt*)

Последиците от преминаването на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване водят до обезпечаване с наследство по съдебен ред в полза на взискателя. Постановлението за преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване не дава на лицето, в полза на което преминава имуществото, незабавно правомощие за продажба: то му предоставя единствено право на обезпечаване на наемите, ако наследяемото имущество е дадено под наем, или на извеждане на длъжника, ако последният е във владение.

Запор върху вещи или средства на длъжника, които се намират в трето лице (*arrestment of goods or funds in the hands of a third party*)
Последиците от налагането на запор върху вземания на длъжника е замразяването на средства и/или движимо имущество, принадлежащи на длъжника, които се намират в трето лице. Третото лице не може да използва или да се разпорежда с вещи или средства, или да ги предоставя на длъжника без съгласието на взискателя. За да бъдат запорирани вещи на длъжника, които са предоставени на взискател, последният трябва да предяви иск за възлагане на имуществото с цел продажба. Запорирани средства на длъжника, които се намират във финансова институция, подлежат на автоматично предоставяне след изтичането на 14-седмичен срок, ако не е подадено възражение. Ако лицето, на което е връчена заповедта за запор върху вземания на длъжника, се раздели с част от запорираните вещи, то ще има задължение спрямо взискателя по запора, равняващо се на тяхната стойност. Ако същото лице действа в нарушение на запора, то теоретично ще е проявило неуважение към съда. Лицето, на което е връчена заповедта за запор върху вземания на длъжника, има законово задължение да разкрие на взискателя по запора съществуването или размера на активите, запорирани с такава заповед. Неспазването на това задължение може да доведе до издаването на заповед от шерифа, с която лицето, на което е връчена заповедта за запор върху вземания на длъжника, се задължава да плати парична сума на взискателя по запора.
Запор върху доходите на длъжника или заповед относно текуща издръжка (*earnings arrestment or current maintenance order*)
Когато на работодател бъде връчен погасителен план за запор върху доходите на длъжника или заповед относно текуща издръжка, той трябва да приспада изчислената сума и да я изплаща на взискателя. Ако работодателят не спазва условията, той ще бъде задължен на взискателя до размера на средствата, които е следвало да бъдат изплатени на последния.
Изгонване или извеждане от имот (*ejection or removing from property*)
Постановление за изгонване или извеждане има последици за изискването, съгласно което дадено лице трябва да се изнесе от имота, който е посочен в заверено копие на постановлението. Ако лицето, за което се отнася заповедта за изгонване или извеждане, не спази доброволно заповедта и не се изнесе до посочената дата, съдебните изпълнители на шерифа могат да го изведат и да осигурят имота, като поискат помощ от полицията, ако е необходимо. На лицето, което трябва да бъде изведено, трябва да бъде връчена „покана за доброволно извеждане от наследяемо имущество“, като преди да се извърши извеждането или изгонването, трябва да е изтекъл посоченият в заповедта срок, освен ако шерифът не е отменил това изискване.
Забрана
Регистрирането на забрана в Регистъра на забраните и решенията за преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване води до невъзможност от страна на длъжника да продава, да се разпорежда по друг начин или да предоставя обезпечение върху наследяемото си имущество в ущърб на лицето, изискващо забраната. Действието на всяко разпореждане или стандартно обезпечение, или друг акт, издадени от длъжника в противоречие със забраната, се ограничава по искане на лицето, изискващо забраната.
Постановление „ad factum praestandum“ е постановление за принудително изпълнение от страна на длъжника на действие, различно от плащане на парични средства, за което се изисква спазване. В условията на постановлението трябва да се посочва точно какво трябва да се направи, а когато се подава молба в съда е желателно да се добави алтернативно искане за обезщетение за причинени вреди поради недостатъчна степен на спазване. Неспазването не може да доведе до лишаване от свобода, освен когато лицето, което първоначално е поискало постановлението („ищецът“), подаде молба до съда, в който първоначално е издадено постановлението. След това ищецът трябва да убеди съда, че длъжникът умишлено отказва да се съобрази с постановлението. Ако на съда бъдат представени убедителни доказателства, той може да издаде заповед за лишаване от свобода на ответника за срок, който не надвишава 6 месеца. Лишаването от свобода не води до погасяване на задължението, наложено с постановлението.
Запор върху парични средства (*money attachment*)
Това позволява на взискателя да запорира и да премества парични средства (пари в брой, включително монети и банкноти в чуждестранна валута, пощенски записи, банкови инструменти и др.), които се държат в помещенията на длъжника, макар че на запор не подлежат парични средства, които се намират в жилището на длъжника или в самия него.
4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?
Преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване във връзка с дълг (*adjudication for debt*)
След като постановлението бъде издадено, заверено копие от него се вписва в подходящия шотландски кадастър и ипотечен регистър. След това постановлението става валидно и взискателят може да подаде молба до съда, за да стане собственик на имуществото и да може да го продава едва след изтичането на 10-годишен срок.
Запор върху вещи или средства на длъжника, които се намират в трето лице (*arrestment of goods or funds in the hands of a third party*)
Налагането на запор върху вземания на длъжника при изпълнение може да бъде успешно или не. Например заповедта за запор може да бъде връчена на банка, но ако длъжникът няма банкова сметка в банката или не разполага с достатъчно средства в която и да е сметка, запорът няма да доведе до получаването на каквито и да е средства.
Запор върху вещи (*attachment of goods*)
Запорът има действие само до по-ранната от: датата, на която изтичат шест месеца от датата, на която е запорирана дадена вещ, и датата, на която изтичат 20 дни от датата, на която запорираната вещ е изнесена от мястото на налагане на запора. В заповедта за извънреден запор се посочва срокът, в рамките на който тя трябва да бъде изпълнена.
Запор върху доходите на длъжника или заповед относно текуща издръжка (*earnings arrestment or current maintenance order*)
Връчването на погасителен план за запор върху доходите или запор върху текуща издръжка може да бъде успешно или не. Ако длъжникът не е служител на лицето, на което е връчен погасителният план, връчването не се смята за извършено. Ако длъжникът е негов служител, погасителният план остава в сила, докато дългът не бъде погасен или докато длъжникът не напусне тази работа.
Изгонване или извеждане от имот (*ejection or removing from property*)
Изпълнението на запор или възбрана след издаване на постановление за извеждане или изгонване трябва да се извършва без ненужно забавяне. Няма определение за това какво точно представлява „ненужно забавяне“. Това зависи от конкретните обстоятелства по делото.
Забрана (*inhibition*)
Давността на забраната се погасява след 5 години. Тя може да бъде подновена по молба до съда от лицето, изискващо забраната. В постановлението *„ad factum praestandum“* трябва да се посочва ясно какво трябва да се направи и срокът, в който трябва да бъде извършено въпросното действие.
Запор върху парични средства (*money attachment*)
Запорът върху парични средства може да бъде успешен или не. Ако например съдебният изпълнител на шерифа установи, че в помещенията на длъжника няма достатъчно средства, запорът върху паричните средства няма да бъде наложен. Ако запорът върху парични средства е успешен, служителят на съда (съдебните изпълнители на шерифа или на Върховния съд по граждански дела) трябва да изготвят доклад до шерифа преди

изтичането на 14-дневния срок, започващ на деня, в който е изпълнен запорът върху парични средства. Служителят на съда трябва да изготви копие от доклада за длъжника и за взискателя. Запорът ще бъде вдигнат, ако шерифът откаже да приеме доклада.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Работодател или длъжникът може да подаде молба до шерифа за издаване на разпореждане, с което заповедта относно текуща издръжка да бъде обявена за недействителна или действието ѝ да бъде прекратено. Шерифът може да разпореди отмяната на заповедта и ако длъжникът може да го убеди, че е малко вероятно да не изпълни отново задължението си за плащане.

Длъжникът, лицето, на което е връчена заповедта за запор върху вземания на длъжника, или трето лице може, посредством уведомление за възражение, да подаде молба до шерифа за издаване на разпореждане за отмяна или ограничаване на запора върху вземания на длъжника. Уведомлението трябва да бъде представено в срок до 4 седмици след изпълнението на запора върху вземания на длъжника.

Всяко решение на шерифа, постановено във връзка със запор или извънреден запор, подлежи на обжалване. Обжалването, което е възможно само с разрешението на шерифа, може да бъде извършено пред главния шериф и по правни въпроси. Решението на главния шериф по такова обжалване е окончателно.

Основанията за прекратяването или отмяната на дадена забрана са налице, когато тя е неуместна от процесуална гледна точка и когато с постановлението за плащане е бил намален размерът на задължението.

Постановлението за изгонване или извеждане не може да бъде обжалвано, след като вече е изпълнено.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Подписване от страна на длъжника на документ за уреждане на дълг

Ако по отношение на длъжника е приложено секвестиране или той сключва акт за попечителство, акт за защитено попечителство или подписва програма за плащане на дългове съгласно схема за уреждане на дългове, взискателите не могат да налагат какъвто и да е запор или възбрана, при условие че са спазени определени условия. Вместо това взискателят обикновено ще трябва да обмисли да предяви иск за дължимите суми пред попечителя на длъжника или да добави дълга към някоя от програмите за плащане на дългове.

Мораториум върху налагането на запор или възбрана

Мораториумът върху налагането на запор или възбрана е въведен за всички законоустановени решения във връзка с дългове в Шотландия чрез промени в Закона от 1985 г. относно несъстоятелността (Шотландия), които влизат в сила на 1 април 2015 г. по силата на Закона от 2014 г. относно съвети при несъстоятелност и дългове (Шотландия). Това означава, че ако дадено лице представи уведомление, че желае да подаде молба за законоустановено уреждане на дълг, ще му бъде предоставен 6-седмичен срок на защита срещу всяко действие по налагане на запор или възбрана срещу него от страна на неговите взискатели. Това е същият 6-седмичен период, който понастоящем се предоставя съгласно Закона от 2007 г. за несъстоятелността и налагането на обезпечения (Шотландия), с който бе въведен мораториум върху налагането на запор или възбрана по отношение на длъжник, който възнамерява да подаде или е подал молба за програма за плащане на дългове, или 6-седмичен срок от датата, на която временният управител по схемата за уреждане на дълговете се уведомява за намерението на длъжника да подаде молба за програма за плащане на дългове. При определени обстоятелства обаче 6-седмичният срок на мораториума може да бъде намален или увеличен. [Като част от Закона от 2020 г. относно коронавируса (Шотландия) срокът на защита от мораториума беше удължен с 6 месеца — това изменение ще бъде в сила до 30 септември 2020 г., като срокът може да бъде удължен допълнително с разпоредби].

Срок за плащане

При издаването на постановление срещу длъжника за плащане на определен вид задължение, съдът може да даде указание относно срока за плащане, така че дължимата сума да може да бъде изплащана на вноски с течение на времето. Също така след налагането на запора или възбраната съдът може да издаде заповед за срока за плащане. Докато е в сила указанието или заповедта за плащане, той не е компетентен да връчва покана за доброволно изпълнение или да налага какъвто и да е запор или възбрана с цел принудително изпълнение на задължението.

Срокове за принудително изпълнение

Ако в продължение на двадесет години след датата, на която едно задължение е станало подлежащо на принудително изпълнение, то е било непогасено, без да е предявен съответният иск и без да е признато съответното съществуване на задължението, тогава задължението се погасява. Следователно, ако в рамките на непрекъснат двадесетгодишен срок не са наложени запор или възбрана въз основа на съдебно постановление или документ във връзка с дълга, без дългът да е бил и недвусмислено признат в писмен вид от длъжника или от негово име, задължението ще бъде погасено по давност. Когато обаче взискателят наложи запор или възбрана с цел принудително изпълнение на постановление или документ във връзка с дълга и длъжникът ясно признае на взискателя, че дългът продължава да съществува, взискателят ще разполага с още 20 години, в рамките на които да поиска погасяване на вземането от длъжника.

Връзки по темата

Служба по несъстоятелност

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 19/10/2021
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Гибралтар

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е одобрено (допуснато) от съда действие, предприето с цел длъжниците по съдебното решение да бъдат задължени да изпълнят разпорежданията на съда. Изборът на метод за принудително изпълнение зависи изцяло от взискателя по съдебното решение.

Когато взискател избира кой от методите да използва, той трябва да прецени:

дали има вероятност да получи парите си и сумата на съдебната такса от ответника;

дали ответникът дължи пари на други лица или по отношение на него има постановени други съдебни решения;

дали ответникът притежава вещи или активи, които могат да бъдат отнети и продадени на публична продан;

дали ответникът работи;

дали ответникът има други доходи, като например приходи от инвестиции;

дали ответникът има банкова сметка, сметка в дружество за жилищно кредитиране или друга сметка;

дали ответникът притежава недвижимо имущество (къща); или

дали друго лице дължи пари на ответника.

По-долу е предоставена информация относно различните видове мерки за принудително изпълнение. Взискателят по съдебно решение следва да избере тази мярка, чрез която е най-вероятно да получи дължимите му парични средства.

Съдът не може да гарантира, че взискателят по съдебното решение ще получи обратно парите си, а за всяко предприето действие е дължима съдебна такса. Въпреки че съдът ще добави таксата към вече дължимите от ответника парични средства, той не може да възстанови платеното от взискателя, ако последният не получи парите от ответника.

Различните видове методи за принудително изпълнение са:

Изземване на вещи (*seizure of goods*)

В случая изпълнението представлява принудително изпълнение на решения на гражданските съдилища чрез изземване на вещи. За да бъде допуснато принудително изпълнение чрез изземване на вещи, е необходимо до съда да се подаде молба за издаване на изпълнителна заповед. Заповедта ще бъде от полза само ако ответникът има:

достатъчно вещи на адреса, посочен от взискателя по съдебното решение, които могат да бъдат продадени на публична продан, за да бъдат събрани парични средства; или

всички претендирани в заповедта парични средства (за да бъде спряна продажбата на вещите).

Преди съдът да издаде заповед, ответникът трябва:

да не е изплатил сумата, която му е било разпоредено да плати; или

да е в забава с поне едно от плащанията си.

Съдебните изпълнители не могат да отнемат или да продават вещите на ответника във всички случаи. Например те не могат да отнемат основни битови принадлежности и инструменти или вещи на търговец, които са предмет на договори за покупка на изплащане или договори за наем.

Съдебният изпълнител няма да вземе вещите на ответника, ако те не струват достатъчно, за да се извърши плащане по заповедта, след като бъдат платени разходите за вземане и продажба на вещите. Често пъти с продаваните на публична продан вещи на ответника се събира едва част от първоначалната им стойност. Освен това е възможно вещите на ответника вече да са били иззети от съдебни изпълнители, действащи по силата на друга заповед.

Заповеди за запор върху вземания на длъжника от трети лица (*Third party debt orders*)

Взискател по съдебно решение може да подаде молба до Върховния съд (*Supreme Court*), с която да поиска задължение на трето лице към ответника да бъде изплатено на взискателя по съдебното решение вместо на ответника. На практика този метод се използва за изземване на парични средства, които ответникът може да има в банкови сметки. В случай че сумите в банковите сметки не са достатъчни за покриване на задължението, наличните средства се използват за изплащане поне на част от дължимата сума.

Производство по несъстоятелност (*Insolvency proceedings*)

Ако дължимата сума надвишава 750 GBP, взискателят по съдебно решение може също да подаде искане за обявяване на ответника в несъстоятелност. Тези производства се образуват във Върховния съд. Възможно е обаче да бъдат скъпоструващи.

Призовки във връзка със съдебни решения (*Judgment Summons*)

В юрисдикцията на Върховния съд за искове с малък материален интерес (искове до 10 000 GBP) взискателят по съдебно решение може да подаде искане за призовка във връзка със съдебно решение. След това съдът може да наложи изплащане на задължението на вноски, което при определени ограничени обстоятелства може да доведе до лишаване от свобода поради неизпълнение на платежните задължения.

Заповеди за получаване на информация (*Orders to obtain information*)

Въпреки че сама по себе си не е метод за принудително изпълнение, тази процедура позволява длъжниците по съдебните решения да бъдат разпитвани за информация относно техните активи, за да се даде възможност на взискателя по съдебното решение да направи по-информиран избор относно метода за принудително изпълнение, който той би искал да използва.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Компетентен за принудителното изпълнение в Гибралтар е Върховният съд.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Върховният съд (включително неговата юрисдикция за искове с малък материален интерес) може да разпореди принудително изпълнение по делата, по които е постановил решение.

В Гибралтар съдебните изпълнители са служители на Съдебната служба (*Court Service*) и следователно са държавни служители. Те се занимават с принудителното изпълнение на съдебни решения и/или разпореждания, издадени и регистрирани в съдилищата. Те извършват принудително изпълнение на заповеди за изпълнение (*warrants of execution*), възстановяват владение върху земята по силата на съдебни разпореждания за въвеждане във владение (*warrants of possession*) и възстановяват имущество съгласно заповеди за възстановяване на имущество (*warrants for return of goods*). Освен това съдебните изпълнители изпълняват и други задължения, включващи лично връчване на документи и заповеди за принудително изпълнение на предишно постановено и неизпълнено съдебно решение (*warrants of committal*).

Ангажиране на адвокати или други практикуващи юристи

Взискателят не е задължен да подава молбата си за принудително изпълнение чрез адвокат или друг практикуващ юрист.

Освен в юрисдикцията на Върховния съд за искове с малък материален интерес, изпълнителните производства могат да бъдат сложни. Преди да се образува изпълнително производство, взискателите могат да поискат да получат съвет от солиситър (*solicitor*) или от Бюрото за помощ на граждани (*Citizens Advice Bureau*).

Таблица за разноските за принудително изпълнение

За всеки от методите за принудително изпълнение има различни съдебни такси. Както беше посочено по-горе, въпреки че съдът ще добави таксата към вече дължимите от ответника парични средства, той не може да възстанови платеното от взискателя, ако не получи парите от ответника. За допълнителна информация относно приложимите такси можете да се свържете с деловодството на Върховния съд на адрес: 277 Main Street, Gibraltar, тел. (+350) 200 75608.

3.2 Основни изисквания

Както беше посочено по-горе, в Гибралтар изборът на метод за принудително изпълнение, който да бъде използван, изцяло зависи от взискателя по съдебното решение. Отговорните взискатели, които са получили валидно решение по съдебен ред, а все още не им е платено, имат право да изпълнят това решение с най-подходящите средства, с които разполагат. Следователно, докато е налице валидно съдебно решение и е подадена съответната молба, съдът е длъжен да следва избора на взискателя.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Действие по принудително изпълнение може да бъде предприето срещу следните активи:
банкови сметки, като се използва процедурата за заповед за запор върху вземания на длъжника от трети лица;
материално движимо имущество, като се използва изпълнение;
недвижимо имущество, като се използва процедурата за заповед за налагане на обезпечителни мерки.
Няма строго определени списъци на вещи, които са несеквестируеми. Съществуват обаче насоки. Съдебният изпълнител може да взема само вещи, които принадлежат на ответника или са съвместна собственост.
Всички взети от съдебния изпълнител вещи трябва да носят парични средства при публична продан. Съдебните изпълнители няма да пренасят вещи, ако считат, че за тях няма да бъдат получени достатъчно средства, за да се изплати някаква сума по заповедта, след като бъдат платени разноските по пренасянето или продажбата им на публична продан.
Съдебните изпълнители не могат да вземат:
вещи, които са необходими на ответника за неговата работа или търговска дейност, като например инструменти и книжа на търговци;
стоки от първа необходимост за домакинството, от които се нуждаят ответникът и неговото семейство, като дрехи или завивки;
вещи, които са на лизинг, под наем или са по договори за покупка на изплащане (включително автомобили);
вещи, които е вероятно вече да са били иззети от съдебни изпълнители по силата на друга заповед; или
оборудване, което не принадлежи да предприятие (напр. офис обзавеждане, техника и превозни средства, които са взети на лизинг).
Що се отнася до заповедите за запор върху вземания на длъжника от трети лица, длъжник по съдебно решение, който е възпрепятстван да тегли пари от банковата си сметка или сметката си в дружество за жилищно кредитиране и твърди, че в резултат на това той или неговото семейство изпитват затруднения при покриване на обичайните разходи за издръжка, може да подаде искане до съда за заповед относно затруднено плащане (*hardship payment order*), с която се позволява извършването на едно или повече плащания на конкретни лица.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Неспазването на изискванията на съдебните разпореждания води до налагането на санкции поради неуважение. Наказанията, които могат да бъдат наложени поради неуважение, включват „изкупление за проявено неуважение“ (което е извинение към съдията в открито съдебно заседание), глоби и в най-сериозните случаи — лишаване от свобода за срок до 14 дни.
Банките имат определени задължения относно оповестяването на информация и налагането на запор върху банкови сметки. Когато една банка получи заповед за запор върху вземания на длъжника от трети лица по отношение на някого от своите клиенти, банката не разкрива сумата по банковата сметка. Тя може да заяви, че по сметката няма пари, че няма достатъчно средства, за да се изплати цялата сума, но може да бъде изплатена само част от нея или че няма достатъчно средства за изплащане на цялата поискана сума. Има много строги условия, свързани със защитата на данните, съгласно които се определя каква информация, различна от тази, може да бъде предоставена от банката.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Във всички разпореждания се посочва срокът, който се дава за предоставяне на съответната информация или за изпълнение на съдебното разпореждане, и се посочват максималните санкции, които могат да бъдат наложени за неспазване на съдебно разпореждане.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Всички съдебни методи за принудително изпълнение (заповеди за налагане на обезпечителни мерки и заповеди за запор върху вземания на длъжника от трети страни) включват двуетапен процес. Междинният етап от процеса е чисто съдебна функция в писмен вид, като на този етап длъжникът по съдебното решение няма принос към процеса. Въпреки това, за да се премине към последния етап, при всеки един метод трябва да бъде проведено изслушване, на което длъжникът по съдебното решение ще бъде поканен да присъства и ще бъде възможно да изложи своите мотиви защо планираният метод за принудително изпълнение не следва да се прилага. Всички страни ще бъдат информирани достатъчно рано за датата на изслушването и при всички случаи има точно определен минимален период от време, който трябва да изтече между „междинния“ етап, уведомяването за „окончателното“ изслушване и самото „окончателно“ изслушване, за да се даде възможност на длъжника (и всяка съответна пряко участваща трета страна напр. банката по дело във връзка със заповед за запор върху вземания на длъжника от трети лица) да се подготви за делото. Ако датата на окончателното изслушване не е удобна за страните, те могат да получат отлагане до дата, която е по-удобна за всички страни. Ако това се случи, времената заповед ще продължи да бъде в сила, но няма да може да стане окончателна, докато не се състои изслушването.
Решението не може да бъде обжалвано, след като съдът е издал заповедта. При подходящи обстоятелства жалби или искания за отмяна могат да бъдат подавани само срещу първоначалното решение, което предоставя на взискателя правомощието още в началото да поиска принудително изпълнение. Съдът може да отмени процеса на принудително изпълнение само ако съдебното решение е обжалвано успешно или е отменено. Ако решението е обжалвано, след като съдът е одобрил искането на взискателя за принудително изпълнение, заповедта може да бъде спряна по молба на съда. Съдебните изпълнители не могат да отнемат вещи, но трябва да продължат да събират такса за тях (тук фигурират тези, които по-късно могат да бъдат иззети и отнесени за продажба).
При условие че взискателят е подал до съда подходяща молба за принудително изпълнение, въпросният съд не може да откаже да даде разрешение за избрания от взискателя метод за принудително изпълнение. Следователно взискателят няма да се нуждае от средства за обжалване срещу налагащото мярката решение.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Срокът на заповедта или заповедта за изпълнение е ограничен. Заповедта и заповедта за изпълнение са валидни 12 месеца, като с разпореждане на съда този срок може да бъде удължен с още 12 месеца.
При процедурата за поемане на контрол върху вещите длъжникът трябва да получи уведомление, в което да е обяснено, че неговите вещи са иззети и че той разполага с 5 дни, за да сключи споразумение за „подвижно владение“ със съдебните изпълнители. Това споразумение позволява

на длъжника да задържи вещите. Ако длъжникът не подпише споразумението в рамките на 5 дни, съдебните изпълнители могат да пренесат вещите и да продължат с провеждането на публична продан.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.
Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

Последна актуализация: 14/10/2021
Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държвата-членка, отговорна за тази страница.